சின்னஞ் சிறு கிளியே

சுபஸ்ரீ - கிருஷ்ணவேணி

நூல் விவர அட்டவணை

நூலின் பெயர்	: சின்னஞ்சிறு கிளியே
ஆசிரியர்	: சுபஸ்ரீ - கிருஷ்ணவேணி
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
மொழி	: தமிழ்
முதல் பதிப்பு	: ஆகஸ்ட், 2010
தாள்	: 11.6 kg. வெள்ளைத் தாள்
நூலின் அளவு	: 1 x 8 கிரவுன்
அச்சு எழுத்து	: 11 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	: 352
பைண்டிங்	: சாதா அட்டை
நூல் வெளியிடுவோர்	: அருணோதயம் 5/3, கௌடியா மடம் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

விலை: ரூ.150.00

கணினி அச்சு	: வேலன் லேசர் - 94441-01753
அச்சிட்டோர்	: ஜீ.எம்.கிராபிக்ஸ், சென்னை-14.

சின்னஞ்சிறு கிளியே

முன்னுரை

அனைவருக்கும் வணக்கம்!

''ஆயிரம் முறை போய் சொல்லி ஒரு திருமணத்தை நடத்தலாம்!'' என்ற கருத்து நாளடைவில் மருவி 'ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு திருமணத்தை நடத்தலாம்' என்று தற்பொழுது வழக்கில் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி பொய்யின் அடிப்படையில் நடந்த திருமணம் எப்படி இருவரின் வாழ்க்கையையும் வழி நடத்துகிறது என்பது தான் கதையின் மையம்.

குறும்பு, கேலி, விவாகம், வாதம், விவாதம்... இத்தனையும் சேர்ந்து சுவாரஸ்யமாகவும் அமையும் என்று நம்புகிறோம்.

இந்தப் படைப்பைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி - skv.srivani@gmail.com.

இந்த எழுத்துப் படைப்பு அன்புத் தேவதைகள் மதுமிதா மற்றும் நித்யா அவர்களுக்காக...

உங்கள் ஆதரவை எதிர்நோக்கும்,

சுபஸ்ரீ - கிருஷ்ணவேணி

சின்னஞ்சிறு கிளியே

1

பொழுது புலர்ந்தது யாம் செய்த தவத்தால்
புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம்
விழிதுயில் கின்றனை இன்னும்எம் தாயே!
வியப்பிதுகாண்! பள்ளி யெழுந்தருளாயே!

- மகா கவி பாரதி

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை காலை அழகான விடிய
சென்னை அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் தமிழ் நேர

இல்லத்திலிருந்து கீதம் காற்றில் மிதந்து வந்து செவிகளை நிறைத்தது.

அவருக்குப் பக்கத்து வீட்டில் இருந்த நம் கதாநாயகன் நவீன் அந்த கீதத்தை ரசிக்கும் மனநிலையில் இல்லாமல் அலுவலகத்திற்குப் பரபரப்பாகக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

அம்மி மிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, அக்னியைச் சாட்சியாக வலம் வந்து பெரியோர்களின் ஆசியுடன் கைத்தலம் பற்றிய அவனின் பத்தினி நந்தினி நீராடிக் கொண்டிருந்தாள்.

நவீனின் பரபரப்பு நன்றாகத் தெரிந்ததாலோ என்னவோ சற்று நிதானமாகவே தன் வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தாள்.

சாதாரணமாக அலுவலக நாட்களில் காலை நேரத்தில் ஒவ்வொரு நொடியுமே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது தான். இன்று அலுவலகத்தில் முக்கியமான மீட்டிங் என்பதால் நவீனுக்குச் சீக்கிரமே செல்ல வேண்டிய நிர்பந்தம் எனும் போது கூடுதல் பரபரப்பு.

நாம் அன்றாடம் சந்திக்கும் இன்றைய இளைஞர்களில் ஒருவனான நவீன் சென்னையில் பன்னாட்டு மென்பொருள் நிறுவனத்தில் ப்ராஜெக்ட் மேனேஜராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்.

நவீனின் பெற்றோர் மற்றும் தங்கை ஹரிணி பாண்டிச்சேரியில் இருக்க, நவீன் தன் மனைவி நந்தினியுடன் சென்னையில் வசித்து வருகிறான்.

இருவரும் ஒருவரையொருவர் வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு மாதம் நிறைவடைந்திருக்கிறது. இனிதே ஒரு மாதம் நிறைவடைந்திருக்கிறது

என்று சொல்ல எங்களுக்கும் ஆசை தான். ஆனால் அப்படிச் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு நவீனும், நந்தினியும் இருவேறு துருவங்களாக இருக்கிறார்களே!

இருவேறு துருவங்கள் ஈர்க்கும் என்பது பொதுவான நியதி. ஆனால் நவீன், நந்தினிக்கோ?

மிகச் சிறந்த மேலாளருக்கான எல்லா தகுதிகளும் கொண்டிருந்த நவீனுக்கு அவன் மனைவியைச் சமாதானம் செய்வது மிகப் பெரிய சவாலாகவே இருக்கின்றது.

திருமணமான புதிதில் சிறு பிள்ளைத் தனமாய்க் கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள் என்று தான் நினைத்தான். ஆனால் ஒரு மாதத்தில் நந்தினியின் சிறுபிள்ளைச் செய்கைகளின் பாதிப்பு முழுவதும் தனக்கே என்பதைத் தெளிவாகவே உணர்ந்திருந்தான்.

இதோ இன்று கூட காலை நவீனுக்கு முக்கியமான மீட்டிங் என்பது நந்தினிக்கு நன்றாகவே தெரியும். இரவு தாமதமாக உறங்கியதாலோ என்னவோ காலை அலாரம் அடித்த பின்பு மேலும் பத்து நிமிடம் சோம்பலாகக் கண்ணைத் திறக்க முடியாமல் போராடிக் கொண்டிருந்தான் நவீன். அந்த இடைவெளியில் நந்தினி குளியலறைக்குச் சென்று விட்டாள்.

எப்படியும் சில நிமிடங்களில் வந்து விடுவாள் என்ற நம்பிக்கையில் மேலும் சிறிது நேரம் படுத்திருந்தான் நவீன். ஆனால் நேரம் கடக்கக் கடக்க அவனது நம்பிக்கை குறைய ஆரம்பித்தது.

எப்பொழுதும் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு செயல்படுபவன் என்பதால் இப்பொழுதும் கிளம்புவதற்கான வேலைகளைச் செய்யத் தொடங்கினான்.

வேலைகளை முடித்ததும் குளியலறைக் கதவைத் தட்டி, ''நந்தினி! நந்தினி! கொஞ்சம் சீக்கிரம் வா

முடியுமா? லேட் ஆகிட்டிருக்கு!'' என்று நிதானமாக... வினவினான்.

ஆனால் நந்தினியோ அதற்காகவே காத்துக் கொண்... டிருந்தது போல், ''சீக்கிரம் கிளம்பணும்னா சீக்கிர... எழுந்திருக்கணும். உங்களுக்கு லேட் ஆகுதுங்கறதுக்காக... எல்லாம் சீக்கிரம் வர முடியாது!'' என்று பேச்சைத் மு... டித்தாள்.

'அதிகாலை நான்கு மணி வரை வெளிநாட்டில் இருக்... கும் க்ளையன்டிடம் பேசிக் கொண்டிருந்ததும், அறிக்கை... தயார் செய்து கொண்டிருந்ததும் தெரியாதா உனக்கு?' என்று சண்டையிட நவீனின் நாக்கு துடித்துக் கொண்... டிருந்தது.

ஆனால் இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சப் பொறுமையையும் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு அமைதி காத்தான். அமைதி காத்தான் என்று சொல்வதை விட நேர விரயமின்றிச் செயல்பட்டான் என்று குறிப்பிடலாம்.

அந்த அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும், அங்கு உள்ளவர்களுக்குப் பொதுவான அறை மொட்டை மாடியில் இருந்தது நினைவில் வந்து நவீ... னுக்குக் கைகொடுத்தது.

அங்கு சென்று அவன் குளித்து முடித்து வரும் வரையில் கூட நந்தினி வெளியில் வரவில்லை.

நவீனுக்குக் கதவைத் தட்டி, 'பாத்ரூமில் இருக்கிற டைல்ஸ் எல்லாத்தையும் சுத்தம் செய்யறதுக்கு ரொம்ப தேங்க்ஸ்!' என்று குதர்க்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் போல் இருந்தது.

சில நிமிடங்களில் நந்தினியே புத்துணர்ச்சியுடன் வெளியில் வந்து, ''வெளியில் வர வைக்கிறதுக்காகத் தண்

ணியை நிறுத்தியாச்சா? புத்தி எப்போதும் குறுக்கு...'' காதில் விழும்படியாகவே முணுமுணுத்தவள், நவீன் உடை மாற்றிக் கிளம்பியிருப்பதைப் பார்த்ததும் நிறுத்தி விட்டாள்.

இதுவரைக்கும் பொறுமை காத்த நவீனால் இப்பொழுது இரண்டு வார்த்தையாவது பேசாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவனும், ''வெறுமனே தண்ணியை மட்டும் திறந்து வைச்சிருந்ததில் தண்ணியே காலி ஆகிடுச்சோ என்னவோ?'' என்று உதட்டோரத்தில் கேலிப் புன்னகையுடன் சொல்லிவிட்டு நகர்ந்து விட்டான்.

திருமணம் முடிந்த இந்த ஒரு மாதமும் தான் நந்தினியின் கூச்சல்களுக்கு மௌனம் காப்பதால் தான் எந்தப் பயனும் இல்லையே?

இரு கைதட்டினால் தான் ஓசை என்று நந்தினி என்ன பேசினாலும் முடிந்தவரை அமைதியே காத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் இரண்டு நாட்களாக அலுவலகத்திலும் வேலைப்பளு அதிகமாகவே நவீனிடம் பொறுமை கபடி ஆடிக் கொண்டு இருந்தது.

நந்தினியின் உள்ளம் அவனது புன்னகையைப் பார்த்து எரிமலையாய்க் கொதித்தது.

''இப்போ என்ன குறைஞ்சு போச்சு? உங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் வராமல் தான் கிளம்பியாச்சே!'' என்று பல்லவியை ஆரம்பித்தாள். ஆனால் அவளது எரிமலை முற்றிலும் கொந்தளித்து வெடிக்கும் முன்னர் தமிழ் நேசன் அழைப்பு மணியை அழுத்தினார்.

தமிழ்நேசன் - இவரது பெயருக்கு ஏற்றாற் போ... தமிழ் மீது மிகுந்த பற்றுதல் கொண்டவர். தமி...

ஆங்கிலமும் கலந்து பேசி 'தமிலிஷ்' என்ற புது… உருவாகும் கால கட்டத்தில் கூடத் தமிழ் மொழி… ஆங்கிலம் கலக்காமல் உரையாடுபவர்.

தொடக்கத்தில் இவர் பேசுவது வியப்பாகத்… இருந்தது நந்தினிக்கு. சில சமயங்களில் சிரிப்பாக… இருந்தது. ஆனால் இந்த ஒரு மாத காலத்தில் … பழக்கமாகி விட்டது. தமிழ்நேசனின் கொள்கைக… மதித்து அவரிடம் முடிந்தளவு கலப்பு மொழியி… பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

இப்படி அனைவரிடமும் எளிதில் பழகும் குணமும்… மற்றவர்களின் கொள்கையை மதிக்கும் குணமும் கொண்ட… நந்தினி கணவனிடம் மட்டும் விலகியே இருந்தாள். நவீனிடம் விலகல் என்று மட்டும் சொல்ல முடியாது. நவீன் செய்த… செய்யும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் குற்றம் என்று முறையிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ஒரு செயற்கைப் புன்னகையைப் பொருத்திவிட்டு வரவேற்றவளிடம், ''காலை வணக்கம் நந்தினி. நேத்து நம் குடியிருப்பில் அறிவிப்புக் கொடுத்ததை மறந்து விட்டேன். அசௌகரியத்துக்கு மன்னிக்கணும்!'' என்று ஒரு காகிதத்தை நீட்டினார் நேசன்.

அதை அங்கிருந்த டீபாயில் வைத்தவள், ''நன்றி அய்யா. ஒரு நிமிஷம். ரெண்டு நாளைக்கு முன்னாடி அம்மா பணியாரம் செய்து கொடுத்த பாத்திரம் என் கிட்டே இருக்கு. அதை எடுத்துக்கோங்க. ரொம்ப நல்லா யிருந்ததுன்னு சொல்லிடறீங்களா?'' என்று அடுப்படிக் குச் சென்றாள்.

''பணியாரம் அம்மா செய்ததா நினைக்கிறியா நந் தினி? உனக்கு மட்டும் ஒரு ரகசியம் சொல்றேன். அதை

நான் தான் செய்தேன். ரொம்ப நாளா அம்மா செய்த சமையலையே சாப்பிட்டு அலுத்துப் போனது. அதனால் நானே களத்தில் இறங்கிட்டேன்,'' என்று வெடிச் சிரிப் போடு சொன்னார் நேசன்.

தமிழ்நேசனின் மனைவி மணிமேகலை அரசாங்கப் பள்ளியில் ஆங்கில ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகிறார். இவர்களுக்கு ஒரே பெண் காவேரி. திருமணம் முடிந்து தஞ்சாவூரில் குடும்பத்துடன் இருக்கிறார்.

''தமிழ்நேசனின் மனைவி ஆங்கில ஆசிரியையா?'' என்று யாராவது கேள்வி எழுப்பினால், ''தமிழை நேசிப்பவன் ஆங்கிலத்தை வெறுக்க வேண்டும் என்று இல்லையே?'' எனச் சிரிப்புடனே பதில் தருவார் நேசன்.

அவர் சொல்வது நியாயம் தானே? தமிழை ஆங்கிலம் கலந்து பேசுவதில்லை என்பதற்காக அவர் ஆங்கிலத் திற்கு எதிரி என்று இல்லையே?

நந்தினி திருமணமாகி வந்ததில் இருந்து மிகவும் நெருக்கமாக இல்லை என்றாலும் அவ்வப்பொழுது தன்னாலான உதவிகளைச் செய்வார் மணிமேகலை. சென்னைப் பட்டினத்தில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பரிச்சயமான புன்னகையே அரிது எனும்போது மணி மேகலை ஒரு நல்ல அண்டை வீட்டுக்காரர் தான்.

பாத்திரத்தை வாங்கிக் கொண்ட நேசன், ''இன்னைக்கு மாலை ஆறரை மணிக்கு மணிமேகலை மாங்காடு அம்மன் கோயிலுக்குப் போகலாம்னு சொன்னாள். நீயும், நவீனும் வரீங்களா?'' என்றார்.

சாதாரணமாக அழைத்தால் கூட ஒருவேளை நந்தினி கோயிலுக்குச் செல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனால் ந… னுடன் சேர்ந்து அழைப்பு எனும் போது? யோசிக்க…

தேவையில்லை; கட்டாயம் 'எ பிக் நோ' தான்... தமிழ் நேசன் என்பதால், 'இல்லை' என்று சொல்லுவானாக இருக்கும்.

எதுவாக இருந்தாலும் நந்தினியே சொல்வது தான் நல்லது. ஏற்கெனவே ஒரு முறை ஏதோ நண்பர் கொடுத்த அழைப்பிற்கு நவீன் முந்திக் கொண்டு பதில் தந்தான் என்பதற்காக முன்னூறு முறை வானத்திற்கும், பூமிக்கும் குதித்து விட்டாள் நந்தினி.

'எப்படிப் பதில் எதுவுமே சொல்லாமல் சமாளிப்பது?' என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நவீனுக்கு அலுவலகத்தில் இருந்து முக்கியமான போன் அழைப்பு வர அவன் எதற்கு அங்கு நிற்கிறான்?

நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் போனை எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்று விட்டான் நவீன்.

பத்து நிமிடங்கள் சென்று ஹாலிற்கு வந்த பொழுது தமிழ்நேசன் அங்கில்லை. நந்தினியிடம் மாலை கோவிலுக்குப் போவது பற்றி எதையும் விசாரித்துக் கொள்ளவில்லை. வேகமாக லேப் டாப்பைத் திறந்தவன் தயாரித்திருந்த அறிக்கையில் கூடுதல் விவரங்களைச் சேர்க்கத் தொடங்கினான்.

அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் நேரம் வேறு நெருங்கி அவனை மிகவும் சோதித்தது.

அறிக்கை தொடர்பான அலுவலில் இருந்த பொழுது அலை பாய்ந்த கண்கள் நேசன் தந்து விட்டுப் போன நோட்டீசில் நிலைத்தன.

அந்த அறிவிப்பின் சாராம்சம் இதுதான் - தண்ணீர்த் தொட்டியில் ஏதோ அடைப்பைச் சரி செய்ய காலை நேரத்தில் முப்பது நிமிடங்கள் தண்ணீர் நிறுத்தம் இருப்பது

பற்றிய முன்னறிவிப்பு நிர்வாகத்தின் சார்பில் வந்திருந்தது.

நவீன் விவகாரத்தை எளிதாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், ''நந்தினி! நந்தினி மேடம்! கொஞ்சம் இந்த நோட்டீஸ் படிச்சுப் பார்த்தீங்களா? இந்த மாதிரி தான்... இதே மாதிரி தான் எல்லா விஷயத்திலும் என்னையே குற்றவாளி ஆக்கிக் கத்த வேண்டியது. எவ்ரி காயின் ஹேஸ் டூ சைட்ஸ். கொஞ்சம் புரிஞ்சுக்க முயற்சி பண்ணலாம்,'' என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் அடுப்படியில் பாத்திரங்கள் உருளும் சத்தம் கேட்டது.

அறிக்கையை அவசர கதியில் முடித்துக் கொண்டு அறையிலிருந்து தன்னுடைய செல்போனை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்த நவீன் மீது கொதிக்கக் கொதிக்க காபியோடு எதிர்பாராத விதமாக மோதினாள் நந்தினி.

கோபத்துடன் அவளை உறுத்து விழித்தான் அவளின் கணவன்.

தூக்கமின்மையால் சிவப்பேறிய கண்கள், கோபத்தில் மேலும் சிவக்க, ''உனக்கு என்ன தான் வேணும் இப்போ? ஏன் இந்தப் பாடுபடுத்தறே? இன்னைக்கு ஆபீசுக்குச் சீக்கிரம் போக விடக் கூடாதுன்னு தானே காலையில் இருந்து இப்படி என் உயிரை வாங்கறே?'' என்று பற்களைக் கடித்தபடி சொல்ல, வெறுப்பை உமிழ்ந்தபடி அவனை வெறித்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

அவளது பார்வை மேலும் நவீனை உசுப்பிவிட, ''என் வேலை போய் நான் வீட்டில் வந்து உட்கார்ந்து கஷ்டப்படணும். அதுக்குத்தானே இத்தனையும் செய்யறே?'' என்று கோபம் சற்றும் குறையாமல் வினவினான்.

நந்தினி அவளது கோபத்தை முதன் முதலாக ... கொள்கிறாள். இதுநாள் வரை அமைதி காத்துக் கொ... டிருந்தவள் இன்று கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறா... ஆனால் பயம் வரவில்லை அவனுக்கு.

நவீனின் கண்களை நோக்கியபடியே, "நான் தெரி... யாமல் தான் மேலே மோதிட்டேன் என்று சொல்ல... எக்ஸ்க்யூஸ் ஆகிடுமா மிஸ்டர் நவீன்? வலிக்குதுன்னு... வேலை போயிடுமோன்னு நினைக்கிறபோதே இ... வலிக்குதா? கோபம் வருதா? நான் வாழ்க்கையை... தொலைச்சிட்டு இருக்கேனே? எனக்கு எப்படி வலிக்கும்? தெரியாமல் செய்தீங்க என்று நீங்க ஒவ்வொரு முறை... சொல்லும் பொழுதும் எவ்வளவு கோபம் வரும்?" என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் வினவினாள்.

அவனால் எதுவும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. சொல்லித் தான் என்ன பிரயோஜனம்?

நந்தினியிடம் முறைப்பைச் செலுத்திவிட்டு, "டேம் இட்" என்று சுவரில் ஓங்கிக் குத்திவிட்டு உடைமாற்றி அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பி விட்டான்.

தன்னால் முடிந்தவரை துரிதமாகச் செயல்பட்டும் முப்பது நிமிடத் தாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

பரபரப்புடன் இருந்தவனை எதிர்கொண்ட விக்னேஷ், "குட் மார்னிங் நவீன்!" என்று உற்சாகமாக சலாம் வைக்க நவீனோ புன்னகைக்க முயன்று தோற்றான்.

அவனது முகத்தைப் படித்த விக்னேஷ், "கவலைப் படாதே மேன். நம்ம ஷர்மா ஆபீஸ் ரவுண்ட்ஸ் அழைச் சிட்டுப் போய் இருக்கார். அவங்க வந்ததும் நமக்கு மீட் டிங் வைச்சுக்கலாம்னு சொல்லிட்டார். புதுசா கல் யாணம் ஆகி இருக்கும்போது லேட்டாகறது எல்லாம்

வாழ்க்கையில் சகஜமப்பா!" என்று கேலியாக நண்பனைக் குளிர்வித்தான்.

"டேய்! நீ வேற என்னடா? எல்லாம் தெரிஞ்ச ஞானப் பழம் மாதிரி பேசிட்டு?" என்று கடுப்புடன் நவீன் சொல்ல, "உன் ஷர்ட்டில் இருக்கிற லிப்ஸ்டிக் கறை சொல்லுது மச்சான்!" என்று கண்ணடித்தான் விக்னேஷ்.

நவீனுக்கு நந்தினி ஒருவேளை லிப்ஸ்டிக் கறையை ஒட்டி வைத்திருப்பாளோ என்ற எண்ணம் உதிக்க அவசரமாக, "எங்கேடா?" என்று சட்டையைச் சரி பார்த்தான்.

எந்தக் கறையும் தென்படாமல் இருக்கவும் சிரித்துக் கொண்டிருந்த நண்பனிடம் அசடு வழிந்தபடியே, "ஆல் மை டைம்!" என்று பெருமூச்சு விடுத்தான் நவீன்.

"என்னடா! உனக்கு போன் செய்தால் எடுக்க மாட்டியா? உனக்கு போன் செஞ்சு போன் செஞ்சு என்னுடைய மொபைலில் இருக்கிற கீ பேட் தான் தேய்ஞ்சு போனது. அய்யா என்னடான்னா கூலா வந்து லிப்ஸ்டிக் கறையைத் தேடிட்டு இருக்கான். ஐயய்யோ! ஐயய்யோ!" என்று விக்னேஷ் விளையாட்டாகக் கேட்ட பொழுது தான் நவீனுக்குக் காலையில் இருந்த பரபரப்பில் செல்போனை வீட்டிலேயே வைத்துவிட்டு வந்தது நினைவில் வந்தது.

நந்தினியும், நவீனும் ஒரே அலுவலகத்தில் தான் பணிபுரிகின்றனர் என்றாலும் இருவரும் வெவ்வேறு பிரிவில் இருக்கின்றனர்.

தன் மனைவி வீட்டில் இருந்து கிளம்ப இன்னமும் பதினைந்து நிமிடங்கள் இருக்கின்றன எனச் சரியாகக் கணக்கிட்ட நவீன், செல்போனை எடுத்து வந்து நந்தி... கொடுப்பாள் என்று தவறாக யூகம் செய்தான்.

தன் அலுவலக போனில் இருந்து மனைவி என்ன... அழைத்து விவரம் சொல்லும்போதே இதற்கா...

காத்துக் கொண்டிருந்தது போல் அனுபல்லவியை... தொடங்கினாள் நந்தினி.

"காலையில் படுத்தறேன்னு சொல்லிட்டு எதுக்கு இப்ப... கால் பண்ணி 'கேன் யூ டூ மீ எ ஃபேவர்' என்று கேட்கறீங்க... காரியம் ஆகணும்னா காலில் விழறது இதுதான் போல..." என்று அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகளைத் தொடுத்தாள்.

நவீன் தன்னுடைய அறை போனில் இருந்து செ... திருந்தாலாவது உடனே வைத்திருக்கலாம். ஆனா... பெரிய 'இவன்' மாதிரி கான்ஃபரன்ஸ் அறையில் இருந்... போன் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அதுவும் விக்னேஷ்... வேறு அருகிலேயே கேலிச் சிரிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

கவனமாக முகத்தில் எந்த மாறுதலையும் கொண்டு வராமல் புன்னகையுடனே, "சரி செல்லம். நோ ப்ராப்ளம் ஸ்வீட்டி. செல்லமா தானே ராட்சசின்னு சொன்னேன்!" என்று கொஞ்சலாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் நவீன்.

நவீனுக்குக் கீழே விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்ற நிலை. ஆனால் அதைக் கேட்ட நந்தினிக்கோ எரியும் கொள்ளியில் எண்ணெயை விட்டு ஆற்றினாற் போல் இருந்தது.

"நான் என்ன க்ரீக் அண்ட் லாட்டினா பேசிட்டு இருக்கேன்? ஹலோ... ஹலோ!"

"இருக்கேன் டார்லிங். ஐ லவ் யூ!" தன் நண்பன் விக்னேஷைப் பார்த்து முறுவலித்தபடியே மெல்லிய குரலில் சொன்னான் நவீன்.

"மண்ணாங்கட்டி!" என்று போனை நந்தினி வைத்து விட நவீன் மேலும் இரண்டு வார்த்தைகள் விக்னேஷைத் திருப்திப்படுத்திப் பேசிவிட்டு வைத்து விட்டான்.

நந்தினியிடம் செல்லச் சீண்டல் நண்பனைத் திருப்திப் படுத்தவா அல்லது தன்னுள்ளே வைத்திருக்கும் காதலைத் திருப்திப்படுத்தவா என்று யோசிக்க முடியாத அளவிற்கு அன்றைய அலுவல்கள் அணி வகுத்தன.

ஆனால் அலுவலில் மூழ்கியிருந்த நவீனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை - அன்றைய நாளின் சோதனை இன்னும் முடிவடையவில்லை என்று!!!

2

நவீன் அன்று மாலை வீடு வந்து சேரும் போது எப்போதையும் விடச் சிறிது தாமதமாகி விட்டது. மென்பொருள் அலுவலகத்தில் இது ஒரு கூடுதல் தலைவலி.

அரசாங்கப் பணி போல் "டாண்" என்று மணி அடித்ததும் கிளம்ப முடியாது. அன்றைக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைக் கண்டிப்பாகச் செய்து விட்டுத்தான் போக வேண்டும். பல நாட்கள் இரவும் வேலை செய்யும்படி நேரலாம்... நேற்று இரவு மாதிரி.

கையும், பையும் நிறைய பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இதெல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டே தான் செய்யவும் வேண்டும். அதுவும் நவீன் போன்று பொறுப்பான பதவியில் இருப்பவனுக்கு மாதத்தில் பாதி நாட்கள் அப்படித்தான்.

வீட்டிற்குள் சிறிது பயந்து கொண்டே தான் நுழை... தான் நவீன். போன மாதத்தில் ஒரு நாள் தாமத... வந்ததற்கு 'தாட் பூட் தஞ்சாவூர்' என்று அவன் மனை... 'நான் என்ன உன் வீட்டுக்குச் சம்பளம் இல்லாத காரியா?' எனக் கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் செய்து விட்...

தாமதமாக வந்ததுடன் இன்று காலையில் போ[illegible] பேசியதற்கும் சேர்த்து, 'மகனே! இன்னைக்கு அவன் [illegible] மட்டும் இல்லை; வீச்சருவாள் எடுத்து ஆர்ப்பாட்[illegible] செய்யப் போறா...' எனத் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்[illegible] கேலி புன்னகை பூத்தான்.

ஆனால் நந்தினியைச் சமாளிப்பது நினைவில[illegible] மெல்லப் புன்னகை மறைய, தன் சாவியைக் கொண்[illegible] கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தான்.

நிலைமை மோசமாக இருந்தால் அதற்கேற்[illegible] சமாளிக்க வேண்டியதுதான். 'இதைத் தானே கட்[illegible] மாதமாகச் செய்து வருகிறேன்... இதென்ன புதுசா?' என்[illegible] எண்ணிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

யாரும் வீட்டில் இருப்பதற்கான அறிகுறியே இல்லை[illegible]

'ஓ! மேடம் இன்னும் வரவில்லையா?' ஒரு நிம்மதி[illegible] பெருமூச்சை வெளியேற்றியவன் மணியைப் பார்த்தான்.

எப்போதும் இந்த நேரத்திற்குள் வீட்டிற்கு வந்திரு[illegible]பாளே? இன்றும் ஏதேனும் முக்கிய வேலையோ?

நெற்றியைச் சுருக்கி யோசித்தவனுக்கு, [illegible] சாதாரணக் கணவன் மனைவி என்றால் ஏதேனும் தகவல் தெரிந்திருக்கும் என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சு ஒன்று வெளிப்பட்டது.

தகவல் மட்டுமா? அப்படியே அலுவலகத்தில் இருந்து கட்டிய மனைவியுடன் எங்காவது வெளியில் ஜோடியாகச் சென்று வந்திருக்கலாம்.

அவனது மனதில், 'ஜோடியாகவா? இந்தக் கொடுப்பினையெல்லாம் அடுத்த ஜென்மத்திலாவது கிடைக்கணும்னா மொட்டை போடணும் நவீன்!' என்று கேலியாக நினைத்துக் கொண்டான்.

[illegible]

'பதட்டப்பட ஒன்றுமில்லை; வேலை முடிந்து இப்பொழுது வந்து விடுவாள்' என்று [illegible] வளர்த்துக் கொண்டு சமையலில் ஆழ்ந்தான்.

கண்ணும், காதும் போனையும், வாசலையும் கவனித்தவாறே இருந்தன. ஏன் இன்று இத்தனை தாமதம்?

அவனுக்குத் தெரிந்த சப்பாத்தியையும், உருளைக் கிழங்குக் குருமாவையும் செய்து முடித்த போதும் நந்[illegible]னியைக் காணவுமில்லை; அவளிடமிருந்து தக[illegible]மில்லை.

'காலையில் எரிச்சலில் பேசியதால் கோபமா?'
'இருக்காது நவீன். கோபம் வரணும்னு தானே
மாதிரி நடந்துக்கிறா!'

'காலையில் அவளை போனில் கடுப்பேற்றிய
கோபித்துக் கொண்டு எங்கேனும் சென்று விட்டாளோ
'ஆமாம்! அப்படித் தான் இருக்கும்' என்று விடை
பொருத்திவிட்டு எதற்கும் தமிழ்நேசனின் வீட்
விசாரிக்கலாம் என்று அவர் வீட்டுக் கதவைத் தட்டின
நவீன்.

ஒருவேளை மாங்காடு போயிருப்பாளோ என்ற எ
ணத்தில், "அங்கிள்! நந்தினி இங்கே வந்தாளா? ஆன்
எங்கே?" என்று பதட்டத்தை மறைத்துக் கொண்டு
கேட்டான்.

அவரோ இவனது நிலை புரியாமல், "மாலை வணக்
நவீன். மணி எட்டாகப் போகிறது. மேகலை கோயிலி
இருந்து திரும்பிச் சமையலில் இருக்கிறார். இந்த
நேரத்தில் உன் மனைவி எங்கே இங்கு வரப் போகிறாள்?
ஏன் ஏதேனும் ஊடலா உங்களுக்குள்?" என்று வினவி
னார்.

"ச்ச... ச்ச! அதெல்லாம் இல்லை அங்கிள்! ஏதோ
மசாலா இல்லை. ஆன்ட்டிகிட்ட வாங்கிட்டு வரேன்னு
சொல்லிட்டு வந்தா. ஒரு வேளை எதிர்த்த மாதிரி இருக்
கிற கடைக்குப் போயிருக்கலாம்," என்று 'சமாளிப்புத்
திலகம்' பட்டத்திற்குப் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்
தான் நவீன்.

"எல்லாம் என் அனுபவம் தான்! கல்யாணம் ஆன
புதிதில் என்னிடம் அடிக்கடி ஊடலில், மேகலை அம்மா
வீட்டுக்குக் கிளம்பிடுவாங்க. ஆனால் என்னவோ நவீன்

இப்பொழுதெல்லாம் ஊடல் என்றால் வெளிநடப்பு
எல்லாம் கிடையாது. உள்நாட்டுக் கலவரம்தான்!" என்று
சிரித்தபடியே கண் சிமிட்டினார் நேசன்.

அப்படியும் இருக்குமோ? ச்ச... ச்சே...

"உங்களுக்கு எப்போதும் கேலி தான் அங்கிள்!"
என்று உதட்டை இழுத்து வைத்துச் சிரித்த வண்ணமாய்ச்
சொல்வது போல் பாவனை செய்தான்.

இவர்களது பேச்சுக் குரலைக் கேட்டுச் சமையலறையில்
இருந்து கைகளைத் துடைத்தபடியே வந்த மேகலை,
"வாப்பா நவீன். நந்தினி எங்கே? இன்னைக்குக்
கோயிலில் தரிசனம் நல்லா இருந்தது. ஒரு நிமிஷம்
இரு." என்று பூஜையறைக்குள் சென்று பிரசாதம் எடுத்து
வந்தார்.

அவரிடம் இருந்து பிரசாதத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட
வன் அவசரமாக, "கதவைத் திறந்தே வைச்சுட்டு
வந்திருக்கேன். வரேன் ஆன்ட்டி," என்று மற்ற இருவரும்
மறுப்பதற்குள் தன் வீட்டுக்குள் புகுந்து கதவை மூடினான்.

முன்னை விடப் பதட்டம் அதிகரிக்க, நந்தினியின் பெற்
றோரையும் கலவரப்படுத்தவா என்று யோசித்தவாறே
அவர்களின் வீட்டிற்கு அழைத்தான்.

தன் மனைவி அங்கே வந்தாளா என்று எப்படிக்
கேட்பதென்று தடுமாறுபவனை முந்திக் கொண்டு
நந்தினியின் அண்ணன் குமார், "ஹலோ நவீன்! எப்பட
இருக்கீங்க? நந்தினி எப்படியிருக்கா? ரெண்டு நாளாச்
பேசி. அம்மா பேசணும்னு சொன்னாங்க. இருக்கா
பக்கத்தில்? கூப்பிடறீங்களா?" என்று வினவினான்

கையில் இருந்த பிரசாதம் கண்ணில் பட அவசர
தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டு, "அவ... இ

இப்போ மாங்காடு அம்மன் கோயிலுக்குப் ப
வீட்டு ஆன்ட்டி கூடப் போயிருக்கா. வந்ததும்
செய்யச் சொல்றேன்,'' என்று பூசி மெழுகிப் பொ
சில நிமிடங்கள் பேசிய பின் போனை வைத்
நவீன்.

இப்பொழுது இதயத் துடிப்பு ஏகத்திற்கு எகி
பிக்கையில்லாமலேயே புதுவையில் இருக்கும்
பெற்றோரையும் அழைத்தான். எதிர்மறைப் பதிலை
பார்த்தே அழைத்தவனுக்கு, நந்தினியை விசாரி
கேள்விகள் வரவும் தொய்வுடன் அழைப்பைத்
தான் நவீன்.

எங்கே தான் போயிருப்பாள்? தலையை அழுந்த
கோதியவனுக்குக் கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்
போயிருந்தது.

கைகள் நடுங்க அவள் அலுவலக எண்ணிற்கு
டும் அழைத்தான். அழைப்பு ஓசை நின்ற பிறகு நந்தினி
யின் குரலில் தகவல் விடுமாறு கூறிய பதிவு செய்
இனிய ஒலி தான் அவன் காதுகளை நிரப்பியது.

கண்களை அழுந்த மூடி அவள் நண்பர்கள் யார்
யாரென்று நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தான். அவனுக்
குத் தெரிந்த வரையில்... தெரிந்தது மிகச் சொற்பமே
என்றாலும் அனைவரின் தொடர்பு எண்ணுமே இருக்க
வாய்ப்பில்லை.

நந்தினியின் நெருங்கிய தோழியே நவீனின் ப்ராஜெக்
டில் வேலை செய்பவள் தான். அவள் மூலம் தான்
நந்தினியே அறிமுகம் நவீனிற்கு.

பதட்டத்துடன் யோசித்தவனுக்குத் தன்னுடன் வேலை செய்யும் சுரேஷ் நந்தினியின் குழுவில் இருக்கும் சௌந்தர்யாவுடன் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது நினைவில் வந்தது.

தாமதம் செய்யாமல், ''சுரேஷ்! எனக்கு சௌந்தர்யா நம்பர் கொடுக்க முடியுமா?'' என்று நேரடியாகவே விஷயத்திற்கு வந்தான்.

சுரேஷ் குழப்பமாக, ''ஏன் நவீன்? அதை நந்தினி கிட்ட கேட்கலாமே?'' என்றான்.

''அது... அது... வந்து நந்தினிக்கு ஒரு சர்ப்ரைஸ் பார்ட்டி கொடுக்கலாம் என்று ஐடியா. அதுக்குத்தான் நந்தினி பிரண்ட்ஸ்க்கு போன் செய்து சொல்லணும்,'' என்று ஒரு வழியாக சௌந்தர்யாவின் தொடர்பு எண்ணை வாங்கினான் நவீன்.

ஒரு முறை பொய் சொன்னதற்கே வாழ்நாள் வரைக்கும் மறக்கக் கூடாத பாடம், மறக்க முடியாத பாடம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இன்று எத்தனை பொய்கள்? எத்தனை சமாளிப்புகள்?

முதல் தடவை மாதிரியே இப்போதும் இவையெல்லாம் நவீன் தேவையற்ற விளக்கங்களைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சொல்லப்படுபவை... ஆனால்... ஆனால் தான்!

கண்களில் உயிரைத் தேக்கிப் பொதுவாக சௌந்தர்யாவிடம் விசாரித்தவனுக்கு அங்கிருந்தும் உருப்படியாக ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை. இன்று எப்போதையும் விட நந்தினி சீக்கிரமே கிளம்பி விட்டாள் என்பதை தவிர.

சௌந்தர்யா மூலமாகவே சுரேஷிடம் சொன்ன
யத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு மற்ற

வட்டாரங்களின் தொடர்பு எண்ணையும் பெற்...
கொண்டான்.

''ஹலோ! திஸ் இஸ் நவீன். எப்படி இருக்கீங்க? ...
யெல்லாம் எப்படிப் போயிட்டு இருக்கு?'' என்று ...
உரையாடலை ஆரம்பிப்பது.

''நந்தினிக்குத் தெரியாமல் சர்ப்ரைசா போன் ...
ணும் என்று தான் நான் செய்யறேன். அவள் பக்கத்...
எதுவும் இல்லையே?'' என்று மறைமுகமாகக் கேள்வி...

''வீட்டுக்கு வரலை என்றால்... அப்படியே நோ...
ஷாப்பிங் போயிருக்கிறதா சொல்ல வந்தேன். ஏதோ...
'டீல், சேல்' என்று சொல்லிவிட்டு இருந்தா. உங்ககிட்...
சொல்லலையா?'' என்ற சமாளிப்பு.

''மத்த பிரண்ட்ஸ்கிட்டேயும் பேசிட்டு சர்ப்ரைஸ்...
ப்ளான் வொர்க் அவுட் ஆகுமான்னு சொல்றேன்,'' என்று...
அழைப்பையும் நாசூக்காகவே முடித்துக் கொள்ளவும்...
செய்தான்.

ஆனால் எங்கும் அவனுக்கு மனதுக்குகந்த பதில்...
தான் கிடைக்கவில்லை. சுவரில் அடித்த பந்தாக 'அவள்...
எங்கே? எப்படி இருக்கிறாள்?' என்ற கேள்விகள் தான்...
அவனை நோக்கி வந்தன.

அதன் பிறகு நவீன் செய்வதறியாது நின்றது சில
கணங்கள் தான். தொண்டையில் துக்கமும், நெஞ்சில்
பதட்டமும், கண்ணில் கலக்கமும் வெளிப்பட தன் பைக்
சாவியை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாகக் கீழிறங்கிச்
சென்றான் நவீன்.

ஒரே அலுவலகத்திற்குச் சில நிமிடங்கள் இடைவெளி
யில் செல்லும் கணவன் மனைவிக்கு, இந்தச் சென்னை
நெரிசலில் இரண்டு வாகனங்கள் தேவையில்லை என்று

திருமணமான புதிதில் நந்தினியிடம் சொல்லி, ஒரு
உக்கிரப் பார்வையைப் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டது
இப்போது நினைவிலாடியது.

அப்போதே அவளிடம் சண்டை பிடித்தாவது அதைச்
செய்திருந்தால் இப்போது இந்த அவதியிருந்திருக்காது.
என்ன செய்வது?

தங்களின் அலுவலகத்திற்கு நந்தினி செல்லும்
பாதையைக் குத்துமதிப்பாக உத்தேசித்து வண்டியைச்
சில பல முறை மெதுவாகச் செலுத்தினான். ஆனால்
அவன் மனைவி தான் கண்களில் தட்டுப்படவில்லை.

நேர் வழியில்லாமல் சில வேறு வழிகளிலும் 'வைக்
கோல் போரில் ஊசியைத் தேடுவது போல்' தேடிக் கொண்
டிருந்தான். இதெல்லாம் நடக்கும்போது அவளின் செல்
லிற்கும் அழைத்துக் கொண்டே இருந்தான்.

இரண்டு முறை அழைப்புப் போக மூன்றாவது முறை
எடுத்ததுமே மெஸேஜிற்குச் சென்றது.

அந்த வழியில் சில கடைகளில் ஏதேனும் விபத்து
நடந்ததா என்று நெஞ்சில் பயத்துடன் விசாரித்துப் பார்த்
தான்.

அப்படி விபத்து எதுவும் நடக்கவில்லை என்ற தகவல்
மனதில் ஒரு புறம் நிம்மதியைத் தந்ததையும் தாண்டி
நந்தினி காணவில்லை என்ற பதட்டம் தான் முழுவது
மாக ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கியது.

அவளுக்கு என்னமோ ஏதோ என்று பதறியவனின்
கண்கள் கலங்கின. ''ஸ்வீட்டி! எங்கேம்மா இருக்கே?''
என்று மானசீகமாகக் கேட்டபடியே வீடு திரும்பினான் நவீன்.

அவனுக்குத் தெரிந்த எல்லா வழியிலும் தன் மனை
வியைத் தேடியவன், ஒரு வேளை தான் அவளைத் தே...

வெளியே சென்ற நேரம் வீட்டிற்கு வந்திருப்பாளோ என்று இதயம் வேகமாகத் துடிக்க பெருத்த பரபரப்புடன் வீட்டினுள் நுழைந்தான்.

அந்த ஒற்றைப் படுக்கை அறை கொண்ட பிளாட்டை எத்தனை முறை சுற்றி வந்தாலும் உள்ளே இருப்ப... வரைத் தானே பார்க்க முடியும். அதென்ன மை... மாளிகையா? ஒரு அறையில் தேடும் போது வேறொன்... கும் ஒளிந்து கொள்ள?

இப்போதே மணி பதினொன்றை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கண்கள் கலங்க, தலையின் பாரத்தை கை... உடம்பு தாங்காதது போன்று தன் கைகளால் அழுத்... தாங்கியவன், இனியும் தாமதிக்காது போலீஸிற்குத் தக... போக வேண்டும் என்று காவல் நிலையத்திற்குக் கிளம்பினான்.

நவீன் பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்துவிட்டுத் திரும்ப, அவனருகில் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பார்க்கிங் இடத்தில் தன் ஸ்கூட்டியை லாவகமாக நிறுத்தினாள் நந்தினி.

தன் பக்கத்தில் வந்து நின்றவளை அவசரமாக உச்சி முதல் பாதம் வரை பார்வையால் ஆராய்ந்தான் நவீன். அவளைக் கண்ட மகிழ்ச்சியிலும், அவளுக்கு ஆபத்து ஒன்றுமில்லை என்ற நிம்மதியிலும், முகம் மலர்ந்து விகசிக்க நந்தினியைப் பார்த்தான்.

பிறகு ஏன் இத்தனை தாமதம்? யோசனையோடு வண்டியை நோட்டம் விட, அதுவோ எந்தச் சேதமும் இல்லாமல் இருப்பதாகத் தான் பட்டது. முதலில் தோன்றிய மகிழ்ச்சி லேசாக வடிய அவளைக் கேள்விக் குறியோடு நோக்கினான்.

அவனிடம் அலட்சியப் பார்வையை வீசியவள், தன் மொபைலை உயிர்ப்பித்து, ''நிம்மி! நான் பத்திரமா வந்து சேர்ந்துட்டேன். ஐ ஹேவ் எ வெரி நைஸ் டைம். ஸீ யூ. குட் நைட்!'' என்று பேச்சை முடித்து நவீன் அங்கு நிற்கிறான் என்பதை மறந்தவள் போல் தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்.

ஆக மொபைலும் தான் நினைத்த மாதிரி சார்ஜ் போயிருக்கவில்லை.

கண்கள் கோபத்தில் சுருங்க அவளைப் பின் தொடர்ந்தான் நவீன்.

படுக்கையறைக்குள் நுழைபவளை, ''ஒரு நிமிஷம்!'' என்ற நவீனின் குரல் தடுத்து நிறுத்தியது.

தன் குரலில் கோபத்தைக் காட்டாமல், ''உன் ஸ்கூட்டியில் ஏதாவது ப்ராப்ளம் இருக்கா ஸ்வீ... நந்தினி?'' என்று கேட்டான்.

சற்றே அலட்சியமாக, ''ஏன்? அதுக்கென்ன? நல்லா தான் ஓடிக்கிட்டு இருக்கு. போன வாரம் தானே சர்வீஸ் செய்தேன்,'' என்று சுருக்கமாகப் பதில் தந்தாள்.

''போன்?''

அவன் என்ன கேட்க வருகிறான் என்று புரிந்தே நக்கலாக, ''இதோ நான் என் பிரண்டைக் கூப்பிட்டேனே அது கேட்கலை? கேட்டுக்கிட்டு தானே, ஒழுங்கா உங்க வேலை செய்யுங்க,'' என்று மீண்டும் அறைப் பக்கம் திரும்பினாள்.

பொறுமை இதோ அதோ போய்விடுவேன் என்று அவனுக்கு விளையாட்டுக் காட்ட, அதை இழுத்துப் பிடித்து, ''இத்தனை நேரம் எங்கே போயிருந்தே?'' என்று வினவினான்.

அவள் பதில் பேசாமல் நடக்கத் தொடங்கவும், ''சொன்ன காதில் விழலையா?'' என்றான் அழுத்தமான குரலி...

திரும்பி நவீனை நோக்கியவளுக்கு அவன் [illegible] களில் இருந்த பிடிவாதத்தை உணர முடிய [illegible] நிச்சயமாகவே காதில் விழுதே! என் கூடவே [illegible] கூட டின்னர் போயிருந்தேன். உங்ககிட்ட [illegible] கேட்டுத் தான் போகணுமோ?'' என்று [illegible] னாள் நந்தினி.

காரியம் பெரிதா? வீரியம் பெரிதா? என்று [illegible] காமல் இப்போதைக்கு நந்தினிக்குப் புரிய வைப்ப [illegible] முக்கியம் என்று பேசினான் நவீன்.

''புரியாம பேசாதே நந்தினி. உன்னை யாரு [illegible] மிஷன் கேட்கச் சொல்லலை. அது உனக்கே தெரி [illegible] அட்லீஸ்ட் போன பிறகாவது தகவல் கொடுத்தி [illegible] லாம் இல்லையா? நான் எத்தனை தடவை போ [illegible] செய்தேன்? அதுக்கும் ரெஸ்பான்ஸ் இல்லை. [illegible] என்னன்னு நினைக்கிறது? உன்னைக் காணாம [illegible] கண்களை இறுக மூடித் திறந்தவன், ''என் நந்தினி, [illegible] என்னமோ ஏதோன்னு நினைச்சுப் பயந்து உங்க வீட் [illegible] கெல்லாம் போன் செய்து...'' என்று முடிப்பதற்கு [illegible] நந்தினி எரிச்சலுடன் கத்த ஆரம்பித்தாள்.

''நினைச்சேன். எங்க வீட்டில் கம்ப்ளைண்ட் செ [illegible] தாச்சா? உங்க பொண்ணு இப்படி அப்படின்னு? அவ [illegible] களும் பொல்லாத மாப்பிள்ளைக்கு வரிஞ்சு கட்டிக்கிட்டு வந்துடுவாங்க. எங்க வீட்டு ஆளுங்க சப்போர்டிக் [illegible] தானே நீங்க இந்த மாதிரியெல்லாம் செய்யறீங்க?'' என்று குரலை உயர்த்தினாள்.

கணவனின் கண்களில் இன்னதென்று பிரித்தெடுக்க முடியாத பாவத்தைப் பார்த்தவள் தானாகவே அடங்கினாள்.

'நீ கருதுவது என்னைப் பாதிக்கவில்லை' என்பது போல் [illegible] ''உன்னை [illegible] இல்லை [illegible] செய்யலை நந்தினி. [illegible] தடவை செய்து [illegible], எத்தனை தடவை [illegible] நான் ஒரு [illegible]? என் கூடப் பேசப் பிடிக்கலைன்னா அட்லீஸ்ட் ஒரு மெசேஜாவது விட்டு இருக்கலாம். கட்டின கணவனை நினைக்க வேண்டாம்... [illegible] வீட்டில் தங்கியிருக்கும் சக மனிதன் என்று முறையாவது அப்படி நீ செய்து இருக்கலாம்!'' என்று கண்களில் வேதனையைத் தேக்கிக் கூறினான் நவீன்.

இதற்கு, என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் விழித்தாள் நந்தினி. அவள் ஒன்றும் இயல்பிலேயே பிடிவாத குணமும், தான்தோன்றித் தனமும் நிறைந்தவள் அல்ல.

சுய கௌரவம் நிறைந்தவள் என்பதால் நவீன் தன் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளக் கையாண்ட விதம் தான், அவளைத் திருமணமாகி ஒரு மாதமே ஆன தன் கணவனிடம் இப்படி நடந்து கொள்ளத் தூண்டியது.

நடந்தவைகளை வைத்து நவீனைப் பற்றி அவளது நினைப்பாகக் கூட இருக்கலாம். அந்த நினைப்பின் அடிப்படையில் தான் அவனை எந்த விதத்திலாவது குத்திக் கிழிக்க வேண்டியது ஒன்றே தன் குறிக்கோளா [illegible] கொண்டிருந்தாள்.

நவீனிற்கும் அவளின் எண்ணம் புரிந்ததோடு [illegible] மல்லாமல் தன் தவறும் சேர்ந்தே புரிந்தது. அ [illegible] லேயே, அவள் என்ன செய்தாலும் முடிந்த வ [illegible] பொறுமையாகப் போவது.

தகவலாவது கூறியிருக்கலாம் என்று நவீன் [illegible] அவள் மனதைச் சுட, அதற்கும் அவன் மீதே [illegible] பட்டு. "ச்ச! நிம்மதியே இல்லாமல் போச்சு. [illegible] தான் நிம்மதியில்லைன்னு வெளியே பிரண்ட்ஸ் [illegible] போயிட்டு வந்தா அதுவும் தப்பு. பெரிய பெரிய [illegible] தான் மற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து எடுக்கறீங்களே, [illegible] சின்ன விஷயத்தில் கூட என் இஷ்டத்துக்கு நடக்க [illegible] யலை" என்று அவனை உறுத்து விழித்துவிட்டு [illegible] கிருந்து அகன்றாள்.

அவள் எதற்கும் எதற்கும் முடிச்சுப் போடுகிறா[illegible] என்பது புரிந்தாலும், நந்தினி இந்த வீட்டில் நிம்மதி[illegible] இல்லையென்றது அவன் மனதை வாட்டி வருத்திய[illegible] இன்னும் எத்தனை நாள், எத்தனை மாதங்கள் அவ[illegible] மனமாற்றத்திற்காக காத்திருக்க வேண்டும்?

யாருக்கும் தீங்கு செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட[illegible] தீட்டி எல்லாம் தான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இருந்[illegible] தாலும் தவறு தவறு தானே? அதற்காக இன்னும் எத்[illegible] தனை நாட்கள்தான் தாங்கள் இப்படி எதிரும் புதிருமாக இருப்பது?

கடவுளே! சீக்கிரமே நந்தினியின் மனதுக்கு நிம்மதியைத் தா. என்னோட தவறுக்கு அவளையும் என் சேர்த்து வாட்டுகிறாய்? சீக்கிரம் இதற்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டு என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் வேண்டிக் கொண்டு, அவனிருந்த மனநிலையில் உணவு உட்கொள்ள முடியாமல், வெறும் பாலை மட்டும் அருந்தி படுக்கச் சென்றான்.

அடுத்த நாள் சனிக்கிழமை என்பதால் தாமதமாகத் தான் எழும் வழக்கம் இருவருக்கும். முன் தின மனக்

கலக்கத்தாலோ என்னவோ எப்பொழுதையும் விட நவீன் அன்று நந்தினி குளித்து முடித்து வரும் வரை கூட எழவில்லை. அடுப்படிக்குச் செல்லும் பாதையில், சுவற்றில் நந்தினி அழகாக சிரித்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற போட்டோ ஒன்றும், இருவரும் சேர்ந்திருக்கும் அவர்களின் ரிசப்ஷன் நாளன்று எடுத்த போட்டோ ஒன்றும் மாட்டியிருக்கும்.

அதைப் பார்த்தவளுக்கு எப்பொழுதும் தோன்றும் ஆச்சரியம் தான் இப்பொழுதும் தோன்றியது. அவள் தனியாக இருக்கும் அந்தக் குறிப்பிட்ட புகைப்படம் அவனிடமே இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே!

ஒருவேளை குமாரிடம் வாங்கியிருப்பானோ?

இருக்கும் இருக்கும் என்று எண்ணியவளின் பார்வை தன்னிச்சையாக படுத்துக் கொண்டிருந்த நவீன் மேல் பாய்ந்து மீண்டது.

அவன் கண் நிறைய வருத்தத்துடன் 'தகவலாவது கூறிச் சென்று இருக்கலாம்' என்று சொன்னது அவள் மனதை நேற்றிலிருந்து குடைந்து, குற்ற உணர்ச்சியை மேலும் தூண்டியது. சொல்லாமல் சென்றது தப்பு தானே?

லேசாக எரிச்சல் எழ, ரிசப்ஷன் பொழுது எடுத்த போட்டோவில் அழகான பச்சை வர்ண ஷெர்வானி அணி[illegible] திருந்தவனைப் பார்த்தாள்.

''செய்றதையெல்லாம் செய்துட்டு ஒண்ணும் [illegible] யாதவன் மாதிரி போட்டோக்கு போஸ் கொடுத்து[illegible] கிறதைப் பாரு. ஓசு.. ஓசு.'' என்று போட்டோ[illegible] அவன் கன்னத்தை இடித்தாள்.

அவனைத் திட்டும் சுவாரஸ்யத்தில் சத்த[illegible] வெளிப்பட, அதில் கண் விழித்துப் பார்த்த ந[illegible]

நந்தினி போட்டோவில் தன்னை இடித்துக் ...
சுருப்பது பார்வையில் பட்டது. அசையாமல் ...
மந்த புன்னகையோடு அவன் செய்வதை ...
திருந்தான்.

நந்தினியோ மேலும், "நீ என்டா என்னை ...
நந்தினி சொன்னே? அதனாலே தானே இப் ...
அப்பாவுச் சொன்னையே எனக்குப் பிடிக்க மாட்டேங்குது ...
தோம் என்னையே தான். பார்க்கிறதைப் பாரு. உன் ...
வாய் உன்னால் தான் ...
என்று புகைப்படத்தில் சிரிக்கும் அவன் கன்ன ...
குத்தினாள்.

அதுவரைக்கும் கன்னத்தை வருடிக் கொண் ...
நவீனுக்கு இப்பொழுது புன்னகை மேலும் விரிந்த ...
கணைகளைக் குத்தியவள் லேசாகத் திரும்ப, அவ ...
கணவன் சிரிப்போடு தன் கன்னத்தைப் பிடித்துக் கொண் ...
தன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டா ...
வழியும் அசட்டைத் துடைத்துக் கொண்டே அவனை ...
முறைத்துவிட்டு, "அது... அது போட்டோவில் ...
என் முகத்தில் தூசு இருந்தது. அதான் துடைக்க ...
டேன். அதுக்கு என் சிரிப்பு?" என்று தலையைக் ...
பிக் கொண்டு அடுப்படிக்குள் புகுந்து கொண்டாள்.

நவீனிற்கு இப்பொழுது புன்னகை பெரிதாக மலர் ...
தது. சீக்கிரமே அவள் மாறி விடுவாள் என்ற நம்பிக்கை ...
மலர்ந்தது. தன் மனைவிக்கு ஒன்றும் தன் மீது 'நீ இருந் ...
தால் இரு; போனால் போ' என்ற அசட்டை இல்லை ...
விருப்போ வெறுப்போ அதை வெளிப்படையாகக் ...
காண்பிக்கிறாள்.

அன்றைய நாள் முழுதும் மெல்லிய குரலில் அவ்வப் ...
பொழுது, "கன்னத்தில் என்னடி காயம்? இது வண்ணக் ...

இனி செய்த மாயம்! கனி உதட்டில் என்னை தவிப்பா?
பனிக் காற்றினிலே வரும் வெயிற்படி" என்று நவீன் முணு
முணுத்துக் கொண்டே இருக்க, நந்தினிக்கு எரிச்சல்
வந்தாலும், தன் சிரிப்பை மறைக்கப் பெரும் பாடுபட
வேண்டியதாய் இருந்தது.

விருப்பையும், வெறுப்பையும் பிரிப்பது மெல்லிய
கோடு தான். அது மிக விரைவிலேயே மறையும் என்ற
நம்பிக்கையில் திளைத்தான் நவீன்.

3

ஒரு வாரம் நவீன், நந்தினி இருவரின் வாழ்வும்
தெளிந்த நீரோடை மாதிரிச் சென்றது. ஆனால் நவீனும்,
நந்தினியும் இன்னமும் நீரோடையின் இரு வேறு கரை
களாகத் தான் இருந்தனர்.

இருவருக்கும் இடையில் இருக்கும் உறவில் எந்தவித
முன்னேற்றமும் இல்லை என்பது கஷ்டமான விஷயம்
தான். ஆனால் இங்கு இருவரின் உறவும் பின்னடையாமல்
இருப்பதே சந்தோஷம் தரும்... இல்லை கொண்டாடப்
பட வேண்டிய விஷயம் என்பது நமக்குத்தானே
தெரியும்!

கொண்டாடுவதற்குக் கூடுதலாக நந்தினியின் பிறந்த
நாளும் வந்து விட்டதால் நெருங்கிய வட்டாரத்துடன்
இன்று மனைவிக்குப் பிடித்த உணவகத்தில் இரவு
உணவு ஏற்பாடு செய்திருந்தான் நவீன்.

நந்தினிக்கும் பார்ட்டி பற்றி சௌந்தர்யா மூலம் மு ...
நாள் தெரிந்ததில் இன்பகரமான ஆச்சரியம்தான். அ ...
பிறகு அவள் மனதில் நவீனைப் பற்றிய கேள் ...
எழுந்தவண்ணம் இருந்தன.

'என்னுடைய பிறந்த நாள் எப்படித் தெரிந்தி
'ஆமாம்... இது ஒரு பெரிய விஷயமா? ம
பிறந்த நாள் பற்றித் தெரிந்து வைத்துக் கொ
யாதா?'
'பெரிய விஷயமில்லை என்றால் நவீனின்
நாள் தெரியுமா உனக்கு?'
'ம்ம்ம்...'
'சரி. அப்படியே தெரிந்து வைத்து இருந்
எதற்காக இந்த பார்ட்டி?'
'ஊர் உலகத்திற்கு நாங்கள் ஆதர்ஷ தம்பதியர்
என்று காண்பித்துக் கொள்ள வேண்டாமா?'
நவீனுக்குச் சாதகமாக அமையாதவாறு தன் ம
எழுந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடை கண்டு பிடி
கொண்டாள். அந்த விடைகள் அவளைச் சோர்வடை
செய்தன என்றாலும் கண நேரத்தில் தன்னை இயல்
மீட்டுக் கொண்டாள்.
காலையிலேயே புதுவையிலிருந்து நவீனின் ெ
றோர் நேரில் வந்து வாழ்த்திப் புதுப் புடவையும்,
வாரும் அன்பளிப்பாய்க் கொடுத்துவிட்டு வேலையிரு
தாகக் கிளம்பி விட்டார்கள்.
அவளுடைய பெற்றோரும், அண்ணனும் தொல
பேசியில் வாழ்த்துத் தெரிவித்தனர்.
நவீன் காலையில் புன்னகையுடன் வாழ்த்தியதோ
சரி. பார்ட்டி ஏற்பாடு செய்வதே பெரிய அன்பளிப்பா
எண்ணிக் கொண்டான் போலும்!
'அப்படி நவீனே கொடுத்தாலும் யாருக்கு வேண்டு
அவன் பிறந்த நாள் பரிசு?' என்று அலட்சியம் செய்தாள்

ஆனால் நவீனின் பரிசிற்காகச் சமாதானம் செய்து கொண்ட நந்தினியால், பார்ட்டிக்குக் கிளம்ப பைக் எடுக்கும்பொழுது சமாதானம் செய்து கொள்ள முடிய வில்லை.

அதையும் மறைமுகமாகவே, ''கார் எடுக்கலை என்றால் பரவாயில்லை... நான் ஆட்டோவிலேயே வந்துக் கிறேன்,'' என்று முகத்தை சுருக்கிக் கொண்டு கூற, நவீன் மறு பேச்சில்லாமல் காரை எடுத்தான்.

உணவகத்தை அடைந்தபொழுது பார்ட்டிக்குச் சில நண்பர்கள் ஏற்கெனவே வருகை தந்திருக்க, புன்னகை மாறாமல் இருந்தாள் நந்தினி.

ஏற்கெனவே இவர்களின் நட்பு வட்டாரம் களை கட்டும். அதிலும் புதிதாய் மணமானவர்கள் இருக்கும் பொழுது அன்றைய பார்ட்டி கூடுதலாகக் களை கட்டியது.

நவீனையும், நந்தினியையும் இணைத்து அலுக்காமல் கேலி செய்து கொண்டிருந்தனர். அந்தக் கேலியுடன் இருவரையும் கேள்விகள் கேட்டுத் துளைத்தெடுத்து விட்டனர்.

''நவீன்! உங்க கல்யாணம் லவ் மேரேஜ் தானே? எங்களுக்கெல்லாம் இன்விடேஷன் வர்ற வரைக்கும் உங்க லவ்ஸ் தெரியவே தெரியாது!'' என்று சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வினவினான் சுரேஷ்.

''லவ் இல்லாமல் எந்த மேரேஜும் இல்லை, சுரேஷ்
என்று கண்ணடித்தான் நவீன்.

விக்னேஷ், ''அதானே? லேட்டா வந்தாலும் லேட்
லிப்ஸ்டிக் கறை இல்லையேன்னு சமாளிக்கிற
எங்க ஆளு. அவன்கிட்டப் போய் லவ்வா என்று
கேட்டால்...'' என்று பாதியிலேயே நவீனின்
திருத்திக் கொண்டான்.

நந்தினிக்கு எரிச்சலாய் வந்தது. நவீன்... லிப்ஸ்டிக் கறை... இதையெல்லாம் நான் கே... நிலைமை...

"இதென்னுடா புதுசா 'கீழே விழுந்தாலும் மீசை... மண் ஒட்டலை' டைப்பில்... லேட்டா வந்தா... ஷர்ட்டில் லிப்ஸ்டிக் கறையில்லையேன்னு சொல்... என்றான் ஒரு நண்பன் தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில்.

நவீன் விக்னேஷிடம் 'சொல்லாதே' என்பது போ... மறுப்பாகத் தலையசைக்கவும், "சரி மச்சி டீல்! நான்... மீட்டிங்குக்கு லேட்டா வந்தது, கான்ஃபரன்ஸ் ரூ... போனில் கொஞ்சிப் பேசினது இதையெல்லாம் பத்... சொல்லவே இல்லை. போதுமா?" என்று நேரம் காலம்... தெரியாமல் வம்பு செய்து கொண்டிருந்தான் விக்னேஷ்.

நந்தினிக்குக் கோபத்தில் முகம் சிவக்க சௌந்தர்யா, "ஹப்பா! நந்தினிக்குப் பார்ட்டி ஏற்பாடு பண்றதுக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னாடியே ப்ளான் செய்து எல்லாருக்கும் கால் பண்ணி, 'பக்கா' தான் நவீன்!" என்று தன் பங்கிற்குச் சொல்லி வைத்தாள்.

"சரி, அதை விடுங்க. ஒரு முக்கியமான கேள்வி நவீன். நந்தினிகிட்ட ரொம்பப் பிடிச்சது?" என்று வினவினான் சுரேஷ்.

'என்னத்தைச் சொல்லுவான் பாவம்!' என்று நந்தினி நினைக்க, சிறிது கூட யோசிக்காமல் விடை தந்தான் நவீன். மனைவியை நோக்கியவாறே, "குறும்பு, சிரிப்பு, தைரியம், பாசம் எல்லாமே ரொம்பப் பிடிக்கும்!" என்றான் இயல்பாக.

'ம்க்கும். இவன் அடிச்சு விடறதைக் கேட்கறதுக்கு இத்தனை பேரா? எல்லாம் நேரம் தான்' என்று மனதில்

சலித்தவளிடம், "உனக்கு?" என்றான் கூட்டத்தில் ஒருத்தி.

"ஹான்... எனக்கு... எனக்கு..." வார்த்தைகள் வெளியே வராமல் திருதிருவென விழித்தாள்.

நவீனுக்கு வருத்தமாய் இருந்தது. தன்னிடம் பிடித்தது என்று சொல்லும் அளவிற்கு ஒன்று கூடத் தென்படவில்லையா நந்தினிக்கு?

நவீன், "என்னிடம் எல்லாமே பிடிச்சதால் எதையும் குறிப்பா சொல்ல முடியலை நந்தினிக்கு." என்று தன்னுடைய தண்ணீரை எடுத்து நந்தினியிடம் நீட்டவும், "ஓ!" என்று கூட்டத்தில் ஆரவாரம் எழுந்தது.

"டேய் நவீன்! அப்படியே சமாளிக்க முடியாது. நந்தினி சொல்லட்டும்," என்றான் சுரேஷ் விடாப்பிடியாக.

நந்தினி சில நொடிகள் விழியை உருட்டிவிட்டு, 'யூரேக்கா!' பாணியில், "நவீனிடம் சின்சியாரிட்டி பிடிக்கும்!" என்று சொன்னாள்.

"ஹேய்! இது அநியாயம்பா. நவீன் சின்சியர்ன்னு எல்லாத்துக்கும் தெரியும். வேற ஏதாவது சொல்லு," என்றாள் சௌந்தர்யா கேலியாக.

ஒரு அசட்டுச் சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு, "ம்ஹ்ம்ம்.. செய்தது தப்புன்னு தெரிஞ்சால் தப்புன்னு ஒத்துக்குவாங்க. அது பிடிக்கும்," என்றாள்.

உண்மை தானே? இதுவரைக்கும் அவன் தான் செய்தது தப்பு. மன்னித்து விடு என்று எத்தனையோ விதங்களில் சொல்லி விட்டான். ஆனால் நந்தினியால் தான் மன்னிக்கவும் முடியவில்லை; மறக்கவும் முடியவில்லை

நவீனுக்குமே ஆச்சரியம் தான். தெரிந்தோ, தெரி மலோ என்னில் இருக்கும் ஏதோ சில குணா

நந்தினியை ஈர்த்திருக்கின்றன என்ற எண்ணமே அவளுக்கு சந்தோஷத்தைத் தந்தது.

தொண்டை வரை வந்த, "நவீனின் குறும்பும் பொறுமையும் பிடிக்கும்!" என்ற வரியை அப்படியே உள்ளிழுத்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

இதைச் சொன்னால் அவ்வளவு தான்... எப்பொழுதாவது தன்னிடம் குறும்பு செய்யும் நவீன், எனக்குப் பிடித்திருக்கு என்றால் இனிமேல் அடிக்கடி கூடக் குறும்பு செய்வான் என்று கணவனைப் பார்க்க, அவன் புன்னகையுடன் புருவத்தை உயர்த்தினான்.

விக்னேஷ் கேலியாக, "அப்போ, நவீன்! உனக்கு பிரச்சனையே இல்லைடா. நல்லா நோட் பண்ணிக்கோ. தப்பு செய்துட்டு அதை ஒத்துக்கிட்டால் உன் ஆளுக்குப் பிடிக்கும்!" என்று கமெண்ட் சொல்லவும் அனைவரும் சிரித்தனர்.

அவசரமாக இடையில் புகுந்து, "ம்ஹூம். தப்பு செய்துட்டு ஒத்துக்கிட்டால் தப்பு எல்லாம் சரியாகிடாது!" என்று வாதம் செய்தாள் நந்தினி.

'அதானே பார்த்தேன்! வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் இருந்து இறங்குமா?' என்று தன் மனைவியிடம் செல்லமாக முறையிட்டுக் கொண்டான் நவீன்... மனதிற்குள் தான்.

விக்னேஷ், "அடடா! தப்பு பத்தி தெரியாமல் பேசித் தப்பு பண்ணிட்டேன். என்னை விட்டுடு தாயே!" என்று கேலியாகக் கூறவும், நந்தினியும் அபயம் அளிப்பது போல் பாவனை செய்தாள்.

"கஷ்டம் தான் நவீன் உன் பாடு!" என்று விக்னேஷ் ஆறுதல் சொல்லும் பாணியில் நவீனின் தோளைத் தட்டினான்.

அனைவரின் சிரிப்பும் அடங்கியதும், "சரி யார் முதலில் ப்ரொபோஸ் செய்தது?" என்று அடுத்த கேள்விக் கணையைத் தொடுத்தனர்.

சற்று நேரம் பதில் சொல்லாமல் சமாளித்த நவீன், "நோ! போதும்பா! நம்ம ஆபீஸ் இன்டர்வியூவில் கூட இத்தனை கேள்வி கேட்கலை!" என்று சிரித்தபடியே முடித்தான்.

அதன் பிறகு நண்பர்களும், 'பாவம் பிழைத்துப் போகட்டும்!' என்று நினைத்தார்களோ, பேச்சு வேறு திசையில் மாறியது.

சௌந்தர்யா தெளிவாக, "சரி, புதுசா கல்யாணம் ஆனவங்களையே இதுவரை கிண்டல் செய்தாச்சு. இப்போ கல்யாணம் ஆகப் போறவங்க எல்லாம் அவங்கவங்க எதிர்பார்ப்பைச் சொல்லுங்க, கேட்கலாம்," என்று சுரேஷிடம் பூடகமாகப் பார்வை செலுத்திவிட்டு வினவினாள்.

விக்னேஷ், "நான் ரொம்ப விளையாட்டுத் தனம் ஜாஸ்தியான பையன். அதனால் எனக்கு வரப் பொண்ணு மெச்சூர்டா நடந்துக்கணும்," என்று தொடங்கி வைத்தான்.

"மெச்சூர்டா நடந்துக்கணும் என்றால் நடிகர் சிவாஜி மாதிரி நடந்துக்கலாமா?" என்று கிண்டல் செய்தா[ள்] ஒருத்தி.

"அடடா! அடுத்த பலியாடு இன்னைக்கு நான் த[ான்] போல!" என்று தலையைக் கோதிக் கொண்ட விக்னே[ஷ்] "நவீன்! உனக்குக் கல்யாணத்தில் என்னடா எதிர்ப[ார்ப்பு] இருந்தது?" என்று பேச்சை மீண்டும் நவீன் ப[க்கம்] திருப்பினான்.

மௌனமாக இருந்த நவீன், 'என்னை ப ஆக்காமல் காப்பாத்தி விடுடா ப்ளீஸ்,' என்ற விக்னே பாவனையில் பேசத் தொடங்கினான்.

"எதிர்பார்ப்பு? நான் என் மனைவியிடம் எதி தைவிட, கணவனா நான் எப்படி நடந்துக்கணும் என் தான் யோசிப்பேன். கணவன் - மனைவி இருவ ஒருவர் மற்றவரை அவர்களை அவர்களாகவே ஏற் கொள்ளணும். ஒருவர் மற்றவர்களுக்காக மாறும் பொழு தனித்தன்மையை இழந்துடறாங்க. எங்க வீட்டு பக்கத்தில் நேசன் இதையே தான் அடிக்கடி சொல்வா அப்படிச் சொல்றதோடு மட்டுமில்லாமல் அந்த மாதி தான் வாழ்ந்துட்டும் இருக்கார்," என்று பேசும்போது நந்தினி இடைமறித்தாள்.

"தனித் தன்மையை இழக்கிறாங்க என்ற கோணத் தில் பார்க்கிறதை விட ஒருவர் மீது மற்றவர் வைத்த அன்பினால், காதலினால் விட்டுக் கொடுக்கிறாங்கன்னு தான் இதை எடுத்துக்கணும்," என்று தன் கருத்தைத் தெரிவித்தாள் நந்தினி.

"அன்பும், காதலும் எதிர்பார்ப்பு இல்லாதது தானே நந்தினி? நீ எனக்காக இதை மாத்திக்கணும் என்று எதிர்பார்க்கிறது நியாயமாகாது இல்லையா? அப்படியே மாற்றம் வந்தாலும் அது தற்காலிகம் தானே தவிர நிரந்தரமா இருக்காது. நிறையும், குறையும் சேர்ந்தே இருக்கிறது தான் மனுஷன். நிறையை ஏத்துக்கும் போது... குறையை ஏத்துக்கவும் தயாரா இருக்கணும்," என்று தன் வாதத்தை முன் வைத்தான் நவீன்.

திருமணம் ஆனதில் இருந்து இருவரும் இவ்வளவு அதிகமாகப் பேசியதே கிடையாது. பேச்சே இல்லை னும்போது புரிதல் எங்கிருந்து வரும்?

நந்தினிக்கு இப்பொழுது என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. குழப்பமாய் இருந்தது. ஒரு வித்த் தில் நவீன் சொல்வது சரி தானோ என்று யோசித்தாள்.

சௌந்தர்யா, "வித்தியாசமான அணுகுமுறை நவீன். வெரி குட். நல்லா கேட்டுக்கோ!" என்று சுரேஷைப் பார்த்தவாறே சொன்னாள்.

விக்னேஷ் கேலியாக, "எதுவா இருந்தாலும் நேரா சொன்னாலே எங்க மாப்பிள்ளை சுரேஷ் கேட்டுப்பான். இப்படிப் பக்கத்து இலை பாயசம் வேலை எல்லாம் வேண் டாம்..." என்று சௌந்தர்யாவிற்கு அறிவுரை வழங்கி னான்.

சுரேஷோ, "அதை என்னால் ஏத்துக்க முடியாது நவீன். நீ எனக்காக மாத்திக்கணும்னு நினைக்கிறது நியாய மாகாது தான். ஆனால் உனக்காக என்னை மாத்திக்கறேன் என்பதும் எதிர்பார்ப்பில்லாத அன்பின் ஒரு நிலை தான். முக்கால்வாசி கல்யாணம்ங்கற அமைப்பு வெற்றியடை வதும், தோல்வி அடைவதும் விட்டுக் கொடுக்கிற குணத்தின் அடிப்படையில் தானே? 'நான் இருக்கிற மாதிரி தான் இருப்பேன்; நீயும் அதே மாதிரியே இரு துக்கோ!' என்றால்... வாட் இஸ் தி பாயிண்ட் ஆஃ மேரேஜ் மேன்?" என்று தன் கருத்தை வலியுறுத்தின

சிறிது தெளிந்து வந்த நந்தினி இப்பொழுது மீண் குழம்பினாள்.

"நீ சொல்றதும் சரி தான்டா. பண்டமாற்று மாதிரி விட்டுக் கொடுக்கிறதை நினைக்கக் 'எனக்காக நீ' என்று சொல்றதை விட 'உனக் என்று இருக்கலாம்னு சொல்ற?" என்று நந் அர்த்தப் பார்வை செலுத்தினான் நவீன்.

"அடுத்த கேள்வி..." என்று நண்பர்கள் தொடங்க
"ஹேய்! என்னைப் பார்த்தா பாவமாயில்லை!" என
சின்னக் குழந்தை போல் கேட்டான் நவீன்.

"இல்லை! கடைசிக் கேள்வி மேன். என்ன இன்னை
ஸ்பெஷல் பர்த்டே கிஃப்ட் நந்தினிக்கு?" என்று
விக்னேஷ்.

"இங்கே பார்ட்டியில் தான் சர்ப்ரைஸா கொடுக்க
மேன்னு. பார்ட்டி தான் சர்ப்ரைஸா வைக்க முடியலை"
என்று தன்னருகில் இருந்த கவரில் இருந்து 'ஹார்ட்'
வடிவில் சுற்றப்பட்டிருந்த பார்சலை நந்தினியிட
நீட்டினான் நவீன்.

'சூழ்நிலைக் கைதி ஆக்கும் வித்தை தெரிஞ்சவ
தானே நீ? சர்ப்ரைஸ் கொடுக்கிறதுக்காகவா பார்ட்டியி
வைச்சுக் கொடுக்கிறே? வேற வழியில்லாமல் வாங்க
வைச்சே ஆகணும்னு தானே இந்த பார்சலை எல்லார்
முன்னாடியும் கொடுக்கிறே?' என்று நந்தினியின் மன
தில் எழுந்த பொருமலை நவீனின் பார்வையில் வெளிப்
பட்ட கனிவே அடக்கியது.

உடனே அந்தக் கவரைப் பிரிக்க எண்ணியவள்,
"ஹாப்பி பர்த்டே!" என்ற வாசகம் நிறைந்த ஸ்டிக்கரைத்
தனியாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டாள்.

மற்றவர்களின் எதிர்பார்ப்பை விட நவீனின் விழிகள்
தன்னுடையவளின் முகபாவங்களை உள்வாங்கிப் பத்திரப்
படுத்திக் கொள்ளத் தயாராய் இருந்தன.

சாதாரணமாக எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல்
கவரைத் திறந்த நந்தினிக்கு வெள்ளை நிற டிசைனர்
புடவையில் சின்னச் சின்ன பிங்க் கலர் பூக்களுடன்,
அதில் வெள்ளை முத்துகளும், பிங்க் நிறக் கற்களும்

பதித்து அழகான வேலைப்பாடுடன் இருந்ததைப்
பார்த்ததும் கண்கள் ஆச்சரியத்தில் விரிந்தன. உதட்டில்
குடி கொண்டிருந்த மெல்லிய புன்னகை விரிந்து
வசீகரத்தை அதிகரித்தது.

'இத்தனை ரசனை மிகுந்தவனா நீ?' என்று மனதில்
கணவனிடம் கேள்வியெழுந்த அதே நொடி, 'என்னைப்
பரிசுப் பொருட்கள் வாங்கிக் கொடுத்து வழிக்குக் கொண்டு
வரலாம் என்று கனவு காண்கிறாயா?' என்ற எண்ணம்
நவீனை நோக்கி எழுவதையும் தடுக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அந்தப் புடவையை ரசிக்காமலும் அவளால்
இருக்க முடியவில்லை. எத்தனையோ முறை தன் தோழி
யிடம், "வெள்ளைக் கலர் டிசைனர் புடவை வாங்கணும்னு
ரொம்ப நாளா வீட்டில் நச்சரிச்சுட்டு இருக்கேன். ஆனால்
எங்க அம்மா வெள்ளைக் கலர் புடவையே எடுக்கக்
கூடாதுன்னு என்னைப் படுத்தி எடுக்கிறாங்க!" என்று
புலம்பியிருப்பாள்.

இத்தனை யோசித்தவள் நவீனுக்கு எப்படி இவளுக்
குப் பிடித்த விஷயங்கள் தெரியும் என்று யோசிக்க
மறந்து விட்டாள். அதையேன் அவன் நினைவு வைத்து,
தனக்காக ஒன்று செய்ய வேண்டுமென்றும் அவள்
எண்ணிப் பார்க்கவில்லை.

அதன் பிறகு மனதில் எண்ணங்களோ எல்லாத் தி
களிலும் சென்றது. இதையெல்லாம் நவீன் எப்பொழு
செய்திருக்க முடியும்?

இருவரும் ஒரே வீட்டில் இருந்தாலும் ஒரு
கொருவர் அன்னியர்களாய் வாழும் பொழுது, என்
பற்றி, எனக்குப் பிடித்த விஷயங்கள் பற்றித்
கொள்ள முடியுமா?

அதுவும் என்னைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள
மும் தான் எப்படி வரும்? எனக்கு அவனது பிறந்த
கூடத் தெரியாதே!

இதே வகையான பல தரப்பட்ட யோசனை
தான் வீட்டிற்குத் திரும்பும் வழியிலும் இருந்தாள்.

ஏனோ இப்பொழுது திருமண உறுதி செய்த
ராஜேஷ்-டன் முதல் முறை பேசியது நினைவில்
யது. தன் எதிர்பார்ப்பு எல்லாவற்றையும் பட்டியலி
'நீ இப்படி இருக்கணும் நந்தினி... அப்படி இருக்க
நந்தினி. உன்னை இப்படி வைச்சுப்பேன். அப்
வைச்சுப்பேன்' என்று முழ நீளத்திற்குப் பேசினான்.

இப்பொழுது எதற்காக அவனின் நினைவுகள்?
ஞடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறாயா?

ச்ச... ச்ச... அதெல்லாம் இல்லை. எதிர்பார்ப்பு என்
பேச்சு வந்ததும் முன் பேசிய நினைவுகள்.

ஏனோ அம்னீஷியா வந்தால் கூடத் தேவலாம் போல
இருந்தது நந்தினிக்கு. ஆனால் அம்னீஷியா என்ன
ஆட்டுக் குட்டியா... வா என்றால் உடனே வருவதற்கு?

கண்ணை மூடி கார் சீட்டில் நன்றாகப் பின் புறம்
சாய்ந்து கொண்டாள். நான் நினைத்த மாதிரி ரொம்ப
பொல்லாதவன் இல்லை போல நவீன்.

தனக்குத் திருமணப் பேச்சு தொடங்கிய கால கட்டத்
தில் தன் நெருங்கிய தோழியிடம், ''ஹே! ஹிப்போ
பொடமஸ்! அப்படியெல்லாம் எதிர்பார்ப்பு ஜாஸ்தி
வைச்சிருந்தால் தேவையில்லாத ஏமாற்றம் தான் வரும்.
வீட்டில் இருக்கிறவங்களுக்கு என்னுடைய டேஸ்ட்
தெரியும். சோ அவங்க சாய்ஸ்க்கு விட்டுட்டேன்,'' என்று
தோளைக் குலுக்கியதும் இப்பொழுது நினைவில் ஆடியது.

உடனே, 'எதிர்பார்ப்பு இல்லாமல் இருந்தால் நவீனுடன்
சுமுகமாய்ப் போக வேண்டியது தானே?' அப்புறம் ஏன்
இது தப்பு. அது குற்றம்னு கதை சொல்லிட்டு இருக்கே?'
என்று விடையறியாக் கேள்வியும் வந்தது.

'சுமுகமாய்... எதுவுமே நடக்கவேயில்லையே!?
ராஜேஷ்-டன் நடக்க...' எண்ணங்கள் நவீனின் குரலில்
தடைப்பட்டன.

''நந்தினி! இன்னொரு ஏதோ ஒரு விஷயம் என்னைப்
பத்தி பிடிச்சதில் சொல்லாமல் விட்ட மாதிரி இருந்
ததே?'' என்றான் நவீன் ஆர்வமாக.

'ஹையோ! நான் தயங்கினதைக் கண்டு பிடிச்சுட்
டானே! அதனால் தான் புருவத்தை உயர்த்தி அப்போதே
என்னன்னு கேட்டானோ?' என்று மனதில் பதறியவள்,
''அ.. அ.. அதெல்லாமில்லை,'' என்று மழுப்பினாள்.

மனைவியின் புறம் லேசாகத் திரும்பி உற்று நோக்கிய
வன் புன்னகையுடன், ''நம்பிட்டேன்!'' என்று கண்
ணடித்தான்.

நந்தினி துப்பட்டாவின் நுனியைச் சுற்றிக் கொண்டு
வேறு புறம் திரும்ப, நவீன் குறும்பாகப் புகைப்படத்தில்
தன் கன்னத்தை இடித்துக் கண்ணை நோண்டும் செய்
கையை நினைவிற்கொண்டு, ''ஏற்கெனவே கன்னத்தைக்
கிள்ளிக் கண்ணை நோண்டியாச்சு. நாளைக்கு உன் காது
பத்திரம்டா நவீன்,'' என்று தனக்குத் தானே சொல்லவும்
நந்தினி உணர்ச்சியைத் துடைத்து மீண்டும் கண்களை
மூடி அமர்ந்து கொண்டாள்.

செல்போனில் சார்ஜ் இல்லை என்பதால் கார்
ஜரில் போனைப் போட்டிருந்தாள் நந்தினி. சற்று
தில் நந்தினியின் செல்போன் அழைக்க, 'நவீ

போன் தான் என்று நினைத்து முதலில் [illegible]
ஒலியைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்தாள். [illegible]

[illegible]

வேண்டா வெறுப்பாக போனை எடுத்தவன் [illegible] ராஜேஷ் ஏதோ சொல்ல, எதுவும் பேசாமலேயே [illegible] விட்டான்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் உணர்ச்சியற்ற குரலில், "நந்தினி, உனக்கு ஐ.சி.ஈ. என்றால் என்ன அர்த்தம் தெரியுமா?" என வினவினான் நவீன்.

இப்பொழுது நந்தினிக்கு நவீனின் கோபத்திற்கான காரணம் தெளிவாக விளங்கியது. ஆனால் இருந்த குழப்பமான மனநிலையில் நந்தினியும் புரிந்து கொள்ளாமல் எரிச்சலடைந்தாள்.

"ஏன் தெரியாம? நல்லா தெரியுமே! இன் கேஸ் ஆஃப் எமர்ஜென்சி காண்டாக்ட் திஸ் பெர்சன்," என்று தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டு அறைக்குச் செல்பவளை நவீனின் குரல் தடுத்தது.

"அப்போ தெரிஞ்சு தான் ராஜேஷ் பெயரில் ஐ.சி.ஈ. போட்டு வைச்சிருக்கே?"

[illegible]

"நான் விரும்பாதது எல்லாம் நடக்காமல் இருக்குதா என்ன?" என்று குத்திப் பேசினாள்.

ராஜேஷிடம் இருந்து போன் வந்ததில் அவனுக்குமே எரிச்சல் தான். போனில் யாரோ சின்னக் குழந்தைகள் விளையாடியதில், ஸ்பீட் டயலிலிருந்த இவனுடைய எண்ணிற்கு அழைப்பு சென்றதாகச் சொல்லவும், பேச்சை வளர்க்காமல் வைத்து விட்டான். இருந்த மனநிலையில் ராஜேஷ் பேசி இருந்தாலும், அவனால் பேசி இருக்க முடியாதுதான்.

நந்தினியின் குத்தல் பேச்சில், "அப்படியே விருப்பம் இல்லாமல் நடந்தாலும் தான் என்ன இப்போ குறைஞ்சு போச்சு? படிப்பு இருக்கு. நல்ல சம்பளத்துடன் உத்தியோகம் இருக்கு. கட்டின மனைவியின் மதிப்புக்கு பாதிப்பு வராமல் தான் நடத்தறேன். இன்னும் என்ன தான் வேணும் உனக்கு? இப்படிக் குத்திப் பேசறதை எல்லாம் கேட்கணும்னு எனக்குத் தான் தலையெழு[illegible]" என்று கோபத்துடன் அலுத்துக் கொண்டான் நவீ[illegible]

[illegible]

[illegible] அதிகமானது.

செல்போன் தொடர்ந்து ஒலிக்கவும் முதலில் [illegible] னின் முகத்தைத் தான் ஏறிட்டாள் நந்தினி. [illegible] அவன் முகமோ கோபத்தைப் பிரதிபலிக்க, அலை[illegible] கண்டதும் கோபத்திற்கான காரணமும் தெளி[illegible] விளங்கியது.

வேண்டா வெறுப்பாக போனை எடுத்தவனி[illegible] ராஜேஷ் ஏதோ சொல்ல, எதுவும் பேசாமலேயே வை[illegible] விட்டாள்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் உணர்ச்சியற்ற குரலில், ''நந்தி[illegible] உனக்கு ஐ.சி.ஈ. என்றால் என்ன அர்த்தம் தெரியுமா?'' என வினவினான் நவீன்.

இப்பொழுது நந்தினிக்கு நவீனின் கோபத்திற்கா[illegible] காரணம் தெளிவாக விளங்கியது. ஆனால் இருந்[illegible] குழப்பமான மனநிலையில் நந்தினியும் புரிந்து கொள்[illegible] மல் எரிச்சலடைந்தாள்.

''ஏன் தெரியாம? நல்லா தெரியுமே! இன் கே[illegible] ஆஃப் எமர்ஜன்சி காண்டாக்ட் திஸ் பெர்சன்,'' என்று தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டு அறைக்குச் செல்பவளை நவீனின் குரல் தடுத்தது.

''அப்போ தெரிஞ்சு தான் ராஜேஷ் பெயரில் ஐ.சி.ஈ. போட்டு வைச்சிருக்கே?''

[illegible] வந்தது நந்தினியிடம் இருந்து.

நவீனுக்கு இருந்த பொறுமையெல்லாம் [illegible] ''தெரிஞ்சு தான் கல்யாணம் செய்தேன். அதுக்கு இப்போ என்ன பண்ணணும்? எது எப்படி [illegible] இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ராஜேஷ் இப்போ [illegible] ஞாபகம் இருக்கட்டும். என்னுடைய மனைவிக்கு எமர்ஜென்சி சிச்சுவேஷன் வந்தால் ஒரு மூணாவது மனுஷனுக்குத் தகவல் போறதை நான் விரும்பலை,'' என்றான் அழுத்தம் திருத்தமாக.

நவீனின் குரல் உள்ளூரப் பயத்தை ஏற்படுத்தினாலும், ''நான் விரும்பாதது எல்லாம் நடக்காமல் இருக்குதா என்ன?'' என்று குத்திப் பேசினாள்.

ராஜேஷிடம் இருந்து போன் வந்ததில் அவளுக்குமே எரிச்சல் தான். போனில் யாரோ சின்னக் குழந்தைகள் விளையாடினதில், ஸ்பீட் டயலிலிருந்த இவளுடைய எண்ணிற்கு அழைப்பு சென்றதாகச் சொல்லவும், பேச்சை வளர்க்காமல் வைத்து விட்டாள். இருந்த மனநிலையில் ராஜேஷ் பேசி இருந்தாலும், அவளால் பேசி இருக்க முடியாதுதான்.

நந்தினியின் குத்தல் பேச்சில், ''அப்படியே விருப்பம் இல்லாமல் நடந்தாலும் தான் என்ன இப்போ குறைஞ்சு போச்சு? படிப்பு இருக்கு. நல்ல சம்பளத்துடன் உத்தியோகம் இருக்கு. கட்டின மனைவியின் மதிப்புக்குப் பாதிப்பு வராமல் தான் நடத்தறேன். இன்னும் என்ன தான் வேணும் உனக்கு? இப்படிக் குத்திப் பேசறதை எல்லாம் கேட்கணும்னு எனக்குத் தான் தலையெழுத்து'' என்று கோபத்துடன் அலுத்துக் கொண்டான் நவீன்.

'எவ்வளவு ஆணவம் உனக்கு? படிப்பு, உத்தி... இருந்தால் எல்லாத் தகுதியும் இருக்குன்னு நினைச்... செய்த தப்புக்குப் பிராயச்சித்தம் மாதிரி ஒரு... கையைக் கொடுத்து விட்டு இதுவும் பேசுவ... ஜூம் பேசுவ!' எதுவுமே பேசாமல் அமைதியாக வெறி... கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

அமைதியாக இருந்தாளே தவிர நவீனின் பேச்சு... னியை மிகவும் பாதித்தது. மனதில் ஏற்பட்ட வலி ந... வித்த ஒரு நல்ல சாதகமான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோ... காத்திருந்தது. அந்த சந்தர்ப்பம் விரைவிலேயே அ... இருவருக்குமான விரிசல் இன்னமும் அதிகமானது.

4

நவீன் கோபத்தில் பொரிந்து விட்டுப் போன பின்... அதே இடத்தில் அவன் சென்ற வழியையே வெறி... படி இருந்தாள் நந்தினி.

'திமிரைப் பாரு. உத்தியோகம் புருஷ லட்சணம் தா... இருந்தாலும் படிப்பும், சம்பாத்தியமும் மட்டும் தா... ஒருவரின் தகுதியைக் கூட்டுதா?

'அப்படினா படிப்பு இல்லாதவங்களுக்கு எல்லாமே... கல்யாணமே நடப்பதில்லையா? எல்லாம் ஆண் என்... திமிர்.

'இருடா! உனக்கு வைக்கிறேன் வேட்டு. செய்யறதை... எல்லாம் செய்துட்டு... என்ன ஒரு தெனாவட்டா என்கி... டேயே பேசிட்டுப் போற? இரு இரு, உன்னைப் பார்த்... துக்கிறேன்,' என்று ஜென்ம விரோதியைக் கறுவுவது... போன்று கோபத்தில் கறுவினாள் நந்தினி.

தன் கணவன், இத்தனை நாளாகச் சராசரி ஆண் மகனைவிடப் பொறுமையாகத் தான் போகிறான் என் பதை மறந்து விட்டாள்.

மனைவியின் மொபைலில் வேற்று ஆணின் எண்ணை, அதுவும் அதிமுக்கிய எண்ணாகக் குறித்து வைத்திருந் ததைப் பார்த்த பின்பு தான் அவனுக்குக் கோபம் என்ப தெல்லாமும் அந்த நேரத்தில் அவளுக்கு மறந்து விட்டது.

அதுவும் அந்த வேற்று ஆண், தனக்கு ஏற்கெனவே திருமணம் செய்ய உறுதி செய்யப்பட்டிருந்த நபர் என் றாலும் இப்பொழுது மூன்றாவது மனிதன் தான் என்றும் சிந்திக்கவில்லை.

நந்தினிக்கு எதுவுமே நினைவிலேயே இல்லையா? இல்லை, அவனின் கோபத்தில், வருத்தத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்று நினைக்க மனம் தான் இல்லையா?

அவனுக்குப் பதிலடி கொடுக்கவும், அவனுக்கும் இதே அளவு சீற்றத்தைக் கொடுக்கவும் சரியான தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள் அவனின் அருமை மனைவி.

கோபத்துடன் பேசிவிட்டு உள்ளே சென்ற நவீனிற் கும் ஆத்திரம் அடங்கச் சிறிது நேரமானது. 'ச்ச! எத்தனை இனிமையாகத் தொடங்கின நாள்! இப்படிச் சண்டை யிலா முடியணும்? உன்னோட பிறந்த நாள் அதுவுமா உன் மேல் கோபப்பட்டு... திட்டி... ப்ச்! ஸ்வீட்டி!' தலையை அழுந்தக் கோதி ஆழ்ந்த மூச்சுக்கள் எடுத்தான் நவீன்.

'எப்ப தான் என்னை நீ புரிஞ்சுக்கப் போற? என் மனசு பூராவும் நீ தான் நிறைஞ்சு இருக்கிறாய் நந்தினி. நம்ம கல்யாணத்தில் இருந்து இல்லை. அதுக்கும் முன் பிருந்தே என்று எப்போ தான் நீ தெரிஞ்சுக்கப் போற? அ... எனக்குக் கோபம் வந்ததில் என்ன தப்பிருக்கு? அ...

'எனக்குக் இருந்திருந்தாலோ, இல்லை, ம... அமைதியாக

விடுகிறேன் என்று சொல்லி இருந்தாலோ ஒன்றும் பதிலுக்குப் பேசியிருக்கப் போவதில்லை

'எப்பொழுதும் போல் இன்றும் பழைய கதை பேசவும், நானும் குற்ற உணர்ச்சியில் சத்தமாகப் விட்டேன். எல்லாம் பேசி முடித்த பிறகு வருந்தி செய்வது? பாவம்... பிறந்த நாள் அதுவுமாக,' வருந்தினான் நவீன்.

அன்று இரவு, இருவரும் நவக் கிரகங்கள் ஆளுக்கு ஒரு திசையைப் பார்த்துக் கொண்டு முதலில் கீழே இறங்கி வா,' என்று முகத்தைத் திரு கொண்டே இருந்தனர்.

மறுநாள் நவீனே எப்பொழுதும் போல் இறங்கி அவளைச் சாப்பிட அழைக்க, அப்பொழுதும் முகத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி. அன்று விடுமுறை என்பதால் கணவன் - மனைவி இருவ வீட்டிலேயே இருந்தனர்.

"கோபத்தைச் சாப்பாட்டில் காட்டாதே நந்தினி. வந்து லைட்டா ஏதாவது சாப்பிடு. சண்டை போ வாவது தெம்பு வேணுமில்ல?" என நக்கலாக நவீ கூற, அவனை முறைத்து விட்டுப் பாத்திரத்தை, 'நீ நங்..' என்று எடுத்து வைத்து உணவருந்த வந்தாள்.

காலை நேர வேலை முடிந்து தொலைக்காட்சியில் நவீன் ஆழ்ந்துவிட, நவீனின் செல்போன் அடுப்படியில் இருந்து இசைத்தது அவனுக்குக் கேட்கவேயில்லை சமையலறையிலிருந்த நந்தினிக்குக் கேட்டாலும், 'அவனே வந்து எடுக்கட்டும்' என்று அமைதி காத்தாள்.

சிறிது நேரம் கழித்துப் பக்கத்து வீட்டுத் தமிழ்நேசன் வந்து. "வணக்கம் நவீன்! விடுமுறையும் அதுவுமாகத்

தொலைக்காட்சியில் வரும் தொல்லையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீரா? எனக்கு உம்முடைய உதவி தேவையாக இருக்கிறது நவீன். எங்கள் வீட்டுத் தொல்லை வேலை செய்ய அடம் செய்கிறது. வந்து சிறிது உதவ முடியுமா? என் மனைவிக்கு அது இல்லாவிட்டால் பொழுதே போகாது!" என்று நவீனை அழைத்தார்.

நவீன், நந்தினியிடம் சொல்லிக் கொண்டு, அவரின் வீட்டிற்குச் செல்லவும், அவனின் செல்போன் மறுபடியும் ஒலி எழுப்பியது. சிறிது நேரம் எனக்கென்ன என்று இருந்தவள், ஒரு தருணத்தில் கடுப்பாகி அதை எடுத்து என்னவென்று விசாரித்தாள்.

நவீனின் அலுவலகத்திலிருந்து தான் அவசர அழைப்பு வந்திருந்தது. ஏதோ பிரச்சனை என்றும் அதை உடனே சீரமைக்குமாறும் அழைப்பு வந்திருந்தது. ஏற்கெனவே அவனைப் பலமுறை அழைத்துப் பார்த்ததோடு மின்னஞ்சலும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

அவன் வீட்டில் இல்லையென்று சொன்னதும் இவளிடமே விவரங்களைக் கூறினார் எதிர் முனையில் பேசியவர்.

நவீன் வேலை செய்யும் ப்ராஜெக்ட் கிளையன்ட் நியூயார்க் நகரில் ஒரு புகழ்பெற்ற பங்குச் சந்தை நிறுவனம். ஒவ்வொரு மணித் துளியும் அவர்களுக்கு முக்கியமானது.

எல்லாவற்றையும் விவரமாகக் கேட்டறிந்தவள், போனை அணைத்துவிட்டு யோசனையில் ஆழ்ந்தாள்.

முதல் நாள் அவன், "அப்படியே விருப்பம் இல்லாமல் நடத்தாலும் தான் என்ன இப்போ குறைஞ்சு போச்சு? படிப்பு இருக்கு. நல்ல சம்பளத்துடன் உத்தியோகம் இருக்கு. இப்படிக் குத்திப் பேசறதை எல்லாம் கேட்க

ஜும்னு எனக்குத் தான் தலையெழுத்து!'' என்று ...
கோபத்தோடு பேசிய வார்த்தைகள் அவள் செவி...
ரீங்காரமிட்டன.

படிப்பு, நல்ல சம்பளத்துடன் உத்தியோகம் எ...
இருப்பதால் தானே இந்த ஆட்டம் உனக்கு?

'உன் கொட்டத்தை அடக்க இப்படி ஒரு சந்தர்ப்ப...
அதுவும் உடனே எனக்கு வருமென்று நான் நி...
கலை. இன்னைக்கு ஒரு நாளாவது உனக்கு நான் ...
ஷன் எத்தலை... பாரு!' என்று சிறு குழந்தையிலும் ...
குழந்தையாக மாறினாள் நந்தினி.

'என்னோட பொம்மையை நீ பிடுங்கினாயா... இ...
உன்னுடையதை நான் உடைக்கிறேன்!' என்ற மனநி...
யில் தான் இருந்தாள் அவள். அவனுக்கு ஒரு கே...
தீங்கென்றால் அது தன்னையும் பாதிக்குமென்று ஏ...
அவளுக்குத் தோன்றாமலே போய் விட்டது.

சில கணங்கள் யோசித்தவள், நவீனின் செல்போனை...
ஆஃப் செய்துவிட்டு, அதனைப் படுக்கையறையில் உள்...
புத்தக அலமாரியின் மேல் தட்டில் கொண்டு போ...
வைத்தாள்.

வீட்டிலேயே இருந்தால் நவீன் எப்படியும் தன...
கணினியை நோண்டுவது உறுதி என்பதால் எப்படியும்
அவனை வெளியே அழைத்துச் சென்று விட வேண்டு
மென்று நினைத்துத் தானும் அவசரமாகக் கிளம்பித்
தமிழ்நேசனின் வீட்டிற்குச் சென்றாள்.

''என்னம்மா நந்தினி? எங்கேயோ வெளியே கிளம்பற
மாதிரி இருக்கு,'' என்று கேட்டார் மணிமேகலை.

நந்தினி, ''ஆமாம்மா! வீட்டிலேயே இருந்தால் போர்
அடிக்குது. அதான் நவீன் வேலையை முடிச்சுட்டா...

அப்படியே வெளியே கடைக்குப் போயிட்டு வரலாம்
என்று பார்க்க வந்தேன்,'' என்று நவீனிடம் ஓரப் பார்
வையைச் செலுத்திக் கொண்டே சொன்னாள்.

தொலைக்காட்சியைச் சரி செய்துவிட்டு, சேனல்
களை மாற்றி மாற்றிப் போட்டுச் சரி பார்த்துக் கொண்டிருந்
தவன் ஆச்சரியமான பார்வையை அவளிடம் செலுத்தி
னான். உள்ளத்தில் எழுந்த பூரிப்பு அவனின் முகத்தி
லேயே தெரிந்தது.

நேற்று அவள் பிறந்த நாளும் அதுவுமாக அவளிடம்
கோபமாகப் பேசியதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளாமல்,
தானாகவே முன் வந்து பேசியதோடல்லாமல், வெளி
யேவும் போக அழைத்தது நவீனைத் திக்கு முக்காட
வைத்தது.

எங்கே அவளுக்கு யோசிக்க நேரமிருந்தால் தன்
எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வாளோ என்று நினைத்தவன்
போன்று, ''இதோ இன்னும் அஞ்சே நிமிஷம் நந்தினி.
ஒரு தடவை செக் செய்துவிட்டுக் கிளம்பலாம்,'' என்று
வேக வேகமாக எல்லாவற்றையும் செய்தான்.

''ஓகே ஆன்ட்டி! இப்ப சரியா இருக்கு. எதுக்கும்
நீங்களும் ஒரு முறை செக் செய்துக்கோங்க. எப்படியும்
சர்வீஸ்காரனைக் கூப்பிடத் தான் ஆன்ட்டி செய்யணும்.
எலெக்ட்ரானிக்ஸ் ஐடம்ஸ் அவ்வளவு தான்,'' என்று
சொல்லி டி.வி. ரிமோட்டை மேகலையிடம் கொடுத்து
விட்டு, ''அங்கிள்! எனக்கு ஒரு சந்தேகம்... ரிமோட்
கண்ட்ரோலை நீங்க தமிழில் என்ன சொல்லுவீங்க?''
என்று நேசனிடம் வினவினான்.

'பார்த்தியா? இந்தக் காலத்தில் நம்ம தமிழ் வ...
தைகள் கூடப் பரிச்சயமில்லாமல் இருக்கு!' ...

பார்த்துவிட்டு, "தொலை இயக்கக்கருவி அல்லது தொ... கட்டுப்பாட்டுக் கருவி," என்று பதில் தந்தார் ... நேசன்.

"ம்ம். இப்ப சரியா இருக்கு நவீன். ரொம்ப நன்றி... தினி ரொம்ப நேரமா காத்திருக்கா பாரு. நீங்க போயி... வாங்க," என்று விடை கொடுத்தார் மணிமேகலை.

"ஓகே ஆன்ட்டி! தமிழில் இந்த மாதிரி நி... தெரிஞ்சுக்காமல் இருக்கிறது தப்பு தான் அ... அடிக்கடி உங்களிடம் இருந்து கேட்டுக்கறேன்," என்... உறுதி தந்துவிட்டு, "வீட்டில் போய் ட்ரஸ் மட்டு... மாத்திட்டு வந்துடறேன் நந்தினி," என்றபடி துள்ளலுட... கிளம்பினான் நவீன்.

பாவம்... அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை, மனை... யின் மன நிலையைப் பற்றி!

தமிழ்நேசனிடம், "எப்படி அய்யா நீங்கள் இந்த அள... குத் தமிழ் மொழியில் தான் பேசணும்னு கொள்கை... யோட இருக்கீங்க?" என்றாள் ஆர்வமாக.

அவளது கேள்வியில் உற்சாகம் பிறக்க, "வளர்ப்பு அப்படி. எங்க அப்பாவுடைய கொள்கையும் இந்த மாதிரி தான்மா நந்தினி. அது அப்படியே பழக்கமாகிடுச்சு. நீ காசியானந்தன் தமிழ் பற்றிப் பாடியிருக்கிற பாட்டைக் கேட்டிருக்கியா?" என்று வினவி நந்தினி மறுப்பாகத் தலையசைக்கவும் அந்த குறிப்பிட்ட பாடலைப் பாடிக் காட்டினார்.

"தமிழா! நீ பேசுவது தமிழா?
அன்னையைத் தமிழ் வாயால் 'மம்மி' என்றழைத்தாய்!
அழகுக் குழந்தையை 'பேபி' என்றழைத்தாய்!

என்னடா? தந்தையை 'டாடி' என்றழைத்தாய்...
என்னுயிர்த் தமிழைக் கொன்று தொலைத்தாய்!!
உறவை லவ் என்றாய்... உதவாத சேர்க்கை.
வைஃப் என்றாய் மனைவியை. பார் உந்தன் போக்கை...
இரவை நைட் என்றாய்... விடியாது உன் வாழ்க்கை.
இனிப்பை ஸ்வீட் என்றாய்... அறுத்தெறி நாக்கை...
வண்டிக்காரர் கேட்டார்... லெஃப்ட்டா... ரைட்டா?
வழக்கறிஞர் கேட்டார்... என்ன தம்பி ஃபைட்டா?
துண்டுக்காரர் கேட்டார்... கூட்டம் லேட்டா?
தொலையாதா தமிழ் இப்படிக் கேட்டால்?
கொண்ட நண்பனை பிரண்டு என்பதா?
கோலத் தமிழ் மொழியை ஆங்கிலம் தின்பதா?
கண்டவரை எல்லாம் சார் என்று சொல்வதா?
கண்முன்னே தாய்மொழி நலிவது நல்லதா?"

அவர் பாடி முடித்ததும், "ரொம்ப அற்புதமா பாடினீங்க!" என்று சொல்லிய நந்தினிக்கு நேசனின் பாவனை சிரிப்பை வரவழைத்தாலும் மனதிற்குச் சிறிது கஷ்டமாய்த் தான் இருந்தது.

மணிமேகலை, "நந்தினி! இப்படியே சங்கம் வைத்து வளர்ந்த தமிழ் என்று ஆரம்பிச்சு இன்னும் ரெண்டு நாளைக்கு விடாமல் பேசுவாங்க அய்யா. உங்களுக்கே அபூர்வமா தான் விடுமுறை கிடைக்குது. நீங்க கிளம்பு... கம்மா," என்று கணவனின் குணத்தைப் பற்றி அறி... தால் நந்தினிக்கு விடை கொடுத்தார்.

நேசன், மேகலை இருவரிடமும் சொல்லிவி... மிகுந்த உற்சாகத்துடன் வீட்டிற்கு வந்தவளிடம் ந...

"எங்கே நந்தினி உனக்குப் போகணும்? எனி ஸ்பெஷல்
ப்ளேஸ்?" என்று கேட்டான்.

மனைவி முதன் முறையாகத் தன்னுடன் தா...
வெளியே வரச் சம்மதித்திருந்தாள் என்பதிலேயே அ...
மிதந்து கொண்டிருந்தான்.

நந்தினி தோளை மட்டும் குலுக்க, அவளின் பதி...
எதிர்பாராமல் கிளம்பிய நவீன் அவனின் கைப்பேசியை
தேடினான்.

"என்னோட போனைப் பார்த்தியா நந்தினி? ...
சென்ல தான் கடைசியாப் பேசிட்டு வைச்சேன்...
நினைக்கிறேன்," என்று சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான்.

அவனை யோசிக்க விடாமல், "அதான் என்னோட
மொபைல் இருக்கு இல்ல? கிளம்புங்க போகலாம்.
இல்லைனா ரொம்ப கூட்டமாகிடும். அப்புறம் போயும்
வேஸ்ட் தான்," என்று அவனைக் கிளப்புவதில் அவசரம்
காட்டினாள் நந்தினி.

'போயும் வேஸ்ட்' என்றதில் மற்றவற்றைப் பற்றி
யெல்லாம் கவலைப்படாமல் காரைக் கிளப்பினான்
நவீன். அதுதானே நந்தினிக்கும் வேண்டும்?

நவீனிற்கு பைக்கில் மனைவியுடன் ஜோடியாகப்
போக வேண்டுமென்று தான் ஆசை. ஆனால் அதிகம்
ஆசைப்பட்டு இருப்பதையும் தொலைத்துக் கொள்ளக்
கூடாது என்ற யோசனை கடைசி நிமிடத்தில் வர, விசில்
அடித்துக் கொண்டே காரை ஓட்டினான்.

அவனின் உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் எதற்கென்று
புரிய, கிளம்பிய சில நேரத்திலேயே நந்தினி, குற்ற
உணர்ச்சியில் தவித்தாள்.

அதுவே அவனின் ஆசையான 'ஹை-ஸ்டைலுக்குப்
போகலாமா, சிட்டி சென்டருக்குப் போகலாமா, புக் ஷாப்

புக்குப் போகலாமா?' என்ற வெவ்வேறு கேள்விகளுக்குப்
பதிலளிக்க முடியாமல், உலகத்தின் எட்டாவது அதிசய
மாக 'உங்கள் இஷ்டம்' என்று சொல்லவும் வைத்தது.

நவீன் ஒற்றைக் கையால் தன் நெஞ்சைப் பிடித்துக்
கொண்டு, "இன்றைக்கு எனக்கு எத்தனை முறை தான்
ஆச்சரியம் கொடுப்பே நந்தினி? எனக்கு ஷாக்கில்
ஹார்ட் - அட்டாக்கே வந்துடும் போல இருக்கு?!" என்
றான் மகிழ்ச்சியுடன்.

ஏற்கெனவே குற்ற உணர்ச்சியில் இருந்தவள், "ஷ்...
இதென்ன ஹார்ட் - அட்டாக் அதிதுன்னு. எங்கேயோ
போங்க. சிட்டி சென்டருக்கே போங்க. அங்கேயே எல்லா
ஷாப்பிங்கும் முடிச்சுட்டு வந்துடலாம்," என்றாள்.

"ஓ.கே. டன். நந்தினி தேவியாரின் சித்தம் அடியேன்
பாக்கியம்."

கார் சி.டி. ப்ளேயரில் ஜேசுதாஸின் தேனினும் இனிய
குரல்,

"...கை சேரும் காலம்... அதை என் நெஞ்சம் தேடும்...
இது தானே என் ஆசைகள்... அன்பே...
என் இனிய பொன் நிலாவே... பொன் நிலவில் என் கனாவே...
நினைவிலே புது சுகம்... தரரத த ததா...
தொடருதே... தினம் தினம்... தரரத த தா..."

என்று பாடிக் கொண்டிருக்க, அந்தப் பாட்டைச் சீட்டி
யடித்தபடியே, அதே சந்தோஷ மனநிலையில் சிட்டி
சென்டரை நோக்கி காரைச் செலுத்தினான் நவீன்.

வண்டியை நிறுத்திவிட்டு முதலில் இருவரும் 'விண்டோ
ஷாப்பிங்' செய்ய, மியூசிக் கடையைப் பார்த்து அத...
நுழைந்தான் நவீன். ஜென்சியின் பாடல் சி.டி.யும் ஜேசுதா...
பாடல் சி.டி. சிலதும் வாங்கி, நந்தினியிடம் கொடு...

ஆச்சரியமாகப் பார்த்தவளிடம், ''முதன் முதலா கடைக்கு வந்திருக்கே... அதுக்கு [illegible] [illegible] உனக்கு ஜெமினி [illegible] ரொம்பப் பிடிக்கும்னு தெரியும். ஜெகதாஸ் [illegible] பிடிக்கும் அதான்,'' என்றான் கண்கள் மின்ன [illegible] எதிர்பார்ப்புடன்.

ஒரு கணம் தயங்கியவள், 'இவனுக்கு இது எப்படி தெரியும்?' என்ற யோசனையோடு, ''தேங்க்ஸ்!'' என்று அதைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

பார்க்கும் எல்லாக் கடைகளிலும் 'இது வேண்டுமா, அது வேண்டுமா?' என்ற நவீனின் அன்புத் தொல்லை ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் நந்தினியால் தாங்க முடியாது போயிற்று. மேலாக இருந்த குற்ற உணர்ச்சி இப்போது பல மடங்காகப் பெருகியது.

''ப்ளீஸ் நவீன்! எனக்கு ஒண்ணும் வேண்டாம். ஏதாவது சாப்பிடலாம்,'' என்றாள்.

உணவருந்தும் இடத்திற்குச் சென்று அங்கே அவர்களுக்குப் பிடித்ததை ஆர்டர் செய்து சாப்பிட்டார்கள். நவீன், நந்தினிக்குப் பிடித்த 'குக்கீஸ் அண்ட் க்ரீம்' ஃப்ளேவர் ஐஸ்க்ரீம் ஆர்டர் செய்ய, இப்போதும் அவனைக் கேள்விக் குறியோடு நோக்கினாள் அவன் மனைவி.

''எனக்கு இது ரொம்பப் பிடிக்குமென்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?'' குழப்பமாகக் கேட்டாள்.

சிரிப்போடு தோளைக் குலுக்கிய நவீன், கண்ணைச் சிமிட்டியபடி, ''ஐ நோ!'' என்றான்.

நந்தினி மேலும் குழப்பமாகப் பார்க்கவும், நவீன் சிரிப்பு மாறாமல், ''நீ தான் சொன்னாய்,'' என்றான்.

''நான் எப்போ உங்கக்கிட்ட சொன்னேன்?''

''நீ சொன்னேன்னு நான் சொன்னேன். என்கிட்ட சொன்னேனா?'' என்று சிரித்தான்.

''நீங்களே சொல்லணும்னா சொல்லுங்க. இல்லாட்டி போங்க. ம்ஹூம்!'' அவனை முறைத்துவிட்டு நந்தினி திரும்பிக் கொள்ள, நவீன், ''உன் பிரெண்ட் கிட்ட நான் சொல்லிக்கிட்டு இருந்தே நந்தினி. உன் சம்பந்தப்பட்டதெல்லாம் எதையும் நான் மறக்கலை. எல்லாத்தையும் ஞாபகம் வச்சிருக்கேன். அதில் இதுவும் ஒன்று,'' என்று இதொன்றும் பெரிய ரகசியம் இல்லையென்பது போல் சொன்னான்.

தலையைச் சாய்த்து அவனைப் பார்த்தவள், ''நானும் என் பிரண்டும் பேசறதை ஒட்டுக் கேட்டீங்களா?'' என்று வினவினாள்.

நவீன், ''ஷ்... நந்தினி! எதையும் குதர்க்கமாத் தான் பார்க்கணுமா? நீங்க ஒண்ணும் தங்கமலை ரகசியம் பேசிக்கலை. ஒட்டுக் கேட்கறதுக்கு. எதையுமே தப்பான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காதே நந்தினி. எத்தனை நாள் தான் இந்தக் கோபத்தை இழுத்துப் பிடிச்சுக்கிட்டு இருக்கப் போறே நீ?'' என்று அமைதியாகவே கேட்டான்.

அதற்கு மேல் ஒன்றும் கேட்காமல் நந்தினி ஐஸ் - க்ரீமை உண்ணுவதில் ஆர்வம் காட்ட, நவீன் சிறு அமைதிக்குப் பின், ''இப்போவெல்லாம் நீ முன் மாதிரிப் பேசறதில்லை நந்தினி. ரொம்ப அமைதியா இருக்கே!'' எனவும், நந்தினி, 'நானா பேசுவதில்லை?' என்று அவனை வியப்பு மேலிடப் பார்த்தாள்.

''நான் வெறும் சண்டை போடறதுக்காகப் பேசறதை சொல்லலை. சாதாரணமா சொல்றேன். கணவ

நினைச்சு வேண்டாம். அட்லீஸ்ட் என்னை ஒரு பிர
நினைச்சுப் பேசலாம் இல்லையா? இன்னைக்குத்
நீயா வெளியே போகலாம் என்றாவது கேட்டு இரு
நானா கூப்பிட்டால் வர மாட்டே. வாட் எவர் இட்
ஐ அம் கிரேட்ஃபுல்,'' என்றான் உணர்ந்து. இன்
சில மணி நேரத்தில் அந்தச் சந்தோஷமும் இருக்
தென்று தெரியாமல்.

நவீன் நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொ
ணதும் தன் முகத்தை எங்கே போய் வைத்துக் கொள்
தென்று தெரியவில்லை நந்தினிக்கு.

ரொம்பவுமே சிறு பிள்ளைத்தனமாகத் தோன்றிய
தான் செய்த காரியம். அவனின் நிஜமான சந்தோ
தைப் பார்த்து மிகவும் பாவமாக இருந்தது. எள்ளி நகை
யாடலாம் என்று நினைத்தவளுக்கு அதைச் செய்ய
முடியாது போயிற்று.

சம பலம் இல்லாதவருடன் மோதுவது போல் உணர்ந்
தாள். தான் செய்தது அவன் தொடர்புடையது மட்டு
மில்லை. இதில் எத்தனை பேரின் நலனும் வாழ்வும்
அடங்கியிருக்கிறதோ?

சீக்கிரம் இங்கேயிருந்து வீட்டிற்குப் போனால் போது
மென்று இருந்தது அவளுக்கு. இப்பொழுது கிளம்பின
லாவது அவனால் சிறிது அலுவலக வேலை செய்து
முடிக்க முடியும்!?

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பாதி ஐஸ்க்ரீமைக் கீழே
வைத்தவள், ''வீட்டுக்குக் கிளம்பலாமா நவீன்?'' என்று
கேட்டாள்.

''ஹே! நான் வேற ஒண்ணும் பேசலை. சாப்பிட்டு
முடி. இன்னும் கொஞ்ச நேரமிருந்துட்டுப் போகலாம்.

ப்ளீஸ்!'' என்று கேட்டவனிடம் மறுக்க முடியாமல், ''ஜஸ்ட் ஒன் மோர் அவர். அறுபது நிமிஷம். ஓகே?'' என்று பேரம் பேசிய பின்னும் நந்தினி தயக்கமாகவே பார்த்தாள்.

நவீன் புருவம் உயர்த்தவும், ''இப்போவே சொல்லிட்டேன். உங்களால் தான் லேட். அப்புறம் என்னை எதுவும் சொல்லக் கூடாது,'' என்று கறாராகச் சொன்னாள்.

மீண்டும் கடைகளின் பக்கம் சென்றவன் குர்த்தா டாப்ஸ் பிரிவிற்குச் சென்று நந்தினிக்குத் தேவையானதைத் தேர்வு செய்ய ஆரம்பித்தான்.

நந்தினி வீம்பாக, ''நானே வாங்கிக்குவேன்,'' எனவும், நவீன் புன்னகையுடனே, ''வித் ப்ளஷர். நீ வாங்க மாட்டியோன்னு தான் நான் செலக்ட் செய்தேன். நீயே பார்த்து வாங்கு,'' என்று நகர்ந்து கொண்டான்.

'எதுக்கெடுத்தாலும் இந்தச் சிரிப்புக்கு ஒண்ணும் குறைச்சலில்லை!' என்று நொந்தபடியே அங்கிருந்தவற்றை அலசியவளுக்கு நவீன் கையில் வைத்திருப்பதே பிடித்திருந்தது.

அதை அவனிடம் சொல்ல மாட்டாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தவளிடம் நமுட்டுச் சிரிப்பை உதிர்த்தவன், ''ஹியர். நான் எடுத்த இடத்திலேயே வைச்சுட்டேன். இப்போ அது என்னோட சாய்ஸ் இல்லை. யூ ஆர் ஃப்ரீ டு செலக்ட் தட்,'' என்றான் தோளைக் குலுக்கியபடி.

வேறு பக்கம் திரும்பியிருக்கிறோம் என்ற நினைப்பில் மூக்கைச் சுருக்கி, நாக்கை வெளியே நீட்டி நந்தினி அழகு காட்ட, அதைக் கண்ணாடி வழியாகப் பார்த்தவ
னின் சிரிப்பு மேலும் விரிந்தது.

அவள் காதோரத்தில் வந்து, ''இப்ப நீ ரொம்ப அழகா
க்யூட்டா இருக்கே நந்தினி!'' என்று கண் சிமிட்டின

நந்தினிக்கு டன். டன்னாக முகத்தில் அசடு ... நாலும். அவனின் சிரிப்பு அவளையும் தொற்றிக் ... டது. பார்ப்பவரை எல்லாம் ஏதாவது கமெண்ட் செய்து கொண்டு வந்தாள்.

"இவங்களைப் பாருங்க... எவ்வளவு உயரமா இரு... காங்க இல்ல? அதுல ஹை ஹீல்ஸ். ம்ம்... எப்படித்தான் போடறாங்களோ? எனக்கு ஆசை இருந்தாலும் ... னால் போட்டுட்டு நடக்க முடியாது." என்று பொருமி விட்டாள்.

"ஹீல்ஸ் போட்டு நடக்க ட்ரெய்னிங் வேணும்... சொல்லு. நம்ம ஹரிணியைச் சொல்லிக் கொடு... சொல்றேன். அவள் எப்போதுமே காலில் ஸ்டூல்... தான் அலைவாள். அப்போ அப்போ ஸ்டூல் தடுக்கி ... சறுக்கும். அப்போ மட்டும் நல்ல பிள்ளை மாதிரி தரையில் இறங்குவாங்க மேடம்!" என்று தன் தங்கை ஹரிணியைப் பற்றிய தகவல் சொன்னான்.

"அவங்களைப் பாருங்களேன்... லாரல் அண்ட் ஹார்டி மாதிரியே இருக்காங்க. சூப்பர் பொருத்தம் தான் இல்ல?"

"ஜாக்கிரதைம்மா. ஹார்டிக்குக் கோபம் வந்து ஊதிட்டுப் போறாரு. அப்புறம் நாம பறந்தே தான் வீட்டுக்குப் போகணும்," என்று சிரித்தபடியே நடந்தனர்.

"இந்த ஜோடியைப் பாருங்க. மனைவிக்காக எப்படிப் பார்த்துப் பார்த்துச் செய்யறார் இல்ல? சோ ஸ்வீட். எவ்வளவு அழகான ஜோடிப் பொருத்தம் அவங்க ரெண்டு பேருக்கும்!" என்று சொல்லிவிட்டு, நவீனைப் பார்க்க, அவன் ஆச்சரியமாகப் புருவத்தை உயர்த்தி அவளைச் சிரிப்புடன் ஏறிட்டான்.

அவன் முகத்திலிருந்த ஏதோ ஒன்று நந்தினியை மௌனியாக்க, படபடத்த நெஞ்சோடு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டாள். திரும்பிய அவளின் நேர்பார்வையில் இவர்கள் இருவரின் பிம்பமும் கண்ணாடியில் பிரதிபலித்ததை விரிந்த கண்களோடு பார்த்தாள்.

'நாங்களும் பொருத்தமான ஜோடி தான்... இல்லையா? எனக்கும் நவீன் பார்த்துப் பார்த்துத் தானே எல்லாம் செய்கிறான்!'

கண்ணாடியில் தெரிந்த நவீனின் முகத்தில் கண்கள் பாய, அப்போது அவனும் இவளைத்தான் ஒரு எதிர்பார்ப்போடு விழிகளால் வருடிக் கொண்டிருந்தான். இருவரின் கண்களும் கலந்த அந்த வினாடியில் நந்தினியால் மூச்செடுக்க முடியாது போயிற்று.

சில நொடிகளோ, நிமிடங்களோ கழித்து, "எக்ஸ்க்யூஸ் மீ மேடம்!" என்ற இளம் பெண்ணின் இடையூறால் தான் நந்தினி மூச்சுத் திணறல் வராமல் தப்பித்தாள்.

வேண்டியதை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வரும் வழியில் நவீன் கிளம்பிச் சென்றதை விட சந்தோஷமான மன நிலையில் வர, அதற்கு நேர் மாறாக நந்தினியோ குற்றக் குறுகுறுப்போடு இப்போது அவனின் பார்வைக்கான அர்த்தமும் புரியாத குழப்பமும் சேர்ந்து கொள்ளத் தவிப்போடு இருந்தாள்.

நவீனின் முகத்திலும் கண்களிலும் இருந்த சிரிப்பிற்கு ஆயுள் அவனின் அலுவலக மின்னஞ்சலைப் பார்க்கும் வரை தான்.

5

மின்னஞ்சலைப் பார்த்த நவீனிற்கு ஒரு நிமிடம் ஒன்றுமே புரியவில்லை.

[illegible]

...காலையில் சரி பார்த்த போது வெளிநாட்டு... ...த்தில் இருக்கும் விவரங்களும், சென்னை... ...த்தில் இருக்கும் விவரங்களும் ஒத்துப் போவதை... ...தான் இருந்தான். சென்னை... ...'டௌன்' ஆகி, இப்பொழுது தான்... ...இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொ... ...அலுவலகத்தில் இருக்கும் விவரங்... ...ஒத்துப் போகாமல் இருக்கி... ...ஒன்று... பிரச்சனை என்றே தெரியவில்லை... ...இந்தப் 'ஸீடாக்' தொடர்பான ப்ராஜெக்ட் வேலை...

நவீன்... ஒவ்வொரு நொடியுமே முக்கியம்... இருப்பதால்... காலை ஒன்பது மணிக்குள் சரி... அமெரிக்க நேரம்: அப்படியென்றால் இன்னும்... இருக்க வேண்டும்... மணி நேரத்தில்?

நவீன் பரபரப்புடன் செயல்படத் தொடங்கினா... இந்த வேலையைச் சரியான நேரத்தில் முடிக்க முடிய... விட்டால்... வேலை கூடப் பறி போகும் அபாயம் இருந்த... அதுவும் மென் பொருள் துறையில் இப்போதிருக்கு... தொய்வில் எதுவும் நடக்கலாம்.

அவன் கேட்கும் முன்பே குற்ற உணர்வு அவளைக் கொல்ல, படுக்கையறையிலிருந்து எடுத்து வந்ததை அவனிடம், ''இதோ!'' என்று நீட்டினாள்.

அவன் படுக்கையறையில் செல்போனை வைக்க வாய்ப்பே இல்லை. நந்தினி அங்கிருந்து எடுத்து வந்து தருகிறாள் என்றால்? அவனுக்கு எல்லா விஷயங்களும் நொடிப் பொழுதில் தெளிவாகி விளங்கி, மனதில் [illegible]

காலையில் இருந்து தன்னுடைய மனைவி தன்னுடன் சுற்றியதெல்லாம் தன்னை அலுவலகப் பணியில் இருந்து திசை திருப்புவதற்காக!

[illegible] தனியே வெளியே வரும் ஆவலில் [illegible] காலையில் தன்னுடன் கிளம்பவில்லை. [illegible] இவள் காட்டிய உற்சாகம், சந்தோஷம் எல்லாமே நடிப்பு மட்டுமே:

வீட்டிற்குப் போகலாம் என்று சொன்னது மட்டுமே உண்மை: அது கூடத் தன் மீது தவறில்லை என்று காட்டுவதற்காகக் கூட இருக்கலாம்.

அந்த நொடி வரையிருந்த மகிழ்ச்சி எல்லாம் வடிய, மனம் மிகவும் சோர்வடைந்தது.

நந்தினிக்கு தெரியாமல் நான் அல்லவா முட்டாளின் சொர்க்கத்தில் திளைத்திருக்கிறேன்!

இவளுக்கு வேலையின் முக்கியத்துவம் தெரியாமல் இருக்கவும் வாய்ப்பு இல்லை. விளைவுகளைப் பற்றி நன்றாகவே தெரிந்து தான் விளையாடுகிறாள். அந்த அளவிற்கா தன் மீது அவளுக்கு வெறுப்பு...?

வருத்தம் கோபமாக மாற, நந்தினியின் கையில் இருந்து வெடுக்கென்று போனைப் பிடுங்கி விட்டுக் கண்ணில் சீற்றத்துடன், ''ஏன் இப்படி ஃபௌல் ப்ளே பண்ற நந்தினி? இப்படியெல்லாம் என்னைச் செய்யறதில் நீ சந்தோஷமா இருக்கியா?'' என்று அழுத்தமான குரலில் வினவினான்.

இவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை... என்
...?" என்று தனக்குள் கேட்டபடியே
தேடிய பொழுது தான் இத்தனை மணி நேர
ளிடம் செல்போன் இல்லாதது நினைவில் வந்
செல்போன் எங்கு தேடியும் கிடைக்காமல்
"நந்தினி! என்னுடைய போனைப் பார்த்தியா?"
பரபரப்புடன் அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பி
வினவினான் நவீன்.

காலையில் சரி பார்த்த போது வெளிநாட்டு
வலகத்தில் இருக்கும் விவரங்களும், சென்னை அ
கத்தில் இருக்கும் விவரங்களும் ஒத்துப் போவதை
உறுதி செய்து தான் இருந்தான். சென்னை அ
கத்தில் சர்வர் 'டௌன்' ஆகி, இப்பொழுது தான்
சிஸ்டத்தையும் மீட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொ
இரண்டு அலுவலகத்தில் இருக்கும் விவரங்
ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்துப் போகாமல் இருக்கி
எதனால் இந்தப் பிரச்சனை என்றே தெரியவில்லை

நவீன் 'ஸ்டாக்' தொடர்பான ப்ராஜெக்ட் வேலை
இருப்பதால் ஒவ்வொரு நொடியுமே முக்கியம் தா
அமெரிக்க நேரம் காலை ஒன்பது மணிக்குள் சரி
இருக்க வேண்டும். அப்படியென்றால் இன்னும் மூ
மணி நேரத்தில்?

நவீன் பரபரப்புடன் செயல்படத் தொடங்கினா
இந்த வேலையைச் சரியான நேரத்தில் முடிக்க முடி
விட்டால்... வேலை கூடப் பறி போகும் அபாயம் இருந்
அதுவும் மென் பொருள் துறையில் இப்போதிருக்கு
தொய்வில் எதுவும் நடக்கலாம்.

அவன் கேட்கும் முன்பே குற்ற உணர்வு அவளை
கொல்ல, படுக்கையறையிலிருந்து எடுத்து வந்தவை
அவனிடம், "இதோ!" என்று நீட்டினாள்.

அவன் படுக்கையறையில் செல்போனை வைக்க வாய்ப்பே இல்லை. நந்தினி அங்கிருந்து எடுத்து வந்து தருகிறாள் என்றால்? அவனுக்கு எல்லா விஷயங்களும் நொடிப் பொழுதில் தெளிவாகி விளங்கி, மனதில் எல்லையில்லா நிராசை நிரம்பி வழிந்தது.

காலையில் இருந்து தன்னுடைய மனைவி தன்னுடன் ஊர் சுற்றியதெல்லாம் தன்னை அலுவலகப் பணியில் இருந்து திசை திருப்புவதற்காக!

என்னுடன் தனியே வெளியே வரும் ஆவலில் ஒன்றும் இவள் காலையில் தன்னுடன் கிளம்பவில்லை. அவள் காட்டிய உற்சாகம், சந்தோஷம் எல்லாமே நடிப்பு மட்டுமே.

வீட்டிற்குப் போகலாம் என்று சொன்னது மட்டுமே உண்மை. அது கூடத் தன் மீது தவறில்லை என்று காட்டுவதற்காகக் கூட இருக்கலாம்.

அந்த நொடி வரையிருந்த மகிழ்ச்சி எல்லாம் வடிய, நவீனிற்கு மனம் மிகவும் சோர்வடைந்தது.

இது தெரியாமல் நான் அல்லவா முட்டாளின் சொர்க்கத்தில் திளைத்திருக்கிறேன்!

இவளுக்கு வேலையின் முக்கியத்துவம் தெரியாமல் இருக்கவும் வாய்ப்பு இல்லை. விளைவுகளைப் பற்றி நன்றாகவே தெரிந்து தான் விளையாடுகிறாள். அந்த அளவிற்கா தன் மீது அவளுக்கு வெறுப்பு...?

வருத்தம் கோபமாக மாற, நந்தினியின் கையில் இருந்து வெடுக்கென்று போனைப் பிடுங்கி விட்டுக் கண்ணில் சீற்றத்துடன், "ஏன் இப்படி ஃபௌல் ப்ளே பண்ற நந்தினி? இப்படியெல்லாம் என்னைச் செய்ய
தில் நீ சந்தோஷமா இருக்கியா?" என்று அழுத்தமா
குரலில் வினவினான்.

சில நிமிடங்கள் பேச்சின்றி வேருன்றி நின்ற...
''என்னுடைய கீ எங்கே போச்சு? அதையும்...
மறைச்சு வைச்சு இருக்கே? எனக்கு உன்னை...
பொறுமை இல்லை நந்தினி. ஐ நீட் இட் நவ்...''
லேப்டாப்பில் யாருக்கோ அவசரமாகப் பதில்...
படியே கோபமான குரலில் சுருதியேற்றிக் கத்தின...
செய்த தப்பிற்கு விளக்கம் கேட்ட பொழுது பொ...
சாதித்த நந்தினியை நவீனின் குரல் சீண்ட, ''என்...
கேட்டால்? எனக்கு என்ன தெரியும்?'' என்று பல்...
கடித்தாள்.

''ஆமாம். ஒண்ணும் தெரியாது பார். பொய் சொ...
லாதே... எங்கே வைச்சு இருக்கே?'' என்று தன்னுடை...
பொருட்களை 'கீ'க்காக அலசிக் கொண்டிருந்த...
நவீன்.

''உங்களை மாதிரிப் பொய் சொல்லும் பழக்கம்...
லாம் எனக்கு இல்லை!''

நவீனிற்குக் கோபம் கட்டுக்கடங்காமல் சென்ற...
அப்பொழுது கூடப் பல்லைக் கடித்து நந்தினியை முறை...
தானே தவிர, பதில் எதுவும் தரவில்லை. 'ச்சே! இ...
ருடன் பேசுவதே வீண்!' என்ற ஒரு சலிப்பைத் தவி...

அந்த 'கீ' என்பது சின்னதாக 'பேஜர்' வடிவில் இரு...
கும் அலுவலக பாஸ்கோடிற்கான நம்பர் டிஸ்ப்ளே. அதி...
உள்ள எண் அடிக்கடி மாற்றம் அடைந்து கொண்டு...
இருக்கும்.

அந்த எண் தெரிந்தால் வீட்டில் இருக்கும் கம்ப்யூட்ட...
மூலமாகவே அலுவலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு...
பிரச்சனையை உடனடியாகச் சரி செய்வதற்கான வாய்ப்...
புகள் உண்டு.

ஆனால் இப்பொழுது 'கீ'யைத் தொலைத்துவிட்டு? அலுவலகத்திற்குச் செல்வதற்கே எப்படியும் அரைமணி நேரத்திற்கும் மேல் ஆகிவிடும்.

கடவுளே! நிலைமை எதுவும் கை மீறாமல் இருக்க வேண்டும்!

இப்படித் தேடுதலில் இறங்குவதைவிட அலுவலகத்திற்கே செல்லலாம் என்று முடிவெடுத்து நவீன் கிளம்பிச் சென்ற பிறகு நந்தினிக்கு மனம் கனத்தது.

'ஆடிய நாடகமெல்லாம் எதற்காக? முதல் நாள் தனக்குப் படிப்பிருக்கு. நல்ல சம்பளத்துடன் உத்தியோகம் இருக்கு என்று நவீன் சொன்னதற்காகவா இப்படி ஒரு அசட்டுத் துணிச்சல்?'

நவீன் முடிந்தவரை கோபப்படாமல் தான் இருக்கிறான். ஆனால் இவள் தான் எல்லா விஷயத்தையும் ஆதியில் இருந்து அந்தம் வரைக்கும் தப்பான கண்ணோட்டத்திலேயே பார்க்கிறாளே! முதல் கோணல் முற்றிலும் கோணல் என்பது இதைத் தான் போலும்! இதற்குத் தீர்வே கிடையாதா?

'அவன் செய்தது தப்பு என்பதற்காக நானும் தப்பு செய்வது நியாயமாகுமா?' நந்தினியின் அறிவுக்குத் தான் செய்வது தவறு என்று எட்டியது.

ஆனால் இப்போது எட்டி என்ன செய்ய?

காலம் கடந்திருந்தால்... இதில் இவன் மட்டுமா பாதிக்கப்படுவான்? தன்னை மட்டும் பாதித்த ஒன்றுக்கு அவனுடன் சேர்த்து எத்தனை பேரின் வேலையிலு...
வாழ்க்கையிலும் இவன் விளையாடியிருக்கிறான்?

சற்று நேரம் சென்று இரண்டு முறை போனில் நவீனி...
பேச முயன்று, அவனைப் பிடிக்க முடியாமல் போ...

அவனே ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, 'என... வேலை நிறைய இருக்கிறது. வீட்டிற்கு நாளை தா... முடியும்,' என்று குறுந்தகவல் மட்டும் அனுப்பியி... கண்டாள்.

அந்தத் தகவலைப் பார்த்ததும் மேலும் குற்ற உ... அதிகமானது. எத்தனை கோபத்தோடும் வெறுப்போ... சென்றான் அவன். அப்போதும் தன்னால் வர மு... வில்லை என்று தகவல் சொல்கிறானே?!

இவளைப் போய்... இவனுக்குப் போய்... அன்... இரவில் வெகு நேரம் மனதில் உளைச்சல் ஏற்பட உ... மும் தாமதமாகத் தான் வந்தது.

அடுத்த நாள் அலுவலகத்திற்குச் சீக்கிரம் சென்... மனதில் இருந்த தயக்கத்தையெல்லாம் உடைத்... நவீனின் அறைக்கு அக்கறை எடுத்து விசாரிக்கச் செ... றாள்.

நவீன் கிளையன்ட் போன் அழைப்பில் இருக்கவும், சில நிமிடங்கள் அவன் அழைப்பு முடியும் வரை தவிப்புடன் காத்திருந்து பார்த்தாள்.

ஆனால் இவள் வந்தது தெரிந்தும்... இல்லை, அத... னாலோ அவன் அழைப்பு நீண்டு கொண்டேயிருக்... கவும், கேள்வியை மட்டும் குறிப்பாக எழுதி வைத்து... விட்டுக் கனத்த மனதோடு திரும்பி விட்டாள்.

நந்தினி எழுதி வைத்திருந்ததை எடுத்துப் பார்த்தவ... ...க்குக் கோபமும் வருத்தமும் ஒருங்கே வந்தது. இவளும் ...த துறையில் தானேயிருக்கிறாள்.

...வேலையின் முக்கியத்துவமோ அதன் பாதிப்போ ...யாத பாமரம் இல்லை. இவளைக் குற்றம் சொல்லி ... பயன்? எனக்கல்லவோ தெரிந்திருக்க வேண்...

டும்? என்றுமில்லா திருநாளாக இன்று அதிசயமாக அழைக்கிறாளே... என்னவென்று யோசிக்கக் கூட இல்லாமல்... என்னைச் சொல்ல வேண்டும்!

தலையை அழுந்தக் கோதி, ஆழ்ந்த மூச்செடுத்து அடுத்த வேலையைப் பார்க்கலானான் நவீன். அது தான் அவன் மனைவியின் புண்ணியத்தில் நிறைய இருக்கிறதே!

மதியம் ஒரு மணி போல நவீன் நந்தினிக்குப் போன் செய்து, ''வேலை இப்போ தான் முடிஞ்சுது. உன்னுடைய மெசேஜ் பார்த்தேன். நான் வீட்டுக்குக் கிளம்பறேன்,'' என்று கோவையாகக் கூடப் பேசாமல் வைத்துவிட்டான்.

வீட்டிற்கு வரும் வழியில் நவீனின் மனம் அலைபாய்ந்து கொண்டேயிருந்தது. அவன் பேச்சை நீட்டித்தால் எங்கே வார்த்தைகள் தடித்து விழுமோ என்றெண்ணத்தில் தான் பேச்சைச் சுருக்கமாக முடித்தது.

இதுவரை அமைதியாகப் போவது. ஆனால் அதுவே அவளை இன்னமும் சீண்டிப் பார்க்கத் தூண்டுகிறதா? கோபப்படுத்துகிறதா? அவளைத் தான் இன்னமும் அசட்டை செய்கிறோம் என்று எண்ண வைக்கிறதா?

தான் முன்பு சொன்னதற்கு, செய்ததற்கு அவன் வருந்தவில்லை. அது தானே அவளைத் தனக்கு மீட்டுத் தந்திருக்கிறது.

ஆனால் அதனால் அவளுக்கும், முக்கியமாக அவளின் குடும்பத்தாருக்கும் ஏற்பட்ட மன வேதனைக்கும், மன உளைச்சலுக்கும் தான் அவன் மிகவும் வருந்துவது.

அதற்காகவே அவனுக்குக் கோபமோ எரிச்சலோ வந்... தாலும், முடிந்தளவு பொறுமையாகப் போவது. ஆனா...

எதையும் புரிந்து கொள்ளாமல் தன் நிலையிலே… இருப்பவளை என்னதான் செய்வது?

அதிகப்படியான வேலைப்பளுவும், மன உளைச்… கண்ணை அயர்த்த, வீட்டுக்கு வந்ததும் அடித்… போட்ட மாதிரி உறங்கினான்.

நந்தினி வேலை முடிந்து வீட்டிற்கு வந்தபோ… பக்கத்தில் வந்து நின்று வெகு நேரம் அவன் முகத்தை… பார்த்துக் கொண்டு வருந்தியதோ, அவனுக்குப் பிடித்த… உணவைத் தயாரிப்பதோ, எதுவுமே தெரியாமல் உறங்கி…னான்.

வழக்கமான இரவு உணவு நேரத்தைத் தாண்டியும் கணவன் எழவில்லை எனும் போது லேசாகப் பயம் வந்தது நந்தினிக்கு. ஒரு வேளை உடம்பு எதுவும் சரியில்லையோ? மெல்ல அவன் மணிக்கட்டைத் தொட்டுப் பார்த்து உடம்பு சூடாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தாள்.

அவளது ஸ்பரிசம் படவும் லேசாக நவீன் புரண்டு படுக்க, முன்னை விட மிகவும் தயங்கி, ''நவீன்... நவீன்!'' என்று எழுப்பினாள்.

தன்னால் தானே இந்த நிலைமை என்ற குற்ற உணர்வோடு வருத்தமும் நந்தினிக்கு இருந்தது. மதியம் சாப்பிட்டானா இல்லையா என்று கூடத் தெரியவில்லை. நவீனின் அம்மா தன் மகனைப் பற்றிக் கூறும்போது, ''வேலை முடிக்கிற வரைக்கும் நம்ம பார்த்துச் சாப்பிடக் கொடுத்தால் தான் சாப்பிடுவான்'' என்று சொன்னது இப்பொழுது நினைவில் வந்தது இம்சையை அதி…ரித்தது.

இப்படியெல்லாம் செய்து அவள் சாதித்தது தான் …ன? கோபத்தில் அடிப்படைக் குணம் கூடவா தனக்கு…

மாறிப் போகும்? எத்தனை கீழ்த்தரமாக நடந்து கொண்டேன்!

வேலை போயிருந்தால்? அவனுக்கு இதில் வேறு விதமான அவமானம் ஏற்பட்டிருந்தால்? தன்னையே தன்னால் மன்னித்திருக்க முடியுமா?

அவனைக் குத்திக் கிழித்துக் கோபப்படுத்திப் பார்ப்பதில் தான் அடையப் போவது தான் என்ன? நவீன் சொன்னது மாதிரி இருப்பதை வைத்து நல்லபடியாக வாழத் தெரியாவிட்டால்... அதற்கு முயற்சி கூட எடுக்காவிட்டால்... எப்படி?

தன்னுடைய விரல்களை நவீனின் புஜத்தில் வைத்து லேசாக உலுக்கி எழுப்புவதற்குள் படாத பாடுபட்டு விட்டாள் நந்தினி.

தூக்கம் கலைந்து எழுந்தவன் சில நொடிகள் ஒன்றும் புரியாமல் பார்க்க, ''எழுந்து கொஞ்சம் சாப்பிட்டு மறுபடியும் படுத்துக்கோங்க. வெயிட் பண்றேன்,'' என்று சொன்னாள்.

எழுந்து அமர்ந்தவனுக்குத் தலைபாரமாக இருக்க, கண் ஓய்வுக்காக மேலும் ஏங்கியது.

சோர்வுடன், ''பத்து நிமிஷத்தில் வரேன்,'' என்று சொல்லிக் குளியலறைக்குச் சென்று பின் உணவு மேஜைக்கு வந்து, அவளை ஏறெடுத்தும் பார்க்காமல் அமைதியாக உணவருந்த ஆரம்பித்தான்.

அவன் கத்திக் கூச்சல் போட்டிருந்தால் கூடத் தான் செய்ததற்கு இது சரியாகப் போய்விட்டது என்றிருக்கும் போல நந்தினிக்கு. இவன் இப்படி அமைதியாகவே தன்னைக் குன்ற வைக்கிறானே!?

அவன் மௌனம் அவளை மிகவும் உறுத்த, ''சா...
நவீன்! ஐ அம் ரியலி சாரி!'' என்று உண்மையா...
வருத்தம் வெளிப்பட மன்னிப்பு வேண்டினாள் நந்தி...

நவீனும் உடனே மன்னித்துவிட அவன் அருகி...
மனைவி சாதாரணமான விஷயம் ஒன்றும் செய்யவி...
லையே? சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவன் பாதியிலே...
நிறுத்தித் தட்டில் அளைந்தான்.

தலையைப் புரியாத பாவனையில் ஆட்டி, ''அட்...
லீஸ்ட் இந்த மாதிரிச் செய்தாலாவது உனக்கு என் மே...
இருக்கிற கோபம் குறையுதா நந்தினி?'' என்று நிதா...
மாகவே வினவினான் நவீன்.

ஆனால் என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல்
மௌனம் காத்தாள் நந்தினி. இருந்தாலும் தப்பு செய்த...
தற்குச் சமாதானம் செய்ய வேண்டுமே!

நவீனின் கேள்விக்கு விடை சொல்லாமல், ''வேலை
எல்லாம் முடிஞ்சுதா?'' என்று பேச்சை மாற்றினாள்.

''ம். முடிஞ்சுது.''

''ஒண்ணும்... ப்ராப்ளம் இல்லையே?'' என்றாள்
தயங்கித் தயங்கி.

'ஏன் ப்ராப்ளம் இல்லை என்றால், ப்ராப்ளம் வர
வைக்கப் போறியா?' என்பது மாதிரிப் பார்த்த கணவனின்
பார்வைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் பார்வையைத்
திருப்பினாள் நந்தினி.

அதன் பிறகு நந்தினி பேச்சை வளர்ப்பதற்காகக்
கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் சுருக்கமாகவே பதில்கள்
கிடைத்தன. ஒரு கட்டத்தில் நிர்தாட்சண்யமாக, ''ம்ம்ம்!
...ஹூஹும்!'' என்று ஹம்மிங் தான் கொடுத்துக் கொண்
...ருந்தான். அவனது பதில்களே அவனுடைய மன
...லையைப் பறைசாற்றின.

தன்னுடைய மனக் கவலையிலும், ''ஐ அம் ஆல்சோ
சாரி நந்தினி. என்னுடைய கீ பேகில் இருந்து கிடைச்
சுடுச்சு. உன்னிடம் தேவையில்லாமல் எரிஞ்சு விழுந்
துட்டேன்,'' என்று சமாதானம் சொன்னான்.

இதுதான் நவீன். தான் செய்தது தப்பு என்று தெரிந்
தால் உடனே ஒப்புக் கொண்டு மன்னிப்பு வேண்டுவான்.

மன அழுத்தம் தாள முடியாமல், ''இன்னும் கோபம்
தான் இல்லையா உங்களுக்கு?'' நந்தினி வெளிப்படை
யாகக் கேட்டே விட்டாள்.

''ஏன் இப்படிச் செய்தே?'' என்ற நவீனின் கேள்வி
யில், 'ஆமாம்' என்ற பதில் இருந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு பேருமே சில நிமி
டங்கள் மௌனமாக இருந்தனர். ஆனால் இருவருமே
மனம் விட்டுப் பேசினால் தான் பிரச்சனையை மேலும்
வளர்க்காமல் இருக்க முடியும் என்று நினைத்தனர்.

''அன்னைக்கு... பர்த் டே அன்னைக்குப் படிப்பு
இருக்கு... உத்தியோகம் இருக்குன்னு நீங்க சொன்னதில்
எனக்குக் கோபம் வந்தது நவீன்,'' என்று கணவனை
ஏறிட்டாள்.

'நான் எந்த அர்த்தத்தில் சொன்னேன்? நீ எந்த அர்த்
தத்தில் எடுத்துக் கோபப்படுகிறாய்?' என்று அர்த்தப்
பார்வை வீசிப் புருவம் உயர்த்தினான்.

''எந்த அர்த்தத்தில் சொன்னாலும் தப்பு தானே?
படிப்பு, உத்தியோகம் மட்டும் ஒரு பெண்ணைக் கல்
யாணம் செய்துக்கத் தகுதின்னு நினைக்கறீங்களா?
அந்தத் தகுதியை மட்டும் வைத்துத் தான் என்னைக்
கல்யாணம் செய்யணும்னு நினைச்சீங்களா? ஒரு பெண்
மார்க்கெட்டில் காசு கொடுத்து வாங்கற பொருள்...

இல்லையே! அவளுக்கும் உணர்வுகள் இருக்கும் இ...
லையா?'' காயப்பட்ட இதயத்தில் இருந்து வெளி...
பட்டன வார்த்தைகள்.

நந்தினியின் குரல் நவீனை வெகுவாகப் பாதி...

''இல்லை நந்தினி! நான் அன்னைக்குத் தெரிந்...
அர்த்தத்தில் பேசலை. ஐ அம் ரியலி சாரி நந்தினி. ...
உணர்வுகளை மதிக்காமல் நடந்துகிட்டேன் ...
தானே நீ வருத்தப்படறே? கோபப்படறே? என்னுடைய
நிலை அப்போதைக்கு எல்லாத்தையும் விளக்க...
சொல்ல முடியாமல் இக்கட்டான நிலையில் இருந்...
என்றைக்கு இருந்திருந்தாலும் நான் கல்யாணப் பேச்...
எடுத்திருப்பேன். ஆனால் நான் அன்றைக்கே திருமண
என்ற பேச்சு எடுக்காமல் இருந்தால் அம்மா - அப்பாவுடைய
உணர்வுகளை நினைச்சுப் பார்த்தியா?'' நவீனின் குரலும்
விளக்கம் கொடுப்பதற்கேற்ப தாழ்ந்து தான் இருந்தது.

அவன் சொன்னதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல்,

''இது தான் நவீன் எனக்குப் பிடிக்கலை. யாரும் எனக்
காகப் பரிதாபப்பட்டு, என் அம்மா - அப்பாவிற்காக உணர்ச்சி
வசப்பட்டு எனக்கு வாழ்வு தர்றதை நான் விரும்பலை...''
என்ற நந்தினியின் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும்
நவீனைச் சாட்டையாய்த் தாக்கின.

அவனும் வேதனையாகவே, ''அப்போ அந்த நேரத்
தில் என்னை என்ன தான் செய்யச் சொல்ற?'' என்றான்.

''என்கிட்டே கேட்டால்? என்னை அந்த நிலைமைக்
குக் கொண்டு வந்ததே நீங்க தானே? நீங்க தான் யோசிச்
சிருக்கணும்'' அசட்டையாகச் சொன்னாள் நந்தினி.

ஆண்டவா! இவளுடைய உணர்வுகளை மதிக்காமல்
திருமணம் பற்றிப் பேச்சு எடுத்ததாக நினைக்கிறாளே!

அவள் வரையில் அது சரி தானே! என்னுடைய உணர்வு
களின் அடிப்படையில் திருமணம் என்ற பேச்சை எடுத்து
விட்டேனே!

எவ்வளவு பெரிய விஷயம்! இப்பொழுது தான் தப்பு
செய்ததுக்குப் பிராயச்சித்தமாக அல்லவா இந்த
பந்தத்தை ஏற்று இருப்பதாக நினைக்கிறாள்?

'இல்லை ஸ்வீட்டி! அப்படி இல்லை. உன்னை
மனசார விரும்பினேன் நந்தினி. அதனால் தான் திரு
மணம் என்ற பேச்சே எடுத்தேன்,' என்ற விளக்கம் நுனி
நாக்கு வரை வந்ததை அப்படியே உள்ளிழுத்துக் கொண்
டான்.

இப்பொழுது உன்னை ஒருதலையாகக் காதலித்துக்
கொண்டிருந்தேன் என்று சொன்னால் மிகப் பெரிய
சொதப்பலாகத் தான் முடியும். நீ காதலில் ஜெயிப்பதற்
காகவே பொய் சொல்லி நாடகமாடி என் வாழ்க்கையைக்
கேள்விக் குறி ஆக்கி விட்டாய் என்று நந்தினி கேள்வி
கேட்பாளே!

நவீன் காதலைச் சொல்லவும் முடியாமல், சொல்லா
மல் இருக்கவும் முடியாமல், குழப்பத்துடன் அமர்ந்திருந்
தான்.

வேலையைத் தொலைக்கப் போகிறேன் எனும் போதே
எப்படித் துடிப்பேன்! ஆனால் நந்தினிக்குக் கடைசி வரை
இருக்கப் போகும் துணை தன்னை மதிக்காது என்று
யோசிக்கும் பொழுது எவ்வளவு வருத்தமாக இருக்கும்!
சுய கௌரவம் மிகுந்த பெண் வேறு.

''ஐ அம் சோ சாரி நந்தினி. நடந்ததைப் பத்தி
நினைக்காமல்... இருப்பதில் என்ன சந்தோஷம் தருதுன்னு
பார்க்கணும் என்று தான் சொல்ல வந்தேன். கட்டாயம்

[illegible]

"வேண்டாம் நவீன். புதைச்ச விஷயத்தை [illegible] ... பேசாம [illegible]"

[illegible] என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் சொன்னாள் நந்தினி.

[illegible]

[illegible] என்று நவீனும் [illegible] ... அவன் பேசவில்லை.

அந்தப் பேச்சு வார்த்தைக்கும் பிறகு நந்தினி, நவீன் இருவருக்குமிடையே எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் முன்னை விட நவீனிடம் ஒருவித ஒதுக்கத்தையே காட்டினாள்.

குழந்தைத்தனமான செய்கைகள் மூலம் [illegible] வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதில்லை. தேவையற்ற [illegible]ச்சரவின் மூலம் அதிருப்தியையோ, நிம்மதியின்மையையோ வெளிப்படுத்துவதும் கிடையாது.

நவீனிற்குத் தான் இருக்கும் நிலை மூச்சு முட்டுவது போல் இருந்தது. முன்பாவது சண்டை போடும் சாக்கில் இரண்டு வார்த்தை பேசிக் கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது என்னவென்றால் ஒதுங்கிச் சென்று தன்னை ஒதுக்கி வைக்கிறாளே என்ற ஆதங்கம் எழ ஆரம்பித்தது.

[illegible]

[illegible] நந்தினி [illegible]

நந்தினிக்கு திருமணம் [illegible] ... நிம்மதிக்காகத் தான் [illegible] ... நந்தினியால் ஏனோ ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

மீண்டும் 'பழைய குருடி கதவைத் திறடி' என்று மனக் கசப்பில் தான் வந்து முடியும் என்று வாய்ப்பே கொடுக்காமல் இருந்தாள். ஆனாலும் அவளும் அதே நிலையில் தான் இருக்கிறாள் என்று ஏனோ எண்ண[illegible]வில்லை.

வாய்ப்புக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன? அடுத்து வ[illegible] நாட்களில் தானாகவே வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொ[illegible]டான் நவீன்.

தகுதி என்ற மாதிரி எல்லாம் சொல்ல வரலை.'' ... புரிய வைக்கும் முயற்சியில் இறங்கினான்.

நந்தினியின் மௌனத்தைத் தொடர்ந்து, ''... செய்ததுக்குப் பிராயச்சித்தமாக நினைச்சு கல்யா... பேச்சு எடுக்கலை.'' என்று நவீன் பேசும் போதே மு...தாள்.

''வேண்டாம் நவீன். புதைச்ச பிணத்தை எடு... போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்யற மாதிரி நடந்த வி...களையே மறுபடியும் பேசறதில் அர்த்தமே இல்லை...'' என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் மொழிந்து வி... எழுந்தாள் நந்தினி.

''கொஞ்சம் கூட உனக்குப் பொறுமையே இல்லை... நந்தினி. என்ன சொல்ல வரேன்னு தான் கேளேன்...'' என்று நவீனும் பொறுமையிழந்த குரலில் சொல்லி... அவள் பேச்சை வளர்க்கவேயில்லை.

அந்தப் பேச்சு வார்த்தைக்குப் பிறகு நந்தினி, நவீ... இருவருக்குமிடையே எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை... இன்னும் சொல்லப் போனால் முன்னை விட நவீனிட... ஒருவித ஒதுக்கத்தையே காட்டினாள்.

குழந்தைத்தனமான செய்கைகள் மூலம் தன் வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதில்லை. தேவையற்ற சச்சரவின் மூலம் அதிருப்தியையோ, நிம்மதியின்மையையோ வெளிப்படுத்துவதும் கிடையாது.

நவீனிற்குத் தான் இருக்கும் நிலை மூச்சு முட்டுவது போல் இருந்தது. முன்பாவது சண்டை போடும் சாக்கில் இரண்டு வார்த்தை பேசிக் கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது என்னவென்றால் ஒதுங்கிச் சென்று தன்னை ஒதுக்கி வைக்கிறாளே என்ற ஆதங்கம் எழ ஆரம்பித்தது.

கல்யாணத்திற்கு முன்பு அவளிடம் விருப்பத்தைச் சொல்லி அல்லது அவள் விருப்பத்தை அறிந்து திருமணத்தை முடித்திருக்க வேண்டும். கல்யாணம் முடிந்த பிறகு, இப்போது விரும்பும் வரை காத்திருக்கிறேன் என்று சொல்வதும் மறைமுகமாக நந்தினியைக் கட்டாயப்படுத்துவது மாதிரி தானே? காலம் கடந்த ஞானோதயம் தான்.

அவளே தன்னைப் புரிந்து கொள்வாள் என்று நினைத்துக் காலம் தாழ்த்தியது போதும். இனி எப்படியாவது நிலைமையைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று முயற்சிகளை எடுத்தான் நவீன்.

இரண்டு முறை, ''நந்தினி!'' என்று சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைக்கு அடிபோட, அதற்குச் சாத்தியமே இல்லை என்பது போல, ''எதைப் பத்தியும் பேச வேண்டாமே ப்ளீஸ்!'' என்று முடித்துக் கொண்டாள் மனைவி.

நந்தினிக்கு நவீனுடன் பேசினால் மீண்டும் பிராயச்சித்தமாகத் திருமணம் புரியவில்லை என்று சொல்லப் போகிறான். இப்படிச் சொல்வது கூடத் தனக்காக, தன் நிம்மதிக்காகத் தான் கணவன் சொல்கிறான் என்றாலும் நந்தினியால் ஏனோ ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

மீண்டும் 'பழைய குருடி; கதவைத் திறடி!' என்று மனக் கசப்பில் தான் வந்து முடியும் என்று வாய்ப்பே கொடுக்காமல் இருந்தாள். ஆனாலும் அவளும் அதே நிலையில் தான் இருக்கிறாள் என்று ஏனோ எண்ணவில்லை.

வாய்ப்புக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன? அடுத்து வந்த நாட்களில் தானாகவே வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டான் நவீன்.

6

ஒரு அழகான இரண்டு தங்க ஜோடி மீன்களை தொட்டியுடன் வீட்டிற்கு வாங்கி வந்து, அவைகளுக்கு சின்னா, மோட்டி என்று பெயரிட்டு அவைகளுடன் உரையாடினான் நவீன். அடிக்கடி பேசினால் [illegible] விடும் என்பதால் அவ்வப்பொழுது இருவரின் [illegible] நிலைக்குத் தக்கவாறு அவைகளுடன் உரையாடு[illegible]

''வெரி குட் மார்னிங்! நல்லா தூங்கியாச்சா? [illegible] இப்படியா உம்முன்னு வர்றது?'' என்று [illegible] கூட [illegible] நந்தினியைச் சீண்டி முறைப்பை வெகுமதியாகப் பெற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கினான்.

''இந்த வீட்டில் நான் பேசறதைக் கேட்க நீங்களாவது இருக்கீங்களே சின்னா? நீங்களாவது என்னை [illegible] இருக்கணும்...'' என்று ஜாடை பேசினான். [illegible] சமத்தா இருக்கணும் [illegible] பாவமா இல்லையா? நான் [illegible]

''என்னைப் பாக்கப் [illegible] எதுக்காகடா கோபம்? சொல்லேன் [illegible] சாது... அப்பாவி! [illegible] கேட்கலாமில்லே?'' என்று சின்னைக் [illegible] யாய் மாறினான்.

''அப்புக் குட்டி, அம்முக் குட்டி, செல்லக் குட்டி, தங்க[illegible] வைரக் குட்டி...'' என்று அனுபவித்து [illegible] குட்டி [illegible] கொஞ்சினான்... மீன்களைத் தான்.

''நான் செய்தது தப்பு தான்மா. இன்னும் எத்தனை நாள் தண்டனை கொடுக்கப் போறீங்க?'' என்று மன்னிப்பு வேண்டினான்.

எத்தனை நாள் தான் கோபமாகவே நந்தினிக்கும் இருக்க முடியும்? ஆரம்பத்தில் நவீனின் சீண்டலில்

எரிச்சல் பிறந்தாலும், நாளடைவில் உள்ளூர ரசிக்கத் தொடங்கினாள். ஆனால் நவீனிடம் ஏனோ எரிச்சல் அடைவது போலத் தான் வெளிக் காட்டினாள்.

அவள் மட்டும் வீட்டில் தனியாக இருக்கும் பொழுது மீன்களிடம் சென்று, ''நீங்க சின்னாவா? நீங்க மோட்டியா? ரொம்ப க்யூட்டா இருக்கீங்க! ரொம்ப தான் நம்ம ஆளுக்குத் துளிர் விட்டுப் போச்சு. சமாதானம் ஆகக் கொஞ்சம் டைம் எடுத்துக்கோங்க!'' என்று பேசுவாள். ஏற்கெனவே போட்டோவைப் பார்த்துப் பேசியதை நவீன் பார்த்து விட்டதால் மீன்களுடன் பேசும் பொழுது ஜாக்கிரதையாகத் தான் பேசுவது.

சில சமயங்களில் தானாகவே முன் வந்து, ''இங்கே போகலாமா? அங்கே போகலாமா?'' என்று நந்தினியை அழைப்பான். நான்கு முறை நிராகரணமாக மறுத்தாலும் இங்கிதம் கருதி ஐந்தாவது முறைக்காவது 'எஸ்' என்று சொல்லுவாள்.

அப்படியொரு முறை வெளியில் சென்று வீட்டிற்குத் தேவையானவற்றை வாங்கிவிட்டுத் திரும்பும் பொழுது, அதே அபார்ட்மெண்ட் வளாகத்தில் வசிக்கும் சின்னப் பெண் ப்ரியாவைப் பார்த்தனர்.

அந்தச் சிறுமியுடன் அவ்வப்பொழுது கொஞ்சிப் பேசுவது நவீனிற்குப் பழக்கம் தான் என்பதால் அன்றும் அவளைப் பார்க்கும் பொழுது, ''ஹாய்! ப்ரியா குட்டி! எப்படி இருக்கீங்க?'' என்று புன்னகையுடன் விசாரித்து விட்டு, ''நம்ம அடுத்த ப்ளாக்கில் குடியிருக்காங்க. ப்ரியான்னு பேரு.'' என்று மனைவியிடம் சொன்னான்.

''அங்கிள்! உங்களுக்குத் தெரியுமா? எனக்கு இன்[illegible]னைக்கு ஹாப்பி பர்த்டே!'' என்று தன் அரிசிப் பற்க[illegible]

தெரியச் சிரித்துவிட்டு சாக்லேட்டை நீட்ட, நவீன் நந்தினி இருவருமே ப்ரியாவிற்குப் பிறந்த நாள் வாழ்த்து தெரிவித்தனர்.

கையில் சின்னக் குழந்தைக்குத் தரும் வகையில் பரிசு இல்லாமல் போகவே நவீன், ப்ரியா தன்னிடம் கொடுத்த சாக்லேட்டுடன், ரூபாய்த் தாளையும் குழந்தையிடம் பிறந்த நாள் பரிசாக நீட்டினான்.

அந்தக் குழந்தை சமத்தாக, "பெரியவங்க தான் பாக்கெட்டில் பணம் வைச்சுக்கணும், சின்னப் பிள்ளைங்க ரூபாய் வாங்கக் கூடாதுன்னு அம்மா சொல்லியிருக்காங்க. எனக்கு சாக்லேட் மட்டும் போதும் அங்கிள். தேங்க்ஸ்!" என்று பெரிய மனுஷி மாதிரிச் சொல்லிவிட்டு, நவீனிடமிருந்து தான் கொடுத்த சாக்லேட்டையே பிறந்த நாள் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

நந்தினிக்கு அந்தச் சிறுமியை மிகவும் பிடித்துவிட, தன் பையில் இருந்து தேடி ஒரு பொம்மை கீ செயினை ப்ரியாவின் கையில் கொடுத்துவிட்டுக் குழந்தையின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டாள்.

தன் மனைவியை 'லக்கி ப்ரியா!' என்று சில நொடிகள் ஏக்கமாகப் பார்த்து, சத்தமில்லாமல் நீண்ட பெருமூச்சை வெளியேற்றி விட்டு இயல்பானான் நவீன்.

கை நிறையப் பொருட்கள் இருந்ததால் தங்கள் தளத்திற்குச் செல்ல லிஃப்டை உபயோகித்தனர். இவர்களின் நேரம்... மின்சாரத் துண்டிப்பால் பாதி வழியிலேயே லிஃப்ட் நிற்க, இருவரும் தனிமையில் விடப்பட்டனர்.

"அச்சோ... என்னதிது? ஏன் லிஃப்ட் இப்படிப் பாதியிலேயே நின்னுடுச்சு?" உள்ளேயிருந்த நான்கு தடுப்புச் சுவருக்குள் இருள் பரவ, நவீனின் அருகில் நின்றபடி கேட்டாள் நந்தினி.

நல்லவேளை இவளாவது துணைக்கு இருக்கிறாளே என்று நினைத்துக் கொண்டான். தனியாக மாட்டியிருந்தால்... அவ்வளவு தான்.

நவீன், "லிஃப்ட் சர்வீஸ் செய்யறதைப் பத்தி ஏதாவது நோட்டீஸ் கொடுத்தாங்களா நந்தினி?" என்று அந்த இருளில் தன்னுடைய செல்போனை எடுத்துத் திறந்து முடிந்தவரை ஒளி பிறக்கச் செய்தான்.

"அப்படி லிஃப்ட் சர்வீஸ் செய்வாங்க என்றால் உள்ளே ஆள் இருக்கிறது கூடவா தெரியாமல் செய்வாங்க?" என்று நவீன் செய்த மாதிரியே தானும் செல்போனை எடுத்துப் பிரித்தாள்.

"பவர் கட் தான் நந்தினி ஆகியிருக்கணும். அதனால் தான் லைட் எல்லாம் கூட ஆஃப் ஆகிடுச்சு. ஜெனரேட்டர் நம்ம அபார்ட்மெண்ட்டில் வேலை செய்யுதான்னு தெரியலையே!" என்று நவீன் சொல்ல, பயத்தில் முன்னைவிடக் கணவனின் அருகில் வந்தாள் நந்தினி.

சுவரோடு சாய்ந்து கொண்டு, "ப்ச்... இங்கேயே எவ்வளவு நேரமிருக்கிறது? ஹலோ... யாராவது இருக்கீங்களா? லிஃப்ட்டுக்குள்ள ஆள் இருக்கோம்!" மின்தூக்கியின் கதவைத் தட்டியபடி கத்தினாள் நந்தினி.

யாராவது அங்கே இருந்தால் தானே இவளின் குரல் அவர்கள் வரை எட்டுவதற்கு? சில நிமிடங்களுக்கு ஒரு முறை நந்தினி தன் முயற்சியையும் நிறுத்தவில்லை. அவளுக்குப் பதில் சொல்லவும் வெளியில் ஆளில்லை.

''வெளியில் நீ கத்தறது கேட்குதோ என்ன... நந்தினி? எதுக்காகத் தொண்டைத் தண்ணியை வீணா... கிற? செல்போனிலும் சிக்னல் இல்லை. நேசன்... கிளிடம் ஏதாவது சொல்லி உதவியும் கேட்க முடியலை...'' சமாதானமாகச் சொன்னான் நவீன்.

''ப்ச்...'' சலித்துக் கொண்டே, ''எனக்குப் பசிக்குது... வீட்டுக்கு வந்து சாப்பிடலாம் என்று தான் வெளியே... வேண்டாம்ன்னு சொன்னேன். பழம் கூட வாங்கலை...'' என்று நந்தினி அலுத்துக் கொண்டாள்.

''ப்ரியா கொடுத்த சாக்லேட் வைச்சு இருக்கே இல்ல... அதைப் பிரிச்சுச் சாப்பிடு. இப்போதைக்கு அதான் செய்ய முடியும்,'' என்று தற்காலிகத் தீர்வளித்தான் நவீன்.

கையிலிருந்த சாக்லேட்டைப் பிரித்துச் சிறிதாகத் தன் வாயினுள் போட்டாள் நந்தினி. சிறி... அதை ரசித்துச் சாப்பிடும் அழகையே மங்கலான ஒளி... யில் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்த அவள் கணவனுக்கு... நான்கு தடுப்புக்குள் பார்வையை வேறெங்கும் திருப்... பவும் முடியவில்லை.

முடிந்திருந்தாலும் தன் மனைவியை விட்டுப் பார்... வையை விலக்கியிருப்பானா என்பது சந்தேகமே!

நவீன் தன்னையே பார்ப்பதை உணர்ந்தவள் மீதமிருந்... ததை அவனிடம் வேண்டுமா என்று ஜாடை காட்டி... வினவினாள்.

பின்னங்கழுத்தை அழுந்தத் தேய்த்துக் கொண்டவன், ''எனக்கு இத்தனூண்டு, அதுவும் இப்படி வேண்டாம். 'முழு சாக்லேட்' தான் வேணும்,'' என்று கூறியவனைப் புரியாமல் பார்த்தாள் அவன் அருமை மனைவி.

''நான் கேட்கிறது வேற மாதிரி நந்தினி. இப்போதைக்கு விட்டுடு. எப்போ முடியுதோ வாங்கிக்கிறேன்,'' என்றான் பூடகமாக.

தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டு சாப்பிட்டு முடித்தவளுக்குச் சிறிது நேரத்தில் தொடர்ந்து விக்கல் வர, தன் கைப்பையைத் துழாவியவளைப் பார்த்து, அதிலிருந்த காலித் தண்ணீர் பாட்டில் சிரித்தது.

விக்கலின் நடுவே, ''எனக்கு இப்போ தண்ணி வேணும்!'' என்றாள் சின்னக் குழந்தை போல.

நவீன் பதட்டமாக, ''ஐயோ! நந்தினி! தள்ளிவா! பெரிய கரப்பான் பூச்சி!'' என்று கத்தினான்.

சாவகாசமாக அவன் மேல் லேசாகச் சாய்ந்தபடி திரும்பிப் பார்த்தவள், அங்கு கரப்பான் பூச்சி இல்லாமல் போகவே, நவீனிடம் திரும்பி, ''பயமுறுத்த ட்ரை செய்தீ...ங்களா? இதுக்கெல்லாம் எனக்குப் பயம் கிடையாது. தண்ணி!'' என்றாள் விக்கியபடியே.

தாடையைத் தடவிக் கொண்டே நவீன், ''இந்த லிஃப்ட் எப்போ சரியாகுமோ தெரியாது... இப்பவே பத்து நிமிஷமாச்சு,'' என்று சொல்லவும், நந்தினி 'அதுவரை தாங்காது' என்பது போல் பார்க்கவும், அவனே தொடர்ந்து, ''ஒரு வழியிருக்கு விக்கலை நிறுத்த... ஆனால்... நீ என்ன சொல்வியோ?'' என்று பீடிகை போட்டான்.

''பில்ட்-அப் தாங்கலை. ஏதாவது ஹெல்ப் செய்ங்க. ப்ளீஸ்!''

கீழேயிருந்த பொருட்களை ஓரமாக ஒதுக்கியவன், அவளை நோக்கி மெல்லத் திரும்பினான். அந்தச் சின்ன லிஃப்ட்டை மேலும் குறுக்கிக் கொண்டிருப்பவனையே இமைக்காமல் பேந்தப் பேந்தப் பார்த்து விழித்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

ஒற்றை விரலால் அவளது முகத்தை நன்றாக நிமிர்த்தி நவீன் உற்று நோக்க, நந்தினியின் இதயத் துடிப்பு அவளது விக்கல் ஒலியை மிஞ்சும் போல் இருந்தது.

அவள் முகத்தை இரண்டு கரத்தாலும் தாங்கிக்
பெருவிரலால் அவள் கன்னத்தைத் தடவிக் கொடுத்
கொண்டே, மிக ரகசியமான குரலில், ''விக்கலை நிறுத்
நிறைய அருமையான வழியிருக்கு நந்து. ஒரே ஒ
முத்தம்... கொடுக்கவா?'' அவள் உதடுகளை விழிகளா
வருடிக் கொண்டே கேட்டான்.

நவீனின் கரம் அவள் கன்னத்தில் பட்ட சிறு
நேரத்திலேயே நந்தினியின் விக்கல் நின்று விட்
டிருந்தது. அவள் அதை உள் வாங்காமல் இருந்தாலும்
நவீனின் கவனிப்புக்கு விக்கல் நின்று போனது தப்
வில்லை. எனினும் விழிகளை அகல விரித்து அ
னையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவளை
விட்டு விலகவும் முடியவில்லை அவனால்.

லேசாக அவள் முகத்தைச் சாய்த்து, அவள் மூச்சுக்
காற்றுப் படும் நெருக்கத்தில் வந்தவன், ஒரு கணம் தயங்
கிப் பின் அவள் கன்னத்தில் அழுந்த முத்தமிட்டான்.

மெல்ல விலகியவனின் உதடுகள் என்ன தடுத்தும்
நிற்காமல் அவளின் இதழ்களைப் பட்டாம் பூச்சியின்
சிறகுகளால் சீண்டுவது போல் மெதுவாகத் தீண்டின.

தான் எங்கு இருக்கிறோம் என்பதெல்லாம் அந்தச் சில
கணத்தில் மறந்து விழிகளை மூடியிருந்தவள், அவன்
இதழ்களின் மெல்லிய ஸ்பரிசத்தில் தன் இமைகளைத்
திறந்து மிக நெருக்கமாகத் தெரிந்த அவன் முகத்தைப்
பார்த்தாள்.

நவீனின் மோகனப் புன்னகையில் தன்னைச் சிறி
தாகத் தொலைத்துக் கொண்டிருந்தவள் திடீரெனப்
பளிச்சிட்ட விளக்கொளியில் சுய உணர்வு பெற்றுத் தன்
கணவனைத் தள்ளி விட்டாள்.

தன் மனைவியின் விழிகளில் மயக்கம் லேசாகக்
குறைய ஆரம்பித்ததுமே, இதை எதிர்பார்த்திருந்தவன்
என்பதால், சுதாரித்துக் கொண்டு நகர்ந்தான் நவீன்.

லிஃப்ட் கதவு திறக்க, பைகளை அங்கேயே போட்டு
விட்டு, ''ச்சே!'' என்றதுடன் கால்கள் தரையில் ஒலி
யெழுப்ப அங்கேயிருந்து விடுவிடுவென அகன்றாள்.
நவீன் எதற்கும் தன்னைப் பலவந்தப் படுத்தவில்லை
என்பது நந்தினிக்கு அப்பொழுது கருத்தில் படவு
மில்லை; பதியவுமில்லை.

தலையை அழுந்தக் கோதியவனும் மெல்ல இந்த
உலகிற்குத் தரையிறங்கினான். ஒரு நீண்ட பெருமூச்
சுடன் வீட்டை அடைந்தவனை நந்தினி குறுக்கும்
நெடுக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கும் காட்சி தான் வர
வேற்றது.

எதுவும் நடக்காதது போல் வாங்கி வந்த பொருட்
களை அந்தந்த இடத்தில் வைத்தவனைத் தீப்பார்வை
யால் தொடர்ந்தாள் நந்தினி.

தன் கைப்பையைச் சோபாவில் தூர வீசியவனின்
முன்பு தண்ணீர் பாட்டிலை எடுத்து வந்து வைத்து
விட்டு மீதி வேலைகளைக் கவனித்தான்.

நந்தினி பொறுக்க முடியாமல், ''ஆஹா! என்ன அமை
தியா ஒரு நடிப்பு? இந்தப் பூனையும் பால் குடிக்கு
மான்னு?'' என்று பொரிந்தாள்.

நவீன் ஒன்றும் கூறாமல் மௌனம் காக்கவும், மேலும்
கோபமுற்று, ''என்னடா... இத்தனை நாள் அமைதிய
இருக்காரேன்னு பார்த்தேன். இதுக்காகத் தானே இ
தனை ப்ளானும்? இது ஒண்ணு தான் குறியா? ச்சே! எப்
யாவது நினைச்சதை நடத்தியாகணும் இல்ல?'' ந

வாயையும் எப்படியாவது திறக்க வைக்க வேண்...
மென்று சொல்லிக் கொண்டே போனவள், அவ...
பார்வையில் லேசாக அமைதியானாள்.

கண்களை இறுக மூடித் திறந்தவனுக்கு வாயிலிரு...
வார்த்தைகள் வெளிவரத் துடித்தன.

தானுமே அந்த இடத்தில் அவளை முத்தமிட வேண்...
மென்று திட்டமெல்லாம் தீட்டி அவளை நெருங்...
வில்லை.

அவள் விக்கலை நிறுத்தும் பொருட்டு, ஒரு அதி...
யளிக்க வேண்டுமென்று தான் நெருங்கியதே. ஆனா...
அத்தனை நெருக்கத்தில் தன் மனைவியைப் பார்த்...
பின், அவளிடமிருந்து விலகுவது என்பது அவனா...
முடியாது போயிற்று.

அவளிடம் சொல்லலாம்... 'எந்த நொடியிலும் அவ...
விலக விரும்பியிருந்தாலோ இல்லை நடப்பதி...
விருப்பமின்மையைத் தெரிவித்திருந்தாலோ, ...
கையணைப்பிலிருந்து விலகியிருக்கலாம்,' என்று. ...

என்ன செய்யப் போகிறேன் என்று கூறித் தான் அந்த...
சின்ன முத்தத்தையும் தந்ததே. அவளின் வாய் மொழி...
யாகச் சம்மதம் சொல்லாவிடினும்... அவள் மறுக்கவுமில்...
லையே! ஆனால் இதை அவளிடம் சொல்லி ஆவது...
தான் என்ன?

திருமணமாகிக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாதம் கழிந்து...
தன் புத்தம் புதிய காதல் மனைவியை அவன் கணவ...
முத்தமிடுவது தவறா? 'டேய்! அவள் உன் காதல் மனை...
வியா? இல்லை, நீ காதலிக்கிற மனைவியா?' என்று...
நடுவில் கேட்டது உள்ளிருந்து ஒரு குரல்.

அதை அடக்கி விட்டு, தவறு தான் என்று இடித்...
துரைத்தது அவன் அறிவு.

நந்தினிக்கு இன்னமும் உன் மீது நீறு பூத்த நெருப்
பாகக் கோபமிருக்கிறது என்று தெரிந்தும் அப்படிச்
செய்தது தப்புத்தான் என்று மேலும் குட்டியது.

இப்போது பார் அவள் கோபத்தை இன்னமும்
சம்பாதித்துக் கொண்டாய். ஹ்ம்ம்... மீண்டும் சத்தமின்றி
ஒரு பெருமூச்சை வெளியேற்றியவன் எனக்கு மட்டும்
ஆசையா என்ன, அவளைக் கோபப்படுத்திப் பார்க்க
ணும்னு என்று நினைத்தான்.

இல்லையென்றால் மட்டும் அவள் கோபப்படு
வதற்குக் காரணம் வேண்டுமாக்கும்?!

நவீன் மௌனமாக இருப்பதைப் பார்த்து மேலும்
சினந்து வார்த்தைகளை அள்ளித் தெறித்தாள் நந்தினி.

நெற்றியைச் சுருக்கி அவளைப் பார்த்தவன், "நீ ஷேக்ஸ்
பியர் படிச்சு இருக்கியா நந்தினி?" என்று கேட்டான்.

இப்போது என்ன சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் இவன்
பேசுகிறான் என்பது போல் நோக்கியவளைப் பார்த்து,
"ஹேம்லெட்டில் ஒரு மேற்கோள் 'தி லேடி டத் ப்ரொ
டெஸ்ட் டூ மச், மீ திங்க்ஸ்.' (The Lady Doth Protest
Too Much, Me thinks) என்று வரும். ஐ டூ திங்க் தி
சேம்!" என்று சொல்லிவிட்டு அவள் வயிற்றெரிச்சலை
வாய் மூலம் வெளியிடுவதைக் கேட்க அவன் அங்கு
நின்று கொண்டிருக்கவில்லை.

7

ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அலுவலகத்
திற்குக் கிளம்பும் காலை வேளைப் பரபரப்பில் இருந்தனர்
இருவரும். நவீன் அன்று ஷேக்ஸ்பியரைக் கோட்டு...

காட்டிச் சொல்லிவிட்டுப் போனதும் கத்திய இன்னமும் அதிலிருந்து மீளாமலே இருந்தாள். நவீ அவளை மேலும் சினமுறச் செய்ய வேண்டாமென அமைதி காத்தான்.

அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பியபடி படுக்கையறையில் நந்தினி உடை மாற்றிக் கொண்டிருக்க, புன்னகைக்கு பஞ்சமாகிப் போன நவீனின் வாழ்க்கையில் அவன மொபைல் 'என்றென்றும் புன்னகை, முடிவில்லாப் புன்னகை' என்று அங்கிருந்து இசைத்தது.

அவன் ஒரு முக்கியமான அழைப்பை எதிர்நோக்கி இருந்ததால் அழைப்பு ஓசை கேட்டதும் லேசாகச் சாற்றியிருந்த கதவின் அர்த்தம் புரியாமல் விடுவிடுவென உள்ளே நுழைய, அப்பொழுது நந்தினி தன் சேலைத் தலைப்பைச் சரி செய்து கொண்டிருந்தாள்.

அவளை அந்த நிலையில் பார்த்ததும் பேச்சின்றி மூச்சை உள்ளிழுத்து விட்ட நவீன் முன்னே செல்வதா அல்லது வந்த வழியே செல்வதா என்று ஒரு நொடி யோசித்தான்.

நந்தினி கோபத்தில் மனம் நோகுமளவிற்கு எதுவும் சொல்வதற்கு முன், ''சாரி நந்தினி! அவசரத்தில்... செல்போன் எடுக்க வந்தேன்,'' என்று தயங்கினான்.

நந்தினியின் கையருகே இருந்த கைப்பேசி அப்போது திரும்பச் சிணுங்கவும் அதையெடுத்து, 'ஏதோ ஒரு சாக்கு!' என்று அவனை நோக்கி அதைத் தூக்கி எறிந்தாள்.

தன் காலருகில் வந்து விழுந்த செல்போனை ஒரு கணம் கைகளும், உடலும் இறுகப் பார்த்தவன், நந்தினியை ஏறெடுத்தும் பார்க்காமல், கீழேயிருந்ததையும் எடுக்காமலேயே அங்கிருந்து சென்று விட்டான்.

தான் அப்படிச் செய்த அடுத்த நொடியே தன் தவறை உணர்ந்தவள், உடையைச் சீர்செய்து கொண்டு வெளியே வருமுன் நவீன் வீட்டிலில்லை. அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பி விட்டிருந்தான்.

விட்டெறிந்த செல்போனைப் பார்த்தவளுக்கு எதற்கென்றே புரியாமல் கண்களில் கண்ணீர் துளிர்த்தது. கோபத்துடன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டவள் சோபாவில் சாய்ந்து தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ள முயன்றாள்.

'எனக்கு ஏன் இப்படிச் சகட்டு மேனிக்குக் கோபம் வருது? எதுக்கு நவீன் இத்தனை தழைஞ்சு போகணும்? அவனும் பதிலுக்கு எதுவும் சொன்னால் நான் கொஞ்சம் அமைதியா இருப்பேனோ? அவன் அமைதியாகப் போகப் போகத் தான் நான் ரொம்ப ஆடறேன்.

'எல்லாம் அவன் தப்பு தான். நான் எவ்வளவு ஈஸி கோயிங் பெர்சன். என்னைப் போய் இப்படி...' என்று தன்னில் தொடங்கி நவீனில் முடித்தாள்.

நவீனின் செல்போனை எடுத்துக் கொண்டு அலுவலகத்திற்குச் சென்றாள்.

அவள் அலுவலகத்தில் திருமணமாகப் போகும் ஒருவருக்குப் பிரிவு உபச்சார விருந்து. அதற்காகத் தான் இந்தச் சேலையெல்லாம். இல்லையென்றால் எப்பொழுதும் போல் ஒரு சல்வாரோ, ஃபார்மல்சோ போட்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சனையே இல்லை.

குனிந்து புடவையைப் பார்த்தவளுக்கு வெறுப்பாய் இருந்தது.

வீட்டிலிருந்து கோபத்துடன் கிளம்பி வந்த நவீனிற்கு காலையில் நடந்ததையே நினைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாமல் வேலைப் பளு அழுத்தியது.

...டிக், ப்ராஜெக்ட் முடித்துக் கொடுக்கும் ... அது இதென்று தேவையற்றவற்றை ... சொன்று கவலை கொள்ள நேரமில்லை. நி... இருந்தாலும் நடுநடுவே அவன் மேஜையில் ... சிரித்த மாதிரி இருந்த படம் அவனைப் பார்த்துக் ... வித்தது.

வேலை சிறிது ஓயும் நேரம் அவனுடைய கல்லூ... தோழி சாதனாவிடமிருந்து நேரில் சந்திப்பது ... மின்னஞ்சல் வந்திருந்தது. காலையிலிருந்து ... அழைப்பிற்காகத் தான் காத்திருந்தான் நவீன். ...

சாதனாவின் தந்தை நகரில் புகழ் பெற்ற வழக்... ஞரில் ஒருவர். அவளுக்குத் திருமண வாழ்க்கை... ஏற்பட்ட சில கசப்பான சம்பவங்களின் அடிப்படையி... தந்தையிடம் விவாகரத்து வழக்கு பற்றிப் பேசி உ... பெறும் நிலையில் இருக்கிறாள்.

அது குறித்துப் பேசுவதற்கும், ஆறுதலுக்காகவும் ... நவீனைத் தேடி வந்தது. அவளுக்கு இளங்கலையி... தொடங்கிய நவீனுடனான நட்பு, இருவரும் வெவ்வேறு கல்லூரிகளில் முதுநிலை பயிலும் பொழுதும் சரி, வேலையில் சேர்ந்த பிறகும் சரி, நல்ல ஆரோக்கியமான நட்பாகவே தொடர்கிறது.

மதிய வேளையில் நந்தினி, நவீனைத் தேடி, அவன் வேலை செய்யும் தளத்திற்கு வந்தாள். அவனுடைய செல்போனை அவனிடம் கொடுத்துவிட்டு, மன்னிப்பும் கேட்டு விட வேண்டுமென்று நினைத்து அவனைத் தேடியவளுக்கு அவன் தட்டுப்படவில்லை. விக்னேஷ் தான் அகப்பட்டான்.

''ஹாய் நந்தினி! எங்கே இந்தப் பக்கம்? உங்க ஆளைத் தேடியா? அவன் பிசினஸ் மீட் முடிச்சதும்

...னாவைப் பார்க்க கேன்டீன் போயிட்டானே! அங்கே போய்ப் பாரு,'' என்று விட்டுத் தன் வேலைகளைப் பார்க்கப் பறந்தான் விக்னேஷ்.

சாதனா நவீனின் தோழி என்பது வரை மட்டும் தான் நந்தினிக்குத் தெரியும். அவள் இந்த அலுவலகத்தில் ...வேலை பார்க்கவில்லை. திருமணத்திற்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்த பொழுது அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருந்தான்.

இருவருக்குமான உணவை வாங்கி வந்த நவீனின், ''ஹே! சாதனா! எப்படி இருக்கே?'' என்ற உற்சாகமான நலன் விசாரிப்பு, மற்றவர்களுக்கு முதுகைக் காட்டி உட்கார்ந்திருக்கும் சாதனாவைப் பார்த்ததும் மறைந்தது.

''என்னாச்சு சது? கண்ணுல தண்ணி... முகமெல்லாம் சிவந்திருக்கு. வாட் ஹேப்பெண்ட் சாதனா?'' என்றான் உண்மையான கரிசனத்துடன்.

அவனின் அக்கறை அவளை மேலும் உடையச் செய்யவும், ''ஹே என்னாச்சு? ரகு எப்படியிருக்கான்?'' என்று அவளுடைய கணவனைப் பற்றி விசாரித்தான்.

சாதனா லேசாக விசும்பிக் கொண்டே, ''அவன் எங்கே இருப்பான்... எப்ப பாரு வேலை வேலைன்னு.. என் கிட்டே அவன் முன்னே மாதிரி இருக்கிறதில்லை நவீன். நான் பெரிய தப்பு செய்து செய்துட்டேன். காதலிச்சுக் கல்யாணம் செய்துக்கிட்டதே தப்பு போல இருக்கு. அப்பாக்கு முதலிலேயே அத்தனை இஷ்டமில்லை இந்த விஷயத்தில்... தாய் இல்லாத பொண்ணுன்னு தான் என் விருப்பத்துக்குச் சம்மதம் சொன்னாங்க. இப்ப அவர் கிட்டயும் என்னால பேச முடியலை,'' என்று அழுதாள்.

''முதலில் அழறதை நிறுத்து சாதனா. இந்தா... இந்தத் தண்ணியைக் குடி. இப்ப சொல்லு. வாட் இஸ் யுவ ப்ராப்ளம்?''

தண்ணீரைக் குடித்தவள், "ப்ச்... எல்லாமே ...
தான் நவீன். முதலெல்லாம் என் கூட நிறைய ...
செலவு செய்வார். இப்ப பார்த்துக்கிறதே ...
குறைச்சலா இருக்கு. அப்படியே பார்த்துப் பேச ...
இருந்தாலும் பாதி நாள் சண்டை தான். இதுக் ...
அப்பா கூடச் சண்டை போட்டுக் கல்யாணம் செ...
கிட்டோம்னு இருக்கு," என்று அலுத்துக் கொண்டா...

"என்ன இது சின்னக் குழந்தை மாதிரி. சாத...
என்னால் இதை நம்பவே முடியலை?! காதலிக்...
போது இருந்த மாதிரியே எப்பவும் இருக்க முடியுமா?
இப்போ உங்களுக்குப் பொறுப்புகள் நிறைய இல்லையா?
இது வாழ்க்கைம்மா. ரகு செய்யற வேலையெல்லாம்
உனக்காகத் தானே சாதனா? நீ இதே அலுப்பை... அவ...
செய்துட்டோமான்னு நினைக்கிறதை அவன் கி...
டேயும் காட்றியா?" கண்களில் கூர்மையுடன் கேட்டான்
நவீன்.

தப்பு செய்தவள் போல் பார்த்தவள், "நீ என்னையே குறை
சொல்லு. அவன் கொஞ்சம் எனக்கு அனுசரணையா...
போகலாம் என்று எனக்கு ஆறுதல் சொல்றியா நீ?
பொண்ணுங்களை மட்டும் தான் அட்ஜஸ்ட் செய்து
போகச் சொல்வீங்க. அப்பாவும் அவனுக்குத் தான்
சப்போர்ட். அவன் அம்மா தங்கையும் அவனுக்குத் தான்
சப்போர்ட். எனக்கு யாருமே இல்லை!" என்றவளின்
விழிகள் திரும்பவும் நனைந்தன.

"சாதனா! புரியாமல் பேசாதே. ஆண் பெண் என்ற
...பேதம் இப்போ எங்கேயிருந்து வந்தது? நீ செய்யறது,
...னைக்கிறதெல்லாம் கரெக்ட் அப்படின்னு சொல்ல
...ம்னா... நீயே பேசி ரெக்கார்ட் செய்துக்கிட்டு போட்
...கேளு. இங்கே வந்திருக்க வேண்டியதே இல்...

லையே! அதுவுமில்லாமல் உங்களுக்குள்ள என்ன பிரச்சனை என்று எனக்குத் தெரியாது. உன் கூடப் பேசும்போது, உன் கணவனைப் புரிஞ்சுகிட்டு உன்னை மாத்திக்கோ என்று தான் சொல்ல முடியும் சது. ரெண்டு பேரும் காலேஜில் அப்படிச் சுத்திச் சுத்தி வந்து லவ் செய்தீங்க. இப்ப என்ன? கல்யாணமாகி ஆறு மாசத்தில் இந்த மாதிரி? ப்ளீஸ் சாதனா. நீயும் சந்தோஷமா இருந்து, உன்னைச் சுத்தி இருக்கிறவங்களையும் சந்தோஷமா வெச்சுக்கோ," என்றான்.

சில கணங்கள் அமைதி காத்தவள், "எனக்குச் சில நேரம் நான் சரியான ஆளைத் தேர்வு செய்யலையோன்னு தோணுது நவீன்," என்றாள் எங்கோ வெறித்துக் கொண்டு.

அவள் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, 'வெற்றிகரமான திருமணம் என்பது சரியான ஆளைத் தேர்ந்தெடுப்பது இல்லை... அந்த சரியான ஆளாக நீ இருப்பது தான்.' இதை நான் சொல்லலை. யாரோ சொல்லி இருக்காங்க. நீ தான் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்துப் போயேன் சாதனா. ரகு என்ன குடி, ரேஸ், கெட்ட சகவாசம் என்று இருக்கிறானா? சில நாள் கொஞ்சம் வேலை டென்ஷன் இருந்திருக்கும். அதையெல்லாம் பெரிசு படுத்திக் கிட்டு கிடைச்ச நல்ல வாழ்க்கையை விட்டுடாதே," என்று அவள் கரத்தை அழுத்திக் கொடுத்தான்.

நந்தினி நவீனைப் பார்த்தது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான். நவீனிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்கலாம் என்று வந்தவள் அவர்கள் இருவரையும் பார்த்துச் சில நொடிகள் தயங்கி நின்றாள்.

அவளை நிமிர்ந்து பார்த்த நவீனின் கண்களுக்குக் காலையில் போட்ட சண்டையை ஒரு வேளை

இங்கேயும் தொடர வந்திருக்கிறாளோ என்று எ...
மனவிற்கு இறக்கத்துடன் தென்பட்டாள் நந்தினி...

"வா நந்தினி! நந்தினி, சாதனா உங்க... பேருக்கும் ஏற்கெனவே ஒருத்தரை ஒருத்தர் தெ... இல்லையா?" என்று அறிமுகப்படுத்தியவன் நந்... யிடம் திரும்பி, "என்ன நந்தினி?" என்று உட்... இடத்திலிருந்து எழாமல் கேட்டான் நவீன்.

சாதனாவை ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்துப் புன்னகை... தவள் நவீனிடம், "வந்து... உங்க கூடக் கொஞ்சம் பே... ணும்," என்றாள்.

"நாங்க கொஞ்சம் பர்சனலா பேசிக்கிட்டு இருக்கோ... அப்புறம் கால் செய்யவா? எனிதிங் இம்பார்டன்ட்?...

'முக்கியமில்லா விட்டால் உன்னைத் தேடி நான் ... வரேன்?' என்று நக்கலாக நினைத்தவள், 'உன் ம... வியை விட உனக்கு அப்படி என்ன பர்சனல்?' என... சினந்தாள்... அவன் மனைவியாக ஒரு நொடியேனும்... தான் அதுவரை நடந்திருக்கவில்லை என்பதை மறந்து...

"நத்திங்... நத்திங் இம்பார்டன்ட் அட் ஆல். யூ கே... ஆன் வித் யுவர் 'பர்சனல்' வொர்க்," என்று கடுக்... வெட்டிக் கொண்டு அங்கேயிருந்து சென்றாள்.

அவள் போவதையே சிறிது நேரம் பார்த்திருந்த... னின் கவனத்தைக் கலைக்கும் விதமாக, "தேங்க்! நான்... கேட்கவே மறந்து போனேன். எப்படி இருக்கு உங்... மேரேஜ் வாழ்க்கை? சந்தோஷமா இருக்கியா?" என்று... கேட்டாள் சாதனா.

"கல்யாண வாழ்க்கை தானே? ரொம்ப சுவாரஸ்யமா... போகுது சாதனா. சந்தோஷத்துக்கு என்ன குறை? நாங்க... நல்லாயிருக்கோம்."

தன் வீட்டுக் கதையை அங்கு அவளிடமோ... இல்லை வேறு யாரிடமோ கடை பரப்ப விரும்பவில்லை நவீன். தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தாங்கள் தான் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்றாமவர் நுழைவதை அது எந்த ரூபத்திலானாலும் அவன் விரும்பவில்லை.

மேலும் சிறிது நேரம் பொதுவாகவும், தன் சம்பந்தமாகவும் பேசிவிட்டுக் கிளம்பினாள் சாதனா.

"நீ சொன்னதையும் யோசிக்கிறேன் நவீன். ரகுவையும் மீட் செய். நீ சொன்ன மாதிரித் 'திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டாலும்... தே ஆல் ஹேவ் டு பீ மெயின்டெயின்ட் ஆன் திஸ் எர்த்!'... தான் இல்லையா? தேங்க்ஸ் நவீன். பார்க்கலாம்," என்று விடை பெற்றாள்.

அவளை வழியனுப்பி வைத்தவன், தன்னுடைய திருமணத்தைப் பற்றியும் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். சாதனாவிடம் சொன்னது அவளுக்கு மட்டுமில்லை, தனக்கும், ஏன் எல்லோருக்குமே பொருந்தும் தான். சம்பிரதாயமாக இல்லையென்றாலும் அது அவன் விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்த வாழ்வு. அதை நேராக்குவதும் [illegible] அவன் பொறுப்பு தான்.

நந்தினியின் கோபம் வடியட்டும் பொறுத்திருக்க வேண்டும். தன் செய்கையால், அன்பால் மட்டுமே தன் காதலை, அன்பை அவளுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டுமென்று நினைத்துத் தன் வேலைகளில் ஆழ்ந்தான். தன் பொறுமைக்கும் எல்லையுண்டு என்று உணரும் வரை...

மாலையில் வீட்டிற்கு வந்தவனை, ஹாலில் இறைந்து கிடந்த பொருட்கள் வரவேற்றன.

'இப்போ என்னாச்சு?' என்ற ஆயாசப் பெருமூ...
காலில் ஒன்றும் மிதிபடாமல் அவற்றை எடுத்...
உள்ளே வந்தான். வெண்கலக் கடையில்...
நுழைந்தது போன்ற சத்தத்துடன் சமையலறை...
பாத்திரங்களை உருட்டிக் கொண்டிருந்தாள் நந்தி...

அதைச் செவியிலேயே வாங்காமல் தன் போக்...
வேலைகளைச் செய்தான். காலையிலிருந்த ஆத்தி...
மதியம் சாதனாவிற்காகத் தன்னை அலட்சியம் செய்...
என்று எல்லாம் சேர்ந்து கொள்ள, பாதி முருங்...
மரத்திலிருந்த நந்தினி மீண்டும் உச்சாணிக் கொம்...
எறிக் கொண்டு கையில் கிடைத்ததையெல்லாம் போட்...
உடைத்தாள்.

சோபாவில் அமர்ந்திருக்கும் நவீனின் காதில் வி...
மாறு, ''பர்சனலாம்... பர்சனல். மனைவிக்கு நல்லா...
மரியாதை தான். இதில் மதிப்புக் குறையாமல் நடத்தற...
பெருமை வேற! எல்லாம் என் தலையெழுத்து!'' என்...
புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

ஒரு கட்டத்தில் நவீனே அவள் அனத்தல் பொறுக்...
முடியாமல், ''இப்போ என்ன நடந்து போச்சுன்னு இந்த...
குதி குதிக்கறே? காலையில் தெரியாமல் ரூமுக்கு
வந்துட்டேன். அதுக்காக ஏன் இப்படி எல்லாத்தையும்
போட்டு உடைக்கிறே? என்ன தான் வேணும் உனக்கு?''
என்று எதிர்த்துக் கேட்டான்.

''எனக்கு நிம்மதி இல்லாமல் செய்துட்டு என்னவோ
உங்க மேல தப்பே இல்லாத மாதிரி வந்து பேசறீங்க...
எத்தனை நாளா இப்படி இன்னொருத்தங்க முன்னா...
என்னை அசிங்கப்படுத்தி அனுப்பணும்னு நினைச்சீங்க?
பெண்டாட்டிகிட்டேயே மத்தவங்களோட பேசறதை

பர்சனல் என்று வேற சொல்றீங்களா?'' என நேரடி
யாகவே தாக்குதல் நடத்தவும், நவீனின் பொறுமை கை
விட்டது.

''நந்தினி! ஐ அம் ரியலி டயர்ட். ப்ளீஸ்! விட்டுடு.
நாம பிறகு பேசலாம்,'' என்று நவீன் பல்லைக் கடித்தும்
கூட நந்தினி தன் பேச்சை நிறுத்தவில்லை.

''ஆமாமா! என் கூடப் பேசணும்ன்னா உங்களுக்குக்
கசக்கத்தான் செய்யும். நானெல்லாம் ஒரு ஆள் கணக்கா
என்ன உங்க கண்ணுக்கு? அப்ப்ப்புறம் பேசலாம்...
அப்படி இப்படின்னு சாக்குக் கூடச் சொல்லலையானால்
பிழைக்கிறது எப்படி?'' நக்கலாக நந்தினியிடமிருந்து
வார்த்தைகள் வெளிவரவும் நவீனின் கோபம் எல்லை
கடந்தது.

இவளையா நான் ஆள் கணக்கில் சேர்க்கவில்லை?
தான் பேசுவதைக் கேட்கவே செய்யாமல், உட்கார்ந்து
பேசாமல் சாக்குச் சொல்லி திரிவது யாரென்ற ஆத்திரத்
தில், அவள் அடுத்துப் பேச ஆரம்பிக்கும் பொழுதே,
இறுகிய முகத்துடன், ''ஏய்! என்னதான் நினைச்சுட்டு
இருக்கே உன் மனசுல? வில் யு ஸ்டாப் இட் ப்ளீஸ்?''
என்று கோபத்துடன் கர்ஜித்தபடி நெருங்கியவனைப்
பார்த்து அரண்டாள் நந்தினி.

தன் கணவனின் கோபம் முதல் முறையாக முழு
வீச்சில் அவளை எட்டிக் கலவரப்படுத்தியது. அரண்ட முகத்
துடன் தேகம் லேசாக நடுங்க, கண்களில் பயத்துடன்
கண்ணீரும் போட்டி போட நின்றாள்.

கோபத்துடன் அவளை நெருங்கியவன், மனைவி
நனைந்த கோழிக் குஞ்சு போன்ற பாவனையில் இருப்...
பதைப் பார்த்தும், அமைதியாக இருக்க முடியாம...

''என்ன சொன்னாலும் இவன் வாயை … போவான்னு நினைச்சியா? பழைய பிரச்சனையே … தீர்க்காமல் இருக்கும் பொழுது ரெண்டு … வேறெந்த ஆர்க்யூமெண்ட்டுக்கும் இறங்க வேண்… தான் பொறுமையா போனேன். ஆனால் கொஞ்ச… உனக்கு மனச்சாட்சியே இல்லாமல்… யூ ஆர் … யுவர் லிமிட்ஸ். ராட்சசி!'' என்று தெளிவாகச் சொ… விட்டு வெளியேறி விட்டான்.

அவன் அங்கிருந்து சென்ற பின்னும் நந்தினி… அவள் தேகத்தின் நடுக்கம் நிற்கவே வெகு நேரமா…

பைக்கை எடுத்துக் கொண்டு எந்த இலக்குமின்… சென்றவன் கடைசியில் கடற்கரைக்கு வந்து சேர்ந்…

கடற்கரை மணலில் வானத்து விண்மீன்களை… பார்த்தபடி படுத்திருந்த நவீனின் மோன நிலையை… பக்கத்தில் ஒரு காதல் ஜோடி சந்தோஷமாகச் சிரித்த ஒ… கலைத்தது. அவர்களின் புறம் திரும்பியவன் தன்னையு… அறியாமல் ஒரு நீண்ட பெருமூச்சை வெளியிட்டான்.

அவனின் எண்ணங்கள் நந்தினியைப் பார்த்தத… லிருந்து போன நொடி வரை நடந்ததை எண்ணி அசை… போட்டன. நாங்கள் இருவரும் கூட இப்படித் தான்… ஜோடியாக, மகிழ்ச்சியாக இருந்திருப்போம்… காலமும் நேரமும் மட்டும் சரியாக இருந்திருந்தால்…

8

ஒரு இனிய மாலைப் பொழுதில், அலுவலகத்தில் …ான்ஃபரன்ஸ் அறையில் மீட்டிங் முடித்துவிட்டுக் …ம்பும் பொழுது விக்னேஷ், ''நவீன், உனக்கு போன்!''

…என்று அரை குறையாகக் காதில் வாங்கிக் கொண்டு …ரிசீவரை வைத்தான்.

நவீன் புருவத்தின் மத்தியில் முடிச்சுடன் ரிசீவரை எடுத்து, ''நவீன் ஹியர்!'' என்று சொல்லவும் ரிசப்ஷனில் இருந்த பெண்மணி, ''ஜஸ்ட் எ மினிட்!'' என்று அழைத்த நபருடன் இணைத்தார்.

மறுமுனையில் உற்சாகமாக, ''நவீ! எவ்வளவு நேரமா உன் செல்லுக்கு ட்ரை பண்றது? எங்கே போயிருந்தே ஹிப்போபொட்டமஸ்? இருந்தாலும் உன்னை போனில் பிடிக்க… ம்ஹ்ம்ம்?'' என்று கேள்விகள் பிறக்கவும் நவீன் பேச்சிழந்து நின்றான்.

அவளது குரலில் இருந்த உற்சாகம், அதில் தெரிந்த உரிமை, சின்னக் குழந்தைக்குரிய கோபத்தை வெளிப் படுத்தும் பேச்சு, கேலி, ஏமாற்றம் எல்லாமே நவீனை மிகவும் ஈர்த்தன.

அந்த இனிய குரலுக்குரிய சொந்தக்காரி எதற்காக என்னிடம் போன் செய்து பேசுகிறாள் என்று நெஞ்சம் பரபரத்தது.

''நவீனா! ஆர் யூ தேர்? என்னடி பேச்சையே காணோம்?'' என்று மறுமுனையில் பொறுமை யிழந்த குரலில் கேள்வி பிறக்கவும், நவீனிற்கு ஓரளவு குழப்பம் தீர்ந்து, நவீனாவிற்கு வந்த அழைப்பைத் தான் பேசிக் கொண் டிருக்கும் விஷயம் தெளிவானது.

நவீனின் ப்ராஜெக்டில் நவீனா என்கிற பெண்ணும் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இருவரின் பெய ரும் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரி இருப்பதால் குழப்பத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு நவீனாவை 'வீன்ஸ்' என்று தான் டீமில் அழைப்பது.

நவீனாவிற்கு போன் என்று வரவும் விக்னேஷ்
முழுப் பெயரையும் கவனிக்காமல் இவனிடம்
விட்டான் போல!

தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டு, "
உங்களுக்கு யாரிடம் பேசணும்?" என்று வி
நவீன். சாளமான பேச்சு தொண்டையிலிருந்து
தற்கு மறியல் செய்தது.

"ஓ! சாரி!" என்று பணிவான குரலில் தெரிவித்
"நவீனாகிட்ட பேச முடியுமா?" என்ற கேள்வி

"வீனஸ் இங்கே இல்லை. அவங்ககிட்ட
தகவல் சொல்லணுமா? உங்க பெயர்..." என்று
குரல் அவனையும் மீறிக் குழையவும், மறுமுனை

"நோ தேங்க்ஸ். நான் அவளுடைய செல்லுக்கு
செய்துக்கறேன்." என்ற அவசரமான பதிலுடன்
துண்டிக்கப்பட்டது.

ரிசீவரையே சில நொடிகள் பார்த்த நவீனிற்கு
அந்தப் பெண்ணின் முகத்தை உடனே பார்க்க வேண்
போல் விருப்பம் எழுந்தது. அந்த இச்சை எழுந்தது
நொடியே என்றாலும். நினைப்பு தோன்றியது என்னவோ
நிஜம் தான்.

இங்கிதம் கருதி நவீனாவிடம் அழைப்பு வந்த வி
ரத்தைச் சொல்ல அவளது கேபினைத் தேடி விரைந்த
பொழுது, அவள் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டி
போனில் பேசுவது அவனது காதுகளில் விழுந்தது.

"அம்மா தாயே! நீங்க போன் பேசி நான் எடுக்காம
இருந்தது தப்புதான். நான் மீட்டிங் முடிச்சு இப்போ தா
வெளியில் வந்தேன். சொல்லுடி என்ன விஷயம்?"
ன்று மன்றாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

"நான் தான் பேசறேனான்னு உறுதி செய்துட்டு பேச வேண்டியது தானேடி நீ? போனில் யாராவது பேர் சொன்னாங்களா?" என்று தீவிரமாக விசாரிப்பது கேட்கவும், அப்படியே ஒரு 'சடன்' பிரேக் போட்டு நின்றான் நவீன்.

சற்று முன் போனில் தன்னுடன் பேசியதைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருப்பது நவீனுக்குப் புரிந்தது.

"இல்லைடி. எங்க டீமில் அப்படி யாரும் வழிஞ்சான் கேஸ் எல்லாம் இல்லை. நார்மலா தான் பெயரைக் கேட்டிருப்பாங்க." என்று நவீனா சொல்வதைக் கேட்டதும், அப்படியே ரிவர்சில் இரண்டு அடியெடுத்து வைத்தான்.

'ச்சே! என்னைப் போய் வழிஞ்சான் கேஸ் என்று சொல்லிட்டு இருக்காளே? நான் கேட்டதே ஒரே ஒரு கேள்வி தான். அதுவும் போனில் கேள்வி கேட்க மாட்டாங்களா? அதுக்குள் வழிஞ்சான் என்று முடிவு கட்டிடறதா? ரொம்பத் தான் திமிரு. நான் என்ன ஆள் தெரியாமல், ஒருத்தங்க பெயரைக் கூப்பிட்டா பேசினேன்? அப்படிப் பேசின நீ தான் வழிஞ்சான் கேஸுன்னு சொல்லி நாலு கேள்வி கேட்கணும்.' என்று லேசாகக் கௌரவம் எட்டிப் பார்த்தது.

இவள் அழைத்ததைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியது இப்போது மிக முக்கியமான விஷயமாகப் படாமல் போகவே தன் இடத்திற்குத் திரும்பினான்.

நவீனா சிரித்தபடியே, "கோவிலுக்கா? நாளைக்கா? ஓ.கே. வேறென்ன ப்ளான்?" என்ற கேள்வி நவீனின் காதுகளில் விழுந்தாலும் அதை அவன் லட்சியமே செய்யவில்லை.

நவீனின் மனம் அன்று முழுவதுமே சமாதா
ஆகாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் நீரில்

நெருப்பாய் அந்த போனில் கேட்ட "நவீ!" அழைப்பும் அவ்வப்பொழுது எதிரொலித்துக் கொ தான் இருந்தது.

அவளை நேரில் பார்த்தால் கட்டாயம் ஏதாவது 'கு என்று கேட்க வேண்டும். என்னைப் பற்றி என்ன நினைத்தாள்? ஏனோ அந்த முகம் தெரியாத பெ ணின் தப்பான அபிப்ராயம் அவன் மனதைக் குடைந்த

சனிக்கிழமை காலையில் இருந்து எந்த வேலையி ஈடுபாடு இல்லாமல் வளைய வந்தவனைத் தமிழ் நேச நங்கநல்லூர் ஆஞ்சநேயர் கோவிலுக்கு அழைத்தார்.

"இன்னைக்கு மணிமேகலை நங்கநல்லூர் ஆஞ்சநே ருக்கு வடைமாலை அணிவித்துச் சிறப்பு பூஜை ஏற்பாடு செய்திருக்காங்க. நீயும் எங்களுடன் நங்கநல்லூர் கோவிலுக்கு வருகிறாயா நவீன்?"

"என்ன அங்கிள் ஏதாவது விசேஷமா?" வினவிய நவீன் கிளம்புவதற்கு ஆயத்தமாக, "என் மகள் காவேரிக்கு இன்னைக்குப் பிறந்த நாள் நவீன். வீட்டுக்கு வந்துடு. நாங்க கிளம்பித் தயாரா இருக்கோம்," என்று விளக்கம் சொன்னபடியே சென்றார் நேசன்.

'கோவில் என்று தானே நேத்து வீன்ஸ் பேசிட்டு இருந்த மாதிரி இருந்தது? ஒரு வேளை நீயும் வருவியா பெண்ணே?' என்ற எண்ணம் ஓடும் போதே தலையில் தட்டிக் கொண்டான். ஆமாம், ஊர் உலகத்தில் ஒரு கோவிலை விட்டால் வேறு கோவிலே இல்லை பாரு!

தெளிவான மனநிலையில் பார்த்தால் மூளை அந்தப் பெண்ணையோ, அந்தப் பெண்ணைச் சார்ந்த விஷயத் தையோ சின்னது தான்... அதை ஒதுக்கிவிடு என்று உணர்த்தியது. ஆனால் எல்லா விஷயங்களையுமே

அறிவுப் பூர்வமாகப் பார்த்து விட்டால் மனிதனுக்கும், இயந்திரத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்காதே!

பிரம்மாண்டமான ஆஞ்சநேயரை வணங்கிப் பூஜை முடித்துப் பிராகாரத்திற்கு வந்த பொழுது நவீனாவைத் தற்செயலாக எதிர்கொள்ள, ஒருவருடைய தீவிரமான எண்ணங்களின் அலைவரிசை நடப்பை நிர்ணயிக் கின்றன என்று அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்தான் நவீன்.

நண்பனைக் கண்டதும் உற்சாகமாக, "ஹாய் நவீன்! எங்கே இவ்வளவு தூரம்? சாமி கும்பிடவா?" என்று வினவினாள் நவீனா.

"அதெப்படி வீன்ஸ் இந்த மாதிரி சூப்பரான கேள்வி யெல்லாம் உன்னால் மட்டும் கேட்க முடிகிறது?" எனக் குறும்பாக இவன் வினவவும், தன் தலையில் குட்டிக் கொண்டாள் நவீனா.

பின்னர் சமாளித்து, "நாங்க எல்லாம் கோவிலுக்கு சைட் அடிக்கத் தான் வருவோம். அதான்..." என்று கண் சிமிட்டினாள்.

"நல்ல பழக்கம் வீன்ஸ். ஆனால் அந்த நல்ல பழக்கத்தை எல்லாரும் பின்பற்றுவாங்கன்னு நினைக்கக் கூடாது!?" என்று சொல்லிவிட்டு, 'அப்புறம் பேரு கேட் டால் வழிஞ்சான் கேஸ் என்று சொல்ல வேண்டியது,' என வெளியே வரத் துடித்த வார்த்தைகளை விழுங்கிக் கொண்டான்.

"இன்னைக்கு என்ன ஐயா செம கடியா இருக்கிற மாதிரி இருக்கு?" என்று நவீனா இவன் பேசுவதை பார்த்து நேரடியாகவே வினவினாள்.

"இல்லை வீன்ஸ். அப்படியெல்லாம் இல்லை. ச சேவை எல்லாம் முடிந்ததா?" என்று சமாளித்தப வினவினான்.

சற்றுத் தள்ளி, இடுப்பு வரை விரிந்திருந்த கூந்தலில் மல்லிகை சூடி, சேலையை லேசாகத் தூக்கிப் பிடித்து அடி மேல் அடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்த தாவணிப் பச்சை நிறச் சேலை அணிந்திருந்த பெண்ணைக் காட்டி, "என் பிரண்ட் கூடக் கோவிலுக்கு வந்தேன். ...சனம் எல்லாம் முடிந்தது. அவ அண்ணனுக்காக ... பிரார்த்தனை என்று அடிப் பிரதக்ஷணம் செய்து... இருக்கா. அவளுக்காகக் காத்துட்டு இருக்கேன்," என்று சொன்னாள் நவீனா.

இப்பொழுது நவீனுக்கு அவள்தான் இவள் என்ற கேள்வி மனதில் பிறந்ததுமே, இதயத்தின் துடிப்பு அதிகரித்தது.

ஒரு வேளை அருகில் இருந்தால் நவீனா அறிமுகப் படுத்தி வைத்திருப்பாளோ? முதலில் போனில் பேசியவள் தான் இவள் என்று உறுதி செய்யணுமே? அறிமுகம் கிடைத்தால்... அதன் பிறகு?

ஆமாம்... ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டி அதன்படி தான் எல்லா வேலையும் செய்கிறாயா? முதலில் அறிமுகம் கிடைக்கட்டும் என்ற எண்ணம் ஓட நின்றான்.

நவீனாவிடம் திரும்பி, "உன் கூட்டாளி எல்லாம் கோவிலுக்குச் சாமி தான் கும்பிட வராங்க போல?" என்று நக்கலாக வினவினான்.

"ஏய்! உனக்கு... இப்படி சின்சியரா சாமி கும்பிடற பெண்ணைக் கிண்டல் செய்தால் உம்மாச்சி கண்ணைக் குத்திடும். நாங்க கோவிலுக்கு வர்றதுக்கு நேற்றிலிருந்து ...பணம் செய்யறோம். எங்களைப் பார்த்து என்ன கேள்வி கேட்டுட்டே நவீன்...?!" என்று நவீனின் சந்தேகத்தை நவீனா தீர்த்து வைத்த பொழுது நேசனும், மேகலையும் ...க்கு வருவதற்குச் சரியாய் இருந்தது.

நவீனாவிடம் பிரசாதத்தைக் கொடுத்து விட்டு விடை பெற்ற பொழுது ஏனோ நவீனுக்கு அந்த மருதாணிப் பச்சை நிறப் புடவைப் பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும் போல் குறுகுறுப்பு எழுந்தது.

மெல்லிய கொலுசு அணிந்த வெள்ளை பாதங்கள் மட்டுமே அவன் பார்வையில் பட்டன. கூப்பிடு தூரத்தில் இருந்து அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்காமல் இருந்ததே அவனின் மனதில் எல்லையில்லா ஆவலைத் தோற்றுவித்தது.

மனதில் காதல் வந்து விட்டால் கவிதையும் சேர்ந்தே வரும் போல. நவீனிற்குக் கவிதை வராவிடினும், வேறொருவர் எழுதி வைத்திருந்த பாடல் நினைவு வந்தது.

"மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்தது பாதம்...
அதைச் சொல்லச் சொல்ல நெஞ்சில் எழுந்தது கீதம்..."

அவளது 'நவீ' என்கிற அழைப்புடன், இப்பொழுது கோவிலில் பார்த்த பெண்ணின் பிம்பமும், வெள்ளைப் பஞ்சுப் பாதங்களும் அடிக்கடி நினைவில் வந்து இம்சித்தன.

நான்கு நாட்கள் சென்றும் இந்த உணர்வுகள் சிறிதும் குறையாமல் இருந்தது பற்றி நவீனுக்குப் பெருத்த ஆச்சரியம் தான்.

அடுத்து வந்த வாரத்தில் ஒரு நாள் அலுவலக கேன்டீனில் விக்னேஷுடன் உணவருந்திக் கொண்டிருந்த பொழுது, அவன் காதுகளில் மீண்டும், "நவீ!" என்று அதே குரல் கேட்டது.

இதென்னது? இந்தப் பெண் விஷயத்தில், 'எனி திங் ...கேன் கோ ராங் வில் கோ ராங்,'' என்று மர்ஃபியின் ...தி மட்டும் தான் வேலை செய்யும் போல. வழிஞ்சா... ...தேன் என்று அவன் தன்னைக் குறிப்பிட்டதை...

தாண்டி ஏதோ ஒரு குறுகுறுப்பு உணர்வு ...
நவீனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவன் மனதில், 'என்னவோ அவன் கேள் ... தப்பு என்கிற மாதிரிப் பேசறியே? நீ அவன் ... கேட்டபோது உன்னோட குரலில் தான் என்ன ... என்ன குழைவு!' என்ற கேள்வியும் எழுந்தது.

விக்னேஷ் நவீனாவைப் பார்த்ததும் பழக்க தோ...தில். ''ஹாய் வீன்ஸ்! உன்னோட ஸ்டாண்டர்ட் ... கேட்கலையா? காண்டீனுக்குச் சாப்பிட வந்திருக்கீங்களா?'' என்று கேலி செய்தான்.

''ஹப்பா! உங்ககிட்ட அறியாத பிள்ளை தெரியாம... ஏதாவது கேள்வி கேட்டுட்டு முழிக்கிறது இருக்கே... சாப்பிடுங்க சார். நான் இன்னைக்கு மௌன விரதம்.'' என்று போலியாக அலுத்தபடி புன்னகைத்தாள் வீன்ஸ்.

''யாரு அறியாத பிள்ளை? நீயா? எல்லாம் நேரம்... தாண்டி!'' என்று பரிச்சயமான குரல் மீண்டும் ஒலிக்கவும் நவீனிற்கு. 'அவள் தான்! அவளே தான்!' என்று சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாய் விளங்கி, இதயத் துடிப்பு பந்தயக் குதிரை போன்று வேகமாகத் துடித்தது. 'ஓ! அந்த டெலிபோன் குயில் நம்ம ஆபீஸ் தானாக்கும்!' என்ற உற்சாகம் கலந்த வியப்பு உள்ளத்தில் எழுந்தது.

அவளது குரலில் கட்டுப்பாட்டை இழந்த நவீன் உற்சாகமாக, ''சும்மாயிரு விக்னேஷ். அப்புறம் வழிஞ்சான் கேஸ்ன்னு கமெண்ட் சொல்லுவாங்க!'' என்றான் வாழைப் பழத்தில் ஊசியேற்றும் விதமாக.

விக்னேஷோ அப்பாவியாக, ''ச்ச! ச்ச! நம்ம வீன்ஸ் அப்படி எல்லாம் நினைக்க மாட்டாள்,'' என்று சொல்ல ...ம் குறுக்கிட்டான் நவீன்.

''... நினைக்க மாட்டாங்க. ஆனால் கூட இருக்... மிஸ் யுனிவர்ஸ் நினைச்சாலும் நினைப்பாங்கன்னு சொல்றேன்,'' என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அதுவரைக்கும் மௌனமாய் இருந்தவள் முன்பின் தெரியாதவன் சொன்ன கமெண்ட்டில் எரிச்சல் அடைந்தாள். கண்ணில் கோபம் தெரிய, ''ஹலோ மிஸ்டர்! இப்போ எதுக்கு என்னைக் காரணமில்லாமல் வம்பு இழுக்கறீங்க?'' என்று நேரடியாய் வினவினாள், நவீனாவுடன் இருந்தவள்.

''.... கன்னங் கருவிழிகள் பேசும்
புத்தம் புது மொழிகள் கோடி...''

ஏனோ அவளது கோபம் ததும்பும் முகத்தைப் பார்த்ததும், நவீனுடைய செல்லக் கோபம் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைய, ''ஓ! உங்களுக்கு விஷயமே தெரியாதா? உங்களை வம்பு இழுக்கிறதுக்கு, நீங்க போன் பேசும் போது எடுத்து அட்டெண்ட் பண்றதுக்கு, உங்களிடம் வழிஞ்சான் கேஸ்ன்னு பேர் வாங்கறக்கு இதுக்கெல்லாம் தான் எங்க ஆபீசில் ஸ்பெஷல் இன்செண்டிவ் தராங்களாம்!'' என்று புன்னகையுடனே பதில் தந்தான்.

ஒரு வார காலமாய் உள்ளே அரித்துக் கொண்டிருந்த விஷயத்தை இப்படி 'பைசல்' செய்வது பற்றிக் கனவிலும் அவன் நினைக்கவில்லை.

''என்னடி நடக்குது?'' என்று நவீனாவும், ''மச்சி! கூல்டா!'' என்று விக்னேஷும் சமாதானம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

அதைக் காதிலேயே வாங்காமல், ''எதுக்காக இப்... மொட்டைத் தாத்தா குட்டையில் விழுந்த கதை மா...

சம்பந்தமில்லாமல் வந்து பேசறீங்க? கொஞ்சம்
மேனர்ஸ் இல்லை!'' என்று சொல்லிவிட்டு முறை
முன்னைவிடப் புன்னகை விரிய, ''ஓ! மேனர்
றால் தன்னுடைய பிரண்ட் கிட்ட மட்டும்
பின்னே தெரியாதவங்களைப் பத்தி கமெண்ட்
பண்ணிக்கிறதா மேடம்?'' என்று புருவத்தை உ
னான் நவீன்.

உன்னுடைய முறைப்புக்கெல்லாம் நான் பய
மாட்டேன் என்பது போல் அர்த்தப் பார்வை
'உன் வேலையா?' என்பது போல் நவீனா
பார்த்து அவள் முறைக்க, ''ஐயோ! நான் எதுவும் செ
லலை நந்தினி'' என்று பயந்து உளறினாள் நவீனா.

''நந்தினி... நைஸ் நேம்!'' என்று ரசனையோ
சொல்லிவிட்டு, ''நவீனா என்னிடம் சொல்லாமல் இரு
தால் மட்டும் நீங்க கமெண்ட் சொன்னது இல்லைன்னு
ஆகிடுமா?'' என்று மேலும் சீண்டினான் நவீன்.

நந்தினி பல்லைக் கடித்தபடியே, ''அன்னைக்கு நீங்
பேசும்போது குரலில் வித்தியாசம் இருக்கிற மாதிரி
இருந்தது. இந்த மாதிரி எதுவும் கமெண்ட் வராமல் இருக்
கணும் என்றால் நவீனாவுக்கு வந்த போனைப் பேசற
துக்கு முன்னாடி யோசித்திருக்கணும்,'' என்று பட
வென்று மொழிந்தாள்.

இப்பொழுது விக்னேஷிற்கும், நவீனாவிற்கும் ஓரளவு
விஷயம் புரிந்துவிட, இருவரும் தலையிட்டுப் பெயர்க்
குழப்பத்தைத் தீர்த்து வைத்தனர்.

நந்தினிக்கு உண்மை தெரிந்ததும், லேசாக அசடு வழிய, ''ஐ அம் சாரி நவீன். 'வழிஞ்சான் கேஸ்' வாபஸ்!'' என்றாள்.

நவீன் அவளைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தபடியே, ''ஐ அம் ஆல்சோ சாரி. 'மிஸ் யுனிவர்சம்' வாபஸ்!'' என்று கேலியாகச் சொல்லிக் கை நீட்ட, நந்தினியும் சிநேகப் புன்னகையுடன் கைகுலுக்கினாள்.

9

நந்தினியை நவீன் முதன் முதலில் பார்த்து, அதன் பிறகு அவ்வப்போது அலுவலகத்திலும் தற்செயல் போன்று தோன்றுமளவில் அவளைப் பார்த்து, அவள் மேல் அன்பையும் காதலையும் வளர்த்துக் கொண்ட ஒரு சில வாரங்கள் கழித்து, அலுவலகத்தில் நவீனைத் தேடி விக்னேஷ் மிகுந்த வேகத்துடன் வந்தான்.

''ஹே பாஸ்! என்னடா நீ ஆபீஸ் ருக்கு வரலையா? நம்ம எல்லோரும் எவ்வளவு ஜாலியா இருக்கலாம் என்று ப்ளான் செய்துட்டு இருந்தால்... நீ என்னமோ பிசு செய்துக்கறே!'' என்று பொரிந்தான்.

''இல்லை விக்னேஷ். நம்ம தமிழ்நேசன் தெரியு
மில்லை? அவரோட பொண்ணுக்குக் கல்யாணமாகி,
இப்போ வேலை இடம் மாறிப் போறாங்க. அதுக்குக்
கொஞ்சம் உதவி கேட்டிருக்கார். நீங்க எல்லாம் ரெ
கிளம்பின பிறகு நான் கொஞ்சம் ரிலாக்ஸ்டா அவருக்கு
உதவி செய்யலாமேன்னு தான். நான் கொடைக்கானல்
ஏற்கனவே ரெண்டு தடவை போயிருக்கேன் வேற,''
என்று சமாதானம் செய்தான் நவீன்.

''என்ன இப்போவா அவங்க போறாங்க? அதுக்கு இன்
னும் நான் இருக்கு இல்லை? ரொம்ப தான்பா பில்ட்-அ
உன் பேரையும் சேர்த்து நான் கொடுக்கிறே

"சொல்லிட்டேன்," என்று விக்னேஷ் [illegible] அங்கு நவீனா வந்து சேர்ந்தாள் [illegible]

"நம்ம டீமில் எல்லாரும் இருக்கு, [illegible] இல்லை? இன்னைக்குத் தான் பெயர் [illegible] கடைசி நாள். யாராவது பெயர் கொடுக்காம [illegible] நேம் கொடுத்துடுங்க. நந்தினி லிஸ்ட் [illegible] இருக்கிறாள். ஏற்பாடு எல்லாம் செய்யணும் [illegible]" நவீனா கூறியதும், விக்னேஷ் மற்றும் நவீன் [illegible] வொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

திடீரெனப் பிரகாசமான தன் முகத்தை மறை[illegible] பொருட்டு மேஜையில் இருக்கும் தாள்களில் [illegible]னத்தைச் செலுத்தி, "உன் பிரெண்டும் வர்றாங்களா?" என்று கேட்டான் நவீன்.

முகத்தில் ஆர்வம் வெளிப்படாத பாவனையை[illegible] கொண்டு வரப் பிரயத்தனம் எடுக்க வேண்டியதாகத் தா[illegible] இருந்தது.

"பின்னே? கிட்டத்தட்ட ஃபுல் ஆபீசும் இல்லை[illegible] போகுது? அவள் இல்லாமல் எப்படி? முதல் ஆ[illegible] அவள் தான் கிளம்பினா." கையிலிருந்த பேப்பரைப் பார்த்தபடி சொன்னவள், "என்ன நவீன், நீ வரலையா? உன் பெயர் லிஸ்டில் இல்லையே!" என்று வினவினாள்.

"அவனுக்கு ரொம்ப முக்கியமான வேலையிருக்காம், சோ டோன்ட் கவுன்ட் ஹிம்," என்றான் விக்னேஷ் நமுட்டுச் சிரிப்புடன்.

நவீன் அவசரமாக, "நான் எப்போடா அப்படிச் சொன்னேன்? வேலையிருக்கு. ஆனால் அதை அப்புறம் வந்து செய்துக்கலாம் என்று தானே சொன்னேன்?" எனவும், "அந்தர் பல்டி அப்படின்னா என்னன்[illegible] [illegible]க்னேஷ்.

[illegible]

[illegible] ஒகே?" என்று விட்டு அவள் [illegible] சென்றாள்.

"என்ன ஆக்டிங்...டா...ப்பா சாமி?!" என்று நவீனின் தோளைத் தட்டிச் சிரித்தான் விக்னேஷ்.

அந்த அலுவலகத்திலிருந்து சில குழுக்கள் கொடைக்கானல் போவதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. வாரயிறுதி நாட்களையும் சேர்த்து மூன்று நாட்கள் சுற்றிவிட்டு வருவதாக ஏற்பாடு. வியாழனன்று இரவு அனைவரும் நாகர்கோவில் எக்ஸ்பிரஸில் கொடை ரோடு வரை ரயிலில் பயணம் செய்து அங்கிருந்து கொடைக்கானல் செல்வதாக முடிவு.

நவீனா, நந்தினி இருந்த கோச்சில் அமர்ந்து கொள்ள, நந்தினியிடம் அரட்டை அடித்துக் கொண்டு செல்லலாம் என்ற நவீனின் ஆசையை ரயில் புகை மூடி மறைத்தது. இருந்தாலும் விடாமல், அவர்களுக்கு எதுவும் தேவையா என்று விசாரிக்கும் சாக்கில் அவர்கள் பெட்டிக்கு ஒன்றிரண்டு முறை விக்னேஷின் துணையுடன் சென்று வந்தான்.

"வீன்ஸ்! உனக்கு டீ, காபி ஏதாவது வேணுமா? உன்னோட பிரண்டுக்கு?" என்று கேட்டவனை வித்தியாசமாகக் கண்களில் குறுகுறுப்புடன் பார்த்தாள் நவீனா. பார்ப்பதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாமல், தலையைச் சாய்த்து, "நவீன்?! நான் தான் டீ, காபி

[illegible]

... அந்த காலை பொழுது இன்னமும் மறையாத காலைப் பனி... குளிரும், இளஞ் சூரியனும் சேர்ந்து மனதுக்கும் ... சுகமாய் இருந்தது. வான முகட்டை ... எட்டும் மரங்கள். எங்கும் பசுமையான சூழல் ... கண்களைக் கொள்ளையடிக்கும் காட்சியைப் பருகி...

ஏற்கெனவே முன் பதிவு செய்திருந்த ஹோட்டலில் அனைவரும் தங்கி, அங்கிருந்தே ஒரு நம்பகமான வழிகாட்டுபவரை நியமித்துக் கொண்டனர். அனைவரின் விருப்பப்படி சிறிது நேரம் இளைப்பாறிவிட்டுக் காலை... குறிஞ்சி ஆண்டவர் கோவிலுக்குச் செல்வதாக முடிவு செய்தார்கள்.

வெள்ளையில் இளங் கத்திரிப்பூ நிறப் பூக்கள் ஆங்காங்கே மலர்ந்திருந்த சிதாரில் கண்ணுக்கும், மனதுக்கும் குளிர்ச்சியாக முருகப் பெருமானைச் சேவித்த ந... இனியைத் தன் மனம் முழுதும் நிரப்பிக் கொண்டான் நவீன்.

[illegible]

... நவீனிடம், "நவீன்! எப்போ நந்தினி... விஷயத்தைச் சொல்லப் போற? ... விரும்பற ... செய்யாதே!" என்று கூறினான்.

... முன்னால் நடந்து சென்றவர்களைப் பார்த்துக் ... "சொல்லணும் விக்னேஷ்! ஆனால் ஏற்... அவகிட்ட ... கேஸ் என்று பேரு வாங்... ஒரு மாதிரி இருக்கு. கொஞ்சம் போகட்டும். ... முறைப்படி பொண்ணு கேட்க ஏற்பாடு செய்யறேன். அம்மா, அப்பாகிட்ட போனில் சொல்லத் தயக்கமா இருக்கு." என்றான் நவீன்.

"இங்கே யிருந்து பாண்டிச்சேரி தானே மேன்? நீயே நேரடியா வீட்டில் போய் விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியதுதானே?"

"டேய்! எடுத்தோம், கவிழ்த்தோம்னு... இந்த மாதிரி விஷயத்தை டீல் செய்ய முடியாது விக்னேஷ். வாழ்க்கை முழுசும் வரப் போகிற உறவு... நிதானமா செய்யணும்டா."

"ம்ம்... எதுனாலும் சீக்கிரம் செய்."

பக்கத்திலிருக்கும் கடைகளில் சில நேரம் கழி... விட்டு, மதிய உணவையும் முடித்துக் கொண்டு, ஏரியில் கால வரையின்றிப் படகுச் சவாரி செய்த...

பேசிக் கொண்டு வந்ததையும் மட்டுமல்லாமல் ...
பின் சின்னச் சின்ன அசைவுகளையும் கூட ரசித்த...
வந்தான் நவீன்.

பேச்சிலும், ரசனையிலும் படகுச் சவாரி இ...
முடிந்ததும், நண்பனைத் தனியாக அழைத்து, "ப...
சவாரியெல்லாம் நல்லபடியா முடிஞ்சதா சார்? ந...
மலை, பெடல் செய்த படகு, ஏரியில் நீந்திய மீ...
லாம் சூப்பரா இருந்ததுல்ல?" என்று நக்கலாகக் கே...
விக்னேஷை முறைத்தான் நவீன்.

"என்னடா கிண்டலா? இப்போ என்னை என்ன...
செய்யச் சொல்ற?"

இத்தனை உதவிகள் செய்தும் நண்பன் காதலைச்
சொல்வதற்குத் தயக்கத்துடனே இருப்பதைப் பார்த்து
விக்னேஷ், "நவீன்! உனக்குப் பதில் நான் வேணா ப்ரொ...
போஸ் செய்யவா?" என்று ரகசியக் குரலில் கேட்டுச் சல்...
மாக இரண்டு அடிகளை முதுகில் பெற்றுக் கொண்டான்.

அடிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகே தான் சொல்ல...
விஷயம் உறைக்க, "ஐயையோ! இல்லைடா நவீன்! உன்
சார்பில் நான் என்று சொல்ல வந்தேன்," என்று
கொஞ்சம் குரலை உயர்த்தி விளக்கம் சொன்னான்.

"மகனே! அப்படி மாதிரி ஏதாவது ஏடாகூடமா ஐடியா
வைச்சிருந்தால்... அப்படியே ஏரியில் தள்ளி விட்டிரு...

...ஐஸ் க்ரீம் கடைக்குப் போலாமா நவீன்? விக்கி...
...க்கு?"

"போகலாம் வின்ஸ்!" என்று சொல்லிவிட்டு, விக்னே...
...டும், "ஏன்? இன்னும் பத்துப் பேரைச் சாட்சிக்கு வைச்...
...ட்டு ப்ரொபோஸ் செய்யவாடா? கொஞ்சமாவது தனிமை
...டைக்க வேண்டாமா? ஏன்டா நீ வேற புரியாமல்
...சிக்கிட்டு? முதலில் எனக்கு அவளைப் பற்றி என்ன
தெரியும்? என்னடா அப்படிப் பார்க்கிற? பிடிக்காம
இல்லை... பிடிச்சிருக்கு..." என்று நவீன் இழுக்கவும்,
அவனைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான் விக்னேஷ்.

"மச்சி! எனக்கிருக்கிற அஞ்சரை அறிவுக்கு நீ சொல்
...தையெல்லாம் புரிஞ்சுக்க முடியலைடா. சைட் அடிக்
...றதுக்கு மட்டும் சாட்சி வைச்சுக்கிற நீ... ப்ரொபோஸ்
பண்ண பத்துப் பேரைச் சாட்சிக்கு வைக்க முடியுமான்னு
கேட்கற... இதில் புரியாமல் பேசறேன்னு என்னை வேற
சொல்லிட்டு?" என்று கேட்டபடியே ஐஸ்கிரீம் கடை
யில் ஆர்டர் செய்துவிட்டு நவீனாவின் மேஜையில்
சென்றமர்ந்தான்.

நவீனா, "என்ன பயங்கர தீவிரமா டிஸ்கஸ் செய்துட்டு
...ரீங்க? என்ன விஷயம்?" என்று கேட்கவும், சிரித்த
படியே நவீன், "விக்னேஷ் இன்னைக்குத் தான் அவ...
...க்கு அஞ்சரை அறிவுன்னு ஒத்துக்கிட்டான்," என்று
...ன் சிரிட்டினான்.

"அடப்பாவி! அங்கே அங்கே கட் பண்ணி, எ...
...ண்ணிட்டியே நவீன்? நீ துரோகிடா!" என்று விக்னே...

[illegible] பொழுது, "நவீ! இங்கே [illegible] இல்லச்சீய் தீர்ந்து [illegible] கேட்டேன். எனக்கு வெண்ணிலா [illegible] மட்டும் வாங்குறேன்," என்று வாடிய முகத்துடன் [illegible]னாள் நந்தினி.

நவீனா போன் வந்திருப்பதாகச் சொல்லி [illegible] சென்றுவிட நவீன், "ஒரு நிமிஷம்டா!" என்று [illegible]ஷிடம் கூறிவிட்டுச் சென்றான்.

நவீன் திரும்பி வந்த ஓரிரு நிமிடங்களில் [illegible] சிப்பந்தி நந்தினியிடம் வந்து அவளுக்குப் [illegible] ஐஸ்க்ரீமைக் கொடுத்து, "மேடம்! நீங்க கேட்ட [illegible] உள்ளே இருந்ததைச் சரியா கவனிக்கலை," என்று [illegible] கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்.

"ரொம்ப முத்திப் போச்சு!" என்று விக்னேஷ் புன்னகை[illegible]யுடன் முணுமுணுக்க, அவனை நிமிர்ந்தும் பார்க்க[illegible]வில்லை நவீன்.

பார்த்திருந்தால் மட்டும் என்ன ஆகியிருக்கும்? [illegible]டும் ஐந்தரை அறிவுக்குப் புரியாத சில வரையறை[illegible] நவீன் உருவாக்க வேண்டியிருந்திருக்கும்!!!

ஏரியின் கிழக்குப் புறத்திலிருந்த 'ப்ரையண்ட்' பூங்கா[illegible]விற்குச் சென்று விதவிதமான ஆர்க்கிட் வகைச் செடி[illegible]களைப் பார்த்து ரசித்துவிட்டு இரவு அவர்கள் தங்[illegible]யிருக்கும் ஹோட்டலுக்கு அருகே கேம்ப்- ஃபையர் [illegible] போடலாம் என்று அனைவரும் முடிவெடுத்திருந்தனர்.

அவர்களுடன் வந்த வழிகாட்டி பூங்காவிற்குச் செல்[illegible]லும் வழியில், "இப்ப நம்ம போகும் பார்க் ரொம்ப புகழ்பெற்[illegible]றது சார். நிறைய ஹைப்ரிட் வகையெல்லாம் இருக்கு. இங்கிருந்து வெளிநாட்டுக்குக் கூடச் செடி ஏற்றுமதி ஆகுது," என்று பூங்காவைப் பற்றிய விவரம் கூறினார்.

[illegible] நவீன் இந்த முறை தனியாக [illegible] கொண்டு புகைப்படங்களை எடுத்தும் [illegible] லைலாக நந்தினி பேசியது காதில் விழுந்தது.

"அப்போ! இந்த வெள்ளை ஆர்க்கிட் [illegible] பிங்க் கலர் வர்ற மாதிரி ஒரு [illegible] புடவை எடுக்க[illegible]ணும்ன்னு ரொம்ப நாளா அம்மாகிட்ட சொல்லிட்டே இருக்கேன். ஆனால் அம்மா வெள்ளைக் கலர் புடவையே கூடாதுன்னு தடா போட்டுறாங்க!" என்று கண்களை விரித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததை உள்வாங்கினான்.

அதோடு தன் மனதிற்குள் நவீன், 'கட்டாயம் நம் திருமணம் முடிந்த பிறகு உனக்குப் பிடித்த வெள்ளைக் கலர் டிசைனர் புடவையில் பிங்க் கலர் வர்ற மாதிரி வாங்கிடலாம். சரியா ஸ்வீட்டி?' என்று ஆசை தீரக் கொஞ்சிக் கொண்டான்.

வெளிச்சம் குறையும் வரை பூங்காவில் நேரம் செலவு செய்த குழுவினர் முன்னர் முடிவு செய்திருந்த மாதிரியே கேம்ப் - ஃபையர் என்று அனைவரும் தங்குமிடத்திற்கு அருகிலேயே கையில் ஆளுக்கு ஒரு சால்வையுடன் குழுமினர். நந்தினியைப் பார்க்கும் வகையில் அவளுக்கு எதிரே அமர்ந்தான் நவீன்.

நவீன் டீமில் வேலை செய்யும் சுரேஷ், "எங்கம்மா டூரில் வேளா வேளைக்குச் சாப்பிட்டு, தூங்கி உடம்பை பார்த்துக்கச் சொன்னாங்க. இப்போ பாரு... கேம்ப் ஃபையருக்கு நான் தான் தலைமை தாங்க வேண்டி இருக்கு. எப்போ முடிக்கலாம்?" என்று போலி[illegible] அலுத்துக் கொண்டே உட்கார்ந்தான்.

நவீனா, "அம்மா சொல்றதையெல்லாம் அப்[illegible] கேட்டு நடக்கிற மாதிரி தான் சுரேஷ்... உன் [illegible]

அட தாங்க முடியலை!'' என்று சின்னக் கல்லை [illegible]
மேல் எறிந்தான்.

அவன் அருகிலிருந்த சௌந்தர்யா, ''அவங்க [illegible]
எதுக்கு இப்படிச் சொல்லியிருப்பாங்கன்னு தெரி[illegible]
வீன்ல் உனக்கு? நேத்து தான் பி.பி.சி-யில் [illegible]
னாங்க... கொரில்லா இனமெல்லாம் அழிஞ்சிட்டு [illegible]
துன்னு. அதான் பிள்ளை மேல் தனி அக்கறை!'' [illegible]
சொல்லி முடிக்கும் முன்பே எல்லோரும் சிரித்து[illegible]
அவளைச் செல்லமாக முறைத்தான் சுரேஷ்.

''சரி சரி, விடு! நமக்குள் இதென்ன பு[illegible]
கொரில்லா என்றால் நானும் அது தானே?'' என்று [illegible]
தனம் சொல்வது போல் சொல்லிவிட்டு, ''நாம [illegible]
கிங் - காங் படத்தையா ரீமேக் செய்துட்டு இரு[illegible]
கோம்?'' என்று மீண்டும் காலை வாரினாள் சௌந்தர்யா.

எல்லோரும் சிறிது நேரம் அரட்டையடித்த பிறகு,
சுரேஷ், ''ஹே! இப்போ நம்ம 'பாஸிங் தி பால்' வி[illegible]
யாடலாம். நான் மியூசிக்கை ஸ்டாப் செய்யும் போது யா[illegible]
கையில் பந்து இருக்குதோ அவங்க ஏதாவது செ[illegible]
யணும். ஓகேவா?'' என்று எல்லோர் சம்மதமும் பெற்[illegible]
ஆட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள்.

பந்து ஷர்மாவின் கரத்தில் தங்கிவிட, ஏதாவது
செய்வது அவரின் முறையாயிற்று.

''என்னால் 'பலேலக்கா' எல்லாம் ஆட முடியாதுப்பா.
நான் என்னோட மனைவி ஆபீசில் நடந்த ஒரு [illegible]
சொல்றேன். அவங்க வருமான வரி சம்பந்தப்பட்ட
வேலை பார்க்கிறாங்க. ஒரு தடவை ரெய்டுக்கு
போயிருந்த போது ஒரு ஆபீசில் கேஷியரா அங்கே
வேலை பார்த்துட்டு இருந்தவரிடம்... 'உங்க ஆபீஸ்

யார் யாரெல்லாம் லஞ்சம் வாங்குறாங்க?' என்று விசா
ணை நடத்தியிருக்காங்க. அதுக்கு அவர் விசாரணையென்று
தெரியாமலேயே, 'அதைச் சொன்னால் எவ்வளவு தரு
வீங்க?'ன்னு கேட்டிருக்கார்,'' என்று சொல்லிவிட்டு,
அவர் சிரிக்க, எல்லோரும் அவரை முறைத்தனர்.

நந்தினி, ''சரி ஷர்மாஜி! எங்கே ஜோக் சொல்றேன்னு
சொல்லிட்டு எதுவுமே சொல்லலையே?'' என்று சீரியஸான
முக பாவத்தில் கேட்கவும், அனைவரும் வாய்விட்டுச்
சிரித்தனர்.

''சரிப்பா! ஸ்டார்ட் தி மியூசிக்,'' என்று விக்னேஷ்
சொல்லவும், அந்த ஆட்டத்தின் முடிவில் சௌந்தர்யா
வின் முறை வந்தது.

''நான் கொஞ்சம் கஷ்டமான விடுகதை சொல்றேன்,''
என்று சௌந்தர்யா சொல்லவும், ''கரெக்டா சொன்னால்
கிங் காங் படத்துக்கு டிக்கெட் ஃப்ரீயா, கவுண்ட்?'' என்று
புன்னகையுடன் வினவினாள் நந்தினி.

''ஹு ஐ நந்தினி?'' என்று சுரேஷ் கேட்க, ''நோ மேன்!
ஐ அம் ஜஸ்ட் ஒன். சிங்கிள்... நிஜம்மா...'' என்று சொன்
னதும், நவீனுக்கு சந்தோஷமாய் இருந்தது. நவீனுக்கு
நந்தினி மீது காதல் இருந்தாலும், அவளுக்கு வேறு
நாட்டம் இருந்தால் என்ன செய்வது என்ற பயம் உள்ளூர
இருந்து கொண்டே இருந்தது. இப்பொழுது அவள்
மூலமாகவே 'சிங்கிள்' என்று தெரிய வரவும் அவனுக்[illegible]
மிகவும் சந்தோஷம் தான்.

''அம்மா தாயே! நான் ஹு ஐ நந்தினின்னு தெரிய[illegible]
சொல்லிட்டேன். ஓ - டு - ஐ என்னை விட்டு[illegible]
எஸ். வி. சேகர் வசனத்தைச் சொல்லிவிட்டு [illegible]
இருந்திருக்கணும்,'' என்று சுருக்காக அழுதான் [illegible]

"அழாதே சுரேஷ்!" என்று சௌந்தர்யா சொல்லவும், திமிர்ந்த சுரேஷ், "நான் விடுகதைக்கு முன்னாடியே அழுதால் எப்படி?" என்று அடுத்ததாகக் கேட்கவும், தோளில் தூசு தட்டுவது போல துடைத்துக் கொண்டான்.

சௌந்தர்யா சீரியசாக, "அமாவாசைக் கும்மிருட்டு... ராத்திரி பன்னிரண்டு மணி... பதிமூணாம் நம்பர் வீடு... அந்தத் தெருவில் நாய் பயங்கரமா ஊளையிடுது..." என்று மர்மக்கதை போல அவள் சொல்லிக் கொண்டே போக, அனைவரின் இதயத் துடிப்பும் சிறிது அதிகரித்தது.

விக்னேஷ், "சவுண்ட்! எங்க வீட்டில் நான் ஒரே பையன்... என்னை இப்படியெல்லாம் பயமுறுத்தக் கூடாது..." என்று பயப்படுவது போல் பாவனை செய்து சொன்னான்.

"ஷ்....." என்று அவனை வாய் மேல் விரல் வைத்து அடக்கிய சௌந்தர்யா தொடர்ந்து தன்னுடைய விடுகதையைச் சொன்னாள்.

"அந்தப் பூனை சுத்திலும் கண்ணை உருட்டிப் பார்க்குது. அந்த வீட்டில் ஜல்... ஜல்ன்னு சலங்கை போட்ட ஒரு அம்மா தலையை விரிச்சுப் போட்டுக்கிட்டு... தலையில் மல்லிகைப் பூவையும், நெத்தி நிறைய குங்குமமும் வைச்சுட்டு... பூனைக்கு முன்னாடி ஒரு தட்டில் பாலை வைக்கிறாங்க. இன்னொரு தட்டில் மீன்... இன்னொரு தட்டில்... எலி என்று இருக்கு. இப்போ அந்தப் பூனைக்குக் கண்ணு எது மேல இருக்கும்?" என்று திகில் மூட்டும் குரலில் வினவினாள்.

சுரேஷ் வெகு சீரியசாக, "எனக்குத் தெரியுமே? எலி அதோட பெஸ்ட் எனிமி. அதனால் அது மேல தான் இருக்கும்," என்றான்.

...மொருத்தர், "பெஸ்ட் பிரண்ட் மாதிரி இதென்ன பெஸ்ட் எனிமியா? நான் சொல்றேன், பூனைக்குப் பால் என்றால் ரொம்ப பிடிக்கும். அது மேலேயா?" என்று ஆர்வமாகக் கேட்கவும், தலையை வேகமாக இடமும் வலமுமாக அசைத்தாள் சௌந்தர்யா.

விக்னேஷ் அறிவு ஜீவியாக, "சோ சிம்பிள். ரெண்டுமே இல்லையென்றால்... மீன்?" என்று பதில் தந்தான்.

சௌந்தர்யா, "தப்பு... தப்பு... தப்பு..." என்று சொல்லி விட்டு, "பூனையோட கண்ணு... பூனையோட கண்ணு... அதோட மூக்கு மேல தான் இருக்கும்!" என்று கண் சிமிட்டியபடி சொல்ல, அங்கிருந்த ஆண்கள் கைகளை நம்பியார் போல் தேய்த்துக் கொண்டு கேவலமான ஒரு 'லுக்' கொடுத்தனர்.

"உன் காலைக் காண்பி சவுண்ட்! அப்படியே பிடிச்சு இழுத்து வாரி விடறேன்." என்று பற்களை நற நறத்தான் சுரேஷ்.

நந்தினி கண்களில் நீர் வழியச் சிரிப்பதைத் தன் மனப் பெட்டகத்தில் சிறைப் பிடித்த நவீன், அவள் குளிரில் லேசாக நடுங்குவதைப் பார்த்து, "ரொம்ப லேட் ஆச்சு. உள்ளே போலாமா?" என்று அனைவரிடமும் பொதுவாகக் கேட்டான்.

"ஹேய்! அதெப்படிப் போக முடியும்? நாங்க எல்லாம் ஜோக் என்ற பெயரில் உங்களைக் கடிச்சோமில்லை? இப்போ உங்க டர்ன். இல்லாட்டி உங்களுக்கு இங்கே தான் நைட் கேம்ப்," என்றாள் சௌந்தர்யா.

எல்லோரும் மறுபடியும் விளையாட்டை ஆரம்பிக்க, பந்து விக்னேஷிடம் நின்று விட்டது.

அவன் தன் தோளிலிருந்த சால்வையை ரஜினிகாந்த் மாதிரி ஸ்டைலாகக் கலைத்துப் போட்டு, "தலை...

[illegible]
எப்படி இருக்கு?'' என்றான்.

''சேவலாமாயிருக்கு!'' என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டான் நவீன். ''எனக்குக் கொஞ்சம் உள்ளே [illegible] கிருக்கு. நான் என்னன்னு பார்த்துட்டு வந்துடறேன்,'' என்று கிளம்பினான். இப்படி ஒருவர் கிளம்பினாலே மற்றவர்கள் கிளம்புவார்களா என்று பார்த்தான்.

''உன் வேலையெல்லாம் இங்கே வெளியில் தானிருப்ப [illegible] சும்மா உட்கார். சேம் என்று இல்லாமல் மீதி இரு [illegible] திறவங்க, உங்கள் திறமையை மட்டும் எடுத்து விடுங்க [illegible] முடிச்சதும் கிளம்பலாம்,'' என்று அறிவித்தபடியே நவீனின் கையைப் பிடித்து உட்கார வைத்தான் விக்னேஷ்.

''நந்தினி! நீ தான் நல்லா பாடுவியே. எங்கே ஒரு பாட்டுப் பாடு,'' என்று தேவர் மகன் சிவாஜி பாணியில் நவீனா சொல்ல, ''எந்தப் பாட்டு அய்யா?'' கண்ணை உருட்டிக் கொண்டு சின்னக் குழந்தை போல் கேட்டாள் நந்தினி.

''எல்லாம் நம்ம பாட்டுத்தேன்,'' என்று கிண்டலடித்தவள், ''உனக்கு தான் ஜென்சி பாடின பாட்டெல்லாம் ரொம்ப பிடிக்குமே! அதிலிருந்தே ஒண்ணை எடுத்து விடு,'' என்றாள்.

''ஐய்யோ... தாங்கலை. ஏதோ ஒண்ணைப் பாடுங்க,'' [illegible] மற்ற எல்லோரும்.

[illegible]

நந்தினி. ''நான் [illegible] மாதிரி [illegible] இருந் [illegible] பாடவே வரும்,'' என்று பந்தா செய்துவிட்டுப் பாடினாள்.

''ஒரு வானிலே... ஒரு வெண்ணிலா...
[illegible] கவிதை தாரகை... ஊர்வலம்.''

பாட்டு முடியும் வரை எல்லோரும் மெய் மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நவீனைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். தன் வீட்டுக் [illegible] நந்தினி பாடுவது மாதிரியும், இவன் பியானோ வாசிப்பது மாதிரியுமான இனிய கற்பனைகளில் ஆழ்ந்தான்.

கைதட்டும் ஓசை அடங்கியதும், விக்னேஷ், ''நேற [illegible] எங்காளும் கொஞ்சம் சுமாராகவே பாடுவான். பாடு நவீன்,'' என்று அவனை இடித்தான்.

'எந்தப் பாடலைப் பாடலாம்' என்று கண்களை மூடி யோசிக்க, அவனது மூடிய விழிகளிலும் நந்தினி வந்து அழகாகச் சிரித்தாள்.

''விழி மூடி யோசித்தால் அங்கேயும் வந்தாய் முன்னே முன்னே
தனியாகப் பேசிடும் சந்தோஷம் தந்தாய் பெண்ணே பெண்ணே
அடி! இது போல் மழைக் காலம் என் வாழ்வில் வருமா...
மழைக் கிளியே... மழைக் கிளியே... உன் கண்ணைக் கண்டேனே
விழி வழியே... விழி வழியே... நான் என்னைக் கண்டேனே... செந்தீ [illegible]

குரலில் தன் காதல் அனைத்தையும் கொட் [illegible] பாடினான் நவீன்.

''வாவ்! மச்சி! கலக்கிட்டேடா!'' அவன் மு [illegible] ஓங்கித் தட்டினான் விக்னேஷ்.

நவீனா, ''நவீன்! உன் குரல் சுமாராக இரு [illegible] என்ன எமோஷன்! என்ன குழைவு! என் [illegible]

...ங்களா?'' அவளருகில் உட்கார்ந்திருந்தவள் ... குரலில் விசாரித்தாள்.

தன்னை மீறிய பார்வை நந்தினியிடம் செலுத்தி... அதை நவீனா கவனிக்கும் முன் சிரித்து மழுப்பி...

அப்பொழுது சமாளித்த நவீனால் இன்னொரு சந்த... பத்தில் நேரடியாக நவீனா வினவிய பொழுது சமாளிக்க முடியாமல் போனது.

10

மூன்று நாட்களையும் கொடைக்கானலில் சந்தோஷ... மாகக் கழித்துவிட்டுச் சென்னைக்கு எல்லோரும் ... வில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். நந்தினிக்குக் கிளம்பும் பொழுது லேசாகக் காய்ச்சல் இருந்ததால் சோர்வாகவே காணப்பட்டாள்.

நவீனின் எதிர்ப்புறத்து இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த நந்தினி, ''ரொம்ப ஜாலியா இருந்துச்சு இல்ல. ட்ரிப், அட்லீஸ்ட் வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை இந்த மாதிரி ட்ரிப் ப்ளான் செய்யணும். மனசுக்கும் ரிலாக்ஸேஷன். இல்ல நவீன்?'' என்று அவனையும் பேச்சில் சேர்த்துக் கொண்டாள்.

நவீன், ''என்னை விட்டால் இது மாதிரி ட்ரிப் மாசத்துக்கு ஒரு தடவைன்னா கூட ஓகே தான்!'' என்றான் குதூகலமாக.

''ஓ! நான் அங்கே ''பேர் ஷோலா'' ஃபால்ஸ்ஸில் விழாமல் இருக்க என் கையைப் பிடிக்கக்கிட்ட மாதிரி

...கோ இருந்தால்... ஐ அம் ஆல்சோ ரெடி!'' என்று ...வெகுளியாகச் சிரித்தாள் நந்தினி.

...ஞாயிற்றுக்கிழமை அருவிக்குச் சென்ற பொழுது நந்தினி ...அளவு தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தில் விழாமல் ...தடுப்பளவு பற்றித் தடுத்திருந்தான் நவீன். அதைத் தான் ...கையைப் பற்றித் தடுத்திருந்தான் நவீன். அதைத் தான் இப்பொழுது சொன்னாள் நந்தினி.

...மிகச் சன்னமான குரலில், ''அதுக்குத் தானே காத்திருக்கிறேன் ஸ்வீட்டி!'' என்று நவீன் கூறியது நவீனாவின் செவிகளில் விழுந்தது. அதைத் தொடர்ந்து நவீனையும், அவனது நடவடிக்கைகளையும் கூர்ந்து கவனிக்கலானாள்.

''அப்பா! ... தாங்கலைடா சாமி. 'இந்த ட்ரிப்பே வர மாட்டேன்'னு சொல்லி வந்தவனே' என்று சிக்கவேஷன் ...சங் பாடணும். இவரு மாசம் ஒரு ட்ரிப் போவாராம். எல்லாம் நேரம் தான்டா. அதுக்கு நாங்க எல்லாம் உண்டா?'' கிண்டலடித்தான் விக்னேஷ்.

அப்போது ரயிலில் சில வியாபாரிகள் பழங்கள் விற்றுக் கொண்டிருக்க, நவீனா, ''என் வீட்டுப் பக்கத்தில் ஒரு கல்யாணத் தரகர் இருக்கிறார். அவர்கிட்ட ஏதாவது மாப்பிள்ளை வந்தால் போதும்... அவரு சும்மா பயங்கர ...ட்டு எப்படியாவது பெண் வீட்டுக்காரர்களைச் சம்மதிக்க வைக்கணும்னு பார்ப்பாரு. அந்த மாதிரி...'' என்று பேச்சைத் தொடங்கினாள்.

நந்தினி, ''கடவுளே! எப்படித் தான் பொய் சொல்லிக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிறாங்களோ? முதல் கோணல் ...முற்றும் கோணலாகத் தானே முடியும்? மனசைக்

கயிறா திரிப்பாரு... வானத்தை வில்லா வளைப்பாரு கதை சொல்றதையும் மக்கள் எப்படித் தான் நம்புறாங் களோ?'' என்று தோளை அலட்சியமாகக் குலுக்கினா முகத்தில் அந்த விஷயத்திற்கான அதிருப்தி தெரிந்த

''ஆயிரம் பொய் சொல்லிக் கல்யாணம் பண்ண என்று சொல்லியிருக்காங்க நந்தினி. அந்த மாதிரி இதுவும்,'' என்றான் விக்னேஷ்.

''ஹையோ! அது ஆயிரம் பொய் சொல்லி என்று ஆயிரம் போய் சொல்லி... அதாவது ஆயிரம் முறை போய்ச் சொல்லிக் கல்யாணம் பண்ணலாம்னு இருந் தான்... இப்படிப் பொய் என்று நாளடைவில் மருவிடுச் என்று விளக்கம் சொன்னாள் நந்தினி.

நவீனா, ''ஏய்! நான் தமாஷா ஒரு விஷயம் சொல் லாம்னு தான் இதை ஆரம்பிச்சேன்... அதற்குள் இப்படி வாக்குவாதம்? கூல்! கூல்!'' என்று சமாதா சொல்லிவிட்டு, ''இப்போ ரயில் பிளாட் ஃபார்மில் மா பிள்ளை ஏதாவது சுண்டல், முறுக்கு, பழம் இந்த மாதி விக்கிறார் என்றால்... கல்யாணத் தரகர் எப்படிச் சொ வார்ன்னு ஒரு சின்னக் கற்பனை... 'மாப்பிள்ளை நின்னா ரயில் ஓடும். ரயில் நின்னா மாப்பிள்ளை ஓடுவார். அந் அளவுக்கு அவர் தொழிலில் பிஸியான ஆள்!' என்று பெண் வீட்டுக்காரங்ககிட்ட சொல்வார்,'' என்றது அனைவரும் சிரித்தனர்.

''எதற்கும் கொஞ்சம் அந்தத் தரகர்கிட்ட ஜாக்கிரதை யாவே இருடி ஹிப்பி. அப்புறம் நீ சாப்ட்வேர் இஞ்சினி யர் என்றதும் ஓடுற மாப்பிள்ளையை விட்டுப் பறக்கு மாப்பிள்ளையா உனக்குப் பார்த்திடப் போறாரு!'' என்று கமெண்ட் சொன்னாள் நந்தினி.

திண்டுக்கல் ரயில் நிலையத்தில் வண்டி நின்ற பொழுது, ''நவீன்! வர்றியா? வாட்டர் பாட்டில் வாங்கிட்டு வந்துடலாம்,'' என்று உடன் வருமாறு அழைத்தாள்.

''என் வீன்ஸ்? எதுவும் ஓடற மாப்பிள்ளையா பார்க்கிற ஐடியா இருக்கா? ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் இறங் கிடறே?'' என்று கிண்டல் செய்தான் விக்னேஷ்.

''நீ வா நவீன். இவன் கிடக்கறான்...'' என்று மீண்டும் தன்னை மட்டும் குறிப்பாக அழைத்ததுமே என்னமோ விஷயமென்று நினைத்து அமைதி காத்தான் நவீன்.

அவனின் நினைப்பைப் பொய்யாக்காமல் இறங்கிய உடனேயே நவீனா, ''என்ன நவீன்? என்ன நடக்குது?'' என்றாள் விசாரிக்கும் தோரணையில்.

'எதுவாக இருந்தாலும் இவள் நேரடியாகவே சொல் லட்டும்' என்றெண்ணி, ''உனக்கு எதைப் பத்தி தெரி யணும்? எதுவாக இருந்தாலும் நேரடியாகக் கேளு வீன்ஸ்!'' என்றான் நவீன்.

''நானும் கவனிச்சுட்டுத் தான் இருக்கேன். மாஞ்சி மாஞ்சி வீடியோ எடுக்கிறதும், போட்டோ எடுக்கிறதும்! எதுவும் புது ட்ராக் போடறியா? நான் யாரைப் பத்தி, எதைப் பத்தி சொல்றேன்னு தெரியும்னு நினைக்கிறேன்,'' என்று கறாரான குரலில் விஷயத்திற்கு வந்தாள்.

எல்லோருக்கும் தெரியும் வகையிலா நான் இருக் கிறேன்? விக்னேஷ் என்னுடன் நிறைய நேரம் கூடவே இருப்பவன் என்பதால் அவனுக்குத் தெரிய வாய்ப்பு அதிகம், தெரிந்தும் விட்டது. இப்பொழுது இவளுமா என்று ஒருபுறம் வெட்கப்பட்டாலும் மற்றொரு பக்கம் சந்தோஷமே வந்தது.

ஒரு நிமிடம் இன்னமும் நந்தினியிடமே தெரி...
வில்லையே என்று தயங்கியவன், ''எஸ் வீன்ஸ்! ...
இன் லவ் வித் ஹெர்!'' என்றான் மோகன முறுவ...

''ரியலி! சர்ப்ரைஸ்! சர்ப்ரைஸ்! எனக்கு ரொம்ப...
தோஷம் நவீன். ஐ அம் சாரி. டைம் பாஸ் மாதிரி ...
தால் கண்டிக்கணும்னு தான் தனியா விசாரிக்கிற ...
நீங்க ரெண்டு பேருமே எனக்கு பிரண்ட்ஸ் நவீன்...
போத் மேக் ஃபெர்பெக்ட் கபில். அவகிட்ட செ...
லலை போல இன்னமும். எப்போ சொல்லப் போற...
என்று சற்றுமுன் தோன்றிய கவலையெல்லாம் மற...
ஆர்வமாக வினவினாள் நவீனா.

''சொல்லணும் வீன்ஸ்! ஆனால் என்னமோ தெ...
யலை. கொஞ்சம் தயக்கமாகவே இருக்கு. அவள் ஏத...
வது அசிங்கமா சொல்லிட்டான்னா...? பட்டுப் பட்டுன்னு
பேசறவ வேற உன் பிரண்ட்!'' என்றான் தயக்கமாக.

''நவீன்! நான் உன்னை இப்படிப் பார்த்ததே இல்லை.
ஆபீசில் கூட எந்த ஒரு விஷயத்தையும் அழகா ட...
பண்ணுவியே நவீன்? உன்னை மறுக்கிறதுக்கு நந்...
னிக்குக் காரணமே இல்லையே. நல்ல வேலை, படிப்பு,
குணம், குடும்பம் இருக்கு. அப்புறம் என்ன? ரொம்ப
நாள் கடத்தாதே!''

''இதெல்லாம் இருந்தால் மட்டும் காதலிக்கணுமா
வீன்ஸ்? இதெல்லாம் அவளோட அம்மா அப்பாக்கு
போதுமா இருக்கும். நந்தினிக்கு...? பார்க்கலாம். நந்
தினிக்கு இது வரைக்கும் என் மேல் அந்த மாதிரி எண்
ணமே தோணலை என்று தான் நினைக்கிறேன். விக்
னேஷ்கிட்ட சொன்ன மாதிரி தான். இன்னமும் பத்து,
இருபது நாளில் வீட்டில் பேசச் சொல்லணும்,'' என்று
முடித்தான் நவீன்.

''...அவங்க வீட்டில் கூட அலையன்ஸ் பார்க்க ஆரம்பிச்
...ங்கன்னு தான் நினைக்கிறேன் நவீன். சீக்கிரம்
...ங்க. வா!'' என்று நவீனா சொல்லியபடி நடக்க
...ரம்பித்தாள்.

...யில் கிளம்பிய சிறிது நேரத்தில் நவீனா அடுத்த
...பார்ட்மெண்டில் இருந்த சௌந்தர்யாவிடம் சென்று
...வதாகச் சொல்லிச் செல்ல, விக்னேஷும் அவ
...ன் சென்றான். ஷர்மா மற்றும் சிலரும் ஏற்கெனவே
...றங்கி விட்டிருந்தனர்.

கையில் சில புகைப்படங்களை வைத்துப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த நந்தினி நவீனின் அருகில் வந்தமர்ந்தாள்.
நிழற்படங்களைப் பார்த்தபடியே, ''இந்த போட்டோ
பாருங்க நவீன். எவ்வளவு நேச்சுரலா அழகா இருக்கு
இல்லை?'' என்று அவனிடம் இயல்பாக உரையாடினாள்
நந்தினி.

அவள் முகத்தையே பார்த்து நவீன், ''ம்ம்... ரொம்ப
அழகா இருக்கு!'' எனவும், அவனின் குரலில் வித்தி
யாசத்தை உணர்ந்து அவனைப் பார்த்தவளிடம் போட்
டோவைக் காண்பித்து, ''எப்படி இவ்வளவு சீக்கிரம்
பிரிண்ட் போட்டீங்க?'' என்றான்.

''முதல் நாள் ட்ரிப் மட்டும் தான் பிரிண்ட் போட்
டிருக்கு. பில்லர் ராக்ஸ், ஃபால்ஸ் போனதெல்லாம்
சென்னைக்குப் போய்த் தான் பிரிண்ட் போடணும். உங்க
டிஜிட்டல் கேமராவில் இருக்கிறதை எப்போ பிரிண்ட்
செய்யப் போறீங்க? பார்க்கில் நிறைய நீங்க தான் போட்
டோஸ் எடுத்தீங்க இல்லையா? எனக்கும் போட்டோஸ்
காபி வேணும்,'' என்று கேட்டாள்.

நவீன், ''இப்போ காய்ச்சல் பரவாயில்லையா? ரெஸ்ட்
எடுக்கறியா...?'' என்று அக்கறையாகச் சொன்னான். இந்த

[illegible]

“நீயும் நவீனையும் எப்படி ஃப்ரெண்ட் [illegible]

[illegible]

அப்போ நல்ல ஃப்ரெண்ட் தான். இப்போ இந்த [illegible] இருவரும் மெல்லிய குரலில் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

“நீங்க நல்லா பாடுவீங்களா? அன்னைக்கு கேம்ப் ஃபையரில் ரொம்ப அருமையா இருந்தது.”

“பாட்டு அந்த அளவுக்குத் தெரியாது. ப்யானோ ப்ளே பண்ணுவேன் நந்தினி. அன்னைக்கு நீ பாடின பாட்டுக்கு ப்யானோ ப்ளே பண்ணணும் போல இருந்தது தெரியுமா?” என்று நந்தினியையே பார்த்தபடி மொழிந்தான் நவீன்.

“யூ ஆர் ரைட் நவீன். எவர் க்ரீன் சாங். நீங்க ஏன் நம்ம ஆபீஸ் மியூசிக் ட்ரூப்பில் இல்லை? போன தடவை டிவி ப்ரோக்ராமில் கலந்து செமி - ஃபைனல்ஸ் முடிய வந்தோம்,” என்று உற்சாகமாகவே பேசினாள் நந்தினி.

“அப்போ நான் ஆன்சைட்டுக்குப் போயிருந்தேன் நந்தினி,” என்று நவீன் சொல்லி முடிக்கும் முன்னரே ஜன்னை

[illegible] சென்றனர்.

[illegible] தலையை உலுக்கிக் கொண்டு அவளின் இடது இமைகளை மெல்லப் பிரித்து ஊதினான்.

“இப்போ பரவாயில்லையா நந்தினி?” என்றான் மெல்லிய குரலில். சற்றே சரியானதும், இமைகளைப் படபடவெனக் கொட்டியவள், அப்பொழுதும் அவளின் ஒரு கன்னத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருந்த நவீனின் தொடுகையிலும், அருகில் தெரிந்த முகத்திலிருந்து பார்வையை விலக்க முடியாமலும் சில கணங்கள் திண்டாடினாள்.

அவர்களைக் கடந்து சென்ற மற்றொரு ரயிலின் வெளிச்சத்தில் தங்களை மீட்டுக் கொண்டு, தடுமாற்றத்துடன் விலகினார்கள். நவீனின் பார்வையில் தெரிந்த ஏதோ ஒரு உணர்வு நந்தினிக்கு என்னவென்று சொல்ல முடியாத படபடப்பைத் தந்தது. அவனின் மௌனம் நவீனை, ‘மறுபடியும் தன்னைத் தவறாக நினைத்து விட்டாளோ,’ என்று தவிக்க வைத்தது.

எல்லோரும் அவரவர் இடங்களுக்குத் திரும்ப [illegible] பயணம் அமைதியாகக் கழிந்தது. [illegible] தடைந்து. எல்லோரும் அவரவர் இடங்களை [illegible] ஜாம் முன் நவீன் அவன் பையில் [illegible] களுக்கு. பிளாஸ்டிக் கவரில் சுற்றப்பட்டிருந்த [illegible] நிற ஆர்க்கிட் செடியைப் பரிசாகக் கொடுத்த [illegible] நந்தினியிடம், "இது உனக்கு. ட்ரிப் ஞாபகமா [illegible]" என்று வெள்ளையில் பிங்க் ஆர்க்கிட் வகைச் [illegible] கொடுத்துப் புன்னகைத்தான்.

நந்தினியும் மறுக்காமல், "தேங்க்ஸ்!" என்று [illegible] னகையுடன் விடைபெற்றவனையே தன் கண்களால் [illegible] சொல்ல முடியாத இயலாமையுடன் பார்த்தாள்.

"நிலவைப் பிடித்து எறியவும் முடியும், நீலக் கடலைக் குடிக்கவும் முடியும்

காற்றின் திசையை மாற்றவும் முடியும், கம்பனை முழுக்கச் சொல்லவும் முடியும்

ஐ லவ் யூ, ஐ லவ் யூ சொல்லத்தானே ஐயோ என்னால் முடியவில்லை..

பூவுக்கெல்லாம் சிறகு முளைத்தது எந்தன் தோட்டத்தில்

மின்மினி எல்லாம் நிலவாய் போனது எந்தன் வானத்தில்

இது எப்படி எப்படி நியாயம் எல்லாம் காதல் செய்த மாயம்!"

அதன் பிறகு வேகமாக இரண்டு வாரங்கள் பறந்து சென்றன.

இதனிடையில் நவீனாவிற்கு ஃப்ரான்ஸ் செல்வதற்கான வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலம் கிடைத்துப் புறப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. வெளிநாட்டுப் பயணத்திற்குத் தேவையான பொருட்களையெடுத்து வைப்பதில் தோழிக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

"ஷிப்போ! இந்தப் பெட்டியில் இருக்கிற திங்ஸை உன்னோட ஹேண்ட் பேகில் வைக்கிறேன். [illegible] கொடுத்த பொடி, தொக்கு என்று மட்டும் காலை [illegible] எதாவது கையைக் காலைக் கட்டுக் [illegible] நவீ. காற்றைத் தின்னு உயிர் வாழலாம், தண்ணீர் [illegible] தேவையிருக்கும்னு இருக்காதே! எந்நேரமும் [illegible] வேற இருக்குதுடி உனக்கு. ஒழுங்கா உடம்பைப் பார்த்துக்கோ. எதுவும் மறக்கலையே நவீ?" என்று கேட்டுக் கொண்டே பொருட்களை ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

நவீனா, "நந்துப் பாட்டி! வேறெதுவும் அட்வைஸ் இருக்குங்களா பாட்டி? இதை இன்னும் எத்தனை தடவை சொல்லப் போறீங்க பாட்டி?" என்று கையைக் கட்டி வாய் மேல் விரல் வைத்தபடி கேலி செய்தாள்.

நந்தினி, "எல்லாம் என் நேரம்! கலி முத்திப் போச்சு. அக்கறையில் சொன்னால் ரொம்ப தான் கிண்டல் பண்ற... போடி ஷிப்போ!" என்று பக்கத்திலிருந்த டெட்டி பியரை எடுத்து நவீனா மீது தூக்கியெறிந்தாள்.

அந்தக் குட்டிப் பொம்மையை லாவகமாகக் கையில் பிடித்த நவீனா, "தேரில் வர முடியலைன்னாலும் அம்மா கிட்டே அடிக்கடி போன் பண்ணிப் பேசு நந்து. தனியா இருப்பாங்க. இந்த ட்ரிப் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. வேலையைச் சீக்கிரம் முடிச்சுட்டு வந்துடணும்னு நினைச்சிட்டே இருக்கேன்." என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் தொண்டை லேசாக அடைத்துக் கண்கள் கலங்கின.

தோழியின் அருகில் வந்து ஆதரவாக அணைத்த நந்தினி, ''கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி என்னை பாட்டின்னு கேலி செய்த பூட்டி நீங்க தானா?'' என்று தேற்றிவிட்டு, ''லூசு!'' என்று செல்லமாகக் கடிந்தாள்.

இருவரும் ஆதரவு சொல்லிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அழைப்பு மணி ஒலிக்க, ''நவீன் தான் வந்திருப்பான் நந்து. என்னுடைய லேப்டாப்பில் கொஞ்சம் பிரச்சனை இருந்ததுன்னு ரெண்டு நாளைக்கு முன்னாடி அவனிடம் கொடுத்துச் சரி செய்யச் சொல்லியிருந்தேன். அப்போலே போன் செய்து வரேன் என்று சொல்லியிருந்தான்,'' என்று விளக்கம் சொன்னபடியே கதவைத் திறக்க, அவள் எதிர்பார்ப்பை ஏமாற்றாமல் நவீன் தான் நின்று கொண்டிருந்தான்.

நந்தினி அவள் பின்னால் நின்று கொண்டு இயல்பாய், ''ஆயுசு நூறு நவீன்! இப்போ தான் ஹிப்போ நீங்க தான் வந்திருப்பீங்கன்னு சொல்லிட்டு வந்தாள்!'' என்று புன்னகையுடன் வரவேற்றது நவீனிற்கு மிகவும் சந்தோஷமாய் இருந்தது.

எந்தவித ஒப்பனையும் இல்லாமல் நந்தினி சற்று உயர்த்திப் போட்டிருந்த குதிரை வாலிலும், காட்டன் ஜீன்சுடன் அணிந்திருந்த லூசான டி ஷர்ட்டிலும் வீட்டிலிருக்கும் இயல்பிலிருக்க, அவளை மனதில் நிறைத்துக் கொண்டான் நவீன்.

நந்தினியிடம், ''ஹாய்!'' என்றுவிட்டு, நவீனாவிடம், ''வீன்ஸ்! எல்லாம் சரியா இருக்கு. பேக்கிங் எல்லாம் முடிச்சாச்சா?'' என்று வினவினான்.

''எல்லாம் முடிச்சாச்சு! நந்தினி தான் எல்லாம் பார்த்துக்கிட்டாள்,'' என்று நவீனா சொல்ல, ''பெட்டியில்

எடை மட்டும் பார்த்துச் சரி செய்யணும் நவீன். கொஞ்சம் ஹெல்ப் செய்யறீங்களா?'' என்று வினவினாள் நந்தினி.

நவீன் பெட்டியின் எடையைப் பார்த்துச் சரி செய்யும் பொழுதே பட்டியலைச் சரி பார்த்துக் கொண்டிருந்த நவீனா, ''நந்து! டாக்டர் ப்ரிஸ்க்ரைப் செய்த மாத்திரை வாங்க சுத்தமா மறந்துட்டேன். போகும் போது வாங்கிட்டுப் போகணும்,'' என்று சொன்னாள்.

''கடைசி நிமிஷத்தில் எதுக்கு டென்ஷன் ஹிப்போ? என்கிட்டே கொடு. நான் வாங்கிட்டு வந்துடறேன்,'' என்று நந்தினி அறிவித்தாள்.

''என்னங்க மேடம், வண்டி சர்வீஸ்க்கு கொடுத்தது மறந்துட்டீங்களா?'' என்று நவீனா கேட்கவும், ''ஏன்? என்னோட வண்டி இல்லாமல் கடைக்குப் போகவே முடியாதா? ஆட்டோ பிடிச்சுப் போயிட்டு வரேன் ஹிப்போ. எப்போதும் வாங்கற கடை தானே?'' என அதற்கும் உடனே தீர்வு தந்தாள் நந்தினி.

நவீன், ''நான் வண்டியில் தான் வந்தேன் நந்தினி. நானே வாங்கிக் கொடுத்துட்டு கிளம்பவா? எங்கே அந்தக் கடையிருக்குன்னு மட்டும் சொல்லுங்க,'' என்று உதவிக் கரம் நீட்டிய பிறகு தொடர்ந்து சில நிமிடங்களுக்குப் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது.

இறுதியில் நவீன், நந்தினி இருவரும் சென்று மாத்திரை வாங்கி வருவதற்காக நவீனின் பைக்கிலேயே கிளம்பினர்.

இருவரும் வண்டியில் செல்லும் பொழுது பொதுவான சில விஷயங்களையும், தங்களின் குடும்பத்தைப் பற்றிய அடிப்படை விவரங்களையும் பகிர்ந்தனர்.

நவீன், நந்தினி வண்டியில் ஜோடியாகப் போ... காட்சியைச் சென்னை மாநகரில் பலர் ஒரு பொரு... டாகவே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், ஒரு ஜோடிக் கண்கள் மட்டும் அந்தக் காட்சியை அதிர்ச்சி யுடன் உள்வாங்கின.

அதிர்ச்சியடைந்தது மட்டுமில்லாமல், அந்தப் பெண் உடனடியாக, "அம்மா! நான் தான், நம்ம ராஜேஷுக்கு அமைஞ்சால் நல்லாயிருக்கும்னு சொன்னியே, அந்தப் பொண்ணு... அந்தப் பொண்ணெல்லாம் நமக்கு ஒத்து வராது. ஜோடியா யார் கூடவோ வண்டியில் போயிட்டு இருக்கா," என்று படபடவென்று போனில் தகவலைத் தெரிவித்தாள்.

மறுமுனையில் சொல்வதைக் கேட்டவள், "என்னுடைய நாத்தனாருக்கு முடிங்கன்னு சொன்னால் மட்டும் ஆயிரத்தெட்டுக் குறை சொல்லுங்க. மத்தப் பொண்ணுங்க செய்யறதையெல்லாம் கண்ணில் பட்டதுன்னு சொன்னாலும் ஏதாவது பூசி மொழுகிடுங்க. என்னவோ போங்க. ராஜேஷ் தான் கல்யாணம் செய்துக்கப் போறான், அவனுக்குப் பிடிச்சிருந்தால் சரி தான். உங்க இஷ்டம், அவன் இஷ்டம். இதில் நான் எங்கிருந்து?" என்று கோபமாகப் பேசி வைத்துவிட்டாள். தற்காலிகமாகத் தன் பேச்சிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த அந்தப் பெண்... தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றச் சரியான வாய்ப்பை எதிர் பார்த்திருந்தாள்.

நவீனா ஃப்ரான்ஸுக்குக் கிளம்பிச் சென்று இரண்டு வாரங்கள் சென்றுவிட்ட நிலையில் நந்தினியுடன் அலுவல ...த்தில் அடிக்கடி பேசி உரையாடவில்லை என்றாலும் ...வ்வப்பொழுது அவளை நேரில் காணும் சந்தர்ப்பத்தில் ...டும் பேசினான் நவீன்.

இருவருக்கும் இடையில் சம்பிரதாயப் பேச்சு வார்த்தைகள் மட்டும் இருந்ததாலோ என்னவோ... நந்தினி அந்த வாரத்தில் தனக்குத் திருமணப் பேச்சு உறுதியானதையோ... தன் வருங்காலக் கணவனைப் பற்றிய விவரங்களையோ நவீனிடம் பகிர்ந்து கொள்ளவே இல்லை.

நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக நவீனின் மனதில் மொட்டுவிட்டு வளர்ந்த காதல், நந்தினியின் மனதிலும் மலர்ந்து மணம் பரப்ப நல்லவொரு தருணத்திற்காகக் காத்திருந்தது.

அப்படிக் காத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான் இருவரும் ஒரே நாளில், ஒரே ரயிலில் காரைக்குடிவரை பயணம் செய்வது பற்றி அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. அந்த நாளுக்காக மிகவும் ஆவலாகக் காத்திருந்தான்.

11

சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையம் பரபரப்பிற்குக் குறைவில்லாமல் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. நவீனை இரவு ரயிலுக்கு வழியனுப்புவதற்காக விக்னேஷ் உடனிருந்தான்.

ரயில் புறப்படுவதற்கு இன்னும் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் இருக்கவும், இருவரும் பேசியபடியே தேநீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தனர்.

விக்னேஷ் தேநீரை ரசித்துக் குடித்தபடியே, "எள்ளு தான் எண்ணெய்க்குக் காயுது சரி. ஆனால் எலிப் புழுக்கையும் எதுக்குடா சேர்ந்து காயுது?" என்று சிரிப்புடன் தன் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொண்டிருந்தான்.

''போச்சுடா! உன் கிண்டலை ஆரம்பிச்சுட்டியா... முடியலைடா விக்னேஷ்! ப்ளீஸ்...''

''சரி, நேராவே விஷயத்துக்கு வரேன். நீ நந்தினி [illegible] வெயிட் பண்ற. அதுக்காக இன்னைக்கு நைட் நந்தினி கூடப் பேசணும்னு தூங்காமல் இருக்க டீ குடிக்கிற. ஆனால் என்னையும் எதுக்குடா வெயிட் பண்ண [illegible] சொல்லி... இந்நேரத்துக்கு டீ வேற?'' என்று தன் கப்பை உயர்த்திப் பிடித்துக் காட்டினான்.

''உன்கிட்ட சொன்னேனா? நந்தினி கூடப் பேசணும்னு நான் டீ குடிக்கிறேன்னு. நீயா எதுக்குடா மச்சி கிளப்பி விடறே? அவளே எற்கெனவே வழிஞ்சான் கேஸ்ன்னு சொல்லிட்டு இருக்கா...'' என்று சொல்லியபடியே [illegible] வியல்பாய்ச் சற்றுத் தள்ளி போனில் பேசிக் கொண்டிருந்த நந்தினியை எறிட்டான்.

''ஆமாம், மேடம் வழிஞ்சான் கேஸ் என்று சொல்லியும் நீ வழியறதை நிறுத்தின மாதிரி எனக்குத் தெரியலை. 'எங்கே நீயோ... நானும் அங்கே உன்னோடு...' என்று நீ அலைஞ்சதைக் கொடைக்கானலில் இருக்கிற ஒவ்வொரு மரமும், செடியும், கொடியும் கதை கதையாய்ச் சொல்லும்!'' என்று அடுக்கு மொழியில் வசனம் சொன்னான்.

''டேய்! உனக்கு நான் பேசறதே பாதி நேரம் புரியாது. இதில் தாவரம் சொல்றதையெல்லாம் அரைகுறையாப் புரிஞ்சுட்டு வந்து... என் உயிரை வாங்கறியே!'' என்று சொன்னபடியே, சிரிப்புடன் நழுவினான் நவீன்.

நண்பர்கள் இருவரும் கேலி, கிண்டலுடன் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்க, சற்றுத் தள்ளி நந்தினி தனக்குத் திருமணம் நடக்க உறுதி செய்திருந்த வரன் ராஜேஷோடு செல் போனில் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

''நந்தினி! பத்திரமா இருக்கணும். யாராவது தெரியாதவங்களோட பேச்சை வளர்க்காதே. கையில் ரெண்டு [illegible] வைச்சுக்கோ. ஐ - பாடில் பாட்டுக் கேளு. எதுவுமே [illegible] க்கலை என்றால், தூக்கம் வரலை என்றாலும் [illegible] நந்தினி. நீ அங்கே காரைக்குடி போய்ச் சேரும் வரைக்கும் எனக்குப் பயமா இருக்கும்,'' என்று ராஜேஷ் மறுமுனையில் சொல்லச் சொல்ல, நந்தினி வருவோர் போவோரை ஆர்வத்துடன் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சற்று நேரம் எந்தப் பேச்சும் இல்லாமல் போகவே, ''ஹலோ! நந்தினி இருக்கியா?'' என்று ராஜேஷ் பதறவும்,

''இருக்கேன் ராஜேஷ். இப்படிப் புத்திமதி சொல்றதுக்கு, நீங்களே ரெண்டு நாள் இங்கேயேயிருந்து, என்னைக் காரைக்குடியில் பத்திரமா கொண்டு விட்டதுக்கு அப்புறம் சிங்கப்பூர் போயிருக்கலாம்,'' என்று குரலில் சலிப்பை முடிந்தவரை காட்டாது சொன்னாள் நந்தினி.

''ஓ! ரொம்ப புத்திமதி சொல்றேனா? எல்லாம் உன் மேல் இருக்கிற அக்கறை தான் நந்தினி. அதுவும் நைட் ட்ராவல் வேற!''

''ராஜேஷ்! என்னை ரெண்டு நாளா... இல்லை, மேக்சிமம் ஒரு வாரம் உங்களுக்குத் தெரியுமா?'' என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் சொல்லிவிட்டு, ''இந்த மாதிரி நைட் ட்ராவல் நான் நிறையத் தடவை செய்திருக்கேன். போன வாரம் கூட வீட்டுக்கு ராக் ஃபோர்டில் தான் போனேன். ஒண்ணும் பயப்படாதீங்க,'' என்று முடிந்தவரை புரிய வைத்தாள்.

''அங்கே அக்கா, அம்மா எல்லோரும் கல்யாணத்தில் உன்னை மறுபடியும் சந்திப்பாங்க. நிச்சயத் தேதி, கல்

[illegible] தேதி எல்லாம் முடிவு பண்ண [illegible] விட்டு இருக்காங்க,'' என்று ராஜேஷ் [illegible] கொண்டிருக்க பொழுதே ராமேஸ்வரம் [illegible] கான அறிவிப்பு வந்தது.

''பயணிகளின் கனிவான கவனத்திற்கு - [illegible] ஆறு ஒன்று...'' என்ற அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, [illegible] நந்தினியைக் கைதட்டி அழைக்க, ''வரேன் நவீன்,'' என்று சத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு, ''பை ராஜேஷ். [illegible] ஓகே. பேசறேன்,'' என்று பேச்சை முடித்தாள்.

அப்பொழுது நந்தினிக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை, 'வரேன் நவீன்,' என்று விளித்தது தன் வாழ்க்கையின் திசையை மாற்றப் போகிறது என்று!

நந்தினி போனை வைத்ததும், 'ஹப்பாடியா...' என்று ஒரு நிம்மதிப் பெருமூச்சை வெளியேற்றிவிட்டுப் புன்னகையுடன் இருவரையும் நோக்கி வந்தாள்.

விக்னேஷ் நவீனிடம், ''மச்சி! கிளம்பறேன்டா. ஆல் தி பெஸ்ட். வரும் போது ஏதாவது குட் நியூஸ் சொல்லு,'' என்று சொல்லி நந்தினியிடமும் கையசைத்து விடை பெற்றான்.

நந்தினிக்கு 'மேல் பர்த்' இருக்கையாக அமைந்திருக்க, ஒரு நான்கு வரிசை தள்ளி நவீனின் இருக்கை இருந்தது. தாம்பரம் ரயில் நிலையத்தில் அவளுக்கு எதிர் 'பர்த்'தை இருக்கையாகக் கொண்ட பெரியவர் மேலே ஏறுவதற்குச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். நந்தினியே முன் வந்து அந்தப் பெரியவரின் சார்பில் நவீனிடம் இடம் மாற்ற உதவி கேட்க அவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியே!

புது இருக்கையில் சிறிது நேரம் தூக்கம் வராமல் புரண்டவனுக்கு நந்தினியிடம் 'எப்படித் தொடங்குவது? எதைத் தொடங்குவது?' என்று தெரியவில்லை.

[illegible] செல்லும் பருவத்திலிருக்கும் இளைஞன் [illegible] தடுமாறினான். ஆனால் இந்த அவசர யுகத்தில் [illegible] அவர்களும் தான் எத்தனை வேகத்தோடு இருக்கிறார்கள்?!

[illegible] பார்த்த ஒரு பெண்ணிடம், மதியமே [illegible] விருப்பத்தைக் கூறுகிறார்கள். மாலையே திரு [illegible]?! கட்டுப் போட்டாலும் தனக்கு அந்த வேகம் வராது.

தன் தாய் எப்பொழுதும், 'இருந்தாலும் நீ ரொம்ப பொறுமை தம்பி! இப்படி இருக்காதேடா! உனக்கிருக்கிற பொறுமை நம்ம ஹரிணிக்கு இருந்திருக்கலாம்,' என்று அலுத்துக் கொள்வது இப்பொழுது நினைவு வந்து புன்னகை மலர்ந்தது நவீனிற்கு.

ஆனால் இன்று, அந்தக் குணமே தனக்கு ஒரு தடைக் கல்லாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் நந்தினியிடம் ஏதாவது ஒரு சிறு அறிகுறி தெரிந்தாலும் பரவாயில்லை. எங்கே?

கொடைக்கானலில் இருந்து திரும்பும் பொழுது ரயிலில் சின்னத் தடுமாற்றம் தெரிந்த மாதிரி இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ஆவலுடன் தனிமையில் இருக்கச் சந்தர்ப்பமே அமையவில்லை; அதன் பிறகு நவீனா கிளம்பும் பொழுது தான் சிறிது நேரம் சேர்ந்திருந்ததே!

ஆமாம்... சந்தர்ப்பம் தானாக அமையுமா? உனக்கு வேலையாக வேண்டுமென்றால் நீ தான் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று உள்ளிருந்து குத்தியது ஒரு குரல்.

இந்த முறை இவளிடம் சொல்ல முடிகிறதோ இல்லையோ... நேராகப் பாண்டிச்சேரி சென்று தன் பெற்

றோரிடம் கூறிச் சட்டென்று திருமணத்தை முடி... வேண்டியது தான்.

நவீனா வேறு நந்தினி வீட்டில் மாப்பிள்ளை பார்த்... கொண்டிருப்பதாகக் கொடைக்கானலில் இருந்து திரும்... பொழுதே சொன்னாள். இனிக் கால விரயம் ... னால் இயலவும் இயலாது.

நந்தினியின் ஒவ்வொரு செயலுமே அவனை நல்... விதமாய்ப் பாதிக்கின்றன. தன் தோழிக்கான உதவிகளை... பார்த்துப் பார்த்துச் செய்வதாகட்டும்... அனைத்து விஷய... களுமே அவள் பால் எழுந்த காதலுக்கு உறுதியான அஸ்திவாரம் அமைத்தன.

''காதலித்துப் பார்!
ஆண் என்ற சொல்லுக்கும்,
பெண் என்ற சொல்லுக்கும்,
அகராதியில் ஏறாத அர்த்தங்கள் விளங்குமே
அதற்காகவேனும்...
வாழ்ந்து கொண்டே சாகவும் முடியுமே,
செத்துக் கொண்டே வாழவும் முடியுமே,
அதற்காகவேனும்...
காதலித்துப் பார்!
நீ நேசிக்கும் அவனோ, அவளோ
உன்னை நேசிக்க மறந்தாலும்
காதலித்துப் பார்!!!''

கவிஞர் வைரமுத்துவின் வைர வரிகளின் அர்த்தத்தை இப்பொழுது அனுபவத்தில் உணர்ந்தான் நவீன்.

நந்தினி இயல்பாக, ''காரைக்குடியில் என்ன விசேஷம் நவீன்?'' என்று பேச்சைத் தொடங்கவும், நவீன் தான்

...சித்துக் கொண்டிருந்த காதல் உலகத்திலிருந்து ...கொண்டான். இருவரும் பேசியதில் காரைக்குடியில் ஒரே திருமண நிகழ்விற்காகச் செல்வது தெரிய வந்தது.

விழுப்புரம் வந்ததும் ரயில் பத்து நிமிடங்கள் அங்கே நிற்க. இரவு நேர வாடைக் காற்றை ரசித்தபடியே சூடாக மசாலா பால் அருந்தினர்.

''நல்ல வேளை நவீன். நீங்க இன்னைக்கு என்கூட ட்ராவல் செய்துட்டு இருக்கீங்க. இல்லாட்டி பயங்கர அறுவையா இருந்திருக்கும்!'' என்று காற்றில் கலைந்த கூந்தலை ஒதுக்கியபடியே சொன்னாள்.

''ஹப்பாடி! நான் பேசிட்டே வர்றதைப் பார்த்ததும் வழிஞ்சான் கேஸ் என்று மறுபடியும் பட்டம் கொடுத்துடு வியோன்னு பயந்துட்டே இருந்தேன்!'' என்று கண் சிமிட்டிச் சிரித்தான் நவீன்.

சமாளிப்புப் புன்னகையைச் சிந்தியபடி, ''இன்னும் நீங்க அதை மறக்கலையா நவீன்? நான் அதுக்கப்புறம் யாரையும் அந்த மாதிரியெல்லாம் சொல்றதில்லை,'' என்று கொஞ்சம் கம்மிய குரலில் சொன்னாள் நந்தினி.

நவீன் சிரிப்புடன், ''நானும் மிஸ் யுனிவர்ஸ் என்று யாரையும் சொல்றது கிடையாது நந்தினி. நான் அப்படிச் சொன்ன ஒரே ஆள் நீ தான். நீ மட்டும் தான்,'' என்று பூடகமாகச் சொல்லவும், புருவத்தை உயர்த்தினாள் நந்தினி.

சரிக்குச் சரியாய்ப் பேசுவதற்காக இந்த மாதிரி கமென்ட் சொல்கிறான் என்று நினைத்தாள் நந்தினி.

நேருக்கு நேராய்க் கண்ணைப் பார்த்து, குரலில் எந்த மாற்றமுமில்லாமல் சொல்பவனை எப்படித் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும்?

ஏற்கெனவே ஒருமுறை நவீனை 'வழிஞ்சான் கேஸ்' என்று சொன்னதற்குக் காதில் இருந்து ரத்தம் வருமள

[illegible]
வேண்டியது தான்.
[illegible]
[illegible]
[illegible] இயலவும் இயலாது.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அமைந்தன.

"காதலித்துப் பார்!
ஆண் என்ற சொல்லுக்கும்
பெண் என்ற சொல்லுக்கும்
அகராதியில் தராத அர்த்தங்கள் விளங்குமே
அதற்காகவேனும்...
வாழ்ந்து கொண்டே சாகவும் முடியுமே,
செத்துக் கொண்டே வாழவும் முடியுமே,
அதற்காகவேனும்...
காதலித்துப் பார்!
நீ நேசிக்கும் அவனோ, அவளோ
உன்னை நேசிக்க மறந்தாலும்
காதலித்துப் பார்!!!"

கவிஞர் வைரமுத்துவின் வைர வரிகளின் அர்த்தத்தை இப்பொழுது அனுபவத்தில் உணர்ந்தான் நவீன்.

நந்தினி இயல்பாக, "காரைக்குடியில் என்ன விசேஷம் நவீன்?" என்று பேச்சைத் தொடங்கவும், நவீன் தான்

[illegible]

[illegible] நவீன்.

[illegible]

[illegible] அந்த மாதிரியெல்லாம் சொல்றதில்லை," [illegible] குரலில் சொன்னாள் நந்தினி.

[illegible] நவீன் சிரிப்புடன், "நானும் [illegible] சொல்றது கிடையாது நந்தினி. நான் அப்படிச் சொன்ன ஒரே ஆள் நீ தான். நீ மட்டும் தான்," என்று [illegible] சொல்லவும், புருவத்தை உயர்த்தினாள் நந்தினி.

சரிக்குச் சரியாய்ப் பேசுவதற்காக இந்த மாதிரி [illegible] சொல்கிறான் என்று நினைத்தாள் நந்தினி.

நேருக்கு நேராய்க் கண்ணைப் பார்த்து, குரலில் எந்த மாற்றமுமில்லாமல் சொல்பவனை எப்படித் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும்?

ஏற்கெனவே ஒருமுறை நவீனை 'வழிஞ்சான் கேஸ்' என்று சொன்னதற்குக் காதில் இருந்து ரத்தம் வரு

விற்கு நவீனாவிடமிருந்து இலைணைப் பற்றி [illegible]
மாலையைக் கேட்டாகி விட்டது.

"ஆர்க்கிட் செடி எப்படி இருக்கு?" என்று [illegible]
புன்னகைத்தான்.

"ஓ! உங்களிடம் அதைப் பத்தி சொல்லலை [illegible]
நேத்தைக்கு சின்னதா ஒரு பூப் பூத்திருக்கு. என் [illegible]
போனில் போட்டோ கூட எடுத்து வைச்சிருக்கேன் [illegible]
வாஸ் சோ ப்யூட்டிஃபுல் நவீன்!" என்றபடி இ[illegible]
அவனருகில் வந்து தன்னுடைய போனில் இ[illegible]
புகைப்படத்தைக் காண்பித்துப் பேசினாள்.

தன்னுடைய காதலும் இந்த மலரைப் போல [illegible]
வில் அவன் மனதில் மலர்ந்துவிடும் என்ற நம்பிக்[illegible]
நவீனின் மனதில் விஸ்வரூபம் எடுத்தது.

மற்றுமொரு புகைப்படத்தைக் காட்டி, "இந்த போ[illegible]
டோவில் இருக்கிறது நவீனாக்கு நீங்க கொடுத்த செ[illegible]
அவ ஊருக்குப் போறதால் நானே எடுத்துக்கிட்டேன்."
என்று விளக்கம் வேறு கொடுக்க, நவீன் அவ[illegible]
உற்சாகத்தைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான்.

"வீனா ஏதாவது போன் செய்தாளா நந்தினி?"

"ம். நிறையக் கூத்து நடந்திருக்கும் போல. அங்கே
பிரெஞ்ச் மொழி தெரியாமல் ஆரம்பத்தில் ரொம்ப
கஷ்டப்பட்டிருக்கா. அப்புறம் அங்கிருக்கிற தமிழ் மக்கள்
தான் ஏதோ உதவி செய்திருக்காங்க. போன உடனேயே
ஏதோ உடம்புக்கு வேற முடியாமல் வந்து ஒரு வாரம்
படுக்கையில் இருந்து மேடம் எழுந்திருக்கவே இல்லை.
ஒரு ஈமெயில் கூடச் செய்யலையேன்னு கோபத்தில்
இருந்தேன். அவங்க அம்மா விஷயத்தைச் சொல்லவும்,
நானே போன் செய்து நேத்தைக்குப் பேசினேன்.

[illegible] தால் ரொம்ப வீக்கா இருந்த மாதிரி இருந்த
[illegible] ரொம்பவே வைச்சுட்டேன். உங்களுக்கு நவீனாக்கு
[illegible] முடியலைன்னு தெரியுமா?"

[illegible] நவீனா தன் தோழியின் பிள்ளைக்குக் கைப்
[illegible] அந்த வாரத்தில் அவளுக்குத் திருமணம்
[illegible] பற்றி நவீனிற்கும் தெரிந்திருக்கும்.
[illegible] ஆனதைப் பற்றி நவீனிற்கும் தெரிந்திருக்கும்.
[illegible] இருக்கும் பிரச்சனைகள் தவிர்க்கப் பட்டிருக்
[illegible]ளாம்.

ஆனால் மனிதனின் வாழ்க்கை திட்டமிட்டபடி
தெளிவாகச் செல்லுமே என்றால் சுவாரஸ்யம் இருக்
காதே!

[illegible] பயணிகள் உறங்கிவிட, அதன் பிறகு இருவரும்
[illegible]க்காமல், சலிக்காமல், திகட்டாமல் வானம் ஏறும்
[illegible]ரயின் கீழ் இருக்கும் அனைத்து விஷயங்களையும்
பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

இருவரிடமும், "என்ன தான் இவ்வளவு நேரம் பேசிக்
கொண்டிருந்தீர்கள்?" என்றால், "சும்மா! ஜஸ்ட் லைக்
தட்..." என்று பதில் தருவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள்
தான் தங்களை மறந்து பேசுகிறார்களே!

[illegible]ரயில் சிநேகத்தைத் தாண்டிய நெருக்கம். ஒரு
ஆத்மார்த்தமான தோழமைக்குச் சற்றுக் கீழே என்ற
நிலையில் நந்தினி நினைத்திருக்க... நவீன் நிலவுக்கே
பயணம் செய்து வந்த ஆனந்தத்தில் இருந்தான்.

நந்தினியின் கண்களைத் தூக்கம் தழுவுவதைப்
பார்த்த நவீன், "தூங்கு நந்தினி. ரொம்ப நேரம் பேசிட்டே
இருந்துட்டோம். இன்னும் ரெண்டு நாளைக்கு எப்படியு[illegible]
சரியா தூங்க முடியாது." என்று அக்கறையாகச் சொ[illegible]
னான்.

அவன் சொன்னதும் மணியைப் பார்த்தவள், "… போனதே தெரியாமல் பேசிட்டு இருந்திருக்கோம். … காலையில் நான் தூங்கிட்டு இருந்தால் … எழுப்பி விடறீங்களா?" என்று சொல்லி உறங்க … றாள்.

கண்ணை மூடும் பொழுது தன் மொபைலில் ரா… ஷிடம் இருந்து, "ஐ சேஃப்" என்று வந்த தகவலை … படித்துவிட்டு, "சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பி … படித் தான் உன்னால் அலுக்காமல் சொல்ல முடியுதோ … சரியான தேய்ஞ்ச ரெக்கார்ட் ராஜேஷ் நீ!" என்… அலுப்புடன் முனகினாள்.

அடுத்த நொடியே, "உன் மேல் இருக்கிற அக்கறை… யில் தானே நந்தினி?" என்று தன்னிடமே கேட்டு… கொண்டாள்.

அந்தக் கேள்வியில் மேலோட்டமாக மனம் சமாதான… மடைய, இந்த இரண்டு வாரத்தில் நடந்த நிகழ்வுக… ளெல்லாம் மனதில் அணிவகுப்பு நடத்தின.

வீட்டில் சில மாதங்களுக்கு முன் திருமணப் பேச்சு எழுந்ததுமே தன்னுடைய துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றோரிடத்தில் விட்டிருந்தாள் நந்தினி.

தன்னுடைய அருமைப் பெண்ணின் குணத்தைச் சின்ன வயதிலிருந்து தெரிந்து வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவளுக்குப் பொருத்தமான துணையையும் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும் என்று மனதார நினைத்தாள்.

நந்தினியின் பெற்றோர் தங்களுக்குப் பிடித்த சில …களின் விவரங்களையும், புகைப்படத்தையும் அவளிடமே கொடுத்தனர். … தந்த இறுதி முடிவை மகளிடமே …

ராஜேஷை மறுக்க எந்த வெளிப்படையான காரண…மும் தெரியாததால், வீட்டிலும் நோக்கத் தாங்க முடி… யாருக்கோ சரியென்று சொல்லப் போகிறோம். வொய் நாட் ஹிம்?" என்று போன வாரத்தில் நந்தினி …வனை மாப்பிள்ளையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றோருக்கு அளவில்லா மகிழ்ச்சி.

ராஜேஷின் குடும்பம் அத்தனை நெருக்கமாக இல்லை என்றாலும், ஓரளவு பரிச்சயமானது என்பதால், மகளின் வாழ்க்கை நல்லவிதமாகவே அமையும் என்று சந்தோஷமடைந்தனர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டினரும் இந்தச் சம்பந்தத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்க, இரண்டு நாட்கள் முன்பு தான் சென்னையிலேயே ராஜேஷும், நந்தினியும் முதன்முறையாகச் சந்தித்தனர்.

ராஜேஷ் அலுவல் தொடர்பாகச் சிங்கப்பூருக்கு ஒரு மாத காலம் செல்ல வேண்டியிருந்ததால் அவன் இந்தியா திரும்பியதும் நிச்சயமும், திருமணமும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள நாள் குறிக்க வேண்டும் என்று முடிவாகியிருக்கிறது.

முதல் சந்திப்பில் ராஜேஷ் நந்தினியிடம் தன்னுடைய எதிர்பார்ப்புகள், கடந்த கால நினைவுகள், நிகழ்கால ஆசைகள், வருங்காலக் கனவுகள் என்று ஓயாது பேசினான்.

ராஜேஷின் அளவுகோலில் நினைத்ததை விடக் குறைவாகப் பேசினான், ஆனால் நந்தினியின் அளவுகோலில் ராஜேஷ் நிறையப் பேசி... னான்.

பேச்சு வாக்கில் தன்னுடைய எண்ணையும், நந்தினியின் செல் போன் எண்ணையும் தொடர்பு கொள்ள பரிமாற்றம் செய்து கொண்டான்.

நந்தினி தன்னுடைய மொபைலில் "ராஜேஷ்'... குறித்து வைக்கவும் அவனே, "என் பெயர் கூட... என்று சேர்த்து மார்க் பண்ணி வை நந்தினி," ... சொல்லிப் புன்னகைத்தான்.

சிறுபிள்ளைக் குறும்பு தலைகாட்ட, "எப்படி... சிங்கப்பூரில் தானே இன்னும் ஒரு மாசத்துக்கு இருக்... போறீங்க? அங்கிருந்து எப்படி எமர்ஜென்சிக்கு... முடியும்?" என்று ஏற்ற இறக்கத்துடன் வினவினாள் நந்தினி.

"நான் என்ன சிங்கப்பூரிலேவா நிரந்தரமாகத் தங்... கிருக்கப் போறேன்?" என்று மடக்கிவிட்டு, "ஒரு ரே... டிக்குத் தானே நந்தினி? நீ முழிக்கறதைப் பார்த்தா... செய்ய மாட்டேன்னு நினைக்கிறேன். கொடு," என்று அவனே தன்னுடைய பெயருடன் 'ஐ.சி.ஈ.' என்று இணைத்தான்.

"நீங்க முன் ஜென்மத்தில் சேஃப்டி-பின் எதுவும் சேல்ஸ் பண்ணிட்டு இருந்தீங்களோ... பேச்சில் நிறைய தடவை சேஃப்டி... சேஃப்டி என்று கூவிட்டே இருக்கீங்க." நந்தினி கேலியாக வினவியதற்குக் கண்ணில் நீர் வரச் சிரித்தானே தவிர 'சேஃப்டி' என்று கூவு வதை மட்டும் நிறுத்தவேயில்லை, இப்பொழுது வரைக்கும்.

இதோ ரயில் ஏறுவதற்கு முன் அழைத்த பொழுது கூட நந்தினியின் அகராதியில் 'தேய்ஞ்ச ரெக்கார்ட்' நன்றாகவே வேலை செய்தது.

ராஜேஷ் தன் மீது கொண்ட அக்கறை என்று தொடக் கத்தில் சிறிதேனும் பூரித்த மனது இரண்டு நாளிலேயே சலிப்படைய ஆரம்பித்தது.

12

காரைக்குடியில் வந்திறங்கிய நந்தினியை அவள் தந்தை ராமமூர்த்தி அழைக்க வந்திருந்தார். அவரும் நந்தினியின் தாய் துளசியும் முதல் நாள் மாலையே திருச்சியிலிருந்து வந்துவிட்டிருந்தனர்.

நந்தினியின் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு நடந்தவர், "என்னம்மா? யாரைத் தேடற?" என்று வினவினார்.

கண்களைச் சுற்றும் முற்றும் சுழற்றியவள், "இல்லைப்பா! என் ஆபீசில் வேலை செய்றவரும் என் கூட ட்ரெயினில் வந்திருந்தார். இப்போ தான் அவர் பிரண்ட் கூடக் கிளம்பினார். அதான் கண்ணில் எதுவும் தட்டுப் படறாரா என்று பார்த்துட்டு இருக்கேன். அவர் ரொம்ப நல்ல டைப். உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தலாம்னு நினைச்சேன்ப்பா. நீங்க தான் லேட்டா வந்துட்டீங்க," என்று ஏமாற்றத்துடன் உதட்டைச் சுழித்தாள்.

"நான் என்னம்மா செய்ய? நீ தான் ஸ்டேஷனுக்கு வர வேண்டாம்னு சொல்லியிருந்தியே! ஆனால் உங்க அம்மா விட்டால் தானே? போங்க போங்க என்று ஒரே நச்சரிப்பு. அதான் லேட் ஆகிடுச்சு." என்று சமாதானம் சொன்னாலும் மகளது பேச்சு அந்த 'பிரண்டை'ப் பார்த் திருக்கலாமோ என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது.

தன் சகோதரன் காரைக்குடிக்கு வருகை தராதது குறித்து, "ஏனப்பா குமார் வரலை? அவனும் வருவான்னு நினைச்சிருந்தேனே," என்று விசாரித்தாள்.

"மூணு பேரும் தான்மா வர மாதிரி இருந்தது. அப் புறம் அவனுக்கு ஆபீசில் ஆடிட்டிங் வேலை வ...

"துடுக்கம்மா," என்றபடியே, ஒரு ஆட்டோவைப் பிடித்து [illegible] கொண்டு கல்யாணப் பெண் வீட்டுச் சொந்தங்கள் தங்கும் இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

நந்தினி, "ஹாய் மம்மி! எப்படி இருக்கீங்க? [illegible] பிள்ளையார் எப்படி இருக்கார்? இன்னைக்கு [illegible] இருந்து இறங்க மாட்டேன்னு அடம் பிடிக்கிறார்?" என்று அவளின் தாய் துளசியைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டு கொஞ்சினாள்.

"நான் நல்லாயிருக்கேன்டா. நீ எப்படிம்மா இருக்கே?" மகளின் கன்னத்தை வருடிக் கொண்டே தாய் வினவினாள்.

"உங்க கை சாப்பாடு சாப்பிடாமல் தான் இளைச்சு கறுத்துட்டேன். பாருங்க." உதட்டை சுழித்துக் கூறி [illegible] கன்னத்தைத் தாயின் அருகில் கொண்டு முட்டுவது போல் செய்து காண்பித்துச் சிரித்தாள்.

"வாலு! வாலு!" சிரிப்புடன் சலித்துக் கொண்டார் தாய்.

வருவோர் போவார் பற்றிய கவலையில்லாமல் அவ[illegible]ின் மடியில் படுத்துக் கொண்டு, "இந்த ஒரு மாசத்தில் உங்களுக்கு என் ஞாபகம் வந்ததாம்மா? எங்கே? உங்களுக்கு உங்க புருஷனைக் கவனிக்கவும், எனக்கு முன்னாடி பிறந்திருக்கிற 'குமாரு'... அவனைக் கவனிக்கவுமே நேரம் சரியா இருந்திருக்கும்!" என்று கண்ணடித்தாள்.

அவளின் தலையை வருடிக் கொடுத்துக் கொண்டு, "நேரமில்லாமல் தான் தினமும் உனக்கு நாலு தடவை போனில் பேசறேனாக்கும்? இப்போ கூடப் பாரு.. உனக்குப் பிடிக்குமேன்னு கை முறுக்கு செய்து எடுத்து வந்திருக்கேன்," என்று அன்புடன் சொன்னார் துளசி.

"அம்மான்னா அம்மா தான்!" என்று தாயைக் கட்டிக் கொண்டவள், "உங்க சமையலைச் சாப்பிட்டு இப்போ

[illegible] 'குழந்தை' இருப்பாளே?" என்று [illegible] அங்கு, இல்லையென்றாலும் [illegible] வைத்திருந்தாள்.

"அதுக்குள்ள போன வாரம் திருச்சி வந்தது [illegible] குழந்தைக்கு?" கேலியாக [illegible] ராமமூர்த்தி.

"ஒருநாள், ரெண்டு நாள் இருந்துட்டுப் போறதெல்லாம் கணக்கில் சேர்த்தி கிடையாது. கிடையாது. கிடையாது." தலையை இடமும் வலமுமாக அசைத்தாள் நந்தினி.

"நீ தின்னப் பிள்ளையிலும் சேர்த்தியில்லை... பெரியவங்களிலும் சேர்த்தியில்லை. எல்லாம் உங்க அப்பா கொடுக்கிற செல்லம்!"

"உங்க புருஷனை இப்படியெல்லாம் திட்டக் கூடாதும்மா!" என்று தொடர்ந்து செல்லம் கொஞ்சினாள்.

"என் புருஷனா? நான் இல்லைன்னா அப்பாவும் பொண்ணும் கொஞ்ச வேண்டியது. என் முன்னாடி இப்படியா?" என்று முதுகில் செல்லமாக இரண்டடி வைத்துவிட்டு, "தங்கைக்குக் கல்யாணம் கூடி வந்திருக்குன்னு குமார் சந்தோஷமா இருக்கான். ராஜேஷ் அக்கா துர்காவும், அவங்க அம்மாவும் கல்யாணத்திற்கு வந்திருக்காங்க. பார்த்து நடந்துக்கோ," என்று மகளுக்கு அறிவுரை வழங்கினார் துளசி.

ராஜேஷைப் பற்றி நினைவுபடுத்தியதும், சற்றே முகம் இருண்டது நந்தினிக்கு. தாயும், மகளும் கொஞ்சுவதை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தந்தை ராமமூர்த்தியின் கண்களில் இது பட்டு அவரது கவனத்தை ஈர்த்தது.

ஒருவேளை நந்தினிக்கு இந்தத் திருமணத்தில் இஷ்டமில்லையோ? மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து போன் மேல்

போன் போட்டு விருப்பம் தெரிவிக்கவும் துளசி எ[illegible] நந்தினியைத் திருமணத்திற்காக வற்புறுத்தியிருப்பாளோ? ச்ச...ச்ச... இருக்காது. நந்தினியை யாரும் எந்த விஷயத்திலும் வற்புறுத்திக் காரியம் சாதிக்க வைக்க முடியாது என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து தெளிவானார்.

நந்தினி, தன் மனதில் தோன்றிய இருளைச் சற்று ஒதுக்கி, "ஹாய்! குமார், அவன் ரூட் கிளியர் ஆகிடும்னு நினைச்சுட்டு இருக்கான். சில்லி ஃபெல்லோ யூ நோ?" என்று கண் சிமிட்டினாள்.

"வாய் அதிகமாகிடுச்சு உனக்கு. இப்படியே ஜாலியா அம்மாவும், பொண்ணும் கொஞ்சிகிட்டே இருக்கப் போறீங்களா? நிஷா உன்னைக் கேட்டுக்கிட்டே இருக்கா. கிளம்பு," என்று அவசரப்படுத்தினார் ராமமூர்த்தி.

நிஷா என்பவள் தான் கல்யாணப் பெண். நிஷாவின் தந்தையும், ராமமூர்த்தியின் தந்தையும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள். நிஷாவும், நந்தினியும் சமவயது என்பதால் இருவருக்குமிடையே நல்ல நட்பிருந்தது.

"அம்மா! இன்னைக்குச் சாயந்திரம் மாப்பிள்ளை அழைப்பா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே குளிக்கக் கிளம்பினாள் நந்தினி.

அழகான பிங்க் நிற சில்க் காட்டன் சல்வாரில், அதன் மேல் பகுதியில் மட்டும் ஜர்தோசி வேலை செய்யப்பட்டிருக்க, எளிமையான அலங்காரத்தில் ஜொலித்த மகளைத் திருஷ்டி கழித்தார் துளசி.

"மம்மி! அடடா! உங்க பொண்ணை யாரும் கண்ணு போட மாட்டாங்கம்மா. நான் நிஷாவைப் பார்க்கப் போறேன். பை!" என்றுவிட்டுப் பறந்தாள்.

திருமணப் பெண் நிஷாவைச் சுற்றிப் பெண்கள் படை சூழ்ந்திருந்தது. 'இந்த ஹாரம் போட்டுக்கோ நிஷா',

'இந்த வங்கி போட்டுக்கோ!' என்பது மாதிரியான அவரவருக்குத் தெரிந்ததை. தங்களின் திருமணத்தில் செய்ய முடியாததையெல்லாம் நிஷா மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளும் முயற்சி நடந்து கொண்டிருந்தது.

"சைலன்ஸ்! என்ன நடக்குது இங்கே? சந்தைக் கடையில புகுந்த மாதிரி இருக்கு. நிஷா! உன் பக்கத்தில் வர்றதுக்கு ஏழு கடல்... ஏழு மலை... உன்னை இல்லைடா ஏழுமலை... தாண்டித்தான் வரணும் போலிருக்கு!" என்ற சத்தமிட்டவாறே அங்கு வந்தாள் நந்தினி.

நடுக்கடலில் தத்தளிப்பவனுக்குப் படகைக் கண்டதும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி நிஷாவிற்கும் ஏற்பட்டது.

அவளைப் பார்த்ததும் முகம் மலர, "ஹே நந்து! வாடி வா! என்ன இவ்வளவு லேட் செய்துட்ட? வந்து என்னைச் சீக்கிரம் காப்பாத்துடி!" என்று அழைத்தாள் நிஷா.

"வரேன்... வரேன்... வந்துக்கிட்டே இருக்கேன். சித்தி! உங்களை நிஷாவோட அம்மா கூப்பிட்டாங்க. அத்தை! ஆதித்யா அழுதுகிட்டு இருந்தான். என்னன்னு போய்ப் பாருங்க," என்று எல்லோரையும் ஆளுக்கொரு காரணத்தைச் சொல்லி அனுப்பியவள், அவர்கள் சென்றதும் கதவை அடைத்தாள்.

"ஹப்பா!" என்று சந்தோஷப் பெருமூச்சு விட்ட இளசுகள் இரண்டும், ஒருவரையொருவர் அணைத்துக் கொண்டனர்.

"ஹே! கல்யாணப் பொண்ணு! எங்கே தள்ளி நில்லு... உன்னை நல்லா பார்க்கலாம்." நிஷாவைச் சற்றே தள்ளி நிறுத்தி மேலும் கீழுமாய்ப் பார்த்தவள், "ஒரு வித்தியாசமும் தெரியலையே நிஷா?" கண்களில் குறும்புடன் உதட்டைப் பிதுக்கினாள்.

"சீ போடி. சினிமா பார்த்து ரொம்பக் கெட்டு போயிட்டே... என்ன வித்தியாசம் தெரியுமா?..." வெட்கப்பட்டாள் நிஷா.

கன்னத்தில் கை வைத்து யோசிக்கும் பாவனையில் "கண் சொருக, நடை துவள, இடை மெலிய... இப்படி அது மாதிரி வருமோ? என்னமோ ஒண்ணு... அது மாதிரி உன்கிட்ட ஒண்ணுமே இல்லையே!" என்றாள்.

நிஷா, "என்னமோ ருசிகாரங்க அறிஞ்சு எல்லாம் என்கிட்டே தேடினால் இருக்குமா நந்தினி?" என்று அவளைக் கேலி செய்தாள்.

நந்தினி, "முன்னே பின்னே காதலிச்சுப் பார்த்திருந்தால் தானே தெரியும் நிஷா?" என்று தோளைக் குலுக்கினாள்.

நந்தினி நன்றாகக் காலை மடக்கி நல்ல வசதியாக உட்கார்ந்து கொண்டு, "அது சரி, சொல்லு. ஸ்ரீதர் அத்தான் எப்படியிருக்காங்க?" புருவத்தால் அபிநயம் பிடித்து. "கல்யாணத்துக்குள்ள எதாவது தூது போகணும்னா சொல்லு. யு கேன் அப்ரோச் மீ. யு நோ!" என்று தோளை யசைத்துப் பிகு செய்து கொண்டாள்.

"இதென்ன புதுசா 'அத்தான்.. பொத்தான்' அப்படின்னு சொல்லிக்கிட்டு. நீ ஏற்கெனவே அவர் கூடப் பேசியிருக்க தானே?"

நிஷாவும் ஸ்ரீதரும் காதலித்துப் பெற்றோரின் ஆசியுடன் மணம் செய்து கொள்ளப் போகும் ஜோடி. காதலிக்கத் தொடங்கிய புதிதில் சும்மா மிரட்டிப் பார்க்கலாமென்று விளையாட்டாக நந்தினி அவனுடன் பேசியிருக்கிறாள்.

"இங்கே பாருடா, உன் ஸ்ரீதர் இப்போ அவர் ஆகிட்டாரா?" என்று கேலி செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை விடாமல்

...கிட்டு. "நான் வெறும் 'ஸ்ரீதர்' அப்படின்னு ... எங்க அம்மா என்னை ஒரு வழி செய் ... அதை விடு. நீ சொல்லு. 'அத்தான்... ...என்னைத் தான்... எப்படிச் சொல்வேணடி?' ...நீ இப்போ ஒரு சூப்பர் பாட்டு பாடுவியாம். ...ஆக்ஷன். கேமரா!" என்று கைகளால கோணம் ... நந்தினி.

...தோளில் அடித்த நிஷா, "என்ன மேடம்?! ...இருக்கீங்களா? பெரியம்மா சொன்ன ... அப்படித் தான் ... கல்யாணம் உறுதி ஆகியிருக்காம். கங்க்ராட்ஸ். ... சொல்லலேயில்லை?" என்று குறைப்பட்டாள்.

... நேரமிருந்த மலர்ச்சி குறைய, "ப்ச்...போடி. இத்தனை ... அப்படியெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. இப்ப தானே ரெண்டு ... முன்னாடி உறுதி ஆகியிருக்கு. அதான் நேரில் ...பார்ப்போமே, சொல்லிக்கலாமென்னு தான் போனில் சொல்லலை," என்று கூறினாள்.

அவளின் குரலில் உற்சாகமின்மையை உணர்ந்து நிஷா, "உனக்குப் பிடிச்சிருக்கா நந்து?" என்று அக்கறையாகக் கேட்டாள்.

"அம்மா கேட்கும் போது ஓகே தான் சொன்னேன். ஆனா இப்போ என்னன்னு தெரியலை நிஷா. இப்போ... ஏதோ ஒரு மாதிரியிருக்கு. தானா சரியாகிடும்னு நினைக்கிறேன். கல்யாணம் செய்றவங்க எல்லோரும் என்ன லவ் செய்துட்டுத் தான் கல்யாணம் செய்துக்கிறாங்களா என்ன? கல்யாணம் செய்தும் லவ் பண்ணலாம் இல்லையா?" என்று கண்ணடித்தாள். அதன் பிறகு, "என்ன புடவை கட்டப் போறே இன்னைக்கு நைட்? உன் புடவையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டு," என்று பேச்சு திசை மாறியது.

[illegible]

"ஹலோ மாப்பிள்ளை சார்! தட்டில் ஏதாவது போட்டு உள்ளே போங்க. இல்லை அப்படியே நடையைக் கட்டுங்க!" என்று நந்தினி குறும்பாகச் சொல்ல, எல்லோரும் கலகலத்துச் சிரித்தார்கள்.

"நந்தினி! நீயே இப்படிச் செய்தால் எப்படி? பையனுக்கு அக்கா தங்கை முறையிருக்கவங்க தான் ஆரத்தி எடுக்கணும். நீயெல்லாம் நோ." மாப்பிள்ளையின் மாமா முறையிலிருந்தவர் நந்தினியுடன் கேலி பேசினார்.

"அதை மாப்பிள்ளை சொல்லட்டும். அப்படியா அத்தான்? நான் போயிடவா?" மிரட்டும் தொனியில் நந்தினி கேட்க, "அச்சோ! நீ போயிட்டா நிஷாவை யார் சமாதானம் செய்றது? நீ இங்கேயே இரும்மா," என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான் ஸ்ரீதர்.

"அது... அந்தப் பயம் இருக்கணும். தட்டில் ஏதாவது போட்டுட்டு... அதுக்குப் பிறகு போனா போகுது. உள்ளே போங்க."

இதை ஒரு சிரிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நவீன், "ஸ்ரீதர் தான் போடணுமா? இல்லை, நானும் போடலாமா? இப்படியெல்லாம் ஆளுங்க இருக்காங்கன்னு

[illegible]

ஆரத்தி எடுத்த பெண்கள் பரிசாக ஆளுக்கு ஒரு குத்துவிளக்கைப் பெற்றுக் கொண்டு மாப்பிள்ளைப் பட்டாளத்தை உள்ளே விட்டனர்.

ராஜேஷின் அக்கா இரவு நிச்சயத்திற்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்த நந்தினியைப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

"என்னம்மா நந்தினி, எப்படியிருக்கே? உங்க அம்மா சொல்லலையா நாங்க வந்திருக்கோம்ன்னு? வந்து பார்க்கவே இல்லையே!" என்று குற்றப் பத்திரிகை வாசித்தாள்.

'இவளென்ன பெரிய வி.ஐ.பியா! என்றெண்ணியவள் அவள் அம்மா வந்ததிலிருந்து நூறு முறை சொன்னாலும், "ஓஹ... வந்திருக்கீங்களா? அம்மா சொல்ல மறந்துட்டாங்க போல," என்றாள்.

ஒரு முறையே பார்த்திருந்தவர்களிடம் பேசப் பொதுவாக ஒன்றுமில்லாமல் போகவே, அந்தப் பக்கம் வந்த நவீனைச் சாக்காக வைத்து, "நவீன்! நில்லுங்க," என்று கூறியவள், "வரேன் துர்கா அக்... சாரி... அண்ணி. வரேன் ஆன்ட்டி. நிஷா அம்மா இதை வாசலில் கொடுக்கச் சொன்னாங்க," என்றபடி கையிலிருந்த பூவைக் காட்டினாள்.

பெண் பேசி வந்த இடத்தில் தர்காவை அக்கா [illegible] சகஜமாக அழைத்த நந்தினியிடம் [illegible] ''உனக்கு உறவுமுறை கூடச் சொல்லத் தெரியவில்லை? [illegible] உனக்கு அண்ணி முறை வேண்டும்,'' என்று [illegible] திலிருந்து கொஞ்சம் கவனமாகவே அவளை 'அக்கா' என்று அழைப்பதைத் தவிர்ப்பது.

வாய் தவறி 'அக்...கா' என்று தொடங்கி [illegible] வார்த்தையை முடிப்பதற்குள் அண்ணி என்று [illegible] கொண்டுவிட்டாள். ஆனால் தர்காவோ வேண்டுமென்றே தன்னைக் குத்திக் காண்பிக்க வேண்டுமென்றே 'அக்...' என்று தொடங்கியதாக நினைத்துக் கொண்டு கோபமாக நந்தினியைக் கவனித்தாள்.

நவீனிடம் வந்த நந்தினி, ''தேங்க்ஸ். அப்பா [illegible] மின்!'' என்று சிரித்தபடி தர்காவை மறந்தாள்.

அவளது முகத்தில் வெளிப்பட்ட உணர்வில், ''என்னாச்சு நந்தினி?'' என்று கேட்டான்.

''ஒண்ணுமில்லை நவீன். சும்மா தான். தேஜா! [illegible] மலை! இங்கே வா. இந்தப் பூவைப் போய் வாசலி லிருக்கற அக்காகிட்ட கொடுத்துடுறியா? தேங்க்ஸ்டா'' என்று கூறியவள், அங்கிருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்தாள்.

அலுத்துக் களைத்திருப்பவள் போன்று இருந்தவளை ஆதுரத்துடன் பார்த்தவன், அவளருகில் உட்கார்ந்து, ''என்ன நந்தினி, ரொம்ப டயர்டா?'' என்றான் அன்புடன்.

''ம்ம். கொஞ்சம். நீங்களும் ஸ்ரீதரும் எப்படி பிரண்ட்ஸ்?'' என்றாள் ஆர்வமாக.

''எங்க அம்மாவும் ஸ்ரீதர் அப்பாவும் எப்படியோ சொந்தம். எனக்கு எப்படின்னு தெரியாது. வருஷா வருஷம்

[illegible] கோவில் திருவிழாவுக்குப் போகும் போது [illegible] குடும்பத்தோட வருவான். அப்படித் [illegible],'' என்றான்.

மேலும் சில நிமிடங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு [illegible] ''ரொம்ப நேரம் பேசிக்கிட்டு இருந்துட்டோம் [illegible] நிஷா தேடுவா. நவீன், பொண்ணோட ரூமுக்கு [illegible] கொண்டு வரச் சொல்றீங்களா? ப்ளீஸ்!'' என்று [illegible] சம்மதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அங்கிருந்து சென்றாள்.

நந்தினி செல்வதையே பார்வையால் பின் தொடர்ந் [illegible] அவளுக்காக சோடாவை எடுத்து வருவதற்காகத் [illegible] சென்றான்.

சில நிமிடங்கள் கழித்துப் பெண் அறையிலிருந்து, ''உனக்கு என்ன எடுத்துட்டு வரணும்னு சொன்னே [illegible]?'' என்று உள்ளே திரும்பிப் பார்த்தபடியே வெளியே வந்தாள் நந்தினி.

நவீனும் அப்போது தன் இரு கரங்களிலும் இரண்டு சோடாவை ஏந்திக் கொண்டு தன்னைப் பின் தொடருபவரிடம் பேசியபடி அவளைக் கவனிக்காமல் [illegible]. ஒருவர் மற்றவர் மீது மோதிக் கொண்டனர்.

''அச்சோ! சாரி நந்தினி! நான் கவனிக்காமல் வந்துட்டேன். வலிக்குதா?'' அவன் தோளுடன் தன் தோள் இடித்த இடத்தைத் தடவி விட்டுக் கொண்டிருப்பவளிடம் வருத்தமாகக் கேட்டான் நவீன்.

''லேசா தான். நோ ப்ராப்ளம். நானும் நிஷாகிட்ட பேசிக்கிட்டே சரியா கவனிக்கலை,'' என்றவள், அப்போது தான் அவன் கொண்டு வந்த சோடாவைப் பார்த்தாள்.

"நீங்க எதுக்கு நவீன் இதை எடுத்துட்டு வந்தீங்க? வேற யாருகிட்டேயாவது கொடுத்து அனுப்பியிருக்கலாமே?"

உடன் வந்தவரை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு, அவளிடம் ஒன்றைத் தந்தவன், தானும் ஒன்றைப் பருக ஆரம்பித்தான்.

அவளுடன் நடந்தபடியே, "எல்லோரும் ஏதோ வேலையா இருந்தாங்க. சின்ன வேலை தானே? உங்களை எடுத்துட்டு வருவதில் எனக்கு ஒரு சின்ன சந்தோஷம்," என்றவன், அவளின் குழப்பமான பார்வையில் புருவத்தை உயர்த்தி லேசாகப் புன்னகை புரிந்தான்.

வறண்ட தொண்டையைச் சோடாவால் நனைத்தவள், "ரொம்ப தேங்க்ஸ் நவீன்!" என்று சொல்லவும், "நந்தினி... நான் உன்னிடம்... கொஞ்சம்..." என்று அவன் பேச ஆரம்பிக்கும் பொழுதே அருகில் ஆள் அரவம் தெரிய, பார்வையை நந்தினியிடம் இருந்து திருப்பினான்.

கைக்கெட்டிய தூரத்தில் வந்த பெண்மணியைக் கண்டு, "அச்சோ! இவங்க எங்கே வந்தாங்க?" என்று மெல்லிய குரலில் புலம்பியபடி லேசாகப் பின் தங்கினான் நவீன்.

அவனிடம் என்னவென்று விசாரிக்க நேரமின்மையால், "அப்புறம் பார்க்கலாம் நவீன். எனக்குக் கொஞ்சம் வேலையிருக்கு," என்று அவனிடம் கூறிவிட்டு, நவீனை நோக்கி இரை தேடும் பருந்தைப் போன்று வந்தவரைப் பார்த்துக் கொண்டே அங்கிருந்து அகன்றாள்.

வேறு வழியின்றிப் போக நவீன், "ஹலோ ஆண்ட்டி! நீங்களும் வந்திருக்கீங்களா? அங்கிள் வரலையா?" என்று விசாரித்தான்.

தன் பெருத்த உடலை ஒரு நாற்காலியில் நுழைக்க முடியாமல் நுழைத்து அமர்ந்த கமலா, அவனையும் அருகில் உட்காருமாறு சைகை காண்பித்தார்.

"அங்கிள் வரலை. எங்கே சரஸ்வதியும், ராஜேந்திரனும் வரலையா?" என்று அவனின் பெற்றோரை விசாரித்தார்.

"ஹரிணிக்குப் பயங்கர வேலை. அதனால அம்மா அப்பா ரெண்டு பேரும் வரலை. நீ தான் இனி எல்லா இடத்துக்கும் போய் எல்லோரையும் தெரிஞ்சுக்கணும் அப்படின்னு சொல்லிட்டாங்க," என்று விவரம் கூறினான் நவீன்.

கூடவே, 'நீங்க இங்கே இருப்பீங்கன்னு தெரிஞ்சிருந்தால் நான் இந்தப் பக்கமே தலை வைச்சுப் படுத்திருக்க மாட்டேன்!' என்றும் நினைத்துக் கொண்டான். அவன் ஏன் அப்படி நினைத்தான் என்றதின் காரணத்தையும் கமலாவே விளக்கினார்.

"உடம்புக்கு ஒண்ணுமில்லை இல்ல? அப்போ சரி. ஹரிணி இப்போ ஜிப்மரில் மெடிக்கல் முடிச்சுட்டு ஹௌஸ் சர்ஜன் செய்றா தானே? நல்லா இருக்காளா? விஷாலியும் வந்திருக்கா கல்யாணத்துக்கு. அவங்க அத்தையை... அதான் உங்க அம்மா சரஸ்வதியை விசாரிச்சுக்கிட்டே இருந்தாள். இதுவரையும் இங்கே தான் என் கூடவே இருந்தாள். அதுக்குள்ள எங்கே போனாளோ?" சுற்றும் முற்றும் தன் அருமை மகள் விஷாலியைத் தேடினார்.

"எனக்குக் கொஞ்சம் வேலையிருக்கு ஆண்ட்டி. அப்புறம் பார்க்கலாம்..." என்று எழப் போனவனைக் கையைப் பிடித்திழுத்து உட்கார வைத்தார் கமலா.

''அம்மா உட்காருப்பா. உன் கூடப் பேசணும். எத்தனை தடவை உன்கிட்ட கேட்டுக்கிட்டு இருக்... நீ பிடியே கொடுத்துப் பேச மாட்டேங்கற. உன்... கிட்ட கேட்டால்... 'என் பையன் இஷ்டம் தான்...' சொல்றா. அதான் இந்தத் தடவை நேரடியா... ஒண்ணு பேசிடலாம்னு. எனக்கு இந்தக் கல்யாணம்... போறதுக்குள்ள, நீ ஒரு நல்ல முடிவைச் சொல்லிட்டு... போ. விஷாலிக்கும் எத்தனையோ இடத்தில் இருந்து... கேட்கிறாங்க... ஆனால் நான் தான் நமக்குள் இருக்... உறவு விட்டுடக் கூடாதே...'' என்று தூரத்து உறவை நெருங்கிய உறவாக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார்.

மின்சார நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தவன் மாதிரி தவித்தவன் பேசு முன் தானே தொடர்ந்தவர், ''விஷா லியும் போன வருஷமே படிப்பை முடிச்சுட்டா. உன்னைத் தான் கல்யாணம் செய்துக்குவேன்னு ஒத்தைக் காலில் நிக்கிறா. உங்க ரெண்டு பேருக்கும் கல்யாணம் செய்து வைச்சுட்டால்... அப்புறம் நான் நிம்மதியா இருப்பேன்,'' என்றார்.

நிறையத் தயக்கத்துடனும், 'எத்தனை முறை தான் இவர்களிடம் ஜாடையாகவும், நேரிடையாகவும் சொல்லி யாகி விட்டது,' என்ற எண்ணத்துடனும் நவீன், ''ஆன்ட்டி! நான் நிறையத் தடவை உங்ககிட்டேயும் விஷாலி கிட்டேயும் மறைமுகமாச் சொல்லிப் பார்த்துட்டேன். எனக்கு அந்த மாதிரி ஒரு எண்ணம் எப்பவும் அவளைப் பார்த்து வந்ததில்லை. நீங்க வேற ஒரு நல்ல பையனாப் பார்த்து அவளுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைங்க,'' என்றான்.

ரெண்டில் ஒன்றை இந்த முறை நேரடியாகவே தான் சொன்னான். ஆனால் அந்தக் கமலாவோ தான்

...கொண்டிருக்கும் பதில் கிடைக்கும் வரை ...இல்லை.

''இப்பவே எதுக்கு எண்ணமில்லைன்னு நினைக்க ...லைப்படணும்? நீ விஷாலியைப் பார்த்து நாளிருக் ...ம் இல்லை? இப்போ அவளைப் பாரு. அதுக்குப் பிறகு நீ என்ன சொல்றே என்று நான் பார்க்கிறேன்,'' என்றார் அவர் விடாமல்.

தன் பெண் மீதிருந்த நம்பிக்கை, கர்வம் அவர் பேச்சில் வெளிப்பட்டது.

''இங்கே தான் எங்கேயாவது இருப்பாள். நீ இங்கேயே இரு. எங்கேயும் போயிடாதே. நான் இப்பவே வந்துட்டேன்,'' என்று அவர் அந்தப் பக்கம் நகர்ந்ததும், நவீன் அங்கிருந்து ஒரே ஓட்டமாக அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றான்.

இரவு நிச்சயமும் இனிதே முடிய, இளமைப் பட்டாளம் வட்ட மேஜை மாநாடு நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது திரும்பவும் கமலா 'விடாது கருப்பு' என்பது போல் அவனைத் தேடி வந்து பிடித்துக் கொண்டார்.

''நவீன்! நீ எங்கே போயிட்டே? இதோ பாரு விஷாலியை. நல்லா வளர்ந்துட்டா இல்லே? வணக்கம் சொல்லுடா கண்ணு,'' என்று மகளிடம் சொன்னவர், நவீனிடம் திரும்பி, ''இப்போ சொல்லு. என்னமோ அப்போ 'இஷ்டம் இல்லை' அப்படின்னு சொல்லிட்டு இருந் தியே! இப்ப என்ன சொல்றே?'' வளர்ந்த பெண்ணை வைத்துக் கொண்டு என்ன பேசுவதென்று இங்கிதமில் லாமல் பேசினார் கமலா.

அவர் பெண்ணோ 'இதற்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை. என்னை மன்னித்துக் கொள்!' என்ற பாவனையில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

நவீனும் அவனிடம் ஒரு மன்னிப்புக் கோ...
பார்வையைச் செலுத்தி, "நான் அப்போ சொன்னது...
ஆன்ட்டி இப்பவும், எனக்கு அந்த மாதிரி எண்ணம்...
எதுவும் இல்லை," என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொ...
னான்.

"இப்ப வராட்டி என்ன? கல்யாணத்துக்குப் பிறகு...
வந்தால் போச்சு." தன் உடும்புப் பிடியிலிருந்து விடுவ...
தாகவே இல்லை கமலா.

அந்தச் சமயத்தில் நவீனின் நண்பன் அவனை...
கூப்பிடவும் 'தப்பித்தோம், பிழைத்தோம்' என்று அ...
னுடன் சென்றான் நவீன். ஆனால் விலகி விலகிச் செ...
வனை விட்டால் தானே கமலா?

காதலிப்பவர்கள் கூடத் தான் காதலிப்பவரை இப்படி...
துரத்தித் துரத்தி விரட்டியிருப்பார்களா என்பது சந்தேக...
'நீ போகுமிடமெல்லாம் நானும் வருவேன்... போ...
போ...' என்று கமலா பாட்டுப் பாடாதது ஒன்று தா...
குறை.

அன்று இரவும், அடுத்த நாள் முகூர்த்தத்திற்கு மு...
பல முறையும் அவரிடம் மாட்டியவன், ஒவ்வொரு முறை...
யும் ஒவ்வொரு சாக்கு வைத்துத் தப்பித்துக் கொண்...
டிருந்தான்.

திருமணம் முடிந்து எல்லோரும் 'அப்பாடா!' என்று
உட்கார்ந்திருந்த தருணத்தில் மீண்டும் அவனைப்
பிடித்தார் கமலா.

திருமணத்திற்குப் பின் தன் மகளிடம் எல்லா
உணர்வுகளும் தோன்றுமென்று தான் சொன்னதையே
அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கவும், ஒரு கட்டத்துக்கு
மேல் பொறுமையிழந்தான் நவீன்.

...தேட்டா வம்பா இருக்கு!' என்ற ஆயாசப் பெருமூச்
...ன். "ஆன்ட்டி! அதுக்குச் சாத்தியக்கூறே இல்லை
...ன்ட்டி. ப்ளீஸ் புரிஞ்சுக்கோங்க," என்றவன் தயக்கத்
...ன், "நான்... என் கூட வேலை பார்க்கும் பெண்ணை
...ரும்புறேன்," என்றான்.

அதைக் கூறும் போதே அவனது முகம் மலர்ந்தது.
...ன்னமோ அவனுக்குப் பெரிய அறிவுரை வழங்கி
...டுவது போல், "வயசுக் காலத்தில் எல்லோரையும்
...ர்த்து வர்றது தானே நவீன்? இதை நாங்க ஒண்ணும்
பெருசா எடுத்துக்க மாட்டோம். நீயும் பெருசா எடுத்துக்
...காதே," என்றார் தன் பிடியிலேயே நின்று கொண்டு.

ஓங்கி அவர் தலையில் அடிக்கலாம் போல் வந்த
கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, இத்தனை
நேரமிருந்த இலகு பாவனை மறைந்து, குரல் கடினமுற,
"ஆன்ட்டி! எனக்கு அவள் கூடக் கல்யாணமே ஆயிடுச்சு!"
'என்னைப் பொறுத்தவரை' என்று மனதில் நினைத்
தவன். "இப்பவும் ஒண்ணுமில்லையா?" என்றான்
புருவத்தை உயர்த்தி.

சில நிமிடங்கள் வாயைப் பிளந்தவர், "எங்களுக்குத்
தெரியவே தெரியாதே?! ச்ச.. ச்ச.. நீ அப்படிப் பட்ட
பையனெல்லாம் இல்லைப்பா. என் கூடத் தமாஷா
செய்ய நீ!" என்றவர், அவனின் பார்வையில் உறுதியைக்
காணவும், "என்னால் நம்பவே முடியலை. உன் மனை
வியைக் கொஞ்சம் கண்ணில் காட்டு. பார்க்கலாம்,"
சவால் விடுவது போன்று கூறினார் கமலா.

அவருக்கோ, 'இருந்தால் தானே கண்ணில் காட்ட
முடியும்?' என்ற நினைப்பு.

நவீன் தாடையைத் தடவிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த
கமலா, "போட்டோ இருந்தால் கூட எனக்கு ஓகே தான்,"
என்று 'நெகோஷியேட்' செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்போது நந்தினி சரியாக அந்தப் பக்கம் ...டுகள படை சூழச் சிரித்துக் கொண்டே வரவும், ... கொஞ்சம் கூடத் தயக்கமேயில்லாமல், "இதோ! ... சேலையில் பசங்க கூடப் போறா இல்ல... அவள் ... என் மனைவி. பேரு நந்தினி. நல்லா அழகா இருக்கா இல்ல?" என்று கண்ணும் முகமும் மலரப் புன்னகை... தான்.

நந்தினியும் அப்போது நவீனைப் பார்த்து, போகிற போக்கில் தலையசைப்புடன் கூடிய புன்னகையை சிந்திவிட்டுப் போனாள்.

அவர் அப்போதும் நம்பாதது போல் பார்க்கவும், 'எப்படியோ போங்க' என்ற பாவனையில் நவீன், "இனி மேலாவது விஷாலி பேச்சை விட்டுடுங்க ஆன்ட்டி. புரிஞ்சுக்குவீங்கன்னு நினைக்கிறேன். வரேன் ஆன்ட்டி," என்று கண்டிப்புடன் கூறிவிட்டு, அங்கிருந்து சென்றான்.

இதை அருகிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த துர்காவிற்கு ஒரு பக்கம் இடி விழுந்தது போலிருந்தாலும், ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது. இது போதுமே இந்தத் திருமணத்தை நிறுத்த அவளுக்கு!

நவீனின் பின்னோடு சென்று, "ஹலோ சார்! நில்லுங்க... நில்லுங்க!" என்று நவீனை நிற்குமாறு அழைத்தாள் துர்கா.

"என்னையா...?" முன்னே பின்னே அறிமுகம் இல்லாதவர்கள் தன்னை எதற்கு நிற்கச் சொல்ல வேண்டுமென்ற குழப்பத்தோடு நின்றான் நவீன்.

"உங்க பேரு...?" என்று ஆரம்பித்தாள் துர்கா.

"நவீன். நீங்க...?" என்று கேட்டவனைக் கவனிக்காதவள் போல, "உங்களுக்கும், நந்தினிக்கும் கல்யாணம்

ஆகிடுச்சென்று சொன்னீங்களே! அது உண்மையா?" என்று கேட்டாள் ஒரு குறுகுறுப்பான பார்வையை வீசியபடி.

ஒருவேளை இவள் கமலா அனுப்பிய ஆளோ? அவன் சொன்னது உண்மையா என்று சரி பார்க்க அனுப்பியிருப்பாரோ என்று நினைத்தவன் துர்காவைக் கூர்மையாகப் பார்த்தான்.

ஆனால் கமலா அவரின் குணத்திற்குத் தன் மகளுக்குப் பார்த்திருந்த வரன், வேறொரு பெண்ணைத் திருமணமே செய்து கொண்டானென்று எந்த நிலைமையிலும் வெளியே சொல்லவே மாட்டார். அது தெரிந்து தானே, சிறு தயக்கம் கூட இல்லாமல் அவரிடம் திருமணம் என்றெல்லாம் சொன்னது? இது வேறு யாரோ! தாங்கள் பேசியதை ஒட்டுக் கேட்டுவிட்டு வம்பு வளர்க்க வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தான்.

நவீன் கமலாவிடம் கூறியது பொய்யென்று பார்த்தால் பொய் தான். ஆனால் அது நவீனைப் பொறுத்த வரை முழு உண்மையும் கூட. அவன் தான் அவளைக் காதலிப்பதாகக் கூறினான். நந்தினி தன்னைக் காதலிப்பதாக இல்லை.

அதே மாதிரி, தனக்கு அவளுடன் திருமணமே முடிந்து தான் விட்டது... அவன் மனதளவில். அவள் தான் இந்த ஜென்மத்தில் தனக்கு மனைவி என்பதில் எந்த மாற்றமுமில்லை என்பதில் உறுதியாகவும் இருந்தான்.

அதற்காகத் தானே பாண்டிச்சேரி சென்று பேச்சைத் தொடங்குவது!

இருப்பினும் கமலாவிடம் கோவையாகச் சொன்னவனால் துர்காவிடம் 'ஆமாம்' என்று கூற முடியவில்லை.

அப்போது நந்தினி சரியாக அந்தப் பக்கம் வரவும், [illegible] டுகள் படை குழச் சிரித்துக் கொண்டே, கொஞ்சம் கூடத் தயக்கமேயில்லாமல், "இதோ! [illegible] சேலையில் பசங்க கூடப் போறா இல்ல.. அவள் [illegible] என் மனைவி. பேரு நந்தினி. நல்லா அழகா இருக்[illegible] இல்ல?" என்று கண்ணும் முகமும் மலரப் புன்[illegible] தான்.

நந்தினியும் அப்போது நவீனைப் பார்த்து, [illegible] போக்கில் தலையசைப்புடன் கூடிய புன்னகை[illegible] சிந்திவிட்டுப் போனாள்.

அவர் அப்போதும் நம்பாதது போல் பார்க்க[illegible] 'எப்படியோ போங்க' என்ற பாவனையில் நவீன், "இனி[illegible] மேலாவது விஷாலி பேச்சை விட்டுடுங்க ஆன்[illegible] புரிஞ்சுக்குவீங்கன்னு நினைக்கிறேன். வரேன் ஆன்ட்டி" என்று கண்டிப்புடன் கூறிவிட்டு, அங்கிருந்து சென்றான்.

இதை அருகிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த துர்காவிற்கு ஒரு பக்கம் இடி விழுந்தது போலிருந்தாலும், ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது. இது போதுமே இந்தத் திருமணத்தை நிறுத்த அவளுக்கு!

நவீனின் பின்னோடு சென்று, "ஹலோ சார்! நில்லுங்க... நில்லுங்க!" என்று நவீனை நிற்குமாறு அழைத்தாள் துர்கா.

"என்னையா...?" முன்னே பின்னே அறிமுகம் இல்லா தவர்கள் தன்னை எதற்கு நிற்கச் சொல்ல வேண்டுமென்ற குழப்பத்தோடு நின்றான் நவீன்.

"உங்க பேரு...?" என்று ஆரம்பித்தாள் துர்கா.

"நவீன். நீங்க...?" என்று கேட்டவனைக் கவனிக்கா தவள் போல, "உங்களுக்கும், நந்தினிக்கும் கல்யாணம்

[illegible]ன்னு சொன்னீங்களே! அது உண்மையா?" [illegible] என்று கேட்டாள் ஒரு குறுகுறுப்பான பார்வையை [illegible]யபடி.

ஒருவேளை இவள் கமலா அனுப்பிய ஆளோ? அவள் சொன்னது உண்மையா என்று சரி பார்க்க அனுப்பி இருப்பாரோ என்று நினைத்தவன் துர்காவைக் கூர்மையாகப் பார்த்தான்.

ஆனால் கமலா அவரின் குணத்திற்குத் தன் மகளுக்குப் பார்த்திருந்த வரன். வேறொரு பெண்ணைத் திருமணமே செய்து கொண்டாலென்று எந்த நிலைமையிலும் வெளியே சொல்லவே மாட்டார். அது தெரிந்தும் தானே, சிறு தயக்கம் கூட இல்லாமல் அவரிடம் திருமணம் என்றெல்லாம் சொன்னது? இது வேறு யாரோ! [illegible]தாங்கள் பேசியதை ஒட்டுக் கேட்டுவிட்டு வம்பு வளர்க்க வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தான்.

நவீன் கமலாவிடம் கூறியது பொய்யென்று பார்த்தால் பொய் தான். ஆனால் அது நவீனைப் பொறுத்தவரை முழு உண்மையும் கூட. அவன் தான் அவளைக் காதலிப்பதாகக் கூறினான். நந்தினி தன்னைக் காதலிப்பதாக இல்லை.

அதே மாதிரி, தனக்கு அவளுடன் திருமணமே முடிந்து தான் விட்டது... அவன் மனதளவில். அவள் தான் இந்த ஜென்மத்தில் தனக்கு மனைவி என்பதில் எந்த மாற்றமுமில்லை என்பதில் உறுதியாகவும் இருந்தான்.

அதற்காகத் தானே பாண்டிச்சேரி சென்று பேச்சைத் தொடங்குவது!

இருப்பினும் கமலாவிடம் கோவையாகச் சொன்னவனால் துர்காவிடம் 'ஆமாம்' என்று கூற முடியவில்லை.

[illegible]

[illegible] யாருங்க? உங்களுக்கு நான் என்ன சொல்லணும்? [illegible] ஒரு வார்த்தையில் சொல்லவும் முடியாது. [illegible] கடவுள், காதல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமெல்லாம் கேட்கிறவங்களையும், பதில் சொல்றவங்களையும் பொறுத்தது. இருக்குன்னா இருக்கு... இல்லைன்னா இல்லை. ஆனால், அது உங்களுக்குப் புரியுமான்னு தெரியலை," என்று அவனைக் குறுக்கிட்டாள் துர்கா.

அதிகாரமாக, "சுத்தி வளைச்ச என்ன பேச்சு? கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி நீங்க சொன்னதையே திருப்பிக் கேட்டால் எனக்கே உபன்யாசமா? ஆமாம், இல்லை என்று சொல்லவேண்டியது தானே?" என்று இப்போது பேசும் தொனியே வித்தியாசமாய் இருந்தது துர்காவிற்கு.

[illegible] அழைப்பு வந்தது.

"ஹாய் நந்தி!" சில நொடிகள் [illegible] "ஓ... சாரி... [illegible]" முன்னே அழைப்புத் துண்டிக்கப்பட [illegible] ஒரே இரைச்சல்! சரியாவே பேச முடியல [illegible] கேக்குது," என்று சலித்தவள், "சொல்லுங்க," என்றாள் துர்காவிடம்.

"போனில் யாரு...? நவீன் - ஆ...?" என்று நவீனைப் பற்றிக் கேட்டாள் துர்கா.

நவீனிடமிருந்து இப்போது தான் அழைப்பு வந்திருந்ததால், அதே நினைவாக, தனக்கு வந்த அழைப்பைப் பற்றி இவள் என்ன கேட்பது என்று கூட நினைக்காமல், முகம் மலர, "உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? சரியா சொல்லிட்டீங்க. இருந்தாலும் நீங்க ரொம்ப ஸ்மார்ட் தான். எதையும் மறைக்க முடிய மாட்டேங்குது," என்றாள்

விளையாட்டாக. இதுவே [illegible] தெரியாமல்!

என்ன திண்ணக்கம் இருந்தால் என்னிடமே [illegible] முடிய மாட்டேங்குதுன்னு' சொல்லுவே? என்று [illegible] கொண்டே, "நவீயாம்... நவீ... அப்படித் தானே [illegible] லமா கூப்பிடறது?" என வெறுப்புடன் சொல்லி[illegible] "உனக்கு நிஜமாகவே நவீனைத் தெரியுமா?" [illegible] கண்ணில் கூர்மையுடன் வினவினாள் துர்கா.

நந்தினி வெகுளியாக, "ஏன் தெரியாம? [illegible] தெரியுமே. ஒரே காலேஜ்ல தான் படிச்சோம். இப்போ ஒரே ஆபீஸ் தானே ரெண்டு பேரும்! ரெண்டு பேரும் ஒண்ணா ஊர் சுத்தியிருக்கோம். சொல்லப் போனா [illegible] அடிக்காத லூட்டியே இல்லை," என்றாள்.

கண்களில் குரோதத்துடன் துர்கா பார்க்க, அதை கவனிக்காமல், "எக்ஸ்க்யூஸ் மீ! எனக்கு கால் வலிக்குது," என்று வேறு பக்கம் நகர்ந்தாள் நந்தினி.

'என்னையா அலட்சியம் செய்கிறாய்?' என்ற கோபத்துடன் அவளை உறுத்தவள், தன் தாய் ஆதிலக்ஷ்மியைத் தேடிக் கொண்டு சென்றாள்.

"நான் முதலில் சொன்னப்போ மட்டும் 'உன் நந்தி[illegible] ஒத்து வராதுன்னு சொன்னீங்க இல்லை?' இப்போ பாருங்க. அந்த நவீன் என்னடான்னா அவனுக்கு நந்தினியோட கல்யாணமே ஆயிடுச்சுன்னு சொல்றான். சரி. இவகிட்ட கேட்டா... இவ... ஒரே காலேஜ், ஒரே ஆபீஸ், ஒண்ணா ஊர் சுத்துவோம் அப்படின்னு பெருமையா சொல்றா. நானே அவங்க ரெண்டு பேரையும் சென்னையில் சேர்த்துப் பார்த்தேன். நான் அப்போ சொன்னால் நீங்க என்னை நம்பலை இல்லை? இப்போ என்ன

[illegible] போறீங்க? இதுக்கு மேலேயும் இந்தச் சம்பந்தம் [illegible] வேணும்னு சொன்னால்... அப்புறம் என்னை நீங்க [illegible] வேண்டியது தான். எனக்கு என் புகுந்த வீட்டில் [illegible] கூட மரியாதையே இல்லாமல் போகணும்னு [illegible] உங்க ஆசை. உங்க இஷ்டத்துக்கு நடத்துங்க," என்று துர்கா முகாரி பாடவும், அவள் தாய்க்கு இவளை நம்பித் தான் ஆக வேண்டியதிருந்தது.

கறக்கிற மாட்டை ஆடியோ இல்லை பாடியோ கறப்பார்கள். இங்கு துர்கா அழுதும், ஆர்ப்பாட்டம் செய்தும் அவள் தாயைக் கரைத்து, அவளின் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டாள்.

13

நிஷாவின் திருமணம் நல்லபடியாக முடிந்ததும், நந்தினி நேரடியாகச் சென்னை செல்வது மாதிரியும், பெற்றோர் திருச்சி திரும்புவது மாதிரியும் தான் ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ராமமூர்த்தி மகளை வீட்டிற்கு வருமாறு வற்புறுத்த, நந்தினியும் ஒரு தடவைக்கு மேல் மறுபேச்சுப் பேசாமல் அவர்களுடன் திருச்சிக்குத் திரும்பினாள்.

வரும் வழியில் இரண்டு முறை தந்தையின் முகம் சரியில்லாமல் இருப்பதைக் கண்டு, "அப்பா! ஏதும் பிரச்சனையா? உங்க முகமே சரியில்லையே!" என்று வினவியதற்கு, "வீட்டில் போய்ப் பேசிக்கலாம் நந்தினி," என்று முடித்துவிட்டார்.

நந்தினிக்குத் தந்தையின் முக வாட்டத்திற்கான காரணம் அறிந்து கொள்ளாமல் தலை வெடித்துவிடும் போல இருந்தது.

வீட்டு வாசலுக்கு வந்ததுமே நந்தினி, "இப்ப வாவது சொல்லுங்கப்பா, என்ன பிரச்சனைன்னு," என்று பொறுமையிழந்த குரலில் வினவினாள்.

இதற்கு மேல் அமைதியாக இருக்க முடியாது என றெண்ணிய ராமமூர்த்தி, "துளசி! குமார் இருக்கிறானா பாரு. அவனையும் கூப்பிடு. நீங்க ரெண்டு பேரும் பெட்டியை வைச்சுட்டு வாங்க," என உணர்ச்சியற்ற குரலில் பணித்தார்.

மற்ற மூவரும் அவரது முகத்தையே ஒருவித பரப்புடன் நோக்க, "ராஜேஷ் வீட்டிலிருந்து பேசினாங்க துளசி. அவங்களுக்கு இந்தக் கல்யாணத்தில் விருப்ப மில்லையாம்," என்று கவலை தோய்ந்த குரலில் மொழிந் தார்.

நந்தினி அதிர்ச்சியுடன் தந்தையையே பார்க்க, துளசி "என்னங்க சொல்றீங்க?" என்று கேட்டு முடிப்பதற்குள் கண்ணிலிருந்து அருவியாய்க் கொட்டியது.

குமார், "என்னப்பா? என்ன காரணம் சொன்னாங்க? உறுதி செய்யறதுக்கு முன்னாடி போனுக்கு மேல் போன் பேசினாங்க. இப்போ என்னாச்சு?" என்று சீறினான். இளரத்தம் அல்லவா... அதனால் தான் இத்தனை சீற்றம்.

கண்ணை மூடித் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண் டவர், "கண்ணம்மா! இங்கே வாடா," என்று மகளை அழைத்து, அவள் தலையைக் கோதியவர், "அப்பா கேட்கிறேனென்னு தப்பா எடுத்துக்கக் கூடாது. உனக்கு ராஜேஷுடன் கல்யாணம் பேசியதில் முழு சந்தோஷமா?" என்று அபிப்ராயம் கேட்டார்.

இதற்கும் திருமண நிச்சய முறிவிற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று புரியாமல், இருப்பினும் தன் இப்

போதைய எண்ணத்தையும் விளக்கி விடும் நோக்கில், ...த்துடன், "ராஜேஷைப் பிடிக்காமல் இருக்கக் காரணம் ஏதுவும் இல்லையேப்பா? ஆனால்... ஆனால்... ரெண்டு நாள் பேசியதில் கொஞ்சம் ஓவர் ப்ரொடக்ட் பண்ற மாதிரி இருந்ததுப்பா. ஒரு அன்பா, அக்கறையா 'டேக் கேர்' என்று சொல்றது வேற... எதுக்கெடுத்தாலும் ஏதோ நான் சின்னக் குழந்தை மாதிரி 'ஜாக்கிரதை... பத்திரம்' என்று சொல்லிட்டே இருக்கிறது வேறப்பா. இதே மாதிரித் தொடர்ந்தால் எனக்கே ஒரு சில சமயம் தனியாப் போறதுக்குப் பயம் வந்துடும்னு கூடத் தோணி இருக்கு. ஆனால்... ரெண்டே நாளில் மூச்சு முட்டுற மாதிரி இருந்தது. பட்... நான் எதுவும் தப்பு பண்ண லைப்பா," என்று தன் பங்கிற்கு விளக்கம் சொன்ன வள், தந்தையின் கைகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு, அவர் மடியிலேயே தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டாள். துளசியின் கண்களிலிருந்து இன்னும் கண்ணீர் அருவி நிற்கவேயில்லை.

மகளின் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தவர், "என்னடா, உன்னை யாராவது தப்புப் பண்ணினதா சொன்னாங்களா? என் பொண்ணு மேல் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்குடா!" என்று சொல்லித் தன் தொண்டை அழுத்துவதை உணர்ந்து சரி செய்து கொண்டார் ராமமூர்த்தி.

இதனால் தான் நந்தினியின் முகம் துளசி விசாரிக்கும் பொழுது இருண்டதோ என்று ராமமூர்த்திக்குத் தோன் றியது.

அவர் சற்றே ஆசுவாசமடைந்ததும், வருத்தத்துடன், "என்னப்பா காரணம் சொன்னாங்க?" என்று மெதுவாக வினவினாள் மகள். அவளுக்கு இது நின்று போனதில்

வருத்தம் துளியும் இல்லையென்றாலும், [illegible]
ஒருவன் வேண்டாம் என்று சொல்வதா என்ற [illegible]
இருந்தது. அதற்கான காரணமும் தெரிய [illegible]
யிருந்தது.

அவளை வருத்தப்படுத்தி விடக்கூடாது என்று [illegible] மெதுவாக, "நீ யாரையாவது லவ் பண்றியாடா?" என்று கேட்டவரை, ஆச்சரியத்துடன் நிமிர்ந்து முகத்தைப் பார்க்க, அவர் முகத்தில், 'இதை உன் மேல் நம்பிக்கையில்லாமல் கேட்கலை,' என்கிற பாவம் இருந்தது.

குமார் இன்னமும் கோபம் குறையாமல், "என்னப்பா யாரோ சொல்றதை வைச்சுட்டு நம்ம பொண்ணுகிட்ட இந்த மாதிரிக் கேள்வி கேட்கறீங்க? அவள் ஏதுமிருந்தால் நம்மிடம் சொல்லியிருக்க மாட்டாளா?" என்றான்.

துளசி, "அந்த மாதிரி என்று காரணம் சொன்னாங்களா? ஏற்கெனவே நம்ம சொந்தக்காரங்ககிட்ட நந்தினிக்குக் கல்யாணம் பேசி முடிச்சாச்சுன்னு சொல்லியிருக்கேனே? இப்படிக் கடைசியில் மாத்திப் பேசுவாங்களா? நல்ல மனுஷங்கன்னா ஒரு சொல்லுன்னு இருக்க வேண்டாமா? அப்படி என்ன என் பொண்ணுகிட்ட குறை கண்டுட்டாங்க, இப்படி அபாண்டமா சொல்றதுக்கு?" என்று அரற்றினார்.

நந்தினி மட்டும் உணர்ச்சியற்ற குரலில், "நான் யாரையும் லவ் பண்ணலைப்பா. குமார் சொல்ற மாதிரி, அப்படிச் செய்திருந்தால் உங்களிடம் வந்து தைரியமா சொல்ற அளவுக்கு, எங்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கீங்க," என்று உறுதி செய்தாள்.

ராமமூர்த்தியின் கண்கள் லேசாகக் கலங்க, தன்னைச் சமாளித்தபடி, "அவங்க... அதோட நிறுத்திக்கலைடா.

[illegible] ளமே முடிஞ்சுடுச்சுன்னு சொல்[illegible] என்று திக்கித் திணறிச் சொல்லி முடித்தார்.

[illegible] எதுக்கு இந்தச் சோதனை?" என்று கலங்[illegible] "என்னங்க எதை வைச்சு இப்படிச் சொல்றீங்[illegible] கேட்க வேண்டியது தானே? அங்கேயே என்[illegible] சொல்லியிருந்தால் அந்த அம்மாகிட்ட கல்யாண[illegible] வைச்சே நாலு வார்த்தை நேரடியாகவே [illegible]டுப்பேன்," என்று மூச்சு வாங்கப் பேசினார்.

"இவங்களையெல்லாம் வரதட்சிணை கேட்கிறதா [illegible] போலீசில் பிடிச்சுக் கொடுக்கணும். ச்சே! நானே அவங்களை நேரில் பார்த்து நாலு கேள்வி கேட்டு வரேன்ப்பா," என்று தன் பங்கிற்குச் சொன்னான் குமார்.

"பொறுமை குமார்," என்று மகனிடம் சொல்லிவிட்டு, "நந்தினி! உனக்கு உங்க ஆபீசில் வேலை பார்க்கிறவங்களில் யாரையாவது நவீன் என்று தெரியுமா?" என மகளிடம் விசாரித்தார்.

"நவீன் - ஆ? உங்களுக்கு நவீனா தெரியுமேப்பா. நாங்க ஒரே வீட்டில் தானே தங்கியிருக்கோம். நவீன் அவளுடைய பிரண்ட் தான். அப்படித் தான் எனக்கு அவர் அறிமுகம். நான் கூட அன்னைக்கு உங்களைக் காரைக்குடியில் வைச்சு அறிமுகப்படுத்தணும் என்று சொன்னேனே?" என்றாள் நந்தினி.

எதையும் மறைக்க வேண்டுமென்றால், இத்தனை வெளிப்படையாக மகள் பேசுவாளா என்று யோசித்தார் ராமமூர்த்தி.

தந்தையின் யோசிக்கும் பாவனையைப் பார்த்ததும், "என்னப்பா? அன்னைக்கு அந்த துர்கா கூட வந்து இதே மாதிரி நவீனாவைத் தெரியுமான்னு கேட்டாங்க.

நிலவருள் நவீனைத் தெரியுமென்று [illegible]
அவங்க ரெண்டு பேரையும் எதுக்கு [illegible]
எதுக்கு?" என்று புரியாமல் விழிவிழித்தாள்.

"என்னதாங்க சொல்றீங்க? எனக்கு [illegible]
புரியலை. கொஞ்சம் தெளிவா தான் சொல்லுங்க [illegible]
என்று நானி பொறுமையிழந்து வினவினாள் [illegible]

"அந்தப் பையன் நவீன் தான் அவனுக்கு [illegible]
பொண்ணுக்கும் கல்யாணமே ஆகிடுச்சுன்னு [illegible]
வைச்சிட்டு சொல்லியிருக்கான். அந்த நர்ஸ் [illegible]
ரெண்டு பேரும் ஒண்ணா பைக்கில் போனாங்க [illegible]
காலாங்குடிக்கு டவுனில் ஒண்ணா வந்தாங்க [illegible]
மாதிரி சொல்றாங்க. நான் எதாவது கேள்வி கே[illegible]
நடுவில் திருச்சிக்கு வந்து உங்க கூடச் சேர்ந்து [illegible]
வேண்டியது நானே உங்க பொண் என்று [illegible]
ஜாதகமா எல்லாமே திருப்பிக் கேட்கிறாங்க. [illegible]
சமயம் இல்லாதவங்ககிட்ட என்ன பேச்சுன்னு [illegible]
வந்துட்டேன். நாளைக்குக் கல்யாணத்துக்கு [illegible]
இந்த மாதிரி சந்தேகப்பட்டிருந்தால் என்ன ஆகி[illegible]
கும்?" என்று தெளிவாகச் சொன்னாலும், ராமமூர்த்தி [illegible]
பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் அவர் [illegible]
இருந்த கவலை முழுவதுமாய்ப் பிரதிபலித்தது.

ஒருவேளை நவீனைப் பற்றி நர்ஸ் கேட்டதைத் [illegible]
தவறாக நவீனா என்று புரிந்து கொண்டு உ[illegible]
வைத்திருக்கிறேனா?

நவீனா என்று இருந்தாலும் தன் தந்தையிடம் நவீனு[illegible]
காகப் புரிந்து பேசினாள்.

நந்தினி பொறுப்பாக, "இல்லைப்பா! நவீன் ரொம்ப
நல்ல மாதிரிப்பா. கட்டாயம் இந்த மாதிரியெல்லாம்

[illegible] மாட்டாங்க!" என்று நம்பிக்கை மிகுந்த
[illegible] சொன்னாள்.

"அப்படின்னா எதுக்கு நந்து நர்ஸ் தேவை
[illegible] அவன் பொய்யா இருக்கணும்? உண்மை
[illegible] இருக்கும் பொழுது அவ்வளவு தைரியமா
[illegible] சொல்ல மாட்டாங்க நந்து?" என்று அவன்
[illegible] குழப்பித் தங்கையையும் குழப்பினான்.
[illegible] கவலையுடன் நந்தினி வாட, அவள்
[illegible] அவளுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் விதமாக,
[illegible] எதுக்கும் இன்னொரு தடவை
[illegible] வீட்டுக்கு நம்ம விளக்கம் சொல்லலாம் நந்து.
[illegible] செய்து நம்ம [illegible] அப்படியும் அவங்க உண்மை தான்னு
[illegible] சொன்னால் அந்த நவீனிடமே மறுபடி
[illegible] விசாரிக்கலாம். நீ ஒண்ணும் கவலைப் படாதே!"
என்று தன் யோசனையை முன் மொழிந்தான்.

மீண்டும் ராஜேஷின் வீட்டில் நவீனைப் பற்றி உறுதி
[illegible] சொல்லவும், குமாரும், ராமமூர்த்தியும் நிலாவின்
[illegible] மூலம் நவீனின் முகவரியைப் பெற்றுக்
கொண்டு பாண்டிச்சேரிக்குக் கிளம்பிச் சென்றனர்.

தந்தையும், சகோதரனும் கிளம்புவதற்கு முன்னர்
[illegible] தன் தாயிடம், "நவீன் அந்த மாதிரியெல்லாம்
கிடையாதுன்னு சொல்லுங்கம்மா. இப்படி நேரடி போய்
விசாரிச்சால், நாம அவர் மேல் சந்தேகப்பட்டு விசாரிக்
கிற மாதிரி தானேம்மா இருக்கும்? என்கிட்டே அவர்
போன் நம்பர்...!" என்று அவசரமாகத் தன் செல் போனில்
எண்ணைத் தேடியவளுக்கு நவீனின் எண் கிடைக்க
வில்லை.

"குமார்! அவர் ஆபீஸ் நம்பர் இருக்கு குமார். அதுக்கு
போனா கால் செய்து பாரேன். அவர் கூட [illegible]

நீங்களும் நவீனைத் தெரியுமான்னு கேட்டீங்க... அவங்க ரெண்டு பேரையும் எதுக்குப்பா ... மாத்தி?'' என்று புரியாமல் விழித்தாள்.

''என்னதாங்க சொல்றீங்க? எனக்கு ஒண்ணும் புரியலை. கொஞ்சம் தெளிவா தான் சொல்லுங்களேன்'' என்று துளசி பொறுமையிழந்து விளக்கம் கேட்டாள்.

''அந்தப் பையன் நவீன் தான் அவனுக்கும் ... பொண்ணுக்கும் கல்யாணமே ஆகிடுச்சுன்னு ... வைச்சுட்டு சொல்லியிருக்கான். அந்த துர்கா, ... ரெண்டு பேரும் ஒண்ணா பைக்கில் போனதையும், ... காரைக்குடிக்கு ட்ரெயினில் ஒண்ணா வந்ததையும் ... மாதிரிச் சொல்றாங்க. நான் ஏதாவது கேள்வி கேட்டா ... நடுவில் திருச்சிக்கு வந்து உங்க கூடச் சேர்ந்து ... வேண்டியது தானே உங்க பெண் என்று எக்கச்சக்க... ஓராசத்தமா என்னையே திருப்பிக் கேட்கிறாங்க. நம்... சமமா இல்லாதவங்ககிட்ட என்ன பேச்சுன்னு நா... வந்துட்டேன். நாளைக்குக் கல்யாணத்துக்கு அப்புறம் இந்த மாதிரிச் சந்தேகப்பட்டிருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்?'' என்று தேறுதலாகச் சொன்னாலும், ராமமூர்த்தி பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் அவர் மனதில் இருந்த கவலை முழுவதுமாய்ப் பிரதிபலித்தது.

ஒருவேளை நவீனைப் பற்றி துர்கா கேட்டதைத் தவறாக நவீனா என்று புரிந்து கொண்டு உளறி வைத்திருக்கிறேனா?

நவீனா என்று இருந்தாலும் தன் தந்தையிடம் நவீனுக்காகப் பரிந்து பேசினான்.

நந்தினி மறுப்பாக, ''இல்லைப்பா! நவீன் ரொம்ப நல்ல மாதிரிப்பா. கட்டாயம் இந்த மாதிரியெல்லாம்

... மாட்டாங்க!'' என்று நம்பிக்கை மிகுந்த குரலில் சொன்னாள்.

''அப்படின்னா எதுக்கு நந்து துர்கா தேவை ... இல்லாமல் அவன் பெயரை இழுக்கணும்? உண்மை இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது அவ்வளவு தைரியமா பெயர் சொல்ல மாட்டாங்க நந்து?'' என்று அவன் ... தாயும் குழம்பித் தங்கையையும் குழப்பினான்.

சகோதரனைக் கவலையுடன் நந்தினி ஏறிட, அவன் ... குரலில், அவளுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் விதமாக, ''ராஜேஷ் வீட்டுக்கு எதுக்கும் இன்னொரு தடவை போன் செய்து நம்ம விளக்கம் சொல்லலாம் நந்து. கவலைப்படாதே. அப்படியும் அவங்க உண்மை தான்னு ... சொன்னால் அந்த நவீன்கிட்டேயே மறுபடி ... விசாரிக்கலாம். நீ ஒண்ணும் கவலைப் படாதே!'' என்று தன் யோசனையை முன் மொழிந்தான்.

மீண்டும் ராஜேஷின் வீட்டில் நவீனைப் பற்றி உறுதியாகச் சொல்லவும், குமாரும், ராமமூர்த்தியும் நிஷாவின் கணவர் ஸ்ரீதர் மூலம் நவீனின் முகவரியைப் பெற்றுக் கொண்டு பாண்டிச்சேரிக்குக் கிளம்பிச் சென்றனர்.

தந்தையும், சகோதரனும் கிளம்புவதற்கு முன்னர் கூட, தன் தாயிடம், ''நவீன் அந்த மாதிரியெல்லாம் கிடையாதுன்னு சொல்லுங்கம்மா. இப்படி நேராப் போய் விசாரிச்சால், நாம அவர் மேல் சந்தேகப்பட்டு விசாரிக்கிற மாதிரி தானேம்மா இருக்கும்? என்கிட்டே அவர் போன் நம்பர்...'' என்று அவசரமாகத் தன் செல் போனில் எண்ணைத் தேடியவளுக்கு நவீனின் எண் கிடைக்கவில்லை.

''குமார்! அவர் ஆபீஸ் நம்பர் இருக்கு குமார். அதுக்கு வேணா கால் செய்து பாரேன். அவர் கூட பைக்கில்

போனதோ, காரைக்குடியில் ஒரே டென்ஷன் [illegible] எல்லாமே கோலாகலமா நடந்தது. அதுக்காக இ[illegible] என்று புலம்பிய சகோதரிக்கு ஆறுதல் [illegible] தேற்றினான் குமார்.

அவனால் வேறெதுவும் செய்ய முடியவி[illegible] தங்கைக்கு இப்படி ஒரு கஷ்டம் வரும் என்று [illegible] கூட நினைத்ததில்லையே! பெற்றோருக்கும் இ[illegible] தலை குனிவு தானே?!

ராஜேஷின் குடும்பத்தின் மீது ஆத்திரமாய் [illegible] நவீனையே நேரில் அழைத்து வந்து அவர்களிடம் [illegible] வார்த்தையாவது கேட்டுத் தன் தங்கை மீது [illegible] பழியைப் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் [illegible] தலை தூக்கியது.

சகோதரி சொன்னது போல் நவீனின் அலுவ[illegible]திற்கு போன் செய்து விசாரித்தால், நவீன் பாண்டிச்[illegible] செல்வதற்காக இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை [illegible] திருப்பதாகத் தெரிய வந்தது. நேரிலேயே சென்று [illegible] வது தான் உசிதம் என்றெண்ணிப் பாண்டிச்சேரி கிளம்பி[illegible]

* * *

நவீன் நந்தினியிடம் தனிமையில் நேரடியாகத் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காததால், பெற்றோர் மூலம் திருமணப் பேச்சைத் தொடங்கலாம் என்று பாண்டிச்சேரி சென்றிருந்தான். அதுவும் நந்தினி வீடு இப்போது தனக்கு உறவினர்கள் எனும் போது பெற்றோர் மூலமாகப் பேச்சை எடுப்பது தான் நல்லது என்றெண்ணினான்.

ஆனால் அவன் வீட்டில் பேச்சை எடுப்பதற்குச் சமய சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது குமாரும்,

[illegible] பாண்டிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். தங்களை [illegible] அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, நவீனுடன் ஏற்கெனவே திருமணம் முடிந்துவிட்டது என்ற காரணத்தால் நந்தினிக்கு உறுதி செய்திருந்த மாப்பிள்ளை வீட்டினர் பின் வாங்கிவிட்டனர் என்ற விஷயத்தைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தார் ராமமூர்த்தி.

இப்படியொரு அதிர்ச்சியை எதிர்பார்க்கவேயில்லை நவீன். நந்தினிக்கு ஏற்கெனவே திருமணம் நிச்சயிக்கப் பட்டுவிட்டதா? எப்போது? தான் சொல்லத் தயங்கித் தயங்கி மிகவும் காலம் தாழ்த்திவிட்டோமோ?

'நந்தினியுடன் எனக்குத் திருமணம் நடந்து விட்டது.' என்று எந்த நேரத்தில் சொன்னேனோ... இப்போது அவள் தனக்கில்லையா என்று நவீன் எண்ணிக் கலங்கினான். எல்லாம் இழந்த மனோ நிலையில் இருந்தவனுக்கு, ராமமூர்த்தி சொன்னதின் பிற்பகுதி அவன் செவியில் மீண்டும் எதிரொலித்தது.

அவர்... அவர் என்ன சொன்னார்... தான் அப்படிக் கூறியதால் அந்தத் திருமணம் நின்றுவிட்டதா...?! இந்தத் தகவலை அறிந்து அவன் இதயம் துள்ளிக் குதிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது கண்டிப்பாகப் பொய்யாகி விடும். சந்தோஷிக்கவில்லை என்றால் தான் ஆச்சரியமே.

அப்போது இனியும் தனக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிற தென்று மிகவும் மகிழ்ந்தான். உடனேயே அப்படி நினைத்ததற்குத் தன் மீதே கோபம் கொண்டு, பாவம் நந்தினியும், அவள் வீட்டினரும் என்ற குற்ற உணர்ச்சி மேலோங்கியது. தன்னால் தானே அவர்களுக்கு இந்த நிலைமை?

அவனது முகத்தில் அப்பட்டமாகத் தென்பட்ட அதிர்ச்சியைப் பார்த்ததும் குமார், "நீங்க எங்களைத்

தப்பா எடுத்துக்க வேண்டாம். நந்தினி கூட உங்க தம்பி மேல எந்த தப்பும் இருக்காதுன்னு தான் சொன்னாள். அபாண்டமா பழி போடறவங்களுக்குப் பதிலடி கொடுக்கத் தான் உங்ககிட்ட இந்த விஷயத்தைச் சொல்றேன்..." என்று விளக்கம் கொன்னான்.

நவீனுக்கு இப்பொழுது மேலும் குற்ற உணர்வு அதிகமாகியது. தான் விளையாட்டாகச் சொன்ன பொய் இப்படி ஒரு குடும்பத்தின் சந்தோஷத்தையே உடைத்து விட்டதே! அதுவும் நந்தினிக்கு என் மேல் எத்தனை நம்பிக்கையிருந்தால்...?? ஆனால் கூடவே, 'அவள் திருமணம் வேண்டாமென்று போனது நல்லது தான்' என்று அந்த முகம் தெரியா மனிதன் மீது எழுந்த கோப உணர்ச்சியின் காரணமாக, நவீனால் தன் எதிரே அமர்ந்திருந்த ராமமூர்த்தியின் முகத்தையோ, குமாரின் முகத்தையோ ஏறிட முடியவில்லை.

தாய் சரஸ்வதிக்கும், அவனது தந்தை ராஜேந்திரனுக்கும் நவீனின் மௌனம் பயத்தைத் தந்தது. தன் மகனிடம் குற்றமில்லை என்றால் இப்படி மௌனமாக இருக்க மாட்டானே! ஏன் இப்படி?

சரஸ்வதி, "தம்பி! என்னப்பா? அவங்க கேட்கிறாங்க... நீ இப்படி எதுவும் பேசாமல் இருக்கியே!" என்று கலக்கத்துடன் வினவினார்.

நவீனுக்கு வார்த்தைகள் தொண்டைக்குழியில் இருந்து வர மறுத்தாலும், முயன்று, "நான்... நான் இந்த மாதிரி எதுவும் நடக்கும் என்று நினைச்சு... கல்யாணம் நடந்துடுச்சுன்னு சொல்லலை," என்று சொல்லும் பொழுதே, குமார் முகத்தில் கோபம் கொந்தளித்தது.

"அடப்பாவி!" என்று இருக்கையில் இருந்து எழுந்தவனை ராமமூர்த்தி தான், "குமார்! கொஞ்சம் அமைதியா

அந்தத் தம்பி சொல்றதைக் கொஞ்சம் நிதானமா கேளு," என அடக்கினார்.

சரஸ்வதியின் கண்கள் குளமாகவும், ராஜேந்திரன் ஆறுதலாக மனைவியின் கையைப் பற்றினார்.

நவீன், "என்னை மன்னிச்சுடுங்க அங்கிள். நந்தினிக்குக் கல்யாணம் ஃபிக்ஸ் ஆகியிருக்குங்கற விஷயமே எனக்கு இப்போ நீங்க சொல்லித் தான் தெரியும். அங்கே கல்யாண வீட்டில் என்னை ஒரு அம்மா, அவங்க பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துக்கச் சொல்லி ரொம்ப நச்சரிச்சுட்டே இருந்தாங்க. அதான் எனக்கு ஏற்கெனவே கல்யாணம் ஆகிடுச்சு, நந்தினி தான் என் மனைவின்னு சொன்னேன். என்னால் நந்தினிக்கோ, உங்களுக்கோ இப்படியொரு பிரச்சனை வரும்னு எதிர்பார்க்கவேயில்லை..." 'ப்ளீஸ்! என்னைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்!' என்ற பாவனையில் கெஞ்சும் குரலில் விளக்கினான்.

"நவீன்! என்னதான் இருந்தாலும் நீ செய்தது தப்பு," என்று குரலை உயர்த்தி, மகனை அதட்டினார் சரஸ்வதி.

குமார், "நீங்க மன்னிப்புன்னு ஒரே வார்த்தையில் கேட்டுடறீங்க. ஆனால் உங்களைப் பத்தி என் தங்கை 'அவர் அந்த மாதிரிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்... நீங்க போகவே வேண்டாம்'னு தடுக்கிறாள். இப்படி ஒரு காரியத்தை..." என அருவருப்புடன் சொன்னவனை, 'நிறுத்து குமார்!' என்று சைகை செய்தார் ராமமூர்த்தி.

பின்னர் அவரே, "தம்பி! தன் பெண்ணைப் பற்றி இப்படி அநியாயமா சொல்றாங்களேன்னு, பச்சைத் தண்ணி பல்லில் படாமல் என் மனைவி அங்கே அழுது புலம்பறா... எப்போதும் துறுதுறுன்னு வளைய வர்ற பொண்ணு வெறிச்சோடிப் போய் உட்கார்ந்திருக்கா.

பேசின கல்யாணம் நின்னு போறதெல்லாம்
விஷயமில்லை. அதுவும், இப்படி என்று
காரணம் தெரிந்தால்... நீங்க விளையாட்ட
சொன்னது இப்படி எங்க வீட்டையே
நெருங்கின சொந்தக்காரங்களுக்குக் கூட
உறுதியானதைச் சொல்லிட்டோம். இனி
காரணம் சொல்லுவோம்? நீங்க சொன்னது
யென்று ஒவ்வொருவரிடமும் போய்ச் சொல்ல
சொன்னால் தான் நம்புவாங்களா?'' என்று
குரலில், தங்கள் வேதனையைக் கோபமாக

சரஸ்வதி ஆறுதலாக, ''நீங்க கவலைப்படாதீங்க
உங்க கஷ்டம் எனக்கு நல்லாவே புரியுது. எங்க
செய்தது ரொம்ப பெரிய தப்பு தான். நானும்
பொண்ணைப் பெற்று வைச்சிருக்கேன். நாளை
அவளுக்கு இந்த மாதிரி நிலைமை வந்தால்,
மாதிரி நிதானமா இருப்போமான்னு சொல்ல
எப்படியாவது சரி செய்துடறோம் சார்,'' என்று
குடன் முடித்தார்.

நவீன் மீண்டும் மன்னிப்புக் கேட்க, ராஜேந்திரன்,
பையன் அவங்க வீட்டில் போய்ப் பேசட்டும்.
நான் இங்கேயே தங்கிட்டு அப்புறம் கிளம்புங்க சார்
என்று கேட்டுக் கொள்ளவும் முதலில் மறுத்தவர்கள்
பின்னர் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

நந்தினிக்கு வேறொருவருடன் திருமணம் நடக்க
தானே நேரில் சென்று பேச வேண்டுமா? முடியாது!
என்னால் இது முடியாதென்று நவீனின் காதல் இதயம்
முரண்டியது. ஒன்றும் பேசாமல் அவன் விடுவிடு
வென்று தன் அறைக்குச் சென்றுவிட, எல்லோரையும்
தர்மசங்கடமாகப் பார்த்தார் சரஸ்வதி.

அங்கிருந்த அவன் தங்கை ஹரிணியிடம், ''ஹரிணி!
அண்ணனைக் கூட்டிக்கிட்டு வாம்மா!'' என்று
பணித்தார்.

கட்டிலில் தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டு, கண்களை
மூடிப் படுத்திருந்தவனின் அருகில் சென்று அமர்ந்து,
''என்ன அண்ணா, நீ சொன்னது உண்மையில்லை
என்று சொல்ல வேண்டியது தானே? பாவமில்லையா
அவங்க?'' என்று மெதுவாகக் கேட்டாள் ஹரிணி.

சிவந்திருந்த கண்களைத் திறந்து, ''எப்படிம்மா
என்னைப் போய் 'நந்தினியைக் கல்யாணம் செய்துக்கோ!'
என்று இன்னொருத்தனிடம் சொல்லச் சொல்றே?''
என்றவனைப் புரியாமல் பார்த்தாள் ஹரிணி.

''ஏன் அண்ணா?''

மிகவும் தயங்கி, இப்போது யாரிடமாவது சொல்ல
வில்லை என்றால் தலை வெடித்துவிடும் போலிருக்க,
வேகத்துடன், ''நான்... நந்தினியை லவ் பண்றேன்.
எப்படி நானே போய்...?'' என்றான்.

இதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுவதா, இல்லை, இத்
தனை காலம் தாழ்த்திக் கூறியதை நினைத்து வருத்தப்
படுவதா என்று புரியாமல் விழித்தாள் ஹரிணி.

அதிர்ச்சியில் பேச முடியாமல் இருந்தவள் சில நிமி
டங்களில் தன்னை மீட்டுக் கொண்டாள்.

நவீனின் கரத்தை அழுத்தி, ''அண்ணா! இப்போ நீ
இதைச் சொல்லி என்ன செய்யப் போறே? ரொம்ப லேட்
செய்துட்டியே. இப்போ நீ செய்ய வேண்டியது ஒண்ணே
ஒண்ணுதான். நீ விரும்பிய பெண்ணோட வாழ்க்கை
நல்லா இருக்கணும் என்கிறதுக்காக நீ போய்ச் சொல்லித்
தான் ஆகணும்,'' என்று முடிந்தவரை அண்ணனின்
உணர்வுகள் பாதிக்காத வகையில் சொன்னாள் ஹரிணி.

பேசின கல்யாணம் நின்னு போறதெல்லாம் ... விஷயமில்லை. அதுவும், இப்படி என்று ... காரணம் தெரிந்தால்... நீங்க விளையாட்... சொன்னது இப்படி எங்க வீட்டையே ... நெருங்கின சொந்தக்காரங்களுக்குக் கூட ... உறுதியானதைச் சொல்லிட்டோம். இனிமே ... காரணம் சொல்லுவோம்? நீங்க சொன்னது ... யென்று ஒவ்வொருவரிடமும் போய்ச் சொல்ல ... சொன்னால் தான் நம்புவாங்களா?'' என்று ... குரலில் தங்கள் வேதனையைக் கொட்டியாக ...

சரஸ்வதி ஆறுதலாக, ''நீங்க கவலைப்படாதீங்க ... உங்க கஷ்டம் எனக்கு நல்லாவே புரியுது. எங்க ... செய்தது ரொம்ப பெரிய தப்பு தான். நானும் ... பொண்ணைப் பெற்று வைச்சிருக்கேன். நாளை... அவளுக்கு இந்த மாதிரி நிலைமை வந்தால், ... மாதிரி நிதானமா இருப்போமான்னு சொல்ல முடியாது ... எப்படியாவது சரி செய்துடறோம் சார்,'' என்று கண்ணீ... ருடன் முடித்தார்.

நவீன் மீண்டும் மன்னிப்புக் கேட்க, ராஜேந்திரன், ''எ... பையன் அவங்க வீட்டில் போய்ப் பேசட்டும். ரெண்டு நாள் இங்கேயே தங்கிட்டு அப்புறம் கிளம்புங்க சார்,'' என்று கேட்டுக் கொள்ளவும் முதலில் மறுத்தவர்கள் பின்னர் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

நந்தினிக்கு வேறொருவருடன் திருமணம் நடக்கத் தானே நேரில் சென்று பேச வேண்டுமா? முடியாது!! என்னால் இது முடியாதென்று நவீனின் காதல் இதயம் முரண்டியது. ஒன்றும் பேசாமல் அவன் விடுவிடு வென்று தன் அறைக்குச் சென்றுவிட, எல்லோரையும் தர்மசங்கடமாகப் பார்த்தார் சரஸ்வதி.

...க்கிருந்த அவன் தங்கை ஹரிணியிடம், ''ஹரிணி! ...ணைக் கட்டிக்கிட்டு வாம்மா!'' என்று ...த்தார்.

...ட்டிலில் தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டு, கண்களை ...ப் படுத்திருந்தவனின் அருகில் சென்று அமர்ந்து, ''என்ன அண்ணா, நீ சொன்னது உண்மையில்லை என்று சொல்ல வேண்டியது தானே? பாவமில்லையா அவங்க?'' என்று மெதுவாகக் கேட்டாள் ஹரிணி.

சிவந்திருந்த கண்களைத் திறந்து, ''எப்படிம்மா என்னைப் போய் 'நந்தினியைக் கல்யாணம் செய்துக்கோ!' என்று இன்னொருத்தனிடம் சொல்லச் சொல்றே?'' என்றவனைப் புரியாமல் பார்த்தாள் ஹரிணி.

''ஏன் அண்ணா?''

மிகவும் தயங்கி, இப்போது யாரிடமாவது சொல்ல வில்லை என்றால் தலை வெடித்துவிடும் போலிருக்க, வேகத்துடன், ''நான்... நந்தினியை லவ் பண்றேன். எப்படி நானே போய்...?'' என்றான்.

இதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுவதா, இல்லை, இத் தனை காலம் தாழ்த்திக் கூறியதை நினைத்து வருத்தப் படுவதா என்று புரியாமல் விழித்தாள் ஹரிணி.

அதிர்ச்சியில் பேச முடியாமல் இருந்தவள் சில நிமி டங்களில் தன்னை மீட்டுக் கொண்டாள்.

நவீனின் கரத்தை அழுத்தி, ''அண்ணா! இப்போ நீ இதைச் சொல்லி என்ன செய்யப் போறே? ரொம்ப லேட் செய்துட்டியே. இப்போ நீ செய்ய வேண்டியது ஒண்ணே ஒண்ணுதான். நீ விரும்பிய பெண்ணோட வாழ்க்கை நல்லா இருக்கணும் என்கிறதுக்காக நீ போய்ச் சொல்லித் தான் ஆகணும்,'' என்று முடிந்தவரை அண்ணனின் உணர்வுகள் பாதிக்காத வகையில் சொன்னாள் ஹரிணி.

தங்கை சொன்னதைக் கேட்டவனுக்குக் கஷ்ட[illegible] இருந்தது. ராஜேஷ் வீட்டிற்குச் சென்று பேச முடி[illegible] பிடித்த மனது, தங்கையின் பேச்சைக் கேட்கக் கே[illegible] சிறிது சமாதானமானது.

ஹரிணி சொல்வதும் உண்மை தானே? நா[illegible] மனதை உடனே தெரிவிக்காதது அவன் குற்றமே[illegible] வேறு யாருடையது? அதற்கு என் அவளும், [illegible] வீட்டவர்களும் வேதனையும், அவமானமும் பட வே[illegible] டும்? தான் விரும்பியது கிடைக்கவில்லையென்றா[illegible] குறைந்த பட்சம் அவள் விரும்பியவள் விரும்பியவ[illegible] யாவது அவளுக்குக் கொடுக்கலாம், அதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்றெண்ணினான்.

நந்தினி வேறொருவனை விரும்பினாள் - அது எப்படிப்பட்டதாய் இருந்தாலும் - அவனால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. முடியவில்லை என்பதனால், அது இல்லையென்று ஆகாதே!

தான் சிதைத்த கோலத்தைத் தானே தான் சரி செய்ய வேண்டுமென்ற நியாய புத்தியுடன் ராஜேஷின் வீட்டிற்குக் குமாருடன் சென்று, தான் செய்த செயல்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்தான் நவீன்.

ராஜேஷின் அம்மா ஓரளவு புரிந்து கொண்டாலும், அவனது சகோதரி 'இந்தச் சம்பந்தம் வேண்டவே வேண்டாம்!' என்று பிடிவாதமாக இருந்தாள்.

ஒரு நிலைக்கு மேல் ராஜேஷின் தாயாரே, ''தம்பி! நீங்க சொல்றதெல்லாம் சரிதான். நந்தினி மேல் எந்தத் தப்புமில்லை தான். ஆனால் இப்படி ஒரு உறுத்தல் இருக்கிறது எங்களுக்கு மனக்கஷ்டம் தானேப்பா? சந்தோஷமான மனநிலையோட கல்யாண பந்தம் அமைஞ்சால்

தன் வாழ்க்கை நல்லபடியா இருக்கும். நாளைக்கே இந்த விஷயம் தொடர்பா ஒரு சின்னக் குழப்பம் வந்தாலும் எல்லோருக்குமே சங்கடம்,'' என்று பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.

கடைசி முயற்சியாக ராஜேஷிடம் பேசிப் பார்க்கலாம் என்று அவனது சிங்கப்பூர் தொடர்பு எண்ணைக் கேட்டான்.

துர்கா, ''ஏன் சார், இத்தனை தூரம் சொல்றோம். நீங்க எதுக்கு இன்னும் அந்தப் பொண்ணை எங்க தலையில் கட்ட வைக்கணும்னு பார்க்கறீங்க? காதலிக்கிறதுக்கு ஒருத்தர், கல்யாணம் செய்துக்க ஒருத்தர் என்று நல்லாதான் நாகரிகம் படிக்கிறீங்க?'' என்று பட்டாசாய்ப் பொரிந்தாள்.

நவீனுக்குத் தலைக்கு மேல் கோபம் வந்தாலும், தப்பு அவன் பெயரில் என்பதால் அமைதியாய் இருந்தான். இப்படி ஒரு வீட்டில் நந்தினி வந்து வாழ வேண்டுமா என்று ஒரேயொரு நொடி கேள்வி எழுந்தாலும், அவளுக்குப் பிடித்துத் தானே இந்தத் திருமணத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவித்திருக்க வேண்டும் என்று வருத்தத்துடன் எண்ணி, ராஜேஷிடம் எப்படியாவது பேசி, நந்தினி மீது குற்றமில்லை என்று உணர்த்த வேண்டும் என்று உறுதி கொண்டான்.

ஆனால் அதை உணர்த்திவிட்டால்... நின்ற திருமணம் நடந்துவிடுமே... என்றெழுந்த எண்ணத்தை முயன்று ஒதுக்கி, நடப்புக்கு வந்தான். முதலில் அவள் மீது தவறில்லை என்று உணர்த்தி, அதன் பிறகு நந்தினியைத் தான் விரும்புவதாகக் கூறி, அவள் பெற்றோரிடம் திருமணம் புரியக் கேட்கலாம் என்றெண்ணினான்.

ராஜேஷின் தாயார், "அவனிடம் கேட்காமல் போன் நம்பர் தர முடியாது. இருந்தாலும் இது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம்..." என்று யோசனையுடனே தொ... எண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு, "நம்ம ஊர் டைம் அ... அல்லது ஆறு மணிக்கு மேல் பேசுங்க. சரியா இருக்கும்," என்று வழியனுப்பி வைத்தார்.

ராஜேஷிடம் பேசிய பிறகு, அதுவரை இருந்த அ...னின் உறுதி சுத்தமாக மறைந்தது.

அறிமுகத்தையும், விளக்கத்தையும் கேட்ட ராஜேஷ், "உண்மையைச் சொல்லுங்க நவீன்... உங்களுக்கு நந்தினி மேல் காதல் இல்லாமலா இந்த மாதிரி ஒரு பொய் வந்திருக்கும்?" என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே விசாரித்தான்.

"இல்லை ராஜேஷ். நந்தினி என்னை லவ் பண்ணலை!" என்று கடினமான குரலில் சொல்லிவிட்டு, "எங்களுக்குக் கல்யாணமும் ஆகலை. அது தான் உண்மை," என்று எடுத்துரைத்தான்.

"நந்தினி உங்களை லவ் பண்ணலை. ஆனால் நீங்க...?"

இதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் சில நொடிகள் மௌனமாக இருந்த நவீன், "நந்தினிக்கு இதெல்லாம் தெரியாது ராஜேஷ்," என்று சிறிது கம்மிய குரலில் சொன்னான்.

"நல்லா தான் சொல்றீங்க நவீன். நந்தினி உங்களை லவ் செய்யலை. அவளுக்கு நீங்க லவ் செய்ததும் தெரியாது. அப்படித் தெரியாமல் தான் உங்ககூட பைக்கில் போவாளாம்... உங்க கூட காரைக்குடி வரைக்கும் சேர்ந்து போவாளாம். நீங்க உங்க மனசில் இருக்கிறதை ஒரு

...கூடவா அவளிடம் சொல்லியிருக்க மாட்டீங்க? ...யே சொல்லியிருந்தாலும்... இதெல்லாம் நான் ...அநாவசியம் தான் நவீன்." ராஜேஷின் ...கேட்டுப் பல்லைக் கடித்தான் நவீன்.

"இப்போ கூட ஒண்ணும் பிரச்சனையில்லையே! ...டே வந்து நீங்க போனில் பேசறதுக்கு, நீங்களே ...ணம் செய்துக்க வேண்டியது தானே நவீன்? ...வேளை... கல்யாணம், குடும்பம் இந்த கமிட்மெண்ட்ஸ் இல்லாமல் இருந்தால் நல்லாயிருக்கும்னு நினைக்கறீங்...? ஒருவேளை..." ராஜேஷின் பேச்சிலும் எரிச்சல் இருந்தது.

"ப்ளீஸ் ஷட் அப் ராஜேஷ். வில் யூ?" என்று ஆத்திரத்தில் முகம் சிவக்கக் கத்தியவனை, அருகில் நின்று கொண்டிருந்த குமார் தோளில் கை வைத்துச் சமாதானப்படுத்தும் விதமாகப் பார்த்தான்.

"வொய் ஷுட் ஐ?"

"ஹூ ஆர் க்ராஸிங் யுவர் லிமிட்ஸ் ராஜேஷ். நீ என்ன எனக்கு சஜஸ்ட் பண்றது? உன்னால் முடியாதுன்னு சொல்றதோட நிறுத்திக்கோ. உன்னை மாதிரி ஒரு மனுஷன்கிட்ட பேச வந்தேன் பாரு. என்னைச் சொல்லணும்," என்று அதுவரை மரியாதை கொடுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தவன், ஒருமையில் விளித்து, ஆவேசமாகச் சொல்லிவிட்டு போனை வைத்தான் நவீன்.

நந்தினியின் வாழ்வில் தேவையில்லாமல் குழப்பத்தை உருவாக்கியாகிவிட்ட இந்தச் சூழ்நிலையில், நவீன் தானே காதலிக்கும் விஷயத்தைக் கூறித் திருமணம் செய்து கொள்வதாக முன் வந்தால் எல்லாவற்றையும் திட்டமிட்டு நடத்தியிருப்பதாக அல்லவா எண்ணுவார்கள்? முக்கியமாக நந்தினி!

[illegible]

நவீனுக்குத் தன்னுடைய இயலாமையை [illegible]
தன் மேலே கோபம், வருத்தம் எல்லாம் [illegible]

வீட்டிற்குத் திரும்பும் பொழுது [illegible]

''எனக்கு நந்தினியை ரொம்ப பிடிக்கும் [illegible] அவளுக்கு எதுவும் கெடுதல் நினைக்க [illegible] செய்யலை. [illegible] என்று தெரியப்படுத்த [illegible] விட்டேன்,'' என்று தன் நிலையைச் [illegible] கண்களில் வேதனை நிறைந்திருந்தது.

குமார், ''நவீன்! நீங்க எத்தனை [illegible] கேட்பீங்க? சரி செய்ய முடியாத தப்பு [illegible] [illegible] ஆனால் இதில் என்னுடைய தங்கை [illegible] பாதிக்குது என்பதைத் தான் என்னால் பொறுத்துக் [illegible] முடியலை,'' என்றான் வருத்தத்துடன்.

''குமார்! இந்த நேரத்தில் எனக்குக் கல்யாண [illegible] பேச்சை எடுக்கிறது சங்கடமாகத் தான் இருக்குது [illegible] நந்தினியை ரொம்ப விரும்பறேன் குமார் [illegible] சென்று அவளிடம் புரிய வைச்சு, நானே அவளை [illegible] கல்யாணம் செய்துக்கறேன்,'' என்று உறுதியாக [illegible]

''அப்புறம் எப்படி ராஜேஷ் வீட்டில் வந்து [illegible] [illegible]?'' என்று [illegible]

''எனக்கு இதில் சம்மதம் தான் நவீன். [illegible]

[illegible]

பார்க்கிறேன்,'' என்று தேறுதல் தந்தான்

[illegible] வீட்டிற்குத் திரும்பி, ராஜேஷ் வீட்டில் நடந்த [illegible] அவனுடன் நடந்த தொலைபேசி [illegible] மற்றவர்களிடம் நவீனும், குமாரும் [illegible] சரஸ்வதி தெளிவான குரலில், ''சார்! [illegible] பொழுது [illegible] பொண்ணை என் பையனுக்கே திருமணம் செய்து [illegible] சம்மதிக்கிறீங்களா? பையன் எம்.பி.ஏ படிச் [illegible] ஐ.ஐ.எம் கிராஜுவேட். சென்னையில் உங்க [illegible] வேலை பார்க்கிற கம்பெனியில் தான் [illegible] வேலை பார்க்கிறான்...'' என்று தொடங்கி [illegible] பற்றியும் தங்கள் குடும்ப விவரங்களையும் [illegible] முடித்தார்.

[illegible] முகம் தெளிவாகவும், ராமமூர்த்தி சிறு [illegible] பின், ''இந்தச் சம்பந்தம் நடந்தால் [illegible] உலை வாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை [illegible] முடியாதுன்னு சொல்லுவாங்க. நாளைக்கு என் [illegible] பெண்ணுக்கு வேற இடத்தில் திருமணம் என்றால் கூட [illegible] சம்பந்தமா பேச்செடுத்தால் தேவையில்லாத [illegible] தான். அதெல்லாம் இருக்கட்டும்மா. தப்புக்குப் [illegible] மாதிரியெல்லாம் இந்தக் கல்யாணத்தை [illegible] வேண்டாம். நவீனுக்கு இந்தத் திருமணத்தில் [illegible]...?'' என்று இழுத்தார்.

[illegible] ஒரு பார்வையைச் செலுத்திவிட்டு, நவீனிடம் எந்த வார்த்தையும் கேளாமலேயே, ''எங்க [illegible] எல்லாருக்கும் பூரண சம்மதம் சார்!'' என்று [illegible] தந்தார் அவன் தந்தை ராஜேந்திரன்.

[illegible] மனதில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியிருந்தாலும், இந்த [illegible] ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், நந்தினி தன் மனைவியாகும்

நவீனுக்குத் தன்னுடைய இயலாமையை நி… தன் மேலே கோபம், வருத்தம் எல்லாம் எழுந்த… வீட்டிற்குத் திரும்பும் பொழுது நவீன், …

"எனக்கு நந்தினியை ரொம்ப பிடிக்கும் … அவளுக்கு எதுவும் கெடுதல் நினைக்க நான் … செய்யலை. ஐ அம் ரியலி சாரி. அவள் மேல் … என்று தெரியப்படுத்த என்னாலான முயற்சியை … துட்டேன்," என்று தன் நிலையைச் சொன்ன… கண்களில் வேதனை நிறைந்திருந்தது.

குமார், "நவீன்! நீங்க எத்தனை தடவை மன்னி… கேட்பீங்க? சரி செய்ய முடியாத தப்புன்னு எதுவும் … யாது. அவங்களுக்கு மனுஷங்களைப் புரிஞ்சுக்கத் தெ… யலை. ஆனால் இதில் என்னுடைய தங்கை வாழ்க்… பாதிக்குது என்பதைத் தான் என்னால் பொறுத்துக்… முடியலை," என்றான் வருத்தத்துடன்.

"குமார்! இந்த நேரத்தில் எனக்குக் கல்யாண… பேச்சை எடுக்கிறது சங்கடமாகத் தான் இருக்குது. நா… நந்தினியை ரொம்ப விரும்பறேன் குமார். கொஞ்ச நா… சென்று அவளிடம் புரிய வைச்சு, நானே அவளைக் கல்யாணம் செய்துக்கறேன்," என்று உறுதியாகச் சொன்ன நவீனை வியப்புடன் ஏறிட்டான்.

"அப்புறம் எப்படி ராஜேஷ் வீட்டில் வந்து பேச… னீங்க?" என்று சமாதானம் ஆகாமல் கேட்கவும், சுருக்க… மாக காரணத்தை விவரித்தான் நவீன்.

"எனக்கு இதில் சம்மதம் தான் நவீன். ஆனால் நந்தினி... அவள் பல விஷயங்களில் ரொம்ப ப்ராக்டிகல். ஆனால் சில விஷயங்களில் ஹார்ட் டு ப்ளீஸ். நம்ம வற்புறுத்தி அவளை எதுவும் செய்ய வைக்க முடியாது.

…வைக்கப் பார்க்கிறேன்," என்று தேறுதல் தந்தான்.

நவீனின் வீட்டிற்குத் திரும்பி, ராஜேஷ் வீட்டில் நடந்த …த்தையும், அவனுடன் நடந்த தொலைபேசி உரையாடலையும், மற்றவர்களிடம் நவீனும், குமாரும் சொன்ன பொழுது, சரஸ்வதி தெளிவான குரலில், "சார்! உங்க பொண்ணை என் பையனுக்கே திருமணம் செய்து கொடுக்கச் சம்மதிக்கிறீங்களா? பையன் எம்.பி.ஏ படிச்சிருக்கான். ஐ.ஐ.எம் கிராஜுவேட். சென்னையில் உங்க பொண்ணு வேலை பார்க்கிற கம்பெனியில் தான் மேனேஜரா வேலை பார்க்கிறான்..." என்று தொடங்கி நவீனைப் பற்றியும் தங்கள் குடும்ப விவரங்களையும் சொல்லி முடித்தார்.

குமாரின் முகம் தெளிவாகவும், ராமமூர்த்தி சிறு யோசனைக்குப் பின், "இந்தச் சம்பந்தம் நடந்தால் நல்லதுதான். உலை வாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூட முடியாதுன்னு சொல்லுவாங்க. நாளைக்கு என் பெண்ணுக்கு வேற இடத்தில் திருமணம் என்றால் கூட இது சம்பந்தமா பேச்செடுத்தால் தேவையில்லாத வருத்தம் தான். அதெல்லாம் இருக்கட்டும்மா. தப்புக்குப் பிராயச்சித்தம்ங்கற மாதிரியெல்லாம் இந்தக் கல்யாணத்தை நடத்த வேண்டாம். நவீனுக்கு இந்தத் திருமணத்தில் விருப்பமா...?" என்று இழுத்தார்.

நவீனிடம் ஒரு பார்வையைச் செலுத்திவிட்டு, அவனிடம் எந்த வார்த்தையும் கேளாமலேயே, "எங்க வீட்டில் எல்லாருக்கும் பூரண சம்மதம் சார்!" என்று உறுதி தந்தார் அவன் தந்தை ராஜேந்திரன்.

மனதில் ஏகப்பட்ட மகிழ்ச்சியிருந்தாலும், இந்த மாதிரி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், நந்தினி தன் மனைவியாகும்

[illegible]

தன் மகன் மேல் இருக்கும் நம்பிக்கையில், "... பொண்ணு என்னோட வார்த்தையை மீற மாட்டா... எதுக்கும் நான் வீட்டில் போய் ஒரு வார்த்தை மனைவிகிட்டேயும் கலந்து பேசிட்டுச் சொல்றேன்..." என்று சொன்ன பொழுது முன்னை விட அவர் பேச்சில் உற்சாகம் இருந்தது.

14

பாண்டிச்சேரிக்குக் கிளம்பி சென்ற பொழுது இருந்ததை விடத் திரும்ப வரும் போது கணவரின் முகத்திலும் தனயனின் முகத்திலும் தெளிவையும், மகிழ்ச்சியையும் பார்த்த துளசி மகிழ்ந்தார்.

வந்ததும், வராததுமாக எதுவும் கேட்க வேண்டாமென்று துளசி தன்னை அடக்கிக் கொண்டிருந்தாலும்,

[illegible]

[illegible] பேச்சைக் கேட்டபடி உட்கார்ந்திருந்த

இவர்களின் மனநிலை அப்பொழுது மதில் மேல் [illegible] உறுதி செய்திருந்த திருமணத்தை [illegible] இருந்தது. [illegible] நிறுத்திவிட்டாள் என்றதும், அவனுக்குப் பெரிய [illegible] கோபமோ, வருத்தமோ எதுவுமில்லை. ஏன் என்ற காரணம் தெரியாத குழப்பமே இருந்தது. தன் பெற்றோரின் வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தான் அவனுக்கு வருத்தம், கோபமெல்லாம். அவர்களைத் தேவையில்லாத வருத்தப்பட வைக்க அந்த துர்காவுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதென்ற கோபம்!

இப்பொழுது தந்தை முகத்திலும் பேச்சிலும் உற்சாகத்தைக் காணவும், ஒருவேளை ராஜேஷ் வீட்டில் ஒப்புக் கொண்டார்களோ என்று நினைத்தான். அதனால் நந்தினி ஒன்றும் துள்ளிக் குதிக்கவில்லை. எதிலிருந்தோ தப்பித்த மனநிலையில் இருந்தவனுக்கு இப்பொழுது தயக்கமும் குழப்பமுமே எஞ்சியது.

[illegible]

14

பாண்டிச்சேரிக்குக் கிளம்பி சென்றபொழுது இருந்ததை விடத் திரும்ப வரும் போது கணவரின் முகத்திலும் தனயனின் முகத்திலும் தெளிவையும், மகிழ்ச்சியையும் பார்த்த துளசி மகிழ்ந்தார்.

வந்ததும், வராததுமாக எதுவும் கேட்க வேண்டாமென்று துளசி தன்னை அடக்கிக் கொண்டிருந்தாலும்,

[illegible]

இப்பொழுது தந்தை முகத்திலும் பேச்சிலும் உற்சாகத்தைக் காணவும், ஒருவேளை ஏதேனும் கிட்டில் ஒப்புக் கொண்டார்களோ என்று நினைத்தாள். அதனால் நந்தினி ஒன்றும் துள்ளிக் குதிக்கவில்லை. எதிலிருந்தோ தப்பித்த மனநிலையில் இருந்தவளுக்கு இப்பொழுது தயக்கமும் குழப்பமுமே எஞ்சியது.

[illegible]

நம்பரைப் பார்த்த துளசி, ''என்னங்க, இது [illegible] மாதிரி இருக்கு!'' என்றார் குழப்பமாக.

''ஆமாம்மா. இது நீ நினைச்ச மாதிரி ராஜேஷ் [illegible] நம்பரில்லை. நவீன் வீட்டு நம்பர். அவரு [illegible] மாப்பிள்ளை...'' என்று சிறிது இடைவெளி [illegible] ''நீங்க ரெண்டு பேரும் சம்மதித்தால்...'' என்று [illegible] தார் ராமமூர்த்தி.

''என்னங்க சொல்றீங்க?'' என்று துளசியும், ''[illegible]ணப்பா சொல்றீங்க?'' என்று நந்தினியும் ஏக காலத்தில் குரல் கொடுத்தார்கள்.

குமாரும், ராமமூர்த்தியும் நவீன் வீட்டில் நடந்த பேச்சு வார்த்தையையும் அதனைத் தொடர்ந்த விவரங்களையும் சுருக்கமாகவும், புரியும் படியாகவும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எல்லாவற்றையும் கேட்ட தாயும், மகளும் ஒன்றும் கூற இயலாமல் வாயடைத்துப் போயிருந்தனர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விஷயத்தின் தாக்கம்.

''அப்படியெல்லாமா அந்த ராஜேஷ் பையன் நம் [illegible]ாமல் இருந்தான்? என்னாலே நம்பவே முடியலைங்க.''

[illegible] வினவினாள்:

''நவீனே தான் சொன்னார். ஆனால் இப்படி உன் பெயரையோ, இல்லை நம்ம குடும்பத்துப் பெயரையோ கெடுக்கணும்னு நினைக்கச் செய்யலையாம். சந்தர்ப்பம் அப்படி அமைஞ்சு போச்சுன்னு ரொம்ப உணர்ந்து பேசினார். பார்க்கவும், பழகவும்... நவீனும் சரி, அவங்க குடும்பமும் சரி... நல்ல மாதிரியா தான் தெரியறாங்க. நான் எதுவும் கேட்கறதுக்கு முன்னாடியே, நவீனோட அம்மா சரஸ்வதி தான் ரொம்ப வருந்தி நவீனுக்கு உங்க பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுங்கன்னு கேட்டாங்கடா. அதை அவங்க கேட்காமல் இருந்திருந்தால் நாமும் என்ன செய்ய முடியும்? இல்லை. என்ன தான் செய்திருப்போம்? எனக்கும், குமாருக்கும் ரொம்ப மனசுக்கு நிறைவா இருக்கு. என் பேச்சுக்கு மரியாதை கொடுப்பேன்னு நினைச்சு, நான் சம்மதம் அப்படின்னு

எனக்கு ஒன்றும் அவர்கள் பிச்சை மாதிரிப் போட்ட [illegible] வாழ்க்கை வேண்டாமென்று சொல்ல வாய் [illegible] திறந்தாள் நந்தினி.

அவளை முந்திக்கொண்ட துளசி, "ஓ! மாப்பிள்ளை வீட்டில் ஒத்துக்கிட்டாங்களா? நல்லபடியா! இப்ப தான் எனக்கு நிம்மதியே. உச்சிப்பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் போயிட்டு வந்துடணும் இந்த வாரம். சம்பந்தி போன் நம்பர் கொடுங்க. நானும் பேசறேன்," என்று கையை நீட்டினார்.

நம்பரைப் பார்த்த துளசி, "என்னங்க, இது வேற நம்பர் மாதிரி இருக்கு!" என்றார் குழப்பமாக.

"ஆமாம்மா. இது நீ நினைச்ச மாதிரி ராஜேஷ் வீட்டு நம்பரில்லை. நவீன் வீட்டு நம்பர். அவரு தான் நம்ம மாப்பிள்ளை..." என்று சிறிது இடைவெளி விட்டு, "நீங்க ரெண்டு பேரும் சம்மதிச்சதால்..." என்று இழுத்தார் ராமமூர்த்தி.

"என்னங்க சொல்றீங்க?" என்று துளசியும், "என்னப்பா சொல்றீங்க?" என்று நந்தினியும் ஏக காலத்தில் குரல் கொடுத்தார்கள்.

குமாரும், ராமமூர்த்தியும் நவீன் வீட்டில் நடந்த பேச்சு வார்த்தையையும் அதனைத் தொடர்ந்த விவரங்களையும் சுருக்கமாகவும், புரியும் படியாகவும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எல்லாவற்றையும் கேட்ட தாயும், மகளும் ஒன்றும் கூற இயலாமல் வாயடைத்துப் போயிருந்தனர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விஷயத்தின் தாக்கம்.

"அப்படியெல்லாமா அந்த ராஜேஷ் பையன் நம் [illegible]பாமல் இருந்தான்? என்னாலே நம்பவே முடியலைங்க."

[illegible]பொழுது 'ராஜேஷ் மாப்பிள்ளை' என்பதிலிருந்து '[illegible] பையன்' என்று அழைப்பின் மாற்றத்தி[illegible] தன் மனைவியின் சம்மதத்தை ஓரளவு யூகிக்க [illegible] ராமமூர்த்திக்கு.

[illegible] முகத்தைப் பார்க்க, அவனோ, "என்னாலே [illegible] நம்பவே முடியலைப்பா. அவரே அப்படிச் சொன்[illegible]?" என்றான் நம்ப முடியாத பாவனையில்.

"ஆமாம்டா. ராஜேஷே தான் அப்படிச் சொன்னான்," என்று தந்தை முடிப்பதற்குள், நந்தினி இடைமறித்து, "அச்சோ! அதை இப்போ யாரப்பா கேட்டா? நான் [illegible] பத்தி கேட்டேன். அவரே தான்... அவரே தான் [illegible] அப்படிச் சொன்னதா சொன்னாரா?" என்று [illegible] அவசரமாக, ஆனால் என்ன பதில் வருமோ என்ற பயத்துடனே விசாரித்தாள்.

"நவீனே தான் சொன்னார். ஆனால் இப்படி உன் பெயரையோ, இல்லை நம்ம குடும்பத்துப் பெயரையோ கெடுக்கணும்னு நினைக்கச் செய்யலையாம். சந்தர்ப்பம் அப்படி அமைஞ்சு போச்சுன்னு ரொம்ப உணர்ந்து பேசினார். பார்க்கவும், பழகவும்... நவீனும் சரி, அவங்க குடும்பமும் சரி... நல்ல மாதிரியா தான் தெரியறாங்க. நான் எதுவும் கேட்கறதுக்கு முன்னாடியே, நவீனோட அம்மா சரஸ்வதி தான் ரொம்ப வருந்தி நவீனுக்கு உங்க பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுங்கன்னு கேட்டாங்கடா. அதை அவங்க கேட்காமல் இருந்திருந்தால் நாமும் என்ன செய்ய முடியும்? இல்லை. என்ன தான் செய்திருப்போம்? எனக்கும், குமாருக்கும் ரொம்ப மனசுக்கு நிறைவா இருக்கு. என் பேச்சுக்கு மரியாதை கொடுப்பேன்னு நினைச்சு, நான் சம்மதம் அப்படின்னு

[illegible]

[illegible] தாயின் முகத்தைப் பார்த்தவள், அவர் மடியில் தலையைச் சாய்த்துப் படுத்துக் கொண்டாள்.

சிறு அமைதிக்குப் பின், "என்னம்மா, யோசிக்கிறா? உனக்குச் சம்மதம் தானே. அப்பாகிட்ட சொல்லிடலாமா?" என்று வினவினார்.

அதற்கு நேரிடையான பதில் சொல்லாமல், "இதென்னம்மா அநியாயமா இருக்கு? தெரியாமல் செய்றதுக்கு இதென்ன சின்னத் தப்பா? செய்றதையும் செய்துட்டு இப்போ அது வெளியே தெரிஞ்சதும், செய்த தப்புக்கு பிராயச்சித்தம் செய்கிற மாதிரி, 'உங்க பொண்ணைக் கல்யாணம் செய்துக்கிறோம்!' அப்படின்னு சொல்லி இருக்காங்க. அதுக்கு நவீன் ஒண்ணும் சொல்லலையாம்மா?" வெகுநேரமாக அவளைக் குடைந்து கொண்டிருந்த கேள்வியைக் கேட்டாள் நந்தினி.

"நந்தினியோட சம்மதத்தையும் கேட்டுக்கோங்கன்னு சொன்னாராம் மாப்பிள்ளை... வந்து நவீன் சொன்ன

[illegible] யோசிக்கிறே?" என்றார் அன்போடு.

"ம்... எனக்கு என்னமோ பிடிக்கலைம்மா. அவங்க [illegible] சொன்னதுக்காகக் கூட நவீன் வேற வழியில்லாமல் சரின்னு சொல்லியிருக்கலாம்." தாயைப் பார்த்துத் தயக்கமாகச் சொன்னாள்.

"தேவையில்லாமல் மனசைப் போட்டுக் குழப்பிக்காதே நந்தும்மா. நவீனை யாரும் வற்புறுத்தலை. உன் கூடப் பேசணும்னு சொன்னாராம். ரெண்டு பேரும் பேசுங்க. எதுனாலும் அப்புறம் முடிவெடு. இப்பவே தீர்மானமா எதையும் நினைக்காதே." என்று அறிவுரை வழங்கினார் துளசி.

'என்னம்மா... நீங்க எல்லோரும் இதை ரொம்ப சீக்கிரம் ஏத்துக்கிட்ட மாதிரியிருக்கு. உங்க யாருக்குமே... கொஞ்சம் கூட உறுத்தலே இல்லையா? நான் மட்டும் ஏன் இப்படி நினைக்கிறேன்?' என்று தன்னையே கேள்வி கேட்டுக் கொண்டாள் நந்தினி.

"காரைக்குடியிலிருந்து வந்த அன்றைக்கு ரொம்பவே கஷ்டமா தான் இருந்தது. இல்லைன்னு சொல்லலை. நம்ம பொண்ணுக்கு என்ன குறைச்சல்னு கண் முன்ன

தெரியாத சொந்தம்தான். ஆனால் அவங்க [illegible]
இல்லாமல் கல்யாணத்தை நிறுத்தி இருந்தா [illegible] என்ன செய்ய முடியும், சொல்லு. எத்தனை [illegible] யாணம் கல்யாண மேடையிலே கூட நின்னு போயி [illegible] அப்புறம், அதுக்குப் பிறகு வர வரனை [illegible] சொல்லி ஒத்துக்கிறதில்லையா நந்தினி? [illegible] மாதிரி கூட இல்லையோடா. [illegible] செய்தோம். இதுவே நிலைக்கும்னு நினைச் [illegible] ரெண்டு பக்கமும் சொந்தக்காரங்ககிட்ட சொல்லி [illegible] ஏதோ ஒரு காரணத்துனால நின்னு போச்சு [illegible] சொல்லும் பொழுதே நந்தினி இடைமறித்தாள்.

"ஏதோ இல்லைம்மா. எல்லாம் நல்லதுக்கு தான் நின்னு போச்சு."

"அதுக்காக எத்தனை நாள் அதை நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கச் சொல்றே? ஒருவேளை வேற சம்பந்தம் கிடை [illegible] கல இருந்திருந்தால் வருத்தமா இருந்திருக்கும். இப்ப தான் உனக்கு ராஜேஷை விட நல்ல இடம் வந்திருக்கே டா? சந்தோஷம் இருக்கத் தானே செய்யும்," என்று தங்களின் மனநிலையை விளக்கினார்.

"ஆமா... இவங்க வந்து கல்யாணத்துக்குக் கேட் [illegible] கலைன்னு தான் தவமிருக்காங்களாம்மா? எனக்கு [illegible] இப்ப கல்யாணம் வேண்டாம்," என்று சிடு சிடுத்துக் கொண்டு திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

"கண்ணம்மா! நீ நினைக்கிற மாதிரி [illegible]

[illegible]

இப்படி என்னை ஒரு இக்கட்டான நிலையில், [illegible] கல்யாணத்தை நிறுத்தணும் என்று திட்டம் போட்ட [illegible] அந்த நவீன்? என்னால் உங்களுக்கு [illegible] வேதனை?' என்று எண்ணம் ஓடும் பொழுதே, [illegible] இனிய மனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இறுகத் [illegible] இருந்தது.

[illegible] படுக்கையைத் தட்டிப் போட்டுக் கொண்டே, "நான் [illegible] சொன்னேனே, யோசிக்க முடியலை. இப்போ [illegible]," என்றபடி விளக்கை அணைத்தாள் துளசி.

அடுத்த இரண்டு நாளும் நந்தினி, தன் வீட்டில் உள்ளவர்கள் தன்னிடம் எதுவும் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருக்க, அவர்களோ அதைப் பற்றிய நினை [illegible] இல்லாதவர்கள் போலிருந்தார்கள். நந்தினியும் இரண்டு [illegible] அலுவலகத்திற்கு விடுப்புப் போட்டுவிட்டு வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டாள்.

இருப்பினும் போன் மூலமும், ராஜேஷுடன் ஆன திருமண உறுதி - முறிவு பற்றித் தெரிந்தவர்கள் வீட்டிற்கே நேராக வந்தும், துக்கம் விசாரிப்பது போன்றும், சொந்தங்களும், பந்தங்களும் 'என்ன மூர்த்தி? ராஜேஷ் கூட நடந்த கல்யாணப் பேச்சு வார்த்தை நின்னு போச்சாமே? [illegible] கூட [illegible]!?' என்றும், 'என்ன துளசி, உன் பொண்ணுக்கு ஏற்கெனவே கல்யாணம் நடந்துடுச்சா? சொல்லவே இல்லையே? மாப்பிள்ளை நம்ம ஆளுங்களா?' என்ற மாதிரி விசாரிப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது.

[illegible]

கூடிக்கொண்டிருந்த வேதனையை நந்தினியால் நன்கு உணர முடிந்தது. இருந்தாலும் தன்னை இந்த விஷயம் மறுபடியும் கட்டாயப்படுத்தாமல் இருந்தது அவளை ஆச்சரியப்படுத்தியது. தன் தாயை நினைத்துப் பெருமை பட வைத்தது. இப்படித் தன் நலனுக்காகப் பார்த்து பார்த்து செய்யும் பெற்றோரைத் தவிக்க வைக்கிறோமே என்ற கவலையும் அவளை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

கண்ணெதிரே பெற்றோர் படும் வேதனையைக் கண்டாலும், கிணற்றில் போட்ட கல்லாக நந்தினி இருப்பதைக் கண்ட குமார், பெற்றவர்கள் வீட்டில் இல்லாத நேரம் அவளிடம் பேச வந்தான்.

ஆரம்பப் பேச்சுகள் முடிந்ததும், சில நொடிகள் அமைதியில் கடக்க, குமார், "நந்து! ஏதாவது யோசிச்சியா? என்ன முடிவு செய்திருக்கே?" என்று கேட்டான்.

அவன் முகத்தைப் பார்த்துத் தலையை வேறுபுறம் திருப்பிக் கொண்டவளைத் தன் புறம் திருப்பி, "நந்தினி! வாட் இஸ் யுவர் ப்ராப்ளம்? ராஜேஷையே நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கியா என்ன?" என்றவன், அவளின் முகத்தில் ஒரு விலகலும், 'ச்ச... ச்ச!' என்ற மாதிரிப் பாவனையும் தென்படவும் தொடர்ந்து, "அப்புறம் என்னடா?" என்று புரியாமல் வினவினான்.

"குமார்! உன்கிட்ட சொல்றதுக்கு என்ன? எனக்கு எங்கேயாவது 'ஓடிப் போயிடலாம்னு இருக்கு. அந்த நவீன் அப்படிச் செய்ததை என்னால் இதுவரைக்கும் நம்பவே முடியலை. என்கிட்டே நல்ல மாதிரிப் பழகிட்டு, பின்னாடி போய் என்கூடக் கல்யாணமே ஆகிடுச்சுன்னு சொல்லியிருக்கான். அப்படிப்பட்டவனை என்னால் எப்படிக் கல்யாணம் பண்ணிக்க முடியும் சொல்லு?" என்று ஆதங்கத்துடன் வினவினாள்.

"இல்லை நந்து! நீ நினைக்கிற மாதிரி அவன் மோசக்காரன் இல்லை. விஷயம் கேள்விப்பட்டதும் ராஜேஷ் வீட்டில் பேசும் போதும், போனில் பேசும் போதும் நான் கூடவே இருந்தேன். நிஜமா தான். நான் கூட அந்தளவுக்குப் பொறுமையா பேசிப் புரியவைக்க முயற்சித்து இருப்பேனான்னு தெரியாதுமா," என்று சமாதானம் சொல்லும் சாக்கில் நந்தினிக்கும் பல புதிய கவலைகளைத் தந்தான்.

"ம்ஹ்ம்ம்... உனக்கு எல்லாமே சாதாரணமா தெரியுதா குமார்?" என்றவள், 'இந்தக் கல்யாணத்திலோ, என் மேலோ விருப்பமில்லாததால் தானே நவீன் அங்கே ராஜேஷ் வீட்டில் போய்ப் பேசியிருக்க வேண்டும்?' என்ற வாக்கியத்தை விழுங்கிக் கொண்டாள்.

அதை அவள் வாய் திறந்து சொல்லியிருந்தாலாவது ராஜேஷ் அவளிடம் நவீனின் விருப்பத்தைப் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்க முடியும். நவீன் தன் தாய் கொடுத்த நிர்பந்தத்தில் தான் கல்யாணப் பேச்சைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற வித்து ஆழமாய் அவள் மனதில் விழுந்தது.

ஏதோ அவன் செய்ததற்குக் காதல் என்ற அர்த்தத்தைக் கற்பித்திருந்தாலும், "ஆல் இஸ் ஃபேர் இன் லவ் அண்ட் வார்!" என்று மனதைத் தேற்றிக் கொள்ளவாவது முயற்சி செய்திருப்பாள். ஆனால் இவள் அப்படி முயற்சி எடுக்க முடியாத அளவிற்கு நவீனே ராஜேஷிடம் சென்று பேசியிருக்கிறான் என்றால் அவனுக்குத் தன் மேல் துளியளவு கூட விருப்பமில்லையோ?

இவளது யோசனையைக் கண்டதும், "அம்மாவை இந்த நாலு நாளா கவனிச்சுப் பார்க்கறியா? முதல் ரெண்டு நாள் இருந்த கொஞ்சநஞ்சத் தைரியம் கூட இப்போ

இல்லை. நீ ஒரு நல்ல முடிவு சொல்லலை என்... ரொம்ப உடைஞ்சு போய்டுவாங்க. பத்தாததுக்கு... காரங்க வேற! அம்மா பாவமில்லையா நந்து?''

''அப்போ நான் பாவமில்லையா?'' என்றான் ... தையைப் போல.

துளசியும், ராமமூர்த்தியும் மகளிடம் திருமண வி... யத்தில் எந்த வற்புறுத்தலும் இருக்கக் கூடாது என... நினைத்ததால் குமாரிடம் அதைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்லி வைத்திருந்தனர். ஆனால் குமார் தங்... பெரியவர்களின் கவலையைப் பொறுக்க முடியாமல் நந்தினியிடம் பேசினான்.

அவள் தோள் இரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு, ''... எதுக்குடா பாவம்? ஒரு சின்ன மிஸ் அண்டர்ஸ்டேண் டிங்,'' என்று வாய் திறந்தவள் அவளது பாவனையைப் பார்த்து, ''ஓகே... ஓகே... சின்னதில்லை தான். ஆனால்... தப்பான தகவல் என்று... அதைச் சொன்னவங்கிட்ட... ராஜேஷ்கிட்டேயும், அவங்க வீட்டு ஆளுங்கிட்டேயும் சொன்ன பிறகும், ஆயிரத்தெட்டுக் கேள்வி இப்படி... கேட்கிறாங்க. உன்னால எல்லாம் அப்படிக் கேள்வி கேட்கறவங்களோட குப்பை கொட்ட முடியாது நந்து. நீ அடங்கிப் போகும் ரகமில்லை. சோ ஈஸி எஸ்கேப் என்று நினைச்சுக்கோ,'' என்று தங்கைக்குப் புரியும்படி நிதானமாக எடுத்துக் கூறினான் குமார்.

அவன் இன்னும் ஏதோ சொல்ல வாயைத் திறக்கவும், நந்தினிக்குப் பொறுமை போய்க் குமாரை அமைதியாக இருக்குமாறு செய்கை செய்தாள்.

நந்தினி, ''நீயும் புரிஞ்சுக்காமல் தான் பேசிட்டு இருக்கே. நீ இதுக்கு மேலும் ஒண்ணும் சொல்ல வேண்டாம்.

...வரைக்கும் போதும். நான் நவீனிடமே பேசிக் ...றேன்,'' என்று ஒரு அழுத்தத்துடன் முடிக்க, குமார் ...கேலியாக, ''அட்ரா சக்கை! அதுவும் சரி தான்! நீயே உன் ...ரிடம் பேசிக்கோம்மா. நாங்க எதுக்கு உங்க ரெண்டு பேருக்கு நடுவில் தூது!'' என்று மகிழ்ச்சியாகச் சிரித்த வன், ''அம்மா வர்ற சத்தம் கேட்குது. அவங்க மனசு குளிர்கிற மாதிரி ஒரு நல்ல முடிவெடுப்பியாம். என் செல்லத் தங்கச்சி. ஓகேவா?'' என்று அவள் ரெண்டு கன்னத்தையும் பிடித்து ஆட்டிவிட்டுப் போனான் குமார்.

அவன் காதலுக்கு இடையில் எதற்காகத் தூது என்ற அர்த்தத்தில் பேசுவதாக நந்தினிக்குத் தோன்றவில்லை; அவன் போவதையே பார்த்தவளுக்கு, 'ஊசு! ஏதோ உளறிட்டுப் போறான் பாரு!' என்ற ஆத்திரம் தான் வந்தது.

இரவுச் சமையலை மௌனமாகச் செய்து கொண் டிருந்த தாயின் முன், அடுப்பு மேடையில் ஏறி உட் கார்ந்த நந்தினி மெதுவாகப் பேச்சை ஆரம்பித்தாள்.

''என்னம்மா? என் மேல கோபமா? ஒண்ணுமே பேச மாட்டேங்கறீங்களே?'' என்று குறைப்பட்டாள் நந்தினி.

''உன் மேல எனக்கு என்னடா கோபம்? பேசிகிட்டு தானே இருக்கேன்!'' காயை வெட்டிக்கொண்டே பேசி னார் துளசி.

''அப்புறம் நவீன் பற்றி நீங்க வேற ஒண்ணுமே சொல் லலை. கேட்கலையே?''

''எனக்கு உன் மேல நம்பிக்கையிருக்கு. ஒரு நல்ல முடிவை நீயே தான் எடுக்கணும். எப்பவுமே சொல்ற மாதிரி, 'நீங்க சொன்னதால் தான் செய்தேன்!' என்று சொல்லக் கூடாது பாரு. அதுக்குத் தான். இப்ப பாரு, நீயே பேச்சை ஆரம்பிச்சு இருக்கே!'' என்று புன்னகைத்தார்.

"இதுவும் ஒரு வகையில் என்னை காப்[illegible] மாற்றி தான்..." என்று முணுமுணுத்தவள், சிந்[illegible] அமைதி காத்தாள்.

"அம்மா! எனக்கு இப்போ கல்யாணம் வேண்[illegible] கொஞ்ச நாள் போகட்டும்," என்று தன் பழைய ப[illegible]வினையே பாடினாள் நந்தினி.

"சும்மா அதையே சொல்லாதே நந்தினி. கொஞ்ச நாள் போனால் மட்டும் பொண்ணு பேசி வர்றவங்க இதையெல்லாம் கேட்க மாட்டாங்களா? விசாரிக்க வருவாங்க. அப்படி வரும் போது... வம்பு வளர்க்கிறதுக்குனே இருக்கறவங்க சும்மாவா இருப்பாங்க? அதுக்கு எதுக்கு நம்ம சந்தர்ப்பம் கொடுக்கணும்? இதைச் சொன்னால் உனக்குப் புரியவே மாட்டேங்குதும்மா." அக்கறையும், ஆதங்கமும் வெளிப்பட்டது அவரின் குரலில்.

"எனக்கு எவன் கூடவாவது கல்யாணம் செய்து தூரத்துறதிலேயே இருங்க. நம்பறவன் வாட்டும் இப்பவே என்னவாம்?" நந்தினி முணகிக்கொண்டே சொன்னாலும், அது துளசியின் காதில் விழுந்தது.

"வாய் மேலேயே போட்டால் தெரியும். அப்படி உன்னை யாரோ கையில பிடிச்சுக் கொடுத்துடுவோமா நாங்க?" சற்று அதட்டியவர், உடனேயே குரலைத் தணித்து, "நீ ராஜேஷையே மறந்துடு நந்தினி. இந்த வரன் தான் உனக்கு நாங்க முதலில் பார்த்தது என்று நினைச்சுக்கோ. நவீனையோ, அவங்க குடும்பத்தையோ வேண்டாமென்று சொல்றதுக்கு எங்க மூணு பேருக்கும் வலுவான காரணமே கிடைக்கலை. உன்கிட்ட இருந்தால் சொல்லு. நாங்க யோசிக்கிறோம். அதே மாதிரி நீயும் யோசி. சும்மா எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன்னு நடந்

[illegible]" நந்தினியின் காதை அழுத்திச் சொன்னா[illegible]

[illegible]ம் முழுவதும் தாய், உடன் பிறந்தவன், தந்தை [illegible] எல்லோர் சொன்னதையும் அசை போட்ட [illegible] தன்னை எந்தப் பக்கமும் திரும்ப முடியாத [illegible]யில் வைத்த நவீன் மீது அத்தனை எரிச்சலும் [illegible]யது. இப்பொழுது இவனை வேண்டாமென்று [illegible]னால்... அதற்குத் தகுந்த காரணத்தை வேறு [illegible] வேண்டுமாம். என்ன தேடியும் அந்தக் காரணம் [illegible] நந்தினிக்குக் கிடைத்த பாடில்லை. சும்மா பிடிக் [illegible] என்று சொன்னால் அதை அப்படியே இங்கு ஒப்புக் கொள்பவர்கள் தான் யாருமில்லை.

காதல் என்பது ஒரு 'க்ரைடீரியா' இல்லை என்று இவளே சொல்லியிருக்கிறாள் தான்... ஆனால் விருப்பமாவது இருக்க வேண்டுமே! அதைக் கேட்டால் மாப்பிள்ளை வீட்டில் எல்லோருக்கும் பூரணச் சம்மதம் என்று நவீனின் அப்பா சொன்னாராம். அம்மா திருமணப் பேச்சை எடுத்தாராம்; தந்தை பூரணச் சம்மதம் என்று சொன்னாராம்; ஆனால் நவீன் மட்டும் ராஜேஷிடம் சென்று சமாதானம் செய்திருக்கிறான்... இதை நினைக்கவே நந்தினிக்குப் பிடிக்கவில்லை.

நவீன் கூறிய பொய் யாரையும் பாதிக்காத வகையில் எந்தப் பிரச்சனையுமில்லை. ஆனால் இவளையும் சம்பந்தப்படுத்தி ஒரு தவறான தகவலைச் சொல்கிறான் என்றால் பின் விளைவுகள் பற்றி எதுவுமே தெரியாமலா நடந்திருப்பான்? ஒருவேளை நான் அவனை 'வழிஞ்சான் கேஸ்' என்று சொன்னதற்காகப் பழி வாங்கும் எண்ணத்தில் செய்தானா என்று எழுந்த கேள்விக்கு, 'இருக்

காது' என்ற பதிலை வெகு நேரமாய்ப் பொருத்திப்… 'இருக்கலாமோ?' என்றும் பொருத்திப் பார்த்தாள்.

அந்தக் கணத்தில் அவள் தந்தை கூறிய விஷயம்… காதில் எதிரொலித்தது.

"உன்னை நவீனுடன் பைக்கில் பார்த்தது முத… கொண்டு ஜோடியா காரைக்குடி வரைக்கும் வந்தி… கன்னு எல்லா விஷயத்தையுமே திரிச்சுச் சொல்றாங்க…

ஒருவேளை விஷயத்தை வேறு விதமாக அவ… களாகச் சொன்னார்களா, இல்லை, நவீனே இந்த மாதி… துர்காவிடம் சொன்னானா?

நவீன் அந்த மாதிரியெல்லாம் சொல்லியிருப்பானா…? இருக்காது… இருக்காது. இருக்கவே இருக்காது.

ஏன் இருக்காது? கல்யாணமே முடிந்துவிட்டது என்று வாய் கூசாமல் சொல்லவில்லையா? அப்படிச் சொன்னவ… னால் நடந்த உண்மையை, அர்த்தம் மாற்றிச் சொல்ல முடியாதா என்ன?

'நீ இப்படிப்பட்டவனா நவீன்?' என்ற கேள்வியே மீண்டும் மீண்டும் எழுந்து அவளை வாட்டி வதைத்தது. அவன் சொல்லாமல் அவர்களுக்கு பைக்கில் போன விவரமும், காரைக்குடிக்கு ஒன்றாக வந்திறங்கிய விவரமும் எப்படித் தெரிய வந்திருக்கும் என்ற சந்தேகம் நெருஞ்சி முள்ளாய் அவள் உள்ளத்தைத் தைத்தது.

நவீன் மீது எழுந்த அவ நம்பிக்கையில் கண்ணீருடன் அந்த இரவு கரைய, அடுத்த நாள் காலையில் பெற் றோரிடம் சரி சொல்வதற்கு, ஒரு சதவிகிதம் கூட நவீனுக்குச் சாதகமாக முடிவெடுக்க முடியாமல் யோசித் துக் கொண்டிருந்தவளை, ஊரிலிருந்து வந்திறங்கிய அவள் தந்தையின் தமக்கை சரிக் கட்டினார்.

…ந்ததும் வராததுமாகப் பஞ்சப் பாட்டைப் பாடி முடித்து …ட்டுத் துளசியிடம், "நான் அப்போவே சொன்னேன். வெளியிடத்தில் மாப்பிள்ளை பார்க்க வேண்டாம், உறவு …ட்டுப் போயிடும் அப்படின்னு தலையால் அடிச்சுக் …ட்டேன். கேட்டானா என் தம்பி? என்னமோ ஊர் உல …த்தில் இவன் தான் பெண்ணைப் பெத்து வைச்சிருக்கற மாதிரிப் பேசினானே? பிள்ளைப் பூச்சியாய் இருந்தான்… நீ தான் அவனை இப்படி மாத்திட்டே. உன்னைச் சொல்ல …ணும் முதலில்," என்று துளசியையும் எப்போதும் போல் சந்தடி சாக்கில் வசை பாடியவர், தொடர்ந்து, "இப்போ பாருங்க…. என்னாச்சு? வெளியே நாலு பேரு, நாலு விதமா பேசறாங்க," என்று இவரே நாற்பது விதமாகப் பேசினார்.

நாடக பாணியில் குரலைத் தணித்துக்கொண்டு, "ஆமா! அது உண்மை தானா? நந்தினிக்குக் கல்யாணமே ஆகிடுச்சா? கல்யாணம் மட்டும் தான் ஆச்சா…. இல்லை… கல்யாணம் ஆகாமல்…வேற எதுவும்?" என்று கண்டபடி பேசிக் கொண்டு போனார் அத்தை.

சுவரில் சாய்ந்து கொண்டு, காதுகளை மூடிக்கொண்டு, கண்களில் கண்ணீர் வழியத் தரையைப் பார்த்தபடி இருந்த தாயை வேதனையும் கோபமும் போட்டி போடப் பார்த்தாள் நந்தினி.

என்னால் தானே இத்தனை அவமானம் என்னுடைய அம்மாவிற்கு… இல்லை… என்னால் இல்லை… நவீனால் தான் இத்தனை வேதனையும்! அவன் தான் இதற்கு முழுக் காரண கர்த்தா. அவன் என்னுடைய இந்த நிலைக்குக் கட்டாயம் பதில் சொல்லியே ஆக வேண்டும் என்று அவள் நெஞ்சம் உலையாய்க் கொதித்தது.

கண்ணீருடன் தாய் இவ்விருக்கதை [illegible] ஏகாந்தத்துடன் பார்த்திருந்தவளைத் [illegible] உஷ்ணக் குரல் உலுக்கியது.

"அக்கா! இனிமேல் இந்த வீட்டுக்கு வந்து [illegible] வைக்காதே. இது தான் கடைசித் தடவையா [illegible]ணும். ஏதாவது வேணும்னா சொல்லு. [illegible] கடைக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்." கடுமையான குரலில் கர்ஜித்தார் ராமமூர்த்தி.

தம்பி வீட்டில் இல்லையென்று நினைத்துப் பேசிய அக்கா இப்பொழுது 'கப் சிப்' என்று அடங்கினாள்.

"அது வந்துப்பா..." என்று பேசியவரை இடைமறித்து நிறுத்தும்படி கைகாட்டியவர், "ச்சே! போதும்! ஒரு பெண்ணைப் பத்தி.... அவளைப் பெத்தவளிடமே உன்னை எதிர்த்து எதுவும் பேசக்கூடாதுன்னு..." குரல் வேகத் தடுமாற, அதைக் கனைத்துக் கொண்டு முயன்று சரி செய்தவர், "குமார்! இவங்களைப் போய் பஸ் ஸ்டாப்பிலோ, இல்லை, ஸ்டேஷனிலோ விட்டுட்டு வந்துடுப்பா," என்று அழுத்தமாக முடித்தார்.

நந்தினி, "அத்தை! போறதுக்கு முன்னாடி இதையும் கேட்டுட்டுப் போங்க. எல்லோரும் சொல்ற மாதிரி எனக்கு இன்னும் கல்யாணமாகலை. ஆனால், கிடைக்கிற முதல் முகூர்த்தத்தில் கல்யாணம் அப்படின்னு எங்க அம்மாக்குச் சொல்லச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் நீங்களே வந்ததிலிருந்து பேசிக்கிட்டு இருந்தீங்க. அதான் நான் இப்போ சொல்றேன். என் கல்யாணத்துக்குக் கண்டிப்பா வந்துடாதீங்க. மாப்பிள்ளை பேரு சொல்லலையோ? நவீன். நந்தினி, நவீன்... பெயர்ப் பொருத்தம் நல்லாயிருக்கு இல்லை அத்தை?" என்றாள் நக்கலாக.

[illegible] போன பிறகு தன்னை அணைத்துக் கண்ணீர் [illegible] தலையையும், வாஞ்சையாகத் தலையைக் கோதிக் [illegible] தந்தையையும், பெருவிரலைத் தூக்கிக் [illegible] போன குமாரையும் பார்த்து முறுவலித்தாள் நந்தினி. அந்த முறுவலில் மறைந்த வேதனையை யாருக்கும் காட்டாமல் இருக்கப் பெரும்பாடுபட்டாள்.

நவீனின் பெற்றோரை அழைத்து விஷயம் சொல்ல, சம்பிரதாயமாக சரஸ்வதியும் ராஜேந்திரனும் மட்டும் பெண்ணைப் பார்க்க வரும்படி ஏற்பாடு ஆகியது. [illegible] நந்தினி சொன்னது போலவே [illegible] முதல் முகூர்த்தத்திலேயே திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவெடுத்ததும், அடுத்து வந்த நாட்கள் இறக்கை கட்டிக்கொண்டு பறந்தன ராமமூர்த்தி வீட்டில்.

குமார் வேலை செய்யும் ஆடிட்டருக்குத் தெரிந்த நல்ல மண்டபமும் கிடைக்க, திருமணத்தை அப்பொழுதே வைக்க எல்லோரும் கூடிப் பேசி முடிவெடுத்தனர்.

இதற்கிடையில் நந்தினி இரண்டு வார விடுப்பைத் திருமணம் முடியுமட்டும் நீட்டித்தாள். அலுவலகத்தில் இவளுடன் பேசக் காத்திருந்த நவீனிற்கும் இவளுடன் பேச முடியாமல் போய் விட, நந்தினியுடன் அவனது கைப்பேசியில் தொடர்பு கொள்ள முயன்றான். வேண்டுமென்றோ.... இல்லை, வேண்டாம் என்றோ நவீனின் அழைப்பை ஒவ்வொரு முறையும் நந்தினி எடுக்கவில்லை.

அப்படியும் தவறி எடுத்த ஒரு முறையும் நவீனிடம் நந்தினி கேட்ட ஒரே கேள்வி, "நமக்குக் கல்யாணம் நடந்துச்சுன்னு சொன்னீங்களா?" என்பது மட்டும் தான்.

இதற்கு, "ஆமாம். சொன்னேன்," என்பதைத் தவிர வேறு என்ன பதில் சொல்வான் நவீன்? அதனைத் தொடர்ந்து, "ஆனால்..." என்றதைக் கேட்க நந்தினி இல்லை.

எதைச் சொல்லியிருக்கமாட்டான் என்று நம்பினாளோ அந்த நம்பிக்கையே பொய்த்துவிட்ட என்றால் மற்றது எம்மாத்திரம் என போனை விட்டாள்.

மீண்டும் மீண்டும் நவீன் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கை பொய்த்துப் போய் ஒவ்வொரு முறையும் தாக வருத்தப்பட முடியாது என்ற எண்ணத்தில் யானாள். ஆனால் அது புயலுக்கு முன் வரும் அமைதியோ? நான் பழகிய நவீன் அப்படியிருக்க முடியாது என்ற குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பிரயத்தனப்பட்டு அடக்கினாள்.

அவளது மன அழுத்தம் திருமண வேலைகளில் ஈடுபடும் பொழுது அதிகமானதே தவிர, சிறிதளவும் குறையவில்லை.

நவீன் மீது தான் வைத்த நம்பிக்கையைத் தகர்த்ததில், நடக்காத திருமணத்தை நடந்ததாகச் சொல்லிப் பொய் சொன்னதில், தன்னை ஒரு இக்கட்டான நிலையில் நிறுத்தி, "கிட்டத்தட்ட" கட்டாயக் கல்யாணம் செய்ததில், அவப் பெயரை உண்டாக்கிக் குடும்பத்தினரை வேதனைப் படுத்தியதில் என்று நவீனுக்கு எதிரான பட்டியலில் காரணங்கள் வரிசையாக அணிவகுத்தன.

கல்யாண வேலைகள் அனைத்திலும் முழு மன ஈடுபாடின்றியே செய்தாள் நந்தினி. ஏற்கெனவே பெண்ணைப் பார்க்க வந்த சரஸ்வதிக்கும், நவீனின் தங்கை ஹரி

ந்தும் நந்தினியை மிகவும் பிடித்து விட, புடவை, கடை என்று எங்கும் அவர்களும் கலந்து டது. நந்தினிக்கு எப்படியிருந்ததோ, துளசிக்குப் தனியாக இருந்தது.

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்றெதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி நான்!

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத
முத்துடைத் தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதனன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழி நான்!

திருமண நாளும் இதோ அதோவென்று வந்து விட, சுற்றமும் நட்பும் சூழ நந்தினியின் கழுத்தில் மங்கள நாணைப் பூட்டி, அவள் கைத்தலம் பற்றி, நெஞ்சம் நிறைந்த காதலோடு அவளைத் தன்னுடையவளாக்கிக் கொண்டான் நவீன்!!!

15

திருமண வைபவங்கள் அனைத்தும் நல்லபடியாக முடிந்து இருவருக்குமான தனிமைப் பொழுது கிடைக்கும் வரை நவீனால் நந்தினியிடம் ஒரு வார்த்தைக் கூடப் பேச முடியவில்லை. அதன் பிறகும் ஒரேயொரு வார்த்தை மட்டும் தான் பேச முடிந்தது என்பது வேறு விஷயம்!!!

என்று நவீன் அழைத்ததற்கும், காதில் விழுந்த
பாவனையில் இருந்தாள் அவள்.

அவள் முகம் திருப்பிக் கொள்வதை

"உன்னைக் கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி
என்றாலும் முடியலை. கொஞ்சம் கூட இறங்கி
மாட்டேன்கிற நந்தினி, நீ!" என்று அவளுக்கு
கேட்கும் குரலில் சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டான்

இவன் தரப்பு நியாயத்தை... ஓ! அதை நியாயம்
சொல்லக் கூடாதோ... சரி, வாதம் என்று வைத்து
கொள்வோம்.... இவன் தரப்பு வாதத்தை ஓரிரு
களுக்குள் சுருக்க முடியாமல் போனதால்,
களுக்கிடையில் கிடைத்த வாய்ப்புகளை நவீன்
பயன்படுத்த முடியாதது ஒரு துரதிர்ஷ்டவசம் என்றா
எந்த விளக்கத்தையும் கேட்க நந்தினி தயார் நிலையில்
இல்லாமல் இருந்ததும் கூட மற்றொரு காரணம்.

மணமேடையிலேயே தனிமை கிடைத்த போது
நந்தினியின் பெற்றோர் இருவரிடத்திலும் நவீன் தன்
செய்கைக்கு மன்னிப்பு வேண்ட, அதை அவனின் நல்ல
மனதின் இன்னொரு அடையாளமாக அவளுடைய தவி
துளசி கொண்டாடவும் நந்தினிக்கு மேலும் உள்ளம்
எரிந்தது.

தன் வாழ்க்கையைப் பணயமாக வைத்து விளை
யாடியதோடு 'உத்தம சீலன்' என்று பறைசாற்றிக்
கொள்ளும் விதமாக இவனுக்கொரு மணவாழ்க்கை?
நந்தினியின் உள்ளம் அவனை இடைவிடாது கோபத்
துடன் ஜபித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

கொஞ்சம் கூட உறுத்தலே இல்லை போல இவ
னுக்கு? உறுத்தல் இருந்தால் இப்படிச் சிரித்த முகத்துடன்

...? அவன் முகத்தில் இருக்கும் உணர்வைப்
...கட்டாயத் திருமணம் என்று சொல்ல யாராலும்
...காதலியைக் கைப்பிடிப்பது போன்ற ஆனந்
...எப்படி இவனால் வெளிக்காட்ட முடிகிறது?
...பார்வைக்குப் பின் இருக்கும் போராட்டத்தை
...நவீன், அவளை நோக்கிக் கண் சிமிட்ட, தன்
...யை நிறுத்திக் கொண்டதோடு, அதன் பிறகு
...புறம் திரும்பவேயில்லை அவள்.

...ம்... எத்தனை நம்பினாள்! நவீன் அந்த
...யெல்லாம் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைக்
...குறியாக்கும் அளவிற்குப் பொய் சொல்லியிருக்க
...என்று? ஆனால் அத்தனை நம்பிக்கையையும்
வேரோடு சாய்த்துவிட்டானே!

தன்னுடைய நம்பிக்கை பொய்த்துப் போனதில்
அளவில்லா வருத்தம் இருந்தாலும், அதை யாருடனும்
பகிர்ந்து கொள்ளாமல் அவள் ஆழ்மனதில் ஆறாத
வடுவாய் மாறியது. அது ஆறுவதற்குக் கூட அவகாச
மில்லாமல் திருமணம்... அதுவும் கிட்டத்தட்ட இரு
வரும் எதிர்பாராமல், கட்டாயத்தின் பெயரில் நடக்கும்
திருமணம் என்று நினைக்கையிலேயே தொண்டை
யடைத்தது அவளுக்கு.

ராஜேஷுடன் நடக்கவிருந்த திருமணத்தையும் அதன்
முறிவையும் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டவளால்
இதை ஏன் அப்படி எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை
என்று அவள் யோசிக்கவில்லை.

உணர்ச்சிகளின் அழுத்தத்தில் பாரம் தாங்காமல், எந்தக்
கணத்திலும் வெடித்து விடும் நிலையிலிருந்த கனத்
தில் தான் நவீன் அவர்களின் முதலிரவில், "உன்கிட்ட

பேசணும் நந்தினி! ஐ அம் ரியலி சாரி... [illegible] தொடங்கினான்.

அந்தப் பொய் சொல்லும் படலத்தை [illegible] ஒருமுறை கேட்கும் சக்தி அவளுக்கில்லை [illegible] "போதும்! நிறுத்துங்க!" என்று கைகளை [illegible] ஆவேசமாக மொழிந்தாள் நந்தினி.

நவீன் அவளது முகத்தில் தெரிந்த உணர்ச்சிகளை [illegible] பேசிமுந்து நிற்க. "என்ன சொல்லப் போறீங்க [illegible] நீங்க செய்ததுக்கு நியாயம் கற்பிக்கப் போறீங்க [illegible] தேவையில்லை. யுவர் கேம் இஸ் ஓவர் நவ். ஒருவேளை [illegible] கல்யாணம் செய்ததால் உங்க தப்பு எல்லாம் [illegible] விடுமே... உங்களைக் கண் கண்ட தெய்வமா நினைச்சு [illegible] இருப்பேன்னு நினைச்சீங்களோ?" என்றவள், "இனிமேல் தானே என்னோட கேம் ஸ்டார்ட் ஆகுது" என்பது போல் துச்சமாக ஒரு பார்வை வீசினாள் நந்தினி.

நவீன் தலையை உலுக்கிக் கொண்டு, "நான் என்ன சொன்னாலும் நீ ஏத்துக்கிற நிலைமையில் இல்லை நந்தினி. கட்டாயம் ஒருநாள் உனக்குப் புரியும். அது வரைக்கும்..." என்று உணர்ச்சியற்ற குரலில் மொழிந்தவனை இடையிட்டாள்.

"ஆஹா! என்ன ஒரு சாமர்த்தியம் நவீன் உங்களுக்கு! ஏதோ நீங்க பெரிய மனசு பண்ணி, காத்திருக்கிற மாதிரி சீன் க்ரியேட் பண்றீங்க?" என்று எரிச்சலாக வினவியவள், "உங்களால எங்களுக்கு எத்தனை மனவேதனை... கண்டவங்ககிட்டேயும் பேச்சுக் கேட்க வேண்டியதாப் போச்சு," குரல் தடுமாறச் சொன்னவள், தலையைச் சிலுப்பிக் கொண்டு, "மறுபடியும் எதுக்கு தேவையில்லாத பேச்சு? பேசிப் பேசி என்னை நம்ப வைச்சது போதும். நான் சொல்ல வந்தது இதுதான். நம்ம கல்யாணம் ஒரு

[illegible] கல்யாணம் மாதிரித் தான். பெயரளவில் தான் [illegible] மனைவி. அட்லீஸ்ட் இந்த விஷயத்தி[illegible] ஜென்டில் மேனா நடந்துக்குவீங்கன்னு நினைக்[illegible] என்று படுக்கையில் இருந்த தலையணையை [illegible] போர்வையையும் கீழே போட்டாள்.

அவளது வேதனையையும் அவமானத்தையும் உணர்ந்தவன், மென்மையான குரலில், "இல்லை... நீ கட்டிலில் படுத்துக்கோ!" என்றவனை முறைத்துவிட்டு, "ஓ! அப்படி ஒரு நினைப்பு வேறயா? [illegible] பேசறதுக்காகவே தலையணை, போர்வை [illegible] கொடுக்கக் கூடாது. இது உங்களுக்குத் தண்டனை" என்று சத்தமாகவே முனகினாள்.

நந்தினியின் வருத்தம் நவீனுக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தந்தது. எத்தனை எதிர்பார்ப்புடன் அவள் மீது ஆசை கொண்டு மணந்திருப்பான்! இப்படியும் பேச வாய்ப்புக் கூடக் கொடுக்காமல், யாரோ ஒரு வேற்று மனிதன் மாதிரிச் சட்டம் பேசுகிறாளே என்று வருந்தியவனுக்கு, உடனே நிலைமையை இலகுவாக்கும் பொருட்டு அவளுடன் கொஞ்சம் விளையாடித்தான் பார்ப்போமே என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

புன்னகைத்தபடி நந்தினியை நோக்கி அடி மேல் அடி எடுத்து வைத்து, "ஜென்டில் மேன் இல்லையென்று முடிவாகிடுச்சு. அதெதுக்கு இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் ஜென்டில் மேனா நடந்துக்கணும்? இதென்ன சினிமான்னு நினைச்சுட்டு இருக்கியா?" என்றதும், நந்தினிக்கு உண்மையிலேயே லேசாகப் பயம் வந்தது.

"வேண்டாம் நவீன்! கிட்டே வராதீங்க.... எனக்கு.... எனக்கு.... நான்... பிரவுன் பெல்ட் வைச்சுருக்கேன்," என்று மிரட்டலாக வாய் சொன்னாலும், பின்னே

ட்டுக்கள் வைத்தபடியே நந்தினி நகர்ந்து, ஒரு நி… யில் சுவரில் மோதி நிற்க வேண்டியதாகப் போ… விட்டது.

அவளுக்குத் தன் கைகளால் அரண் அமைத்த… ''ம்... அப்புறம்?'' என்றான் முன்னைவிடப் புன்னகையை… பெரிதாக்கி.

நந்தினி கட்டாயம் நவீனிடமிருந்து இப்படி ஒரு பிரதிபலிப்பை எதிர்பார்க்கவில்லை. தான் ஒருவேளை சாதாரணமாய்ச் சொல்லியிருந்தால் நவீன் ஏற்றிருந்திரு… கலாமோ? நவீனை இவள் அறிந்த வரையில் தன்… னுடைய விருப்பத்திற்கு மரியாதை கொடுத்து நடப்பவன் என்று தான் நினைத்து வந்தாள்.

ஒருவேளை அப்படி நினைத்திருக்கக் கூடாதோ? தன் விருப்பம் தேவையில்லை என்று தானே திருமண… பேச்சையே தந்தையின் மூலம் எடுத்திருந்தான்... இப் பொழுது மட்டும் என்னுடைய விருப்பம் இவனுக்குத் தேவையாகவா இருக்கப் போகிறது? இந்த எண்ணம் தோன்றிய கணம், 'நீ நான் நினைத்ததை விட மோசம் தானா நவீன்?' என்ற எண்ணம் தோன்றிக் கண்கள் குளமாய் மாறின.

ஆனால், முதலில், ராஜேஷுடனான திருமணத் திற்குத் தன் பெற்றோரிடம் அப்படித் தானே சம்மதம் தெரிவித்தது? இப்போது மட்டும் எதற்கு இந்த ஆத்திரம் அவளுக்கு? அதையும் யோசிக்கவில்லை.

மெல்ல ஒற்றை விரலால் அவளது தாடையை உயர்த் தியவன் அவளது கண்களில் சுரந்த கண்ணீரைப் பார்த்த தும் சொல்ல வந்ததைக் கூடச் சொல்லாமல், 'என்னை உன் விருப்பமில்லாமல் நடந்து கொள்ளுமளவிற்கு

…வனாகவா நினைத்தாய் ஸ்வீட்டி?' என்று …னான்.

நந்தினி தனக்கு ஏற்பட்ட பயத்தை முயன்றளவு மறைத்தாள் என்றால், தன் ஆசை மனைவியின் கண்ணீர் நவீனின் சர்வத்தையும் உலுக்கியது. அதுவும் அந்தக் கண்ணீருக்கான காரணம் அவனுடைய நடத்தை எனும் போது வருத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

நந்தினி பேசியது சின்னக் குழந்தையின் பிடிவாதம் போலத் தோன்றியதால் தான் நவீனும் இப்படி விளை யாட்டாக நாடகமாடினான். ஆனால் நந்தினியின் கண் ணீரைப் பார்த்ததும், எதுவுமே பேசாமல் அவள் சற்று முன் கீழே போட்டிருந்த தலையணையையும் போர்வையை யும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த அறையிலிருந்த சோபா வில் படுத்துக் கொண்டான்.

அவளுக்குத் தன் காதலைப் புரிய வைத்தால் அனைத் தும் சரியாகிவிடும் என்று நினைத்தது நடைமுறையில் அத்தனை சுலபமாக இருக்காது என்று அவனுக்கு அப்பொழுது தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

அவனது செய்கையில் சுவரோரமாக உறைந்திருந்த நந்தினி மெத்தைக்கு வந்து எதை எதையோ நினைத்துக் கண்ணீர் வடித்தாள்.

* * *

நந்தினியும், நவீனும் வெளியுலகத்திற்குக் கணவன் - மனைவியாக இருந்தாலும், இருவரும் தனித் தனித் தீவுகளாய்த் தான் காலம் கடத்தினர்.

நெஞ்சத்தில் இருந்த ரணம் குணமாகி வடுவாய் மாறியிருக்க வேண்டிய காலத்தில் சென்னை வந்த பிறகு ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் முடிந்தவரை நவீனைத் தன் சொற்களாலும், செயல்களாலும் காயப்படுத்தி, ஆறி

[illegible] பெரிதுப்படுத்தி [illegible] ஆனால், இந்தச் செய்கையினால் [illegible] அமைதியடையவில்லை என்பது தான் [illegible]

நளினும் எல்லாவற்றையும் பொறுத்து[illegible] கொண்டு, முடிந்தவரை தங்கள் உறவை [illegible] முயற்சியில் தான் இறங்கினான்.

தொடக்கத்தில் சிறிதளவு எரிச்சல் ஏற்பட்[illegible] 'சரியாகிவிடும்... சீக்கிரமே அமைதியாகிவிடு[illegible] கோபம் குறைந்துவிடும்.... காதலைப் புரிந்து கொள்[illegible] என்ற நம்பிக்கைகளில் திளைத்தவன், நாட்கள் செல்ல[illegible] செல்லப் பொறுமை குறைந்து, நக்கல் பேச்சிலும் [illegible] மொழிகளிலும் இறங்கி, 'சரிக்குச் சரி; ஒத்தைக்கு ஒத்தை' என்ற அளவிற்கு வந்து, இன்று எரிச்சல் அனைத்[illegible] எதையும் ஒரே நேரத்தில் கொட்டித் தீர்க்கும் அளவிற்கு வந்துவிட்டான்.

* * *

வானத்தில் ஜொலித்த நட்சத்திரங்களையோ, கண்ணுக்கு இதமாய்க் குளிர வைத்த நிலவையோ, இதமாய் வருடிய காற்றையோ, கடற்கரை அலைகளின் சங்கீதத்தையோ ரசிக்கும் மனநிலையில் இல்லாமல் தன் வாழ்க்கை ஓட்டத்தை நினைத்துப் படுத்திருந்தான் நளின்.

இவளிடம் எத்தனை பொறுமையாய், 'அவள் பாவம், பாவமென்று' போனேன்? குட்டக் குட்டக் குனிவதால் தானே அவள் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறாள்? பேசிப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்று இடம் கொடுத்ததால் தான் இன்று வீட்டில் நிம்மதி கூட இல்லாமல் போகும் அளவிற்கு வந்திருக்கிறது? என்னதான் வேண்டும் அவளிற்கு?

[illegible] நான் பொறுமையாய்ப் போனதற்கு, [illegible] இருக்கவில்லை [illegible] அடங்கிப் போக வேண்டும்? தேவையில்லை... [illegible] உணர்வுகளை அவள் காயப்படுத்துகிறாள் என்று [illegible] சொல்லியும் பலன் இல்லாத பொழுது நான் [illegible] பொறுமையுடன் இருக்க வேண்டும்? [illegible] இன்னும் [illegible] நந்தினி மீது இருந்த [illegible] எவ்வளவு முயன்றும் [illegible] சிறிதளவும் குறையவில்லை. இத்தனை நாள் [illegible] வைத்திருந்த கோபம் இன்று எல்லை கடந்தது [illegible] வடிய இன்னமும் நேரமாகும்.

* * *

அங்கே நந்தினி, தங்கள் வாழ்க்கையில் நடந்த [illegible] நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருக்க, மொட்டைமாடி நிலவொளியில் நனைந்து கொண்டிருந்தாள்.

எப்பொழுதும் தணிந்து செல்பவன் இன்று தலைக் கேறிய கோபத்துடன் தன்னை எதிர்த்ததும், பேசியதும் உண்மையிலேயே அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது. சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்பது இதைத்தானா? இவனா சாது? என்னுடைய வாழ்க்கையை... என்று எண்ணம் எழுந்ததுமே, இன்னும் எத்தனை நாட்கள் 'கீறல் விழுந்த ரிக்கார்ட்' மாதிரி நடந்ததை நினைத்தே புலம்பிக் கொண்டிருக்கப் போகிறாய் என்று மனசாட்சி குத்தியது.

கீறல் விழுந்த ரிக்கார்ட் என்ற பொழுது 'தேய்ந்து போன ரிக்கார்ட்' ராஜேந்தர் பற்றிய எண்ணங்களும் நினைவலைகளில் எழுந்தன. அவனை மாதிரி மாறிக்கொண்டு வருகிறோமோ? அப்படியொரு கேள்வி பிறந்ததுமே "ச்சை!" என்று தன் தலையிலேயே குட்டிக் கொண்ட[illegible]

நியாயப்படி பார்த்தால் [illegible] வைத்த நவீனுக்கு நன்றி தான் சொல்லியிருந்த [illegible] ஆனால் நவீன் செய்ததும் நியாயம் இல்லை [illegible] கேள்வி இப்பொழுது பலவீனமாய் ஒலிப்பது [illegible] இருந்தது நந்தினிக்கு.

சிறிது நேரம் வாதம்-பிரதி வாதம் நடத்தி [illegible] "நடந்தது நடந்ததாகவே இருக்கட்டும்; இனி நடப்பது நல்லதாக இருக்கட்டும்!" என்று கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை வேரூன்றியது. எத்தனை முறை இந்த ஞானோதயம் ஏற்படுவது தான்; இந்த முறை பிரசவ வைராக்கியமாக மட்டுமே ஆனால் இன்னும் உறுதியாகவே உறுதி பூண்டாளோ? [illegible]

அவனைத் தண்டிப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு கடந்த இரண்டு மாதமாக அவள் குற்ற உணர்வில் திளைத்தது தான் அதிகம். நவீனின் பொறுமை இவளது குற்ற உணர்வை அதிகரித்ததே தவிர குறைக்கவில்லை; மீண்டும் மீண்டும் அவளுக்கு நவீன் செய்த தப்பிற்கு நீயும் தப்பு செய்வது தீர்வாகாது என்று தோன்றினாலும் அவளையும் மீறித் தான் செயல்படுகிறாள்.

தெளிவின்றியே யோசனை செய்து கொண்டிருந்தவள் யதேச்சையாக நேரத்தைப் பார்க்க, மணி பத்தரையைத் தாண்டியிருந்தது. நவீன் எங்கே? வெளியே சென்று இந்நேரம் வந்திருப்பானோ... இல்லை, தன் முகத்தில் விழிக்கப் பிடிக்காமல்... சிந்தனைக்குக் கடிவாளம் கட்டிவிட்டுக் கீழே இறங்கி வந்தாள் நந்தினி.

வீடு பூட்டியிருப்பதைக் காணவும் எந்தப் பரிசீலனை செய்யாமல் உடனடியாக நவீனின் எண்ணுக்குத் தொடர்பு கொண்டாள். முதல் முயற்சி தோல்வியைத்

நந்தினிக்கு, எழுந்த பதட்டம் சில நிமிட [illegible] கைப்பேசியின் ஒலியில் [illegible] நவீன் தன் கைப்பேசியை எடுத்துப் பார்க்க, அதில் நந்தினியின் [illegible] அதை எடுக்கப் பிடிக்காமல் அப்படியே [illegible] காணவும் [illegible] விட்டான்.

16

மீண்டும் மீண்டும் நந்தினியிடம் இருந்து தொடர்ந்து அழைப்பு வரவும், எடுத்துச் சுருக்கமாக, "ம். நான் தான்," என்றவனிடம். "எங்கே இருக்கீங்க? வீட்டுக்கு வரலையா?" என்று தயங்கித் தயங்கி வினவினாள் நந்தினி. அவளது குரல் எப்பொழுதும் போல் இல்லாமல் சிறிது கடினமாக இருந்ததோ?

"நான் வீட்டுக்கு வர லேட் ஆகும். எனக்காக வெயிட் பண்ண வேண்டாம், பை..." என்று கத்தரித்த மாதிரிப் பேசி வைத்துவிட்டான்.

அப்பொழுதிருந்த மன நிலையில் ஒருவருக்கு இன்னொருவர் மீது இருக்கும் கோபத்தை விட, தங்கள் மீது கொண்ட கோபம் தான் அதிகமாய் இருந்தது.

அவனுக்கு, 'நான் செய்த அடிப்படைத் தவறு, நந்தினிக்கு எல்லா விஷயங்களிலும் எதிரொலிக்கிறது;' என்று உணர்ந்ததால் தன் மீதே கோபம்.

அவளுக்கு 'நவீன் நின்றால் குற்றம்; நடந்தால் குற்றம்; உட்கார்ந்தால் குற்றம்!' என்று வார்த்தையா [illegible] அவனைச் சுயகட்டுப்பாடு இல்லாமல் காயப்படு [illegible] வதை உணர்ந்து தன் மீதே கோபம்.

மற்ற விஷயங்களில் எதிரெதிர்த் துருவங்களாய் …
தாலும் தங்கள் மீதே கோபம் கொள்ளும் …
லாவது ஒத்திருந்தனர் நவீனும், நந்தினியும். …
அரைமணி நேரம் கடந்து சென்ற பிறகும் நவீன் …
வந்து சேர்ந்த பாடில்லை.
மீண்டும் ஒருமுறை நவீனுக்கு அழைத்த பொழுது …
'வாடிக்கையாளர் தொடர்பு எல்லைக்கு…' என்று …
அறிவிப்பு வந்தது.
போன் செய்தும் எடுக்கவில்லை; நவீன் வீட்டிற்கு …
வந்து சேரவில்லை எனும் பொழுது, ஒரு நாள் …
நிம்மியுடன் இரவு உணவருந்தச் சென்றுவிட்டு எத்தனை …
தாமதமாக வீடு வந்து சேர்ந்தோம்… நவீன் எவ்வளவு …
பதறியிருப்பான் என்பதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந் …
தாள் நந்தினி. அப்படித் தாமதமாக வந்ததோடு எவ்வளவு …
திமிராகப் பதில் பேசியிருப்பேன்! ஐ அம் ரியலி ஸாரி …
நவீன் என்று காலம் கடந்து சொல்லிக் கொண்டாள்.
தாங்கள் இருவரும், ஒருவர் தாமதமாக வந்தால் …
மற்றவர் எதற்காகப் பதற வேண்டும் என்று யோசித்திருந் …
…தால் ஒருவேளை புரியாத விஷயங்கள் புரிந்திருக் …
…மோ?!
'நான் செய்த தப்பைச் சுட்டிக்காட்ட லேட்டா வரீங் …
…ா நவீன்? நான் உங்களைக் கஷ்டப்படுத்தறேன்னு …
…ய்த பைத்தியக்காரத்தனம் அது' என்று தனக்குள் …
…யே பேசிக் கொண்டாள்.
…னோ நந்தினிக்கு இருப்பே கொள்ளவில்லை.
…தும் நெடுக்குமாகக் குட்டி போட்ட பூனை மாதிரி …
…ந்தவள் வாசல் கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்கவும் …
… பரபரப்புடன் வாயிலை நோக்கி நகர்ந்தாள்.

… திரும்பும் கணவனைக் கட்டிப் பிடித்துக் கதற
… என்று நந்தினி நினைத்தது ஒரு நொடி…
… தான் பின்னர் மனதில் அந்த நினைப்பிற்குத்
… சீனப் பெருஞ்சுவரின் நீளத்தில் ஈகோ நின்று
… யே இருந்தாள்.
… முகத்தில் இருந்த குழப்பமான உணர்ச்சி
… பார்த்த நவீன், 'ஒருவேளை தேவை
… பயப்பட வைத்துவிட்டோமா?' என்று வருந்
… அதற்காகத் தன்னையே கடிந்து கொண்டான்.
… இதே பொழப்புடா! அவள் முகத்தைப்
… எல்லாம் பறந்துடும் உனக்கு! அவளுக்கு
… ரோஷத்தில் கொஞ்சம் உனக்கும் இருந்து இருக்
…,' என்று சுய சிந்தனையும் செய்து கொண்டான்.
அவள் மட்டும் வெளியில் சென்று தாமதமாக
வந்ததற்கு எவ்வளவு சட்டம் பேசினாள்? இப்பொழுது
பயந்த மாதிரிப் பாவனை காட்டினால், தான் உருகி விட
வேண்டுமா என்று நினைத்தபடியே தனது ஷூவைக்
கழட்டிக் கொண்டிருந்தான்.
எப்பொழுதும் ஏதாவது வெடுக்கென்று பேசும் வழக்
கத்தைக் கொண்ட நந்தினி, "சாப்பிடலாமா? பசிக்குது,"
என்றாள் தன் வயிற்றில் கையை வைத்தபடி.
"ஓ! நீ இன்னும் சாப்பிடலையா?" என்று புருவம்
உயர்த்தியவன், "எனக்கு வேண்டாம்," என்றான் உணர்ச்சி
யற்ற குரலில்.
"எனக்கும் வேண்டாம்," என்று முனகலாகச் சொல்
லியபடி இரண்டடி அறையை நோக்கி எடுத்து வைத்த
வளுக்கு, சற்றே சுய கௌரவம் எட்டிப்பார்க்க, 'இவனுக்
காக நான் எதற்குச் சாப்பிடாமல் இருக்கணும்?' என்று

தன்னையே கேட்டுக்கொண்டு, உணவு மே…
சென்று அமர்ந்து வேகமாகச் சாப்பிடத் தொடங்கினான்…
இதை எதையும் கண்டுகொள்ளாத நவீன்…
செய்துவிட்டுப் படுக்கையில் விழுந்தான்.
வீம்பிற்காக வயிற்றை நிறைத்தவனுக்கு ஏனோ…
மட்டும் வெறுமையாகவே இருந்தது.

அறையில் விட்டத்தை நோக்கி யோசனையுடன்…
படுத்திருந்தவனைப் பார்த்ததும் தோன்றிய குற்ற உ…
வில், "இன்னைக்கு நூடில்ஸ் தான் செய்ய முடிந்த…
உங்களுக்கு எப்போ பசிக்குதோ டைனிங் டேபிளில்…
மூடி வைச்சிருக்கேன். சாப்பிடுங்க!" என்று சொன்னாள்…

நவீனுக்கு நந்தினி எதுவுமே நடக்காதது மாதிரி…
பேசுவது கோபத்தைக் கிளறியது. முன்னிருந்த நவீன்…
என்றால், இவள் வந்து, பேச்சு வார்த்தை தொடங்கி…
தற்கே மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருப்பான்.

ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில், "நான் கூட…
இன்னைக்குப் பாத்திரமெல்லாம் உருட்டி உருட்டிச் சமை…
கவும் ரொம்ப ஸ்பெஷலா, காரசாரமா விருந்து இருக்…
கும்னு நினைச்சேன்," என்று நக்கலாகச் சொல்லிவிட்டுத்
திரும்பிப் படுத்துக்கொண்டான்.

நவீனின் வார்த்தைகள் முள்ளாய்த் தைக்க அவளை…
ஏறிட்டாள் நந்தினி. அவனது பேச்சைக் கேட்டுப் பல்லைக்…
கடித்தவளுக்கு, 'இப்படித் தான் நான் பேசும்போது…
அவனுக்கும் இருந்திருக்குமோ?' என்று தோன்றியதும்…
தன் படுக்கைக்குச் சென்று புரண்டாள்.

மேற்கொண்டு அதே ஓட்டத்தில் எண்ணங்களை
விரட்டாமல், 'அவன் சாப்பிட்டால் என்ன? சாப்பிடாமல்
இருந்தால் எனக்கென்ன? இப்பொழுது அவனிடம்

…நான் வலியச் சென்று பேசணும்?' என்று மான
…கக் குட்டிக் கொண்டாள்.

அவளது மனம் சுய கௌரவத்திற்கும், குற்ற உணர்ச்
…ம் இடையில் அலைபாய்ந்தது. மாற்றங்கள் ஒரே
…ரவில் நடக்க இதென்ன சின்ட்ரெல்லா கதையா?
இப்பொழுது தானே நந்தினியின் மனம் எனும் படகு
உணர்ச்சி அலையில் தத்தளிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது.
கூடிய விரைவில் நல்லபடியாகவே கரை சேர்ந்துவிடும்.

அன்றிரவு மௌனமாய்க் கழிந்தது மாதிரி அடுத்த நாள்
காலையும் எந்த உரசலும் இல்லாமல் சென்றிருக்கலாம்;
ஆனால் பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்பது
மாதிரி புதியதாய் ஒரு பிரச்சனைக்குப் பிள்ளையார் சுழி
போடாமல் விடுவதா?

காலையில் சரியாகிவிடுவான் என்ற நந்தினியின்
நினைப்பைப் பொய்யாக்கும் விதமாக நவீன் செயல்பட
வும், உணவு மேஜையில் அமர்ந்திருந்தவனிடம், "சாரி!"
என்றாள் நந்தினி.

செய்தித் தாளில் இருந்த பார்வையை விலக்கி,
ஜாடையாக, 'எதுக்கு இப்போ சாரி?' என்று ஒற்றைப்
புருவத்தை உயர்த்தினான்.

அவன் வாயைத் திறந்து கூடப் பேசாத கோபத்தில்,
உண்மையான காரணத்தைச் சொல்லாமல், "நேற்றுப்
பாத்திரமெல்லாம் உருட்டி உருட்டிச் சமைச்சும் ரொம்ப
ஸ்பெஷலா, கார சாரமா விருந்து சமைக்காமல் உங்க…
நினைப்பைப் பொய்யாக்கினதுக்காக!" என்றாள் கடு…
புடன்.

"ஓ!" என்று மட்டும் சொல்லி மீண்டும் செய்…
தாளில் மூழ்கினான்.

உனக்கு நான் [illegible] கிறானோ?

உணவு மேஜையில் இருந்த [illegible] என்று எடுத்து வைத்தபடியே, [illegible] தொந்தரவு தாங்காமல் [illegible] வேலை பார்த்துட்டு இருந்து முடிச்சுட்டு [illegible] வீட்டுக்கு வந்திருந்தாலும் எப்படியும் [illegible] நாடிலன் தான் இருந்திருக்கும்,'' என்று [illegible] டன், அவனை ஓரப் பார்வை பார்த்தபடியே [illegible] னாள் நந்தினி.

அவளுக்கு நவீன் எங்கு சென்றிருந்தான் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அதை நேர யாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படிச் சுற்றி வளைத்தாள்.

'கேள்வி ஒழுங்காக இருந்தால் தானே பதிலை ஒழுங் காகச் சொல்வேன்?' என்பது மாதிரி நவீனும், ''என்ன சந்தேகமா? அது ஒண்ணு தான் இப்போதைக்கு குறைச்சலா இருந்தது. அதுவும் சேர்த்தியா? ரொம்ப சந்தோஷம்,'' என்று சந்தோஷம் துளியும் இல்லாமல் மொழிந்தான்.

''ஒரு கேள்விக்கு இன்னொரு கேள்வி பதிலாக முடி யாது. ஒருவேளை உங்களால் பதில் சொல்ல முடி யலையோ?'' ஆத்திரமாக வெடித்தாள் நந்தினி.

நவீன் அதற்குப் பதில் பேசாமல் தனக்குள் புலம்பலாக, ''இந்தக் கல்யாணம் செய்ததிலிருந்து நந்தினியும் நிம்மதியா யில்லை; நானும் நிம்மதியாயில்லை; கொஞ்சம் பொறுமையாகவே எல்லா விஷயத்தையும் தெளிவு படுத்திக் கல்யாணம் நடத்தியிருக்கலாம்,'' என்று நிதான மாகவே ஆனால் அழுத்தமான குரலில் சொன்னான்.

[illegible] அவனது முனகலைத் தப்பாக அர்த்தம் [illegible] ''நிம்மதியில்லைன்னா இந்த விவா [illegible] செய்துட வேண்டியது தானே?'' என்று [illegible] குரலில் வெடுக்கென்று சொல்லிவிட்டு [illegible]

உணவு மேஜையில் அமர்ந்திருந்தவன், காலை [illegible] ஆத்திரத்துடன் எதுவும் [illegible] கையை உதறிவிட்டு எழுந்து செல்லவும் தான் [illegible] உரைத்த விஷயத்தின் சாரம் முழுமையாய்ப் [illegible]

[illegible] மன்னிப்புக் கிடைப்பதே கடினம் தான் [illegible] இன்று [illegible] முதல் நாள் இரவு [illegible] விவாகரத்து [illegible] எழுந்தவுடனே [illegible] பேசியது சத்தப் [illegible] பார்த்தால் என் மேல் இருக்கும் அவனது எரிச்சலைப் பார்த்தால் குறையவில்லை போல!

அவனது துளியளவு கூடக் குறையவில்லை என்று கோபம் துளியளவு கூடக் குறையவில்லை போல! அவனது கோபத்தில் நியாயமும் இருக்கிறதோ என்று சிந்தித்தவள் நவீனிடம் எப்படியாவது மன்னிப்பைப் பெற வேண்டும் என்று நினைத்தாள்.

நவீனுக்கோ, நந்தினி உதிர்த்த வார்த்தைகளே மீண் டும் மீண்டும் ரீங்காரமிட்டு அவள் மீதிருந்த கோபமும், வருத்தமும் அதிகரித்தது.

இதுவரைக்கும் நந்தினி வாக்கு வாதத்தில் விவாக ரத்து... டைவர்ஸ் என்ற வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்ததே யில்லை. இன்று அந்த வார்த்தையைச் சொல்லுமளவிற்கு வந்திருக்கிறாள் என்றால் என் மீது அவ்வளவு வெறுப்பா அவளுக்கு? அப்படியென்ன செய்துவிட்டேன்?

காதலை அவளிடம் வெளிப்படுத்தாமல் சரியான சந்தர்ப்பத்திற்காக நாள் கடத்தியது தான் நான் செய்த

யாவெரும் தப்பா? அவன் மனம் [illegible]
அடையும், அவன் கோபம் குறைய[illegible]
திருந்தது தான் தவறா? செய்த தப்பை [illegible]
டால் கூட எனக்கு மன்னிப்பே கிடைய[illegible]
என்று அவனை உலுக்க வேண்டும் போல் இரு[illegible]

நந்தினி பற்றிய சிந்தனையோ, அவளது [illegible] கான விளக்கமோ தனக்குள் வரக்கூடாது என்று [illegible] வெடுத்து முழு மூச்சுடன் பணிகளில் மூழ்கி[illegible] அவனுக்கு உதவும் பொருட்டு அலுவலக வேலை[illegible] அன்றும், அடுத்து வந்த நான்கு நாட்களிலும் அவ[illegible] வருத்தன.

காலையிலும் சீக்கிரமே வீட்டிலிருந்து அலுவலக[illegible] கிளம்பியவன், வெகுநேரம் சென்று தான் வீட்டிற்கு திரும்பினான். அந்த நான்கு நாட்களும் நந்தினி இருக்கும் இடத்தை நோக்கி ஒரு பார்வையைக் கூட மறந்தும் செலுத்தவில்லை.

நந்தினிக்கு லேசாக இருந்த குற்ற உணர்ச்சி அவனது அமைதியிலும், ஒதுக்கத்திலும் விஸ்வரூபம் எடுத்தது.

இப்பொழுது சுயகௌரவத்தை முற்றிலும் தொலைத்தவள், தானே முன்வந்து அவனிடம், ''வெளியில் செல்லலாமா நவீன்?'' என்று ஒருமுறை வினவினாள்.

நவீனோ அவளை அலட்சியமாக நோக்கி, ''எதற்காக? இன்னொரு தடவை என்னுடைய வேலையைப் பணயம் வைக்கிறதுக்காகவா? போன தடவை செய்ததுக்கே எனக்கு இன்சென்டிவ் கட் ஆகியிருக்குமோ... என்னவோ? இனிமேல் தான் தெரியும். நான் வரலை தாயே...'' என்று குதர்க்கமாகச் சொல்லி நகர்ந்துவிட்டான்.

[illegible] விட்டேற்றியான பேச்சை விடத் தான் செய்த
[illegible] வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவன் சுட்டிக்
[illegible] பொழுது மிகவும் ஓய்ந்து போனாள் நந்தினி.
[illegible] செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்று சொல்
[illegible] இதைத் தானோ?
[illegible] தெரியாமல் செய்த தப்பிற்குத் தண்டனை
[illegible] பவித்தான். ஆனால் நான்... விளைவுகளைப் பற்றித்
தெரிந்து தானே தீங்கிழைத்தேன்?

அவனின் அமைதி அவளைச் சுட, தன் கணவன் விலகிச் சென்றாலும் முயற்சியில் தளராத விக்கிரமாதித்தனாக, ''மன்னிச்சிக்கோங்க நவீன். ஐ அம் சாரி!'' என்று தன்னால் உணர்த்த முடிந்த பொழுதெல்லாம் வார்த்தைகளால் மட்டுமின்றிச் செய்கைகளாலும் உணர்த்தினாள்.

அவன் பாணியையே கையாண்டு, ''சின்னா! நீங்களாவது கொஞ்சம் சிபாரிசு பண்ணலாமில்ல உங்க பாஸ்கிட்ட? முன்னாடியெல்லாம் கோபமே படமாட்டாங்களே மோட்டி? இப்போ நிறையக் கோபம் வருது. அளவுக்கு மீறிப் பொறுமையா இருக்க வேண்டியது; இப்போ கோபத்தையும் காண்பிக்க வேண்டியது. ப்ளீஸ்டா... நீங்களாவது எனக்கு சப்போர்ட் பண்ணுங்கடா!'' என்று சின்னப்பிள்ளையாய் உரையாடியவளுக்கு எப்பொழுது தான் புரியுமோ... அவளது கணவன் நெஞ்சத்தில் அளவு மீறிய காதலையும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறான் என்று?!

நந்தினியைப் பொறுத்தவரைக்கும் நவீனின் மனத்தைக் காயப்படுத்தியதற்கான மன்னிப்பைப் பெற வேண்டும் என்பது தான் அந்த நொடியில் குறிக்கோளாய்

[illegible]

[illegible] தானே?

அடுத்த வாரத்தின் இறுதியில் நேசன் கோவிலுக்கு [illegible] அழைக்கவும், மறுப்புத் தெரிவித்த [illegible] நந்தினி உறுதியான குரலில், "நாளைக்கு நீங்க [illegible] என்கூட நங்கநல்லூர் கோவிலுக்கு வர்றீங்க நவீன்[illegible]" என்று தெரிவித்தாள்.

நந்தினியைப் பற்றி நினைத்தாலே வருத்தம் தோன்[illegible]றும்பொழுது, அவள் நங்கநல்லூர் கோவிலுக்கு அழை[illegible]தால்?

கோவிலுக்குக் கிளம்பும் வரையிலும் கூட நவீன் [illegible] பிடியை விட்டுக் கொடுக்காமல் இருக்கவும், நந்தி[illegible] கண்கள் லேசாகக் கலங்க, "நான் கோவிலுக்குக் கிளம்பு[illegible]றேன் நவீன்! நீங்க இன்னைக்கு என்கூட வருவீங்கன்னு ரொம்ப நம்பினேன். ஆனால் மற்ற விஷயங்கள் மாதிரி இந்த விஷயத்திலும் என் நம்பிக்கை பொய்த்துப் போச்சு. நீங்க உங்க 'பர்சனல்' வொர்க் பாருங்க," என்று உடைந்த குரலில் சொல்லிவிட்டு ஏமாற்றத்துடன் கிளம்பினாள்.

இரண்டு மாத காலத்தில் நந்தினி அழுத தருணங்கள் என்பது மிக மிகக் குறைவு தான். அவனை அழ வைத்த தருணங்கள் தான் அதிகம். அவள் ஏமாற்றத்துடன் வடித்த கண்ணீர் முதலிரவில் அவனுக்கு எவ்வளவு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியதோ, அதில் சற்றும் குறைவில்லாத வருத்தம் தான் இப்பொழுதும்!

கோவிலிலிருந்து வந்தவள் அன்றிரவு உணர்ச்சியற்ற குரலில், "நான் அவ்வளவு தூரம் கூப்பிட்டும், என் கூட [illegible] முடியாதவளுக்கு உங்களுக்கு 'பர்சனல்' வேலை [illegible]? என்கூட வந்தால் உங்களுக்குக் கொஞ்சம் [illegible] நிம்மதி கூட இருக்காதுன்னு நினைக்கட்டுங் [illegible]? உங்களுக்கு எது நிம்மதியோ அதைச் செய்ங்க. [illegible] விவாகரத்தானாலும் தான்..." என்றவள், அவனை திரும்பியும் பார்க்காமல் உறங்கச் சென்றுவிட்டாள்.

எந்த விஷயத்திற்காக இத்தனை மன உளைச்சலுடன் இருக்கிறானோ, இப்பொழுது மீண்டும் அதே பேச்சை எடுக்கிறாள்!

இன்னும் என் மீது வெறுப்பா?

ச்சே... வெறுப்பு என்றால் என்னைச் சமாதானம் செய்யும் முயற்சியில் இறங்கவில்லையா? அவளாகவே வந்து மன்னிப்புக் கேட்கவில்லையா? செய்கையில் உணர்த்தவில்லையா? மேலும் சிறிது நேர்மறையாக யோசித்தவனுக்கு முகம் பளிச்சிட்டது.

ஓஹ்... நான் தனிப்பட்ட விஷயம் என்று சொன்னதால் வந்த ஏமாற்றம் தான் அவளைக் காயப்படுத்தி இருக்கிறது. அதனால் தான் அவள் மீண்டும் அதே விஷயத்தை இழுத்துச் சண்டை போடுகிறாள்.

நிம்மதி என்று ஏதோ குறிப்பிட்டாளே! என்னுடைய நிம்மதியைப் பற்றி எதற்காக இவள் இப்போது இத்தனை அக்கறை காட்ட வேண்டும்?

அப்படியென்றால்... அப்படியென்றால்... நந்தினிக்கு என் மீது ஈடுபாடா!? 'டேய், டேய்! கொஞ்சம் அடங்குடா! கொஞ்சம் கீழே இறங்கி வா!' எனத் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான்.

அவளது மனம் முழுதாய் இவன் வசமாகிக் காதல் என்று சொல்ல முடியவில்லையென்றாலும் எங்கோ துளியாவது

இவன் மீது ஈர்ப்பு இருக்கத் தான் செய்கிறது. [illegible] குதிக்க வேண்டும் போலிருந்தது அவளுக்கு. [illegible]

நந்தினிக்கு நான் சமாதானமடையவில்லை [illegible] ஏற்பட்ட கோபம், அதனால் தான் என் நிம்மதிக்காக [illegible] கத்தை ரத்து செய்யத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்கிறேன் [illegible]

இது போதுமே ஸ்வீட்டி... இதற்காகத் தானே... [illegible] வது ஒரு காதலின் அறிகுறி கிடைக்காதா என்று இத் தனை நாட்கள் காத்திருந்தேன்.

நவீனுக்கு நம்பிக்கையொளி சற்றுப் பிரகாசமாகச் சுடர்விட, நந்தினியைக் கையாளுவதில் கொஞ்சம் மாற்றி யோசித்தான். அவளிடம் திரும்பவும் விளையாடவேண்டு மென்று தோன்றியது அவனுக்கு. அப்படியே அவளின் மனதையும் சிறிது தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அது 'பூமராங்' மாதிரித் தன்னையே திருப்பி அடிக்கும் அபாயமும் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்தேயிருந்தான்.

நந்தினியிடம் சந்தோஷமாக விவாகரத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவிப்பது போல் செய்தால், அவன் இயல்பு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ரொம்ப சுலபமா கிடைச்சுடும்... நாளைக்கன்று [illegible] விட்டா. இந்த பேப்பரில் கையெழுத்துப் போட் [illegible] ஃபைல் செய்துடலாம். அதுக்கு அப்புறம் நீ [illegible] வேணும்னா கல்யாணம் பண்ணிக்கோ. என்னைப் [illegible] யாரையாவது நான் கல்யாணம் பண்ணிட்டு [illegible] ஹேப்பிலி எவர் ஆஃப்டர்' என்று இருந்துடலாம். என்ன சொல்றே?'' என்று சீரியசான முகபாவனையுடன் தருந்த [illegible] அழுத்தம் கொடுத்துச் சாமர்த்தியமாகப் பேசினாலும், உள்ளுக்குள் உதறல் தான் அவனுக்கு. [illegible] இரண்டு வாரங்கள் சென்று கணவனே [illegible] பேச வந்ததை எண்ணி மகிழ்ந்தவள், அவன் பேசிய விஷயத்தைக் கேட்டதுமே எரிச்சலடைந்தாள்.

'அதற்கும் அந்த சாதனாவின் அப்பாவின் உதவியா?' என்று அவனையே சிறிது நேரம் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்த நந்தினி பற்களை கடித்துக்கொண்டு முகத்தை வேறுபுறம் திருப்பிக் கொண்டாள்.

நவீனோ தன் முயற்சியிலிருந்து தளராமல், "'படிச்சுப் [illegible] கையெழுத்துப் போடு நந்தினி. நான் வேணா [illegible] காட்டவா?" என்ற வெற்றுத் தாளை மெல்லத் [illegible] நந்தினி அவன் கையிலிருந்த பேப்பரை வேகமாக வாங்கிச் சுக்கு நூறாகக் கிழித்துக் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டாள்.

நவீனின் சட்டையைக் கொத்தாய்ப் பிடித்து, "எப்போ [illegible] உடனே [illegible] கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்துட்டு [illegible] இருந்தீங்களா?" [illegible] என்று சத்தம் போட்டாள்.

'இதை... இதை... இதைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன்!' [illegible] மனதில் சொல்லிக் [illegible] என்று [illegible]

கொண்டு நந்தினியையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்தான்.

பின்னர் மெல்லிய குரலில், "விடு நந்தினி, [illegible] என்னதிது சின்னப் பிள்ளைத்தனமா....." என்று [illegible] வார்த்தையாகச் சொன்னானே தவிர, அவளை [illegible] கவோ... தானும் விலகவோ சிறிதும் விரும்பவில்லை [illegible] முன்னைவிடச் சுருதியேற்றி, "என்னை நீங்க [illegible] செய்யணும்னு நினைச்சால் உங்களைச் சும்மா விட [illegible] டேன். இந்த ஜென்மத்தில் நான் தான்..... நான் [illegible] தான் உங்களுக்குப் பெண்டாட்டி. புரிஞ்சுதா?" என்று [illegible] அவன் சட்டையை விடுவிக்கும் பொழுது முகத்தில் [illegible] டுவ் அவனைப் பின்னுக்குத் தள்ளினாள்.

கீழே விழுவதற்கு முன் சற்றே சுதாரித்துக் கொண்டு "சரியான மடான் யான பத்ரகாளி!" என்று [illegible] முனகிவிட்டு அறையிலிருந்து வெளியேறினான்.

அவளது கண்ணிலபடும் தூரத்திலிருந்து மறைந்ததும், புன்னகை பெரிதாக விரிய, "எஸ்!!!!!!!!!!" என்று சத்தம் வராமல் கத்தியபடி துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டாள்.

சின்னாவும், வோட்டியும் தங்கள் தொட்டியில் துள்ளிக் கொண்டு, "இந்த மகிழ்ச்சி என்றும் நிலைக்கட்டும்!" என்று வாழ்த்தின. அவர்களது வாழ்த்தை மெய்ப்பிக்கும் விதமாக வரும் நாட்களில் சம்பவங்களும் அணிவகுத்தன.

17

விவாகரத்து பற்றிய பேச்செழுந்த பிறகு வந்த நாட்கள் எந்தப் புது வாக்குவாதமும் இல்லாமல், ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்தன.

[illegible] பழி வாங்க வேண்டுமென்று அவனிடம் [illegible] இல்லை. கூச்சல் போட்டாலோ அவன் [illegible] கூட அமைதியடையவில்லை என்பது [illegible] இருக்க, அவனின் அமைதியான கோபமும் [illegible] யோசிக்க வைத்திருந்தது. மேலும், இப்போது [illegible] விவாகரத்து வேண்டும் என்று சொல்வதன் [illegible] என்ன என்ற குடைச்சல் எழ ஆரம்பித்திருந்தது.

[illegible] அவளது அமைதி ஒருவிதப் பயத்தைத் [illegible] சண்டை போடாமல், மனதில் மட்டும் [illegible] குமைகிறானோ என்ற பயம் தான்.

அன்று அலுவலகத்தில் நந்தினிக்கு மத்திய அரசுக்கு [illegible] முடித்துக் கொடுக்க வேண்டிய [illegible] இரண்டு வாரங்களாக அது தொடர் [illegible] வேலை. [illegible] தான் மூழ்கியிருந்தார்கள். அவளது [illegible] வேலையில் [illegible] களையன்டிற்குப் போகும் முன் செய்ய வேண் [illegible] சோதனைகளும் செய்தாலும், எப்பொழுதும் [illegible] கடைசி நேரப் பரபரப்பு இருந்தது. சில ப்ரோக் [illegible] இருக்கும் கடைசி நேர 'களிட்சஸ்' [illegible] இருப்பது போன்று இதில் கடைசி நேர [illegible] இல்லாமலிருக்க வேண்டுமே என்று வேண்டிக்கொண்டே பரபரத்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

நவீனிற்கும் அன்று சீக்கிரம் அலுவலகம் போக வேண்டுமென்று சற்று முன்பு தான் கிளம்பிச் சென்றிருந்தான். அவனிடமே தன்னை அலுவலகத்தில் விடுமாறு கேட்கலாமா என்று தான் யோசித்தாள் நந்தினி. ஆனால் பழக்க தோஷமும், ஈகோவும் சேர்ந்து கொண்டு அவளை வாய் திறக்க விடவில்லை.

கதவைப் பூட்டிக் கொண்டிருந்தவளின் பின்னே, விந்தியபடியே காலிலிருந்து குருதிப் பெருக்கெடுக்க வந்தான் நவீன்.

"ஐயோ! என்னாச்சு நவீன்?" என்று பதறியபடி, கையிலிருந்த பையை அப்படியே அங்கேயே போட்டுவிட்டு, அவனை இடையோடு சேர்த்துத் தாங்கிப் பிடித்தாள் நந்தினி.

வலியால் சுருங்கிய முகத்தோடு, "தெரியலை நந்தினி. படியில் பசங்க வேகமா இறங்கி வந்தாங்க. கீழ தண்ணி குழாய் ரிப்பேர் செய்யக் கழட்டிப் போட்டிருக்காங்க போலிருக்கு. அவங்க கூடப் பேசிக்கிட்டே அதை நான் கவனிக்காமல் நடக்கும் போது காலில் கிழிச்சுடுச்சுன்னு நினைக்கிறேன். ஸ்ஸ்...ஆ!" முனகியபடியே கூறினான் நவீன்.

கதவை மறுபடியும் திறந்து உள்ளே வரும் வழியெல்லாம் நவீனின் கால் தடம் பதிந்திருந்தது. நந்தினி சென்று முதலுதவிப் பெட்டியையும் நீரையும் எடுத்து வந்தாள். அவன் காலிலிருந்த ரத்தத்தைத் துடைத்து, அவளுக்குத் தெரிந்த வரையில் கட்டுப் போடுவதற்குள் அவளுக்குக் கைகள் நடுங்கி வியர்த்துவிட்டன.

நடு நடுவே நவீனின், 'ஸ்ஸ்...' என்ற முனகலுக்கு, "கொஞ்சம் பொறுத்துக்கோங்க நவீன்!" என்று ஆறுதலும் அளித்துக் கொண்டே, அவனுக்குக் கட்டைப் போட்டு முடித்தாள் நந்தினி. அவள் குளியலறைக்குச் சென்று கை கழுவிவிட்டு வரும் முன், அப்பொழுது தான் போட்டிருந்த கட்டு மீண்டும் ரத்தக் கறையானது.

சோபாவில் தலையைச் சாய்த்து, டீபாய் மீது காலைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்த நவீனைக் கலக்கத்துடன் பார்த்து, "நவீன்.... அதுக்குள்ள ரத்தமாகிடுச்சு. தையல் வேண்டியிருக்கும்னு நினைக்கிறேன்," என்று கலங்கிய குரலில் கூறினாள்.

கண்களை மூடியவாறே, "ம்ம்ம்... ஆபீசுக்கு லீவு சொல்லணும். கூப்பிட்டுச் சொல்லிட்டு, டாக்டர்கிட்டே

கூட வர்றியா?" என்று கேட்டதற்குப் பதில் வராமல் போகவும், கண்களைத் திறந்து பார்த்தான் அவன்.

கண்களைப் பிசைந்தவாறே நின்றிருந்த மனைவியைப் பார்த்ததும் தான், அன்றைய நாளும், நந்தினி அலுவலகத்திற்குப் போக வேண்டிய கட்டாயமும் அவனுக்கு நினைவு வந்தன.

அவனிடம் விடுமுறை எடுப்பதாகத் தான் முன்வந்து இருக்க வேண்டுமோ என்ற வருத்தம் அவளுக்கு இருந்தாலும், அலுவலகத்திற்குச் சென்று ஆக வேண்டிய கட்டாயமும் புரிந்தது.

அவனும் அதே துறையில் இருப்பதால், அதன் அவசியத்தைப் புரிந்துகொண்டு, "ஒண்ணும் வருத்தப்படாதே நந்தினி. நீ கிளம்பு. நான் பார்த்துக்கிறேன். நீ வர்றதுக்குள் ஒண்ணும் ஆகிடாது. போனையும், என்னோட லேப்டாப்பையும் மட்டும் கொடுத்துட்டுப் போ. ஆபீசுக்குக் கூப்பிடணும்," என்றான்.

"ப்ளீஸ் நவீன். நான் முடிஞ்ச அளவுக்குச் சீக்கிரம் வரப் பார்க்கிறேன்." மன்னிப்புக் கோரும் விதமாகச் சொல்லியவள், ஆயிரம் முறை அவனைப் பத்திரமாக இருக்கச் சொல்லிவிட்டு, நேராக நேசன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினாள்.

"அய்யா! நவீனிற்குக் காலில் துருப்பிடிச்ச கம்பி கிழித்துப் பலமா அடிபட்டு ரத்தம் வருது. எனக்குக் கண்டிப்பா இன்னைக்கு வேலைக்குப் போகணும். உங்களுக்குக் கொஞ்சம் நேரமிருந்தால்.... அவரை நீங்களோ இல்லை உங்களால முடியலைனா நம்ம வாட்ச்மேன்கிட்ட சொல்லி டாக்டர்கிட்ட கூப்பிட்டுக்கிட்டுப் போக முடியுமா? ப்ளீஸ்..." என்றாள் இறைஞ்சுதலாக.

"ஓ! அச்சோ!" என்று வருந்திய நேசன், "நீ கவலைப் படாமல் அலுவலகத்திற்குப் போய்விட்டு வாம்மா. நான்

இங்கிலீஷ்ல பேசட்டும் இன்னும் [illegible] வேணும்!'' என முடித்தார்.

தேசனோ, ''உங்களை மாதிரி நிறையப் பேர் ஆங்கில வார்த்தை தெரிந்து வைத்திருக்கிற அளவு தமிழ் வார்த்தை தெரிந்து வைக்கிறதில்லை. இதையெல்லாம் தெரிந்து சரியாகத் தான் பாரதியார் 'தமிழ் இனி மெல்லச் சாகும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஐக்கிய நாடுகள் சபை நடத்திய இன்னும் இருபது முப்பது வருடத்தில் அழியப் போகும் மொழி பற்றிய கணிப்புப் பட்டியலில் தமிழும் அடங்கியிருக்கு. சங்கம் வைத்து வளர்த்த நம் தமிழ், எங்கு தான் செல்லுமோ?'' என்று அவர் சின்னச் சொற்பொழிவை நடத்திவிட்டுத் தமிழ்நேசனும் நவீனும் திரும்பிப் போவதற்குள் அந்த மருத்துவருக்குத் தலைவலி வைத்தியம் பார்க்க வேண்டியதாக இருந்தது.

''நர்ஸ்! கிவ் மீ டூ அனாசின் ப்ளீஸ்!'' என்று அவர் பணித்தது இவர்கள் காதிலும் விழாமல் இல்லை.

''தாய்மொழியை ஒழுங்காப் பேச என்றால் தலைவலி. இவர் பேசற கொச்சைத் தமிழைக் கேட்டால் தமிழன்னை எத்தனை அனாசின் மாத்திரை விழுங்க வேண்டியிருக்குமோ?'' என்று தமிழ்நேசன் சிரித்தபடியே சொன்னாலும், அதில் வேதனை அடங்கியிருந்தது.

''அங்கிள்! அவர் மட்டுமில்லை... நானும் அதே மாதிரி தானே! இங்கே எல்லோருமே அப்படித் தானே அங்கிள்! அடிப்படையிலேயே மாற்றமில்லை என்றால் கஷ்டம் தான். தமிழ்நாட்டில் தான் முக்கியமா இங்கிலீஷில் பேசறது பெருமையான விஷயம். வட நாட்டுக்குப் போனால் எல்லோரும் ஹிந்தி, இல்லை அவங்க அவங்க மொழியில் தான் பேசறாங்க. தமிழ்ப்பற்று பற்றுன்னு

[illegible] பிற மொழிகளைப் படிக்கக் கூடாதுன்னு சொல்ற [illegible] விட்டுக் குழந்தைகளே எங்கே, என்னை [illegible] பார்த்தால் கேலிக் கூத்து தான்,'' என்று நவீனும் [illegible] வேதனைப் பட்டான்.

* * *

அலுவலகத்திற்குச் சென்ற நந்தினியால் வேலையில் முழுக்கவனத்தையும் வைக்க முடியவில்லை. [illegible] கொள்ளாமல் தவித்தாள். வாய்ப்பும் நேரமும் [illegible] போதெல்லாம் வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொண் [illegible] நவீன் மருத்துவமனைக்குச் சென்றிருந்ததால் [illegible] அழைப்பை எடுக்க யாருமில்லை. அவனது கைப் [illegible] எடுப்பார் யாருமின்றி இருந்தது. நிலைமையை [illegible] மாக்கும் வகையில் நந்தினி ஏற்கெனவே பயந்த [illegible] அன்று முடித்துக் கொடுக்க வேண்டிய வேலை கடைசி நேரத்தில் சொதப்பிவிட்டது.

இவர்களது ப்ரோக்ராமிங் குழு மீது தப்பு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசு, கடைசி நேரத்தில் [illegible] துடைய மேனேஜ்மெண்ட் விதிமுறைகளை மாற்றிக் கொண்டது தான் காரணம். அதை அவர்கள் முதலிலேயே தெரிவிக்காமல் கடைசி நேரத்தில் அறிவித்திருந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு ஏற்றாற் போல் மாற்ற வேண்டிய ப்ரோக்ராம் எப்படியோ டெஸ்டிங்கில் பாஸாகி விட்டு இப்பொழுது வந்து மாட்டிக் கொண்டது. புது விதி முறைகளின் படி மாற்றங்கள் செய்து ப்ரோக்ராமை ஓட வைத்தால் டெஸ்டிங்கில் ஏதோ தவறைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டேயிருக்க, நேரமோ மதியம் முன்னைத் தாண்டிவிட்டது.

அதற்கு மேலும் நந்தினியால் அங்கிருக்க முடியாமல், ''நான் கிளம்புறேன் கனி! ஏதாவது முக்கிய

மானதாக இருந்தால் கூப்பிடுங்க. ஐ வில் பீ வெய்ட்டிங்
ஃப்ரம் ஹோம்,'' என்று கூறி விடைபெற்றான்.

''எப்படியும் இதை இன்னும் ரெண்டு நாளைக்குள் முடிச்சுக் கொடுத்துடணும். இதுவே கடைசி நேரத்தில் சில விஷயங்களை மாற்றச் சொன்னதால் தான் நமக்கு இந்த க்ரேஸ் பீரியட் நந்தினி. கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்ங்க,'' என்று வழக்கமான அதிகாரத்துடன் பாடி அனுப்பினார் அவளது ப்ராஜெக்ட் மேனேஜர்.

நந்தினி வீட்டிற்கு வந்த பொழுது, நவீன் மருந்து மயக்கத்தில் நல்ல உறக்கத்திலிருந்தான். அருகிலிருந்து சில கணங்கள் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள், மெல்லக் குனிந்து கட்டுப் போட்டிருந்த அவன் காலைத் தடவிக் கொடுத்தாள். அவனின் கைப்பேசியைப் பார்க்க, அது அவளது அன்றைய அழைப்புகளை 'மிஸ்ட் கால்ஸ்' என்று பதிவு செய்திருந்ததைக் காட்டியது.

உறக்கத்திலிருக்கும் பொழுது தான் ஒருவரின் உண்மையான முகம் தெரியும் என்று சொல்வார்கள். இவன் முகத்தில், இந்த வலியிலும் இளம் புன்னகையே இருந்தது. பெண்ணே பார்த்துப் பொறாமைப்படும் அளவிற்கு அடர்ந்து வளைந்திருந்த கண்ணிமைகள். அதைச் சொன்னால் கோபித்துக் கொள்வானோ? நினைக்கையிலேயே நந்தினியின் இதழ்களிலும் புன்னகை மலர்ந்தது.

அவன் நெற்றியில் புரளும் கேசம் முகத்தைப் பாதி மறைத்தது போலிருந்தது. அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவளின் முகம் கனிய, மெல்ல அவன் தலைமாட்டில் அமர்ந்து நவீனின் நெற்றிக் கேசத்தை ஒதுக்கிவிட்டாள்.

அவள் கரத்திற்குத் தானாகவே ஒரு விருப்பு இருந்தது போன்று, நெற்றிக் கேசத்தை ஒதுக்கிய கரம் அப்படியே

அவன் அடர்ந்த சிகையுடன் மெதுவாக அளைந்து விளையாடியது.

''ம்ம்ம்...'' மனைவியின் இதமான கோதுதல் நவீனிற்கு மேலும் இதமாக இருக்க, அவள் புறமாகத் தூக்கத்திலேயே நகர்ந்து ஒட்டிப் படுத்துக் கொண்டான்.

தன் இடையே மிக ஒட்டிப் படுத்திருந்த கணவனை இமைக்கவும் மறந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள், ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தாள். எங்கே கையை எடுத்தால், அந்த அசைவில் அவன் விழித்து விடுவானோ என்று அஞ்சியோ, இல்லை, அதுவே அவளுக்கும் இதமாக இருந்ததோ, ஏதோ ஒன்று அவளை அப்படியே சிலையாய்ச் சமைத்தது.

ஆனால் அவளின் எண்ணங்கள் மட்டும் நாலா பக்கமும் தறிக்கெட்டு ஓடின.

ஏன் தான் அவனை அணு அணுவாக ரசிக்கவும், அவனின் அருகாமையை எந்த நாளும் இல்லாத திருநாளாக இப்போது விரும்பவும் வேண்டும்? அவனின் பாராமுகமும், கோபத்தை வெளிப்படுத்திய அமைதியும் தன்னை ஏன் அத்தனை எரிச்சல் படுத்த வேண்டும்? சூரியனைக் காணாத தாமரையாக அவள் வாடியதேன்?

இன்று அவன் காலில் அடிபட்டு வந்ததும் தனக்கு ஏன் சர்வமும் கலங்க வேண்டும்? தான் அலுவலகம் போகும் கட்டாயத்தை உணர்ந்தும், அப்படியென்ன பொல்லாத வேலையென்று தோன்ற வேண்டும்? அவன் இரவு நேரம் கழித்து வந்தால், என்னவோ ஏதோ என்று, அவன் மீது அன்பில்லை என்றால் அத்தனை பதறுமா மனது?

அவன் 'பர்சனல்' என்றதும் கண் மண் தெரியாத கோபம் ஏன் அவளுக்கு? பொறாமையா? அந்தச் சாதனா

மீதா? ஏன்? யாரோடும் தன் கணவன் பேசினால்...
என்னவென்று ஏன் இருக்க முடியவில்லை?...

அப்படியும் இருக்குமா....? தன்னையும் அறி... இவன் தன்னுள் நுழைந்து விட்டானா? அதனால்... இந்தப் பொறாமை, கோபம், வருத்தம், குழப்பம்... லாமா? மனம் பூரிப்பில் 'ஜில்'லென்று உடம்பு... அவனை ஆசையோடு பார்த்தாள் நந்தினி. எப்பொழு... அது நடந்தது என்ற அடுத்த கேள்வி பிறந்தது.

அவனை முதன் முறை பார்த்ததிலிருந்து... இருந்ததா....? தெரியவில்லை! கொடைக்கானலுக்கு சென்று வந்ததிலிருந்து இருக்கலாமோ என்று யோசித்தாள்.

இப்பொழுது அவனுடன் பழகப் பழக, அவன் குணம் புரிபட அது அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் அது வெளிப்படவும், தன்னையே தான் புரிந்து கொள்ளவும் இத்தனை நாளாகி விட்டதே! இத்தனை அடிமுட்டாளாக இருந்திருக்கிறேனே?!

'ரொம்ப சாரிடா கண்ணா! என் செல்லமில்லை!', என்று அவனைப் பார்த்து மனதோடு பேசிக் கொஞ்சிக் கொண்டாள்.

அப்பொழுது அவனை எதற்குத் தான் இத்தனை மாதங்களாக இப்படி இம்சித்தது? அவன் கவனத்தைத் தன் புறம் ஈர்ப்பதற்காகவா? பிறரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் குழந்தையாக இருந்திருக்கிறேனே! அப்பொழுதும் எத்தனை பொறுமையாகத் தன்னை அவன் கையாண்டான்! பாவம்...ச்ச!

ராஜேஷுடனான திருமண நிச்சயத்திற்கோ, அது நின்று போனதற்கோ அவள் துளியும் மகிழ்ச்சியோ,

...வருத்தமோ கொள்ளவில்லையே?! ஒரு சாதாரண நிகழ்வாக ...எடுத்துக்கொள்ள முடிந்த தன்னால், நவீன் அப்படி ...பொய்யைச் சொல்லியிருக்க முடியும் என்பதையே ...நம்பவோ முடியவில்லையே? அதனால் ...குமாரும், அப்பாவும் பாண்டிச்சேரி சென்றதைக் ...அவன் தடுத்தது.

...அவன் தன்னை விரும்பாமல், பெற்றோரின் ...த்தினால் திருமணம் புரிந்திருப்பானோ என்ற ...த்தில் வந்த கோபமும் சேர்ந்து தானே, இத்தனை ...அவனைத் தான் படுத்தியது?

அவள் செய்ததெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தால்....ச்ச... ...தனை கீழ்த்தரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்! அவன் பேசிய பேச்சுக்களுக்கும், தேன் போல் கொட்டிக் கொண்டே இருந்ததற்கும் எப்படித் தான் என்னை அறையாமல் விட்டானோ? சோ ஸ்வீட்! அவனை அள்ளியெடுத்து அணைக்க வேண்டும் என்றெழுந்த போராவலை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கினாள்.

சத்தியமாக இந்த நொடியில் நவீன் சொன்ன பொய்யிற்காகக் கடுகளவுக்கு கூட அவன் மீது கோபமோ வருத்தமோ வரவில்லை. அதற்காகவே அவனுக்குக் கோவில் கட்டிக் கும்பிட வேண்டும் போலிருந்தது. ராஜேஷுடன் தன் திருமணம்.... நவீன் ஒன்றும் சொல்லாவிட்டால் கூட அது நடந்திருக்குமோ என்னவோ? ராஜேஷ் மீது பிடிப்பின்மையும், நவீன் மீது ஈர்ப்பும் அன்பும் வளர்ந்து இருக்குமேயானால் கண்டிப்பாகத் திருமணத்தைத் தானே நிறுத்தி இருந்திருப்பாள்.

ஆனால் இப்பொழுது அந்தச் 'செய்திருக்கலாம்', 'சொல்லியிருந்திருக்கலாம்' என்ற எல்லாவற்றையும்

[illegible] உடைப்பில் போட வேண்டும். [illegible] பார்ப்பதே அறிவீனம். இந்த [illegible] தான் அறிந்து தெரிந்து [illegible] தான் [illegible] அவன் [illegible] கொண்டிருக்கிறான் என்ற உண்மையை!!! [illegible]

[illegible] கொண்டிருப்பவளை உடனே [illegible] சொல்லத் தவிக்கவும், ஒருவேளை [illegible] விரும்பாவிட்டால்... என்று சிறிது [illegible]

'போடி, ஓசை! விரும்பாமல் தான் [illegible] வேறொருவனின் பெயரைப் பார்த்ததும் [illegible] டானா? நீ கேட்டா வந்ததற்கு அத்தனை கோப[illegible] டானா? அவ்வளவு பொறுமையோடு இருந்தது [illegible] விரும்பாமல் தானா? பைத்தியம் மாதிரிப் பேசறே நந்தி!' என்று தலையில் 'நங்கென்று' குட்டியது உள்ளிருந்த ஒரு குரல்.

'ஆம்... அப்படியே இருந்தாலும் அது அப்போ. இப்போ தான் எல்லாத்தையும் நான் அலங்கோலம் செய்து வைத்திருக்கிறேனே! அப்படியே என் மீது அன்பிருந்திருந்தாலும், என் முரட்டுக் கோபத்தாலும், திமிராலும் அதை இப்போ நான் வெறுப்பா மாற்றியிருந்துப்பேன். இல்லையென்றால்.... அவன் விவாகரத்து பற்றிப் பேச்சு எடுத்திருப்பானா?' என்று பதில் குரல் கொடுக்கும் போதே, அழுகையில் அவளுக்கு உதடு பிதுங்கியது.

'அவனாகவேவா அந்தப் பேச்சு எடுத்தான்? நீ தானே அவனுக்கு எடுத்துக் கொடுத்தே? ஒரு தடவை இல்லை.. ரெண்டு தடவை. அவன் என்ன தான் செய்வான் பாவம்?!' என்று மீண்டும் குட்டிவிட்டு, 'அப்படியே வெறுப்பா இருந்தாலும், அதை மறுபடியும் அன்பாக

[illegible] மனமே! உன் சார்ந்து! அவனிடம் இனியாவது [illegible] காட்டுக்கோ!' என்று அறிவுறுத்தியது.

[illegible] தூக்கத்தில் நல்ல கனவு கண்டு கொண் [illegible] என்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தவளைக் [illegible] பார்த்தாள் நந்தினி. தான் காதல் வயப் [illegible] தனக்குள்ளேயே சிறிது காலம் அடை [illegible] செய்தாள். பார்க்கலாம், அவன் முதலில் சொல் [illegible] இல்லை, தானா என்று? என்று நினைத்துப் [illegible] படுத்தாள்.

[illegible] இவள் இப்படியே தனக்குள் பேசிக் கொண் [illegible] என்று நினைத்தோ என்னவோ அந்தச் சமயம் [illegible] வீட்டில் அழைப்பு மணி ஒலித்தது.

[illegible] ஒலித்த ஒலியில் திகைப்புடன், அவன் [illegible] இருக்கும் அவன் வலது காதையும், அவன் [illegible] யும்... இரண்டும் எப்படி... இந்த இடத்தில் [illegible] என்று இனிய கனவிலிருந்து விழித்தெழுந் [illegible] தன் இதயம் துடிக்கும் ஒலி வீட்டு அழைப்பு [illegible] யே மிஞ்சும் போலிருந்தது அவளுக்கு.

கதவைத் திறந்த நந்தினியை விநோதமாகப் பார்த்தார் நேசன்.

''என்னம்மா, வந்ததும் சமையலை ஆரம்பிச்சுட்டியா?'' என்று விசாரித்தவர், நந்தினி புரியாமல் பார்ப்பதைப் பார்த்து, ''முகமெல்லாம் சிவந்திருக்கு. அதான் அடுப்பு பக்கத்தில் இருந்தியோன்னு கேட்டேன்,'' என்று விளக்கினார்.

அவர் பாவம் அப்பாவியாய்த் தான் வினவினார். ஆனால் நந்தினிக்கு ஏனோ செய்யக் கூடாத தப்பைச் செய்து மாட்டிக் கொண்டதைப் போன்ற எண்ணம்.

தன் சிவந்த கன்னங்களை இயல்பாகத் தட்டிக்கழித்து போல் மறைத்துக் கொண்டு, "அது.... அது.... வெயில்ல வந்தேன் இல்லையா? அதான்," என்று ஒரு மாதிரி ஒப்பேற்றினாள்.

நந்தினியின் நிலை விளங்காத நேசன், "இங்கே மட்டும் தான் மேகம் மூட்டமா இருக்கா அப்போ?" என்று வினவிவிட்டு, அவளை மேலும் சோதிக்காமல், "சரி. அதைவிடு. மருத்துவர்கிட்ட காண்பிச்சோம். எலும்பு முறிவு இல்லையாம். ஊசியும், தையலும் மட்டும் போட்டிருக்கார்," என்று மற்ற விவரங்களையும் கூறி, அவளின் நன்றியையும் பெற்றுக்கொண்டு விடை பெற்றார்.

படுக்கையறையை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, அதிகம் சத்தம் செய்யாமல் இரவுச் சமையலை முடித்தாள் நந்தினி. உதட்டில் ஏன் என்றே புரியாமல் புன்னகை நிலைத்திருக்க, ஹாலிலிருந்த கம்ப்யூட்டர் முன் அமர்ந்து தன் அலுவலக வேலையில் மூழ்கினாள்.

நிம்மதியான மனநிலையுடன் உறக்கம் கலைந்து எழுந்தான் நவீன். நந்தினி வேலையில் கவனமாக இருந்ததைப் பார்த்துத் தானே அடுப்படிக்குச் சென்று காபியைத் தனக்கும், அவளுக்குமாகக் கலந்து எடுத்து வந்தான்.

சத்தம் கேட்டுத் திரும்பியவள், நவீன் நடக்க முடியாமல் கோப்பையைக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்து, "ஏன் நவீன்? என்னைக் கூப்பிட்டு இருக்க வேண்டியது தானே?" என்று ஓடி வந்தாள்.

தன் மனம் தெரிந்த பின், முதன் முதலில் அவனை நேரில் பார்க்கவும், அவள் முகம் மலர்ந்தது. கன்னங்கள் சிவந்தன.

அவளை வித்தியாசமாகப் பார்த்தவன், "இல்லை. நீ தூங்கலையா இருந்தே. அதான் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாமேன்னு..." என்றான்.

"இது ஒரு தொந்தரவா? டாக்டர் என்ன சொன்னார்? நேசன் அங்கிள் இப்போ தான் வந்தார்." இதைச் சொல்லும்போதே அவள் கண்கள் அவன் கேசத்தில் படர்ந்து, கன்னங்கள் மேலும் சிவந்தன.

நந்தினிக்கு அவனின் வாய் வார்த்தையாக டாக்டர் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்ட பின் தான் சிறிது நிம்மதி.

நவீன், "உன்னோட ப்ராடக்ட் டெலிவரி எப்படி இருந்தது? ஸ்மூத்தா போச்சா?" என்று கேட்டான்.

"அதையேன் கேட்கறீங்க? அவங்க மானேஜ்மென்ட் ப்ரொஸீஜர்சைக் கடைசி நிமிஷத்தில் மாற்றி, அதைச் சொல்ல வேண்டியவங்களுக்குச் சொல்லாமல், எப்படியோ டெஸ்டிங்லேயும் மாட்டாமல்... இப்போ வந்து எங்க கழுத்தை அறுத்துடுச்சு!" என்று புலம்பினாள் நந்தினி.

"ஹே! இதுவே ரொம்ப நல்லதுன்னு நினைச்சுக்கோ. எல்லாம் கொடுத்து முடிச்ச பிறகு ஏதாவது ப்ராப்ளம் இருந்தா இன்னமும் கஷ்டம் தானே உங்களுக்கு? சியர் அப்!" நம்பிக்கை அளித்தான் நவீன்.

"ம்ம்...." என்றவள், "நவீன்! சாரி. என்னால காலையில் வீட்டில் உங்க கூட இருக்க முடியலை. ஆபீசிலேயும் போய் என்னால சரியா வேலை செய்ய முடியலை. நீங்க எப்படி இருக்கீங்களோன்னே இருந்தது. அதுக்கு ஏற்ற மாதிரி அங்கேயும் வேலை நடக்கலை." நவீனைத் தனியாக விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டோமென்ற தவிப்பு தெரிந்தது அவளின் குரலில்.

"ஹே! ரொம்ப ஃபீல் செய்யாதே. அப்புறம் நான் வேற வீடு மாறி வந்துட்டேனோன்னு புரியாது எனக்கு!" மகிழ்ச்சியாகக் கண் சிமிட்டினான் நவீன்.

"என்ன, உங்க குரலில் பயங்கரமான சந்தோஷம் தெரியுதே! என்ன விஷயம்?" என்று புன்னகையோடு கேட்டாள் நந்தினி.

அவளை ஒரு பார்வை, 'ச்சே... அப்படியெல்லாம் இருக்காது.' என்று தனக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டு, "இல்லை... என் தலையை... நீ..." என்று ஆரம்பித்தவன், அதை மாற்றி, "அம்மா இதமா கோதிக் கொடுக்கிற மாதிரி ஒரு சூப்பர் கனவு!" என்றான்.

இப்போது அவள் கன்னங்களில் சிவப்பை அவனிடமிருந்து மறைக்க அரும்பாடுபட்டாள் நந்தினி.

மேலும் சிறிது நேரம் பேசிவிட்டுத் தன் வேலையைப் பார்க்க எழுந்து சென்றாள். தொலைக்காட்சியில் சத்தத்தை மிகவும் குறைத்து வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன், நந்தினியின் அசைவால் அவள் புறம் திரும்பினான். அவள் கழுத்தைத் தேய்த்து விட்டுக் கொண்டு, தோள்களை அசைத்துக் கொண்டிருக்கக் கண்டு, அவள் பின்னே வந்து நின்று கொண்டு, இருக்கையின் இரு புறமும் கரங்களை வைத்தான் நவீன்.

"என்னாச்சு நந்தினி? குறைஞ்சது ஒரு மணி நேரத்துக்கும் மேலே இங்கேயே உட்கார்ந்திருக்கே. வா. வந்து கொஞ்சம் ரிலாக்ஸ் செய்துக்கோ," என்று அழைத்தான்.

"இல்லை நவீன்! இதை இன்னைக்கு முடிக்கணும். ஏதோ சில்லி மிஸ்டேக் மாதிரி தான் இருக்கு. என்ன செய்தாலும் திரும்பத் திரும்ப அதே தப்பு காண்பிக்குது." அலுத்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

"என்ன ப்ராப்ளம்? என்கிட்ட சொன்னால், என்னால ஏதாவது ஹெல்ப் பண்ண முடியுமான்னு பார்க்கிறேன். இல்லை, என்கிட்டே சொல்லும் போதே உனக்கே என்ன

...புரிந்தாலும் புரியும்," என்றான் அவளுக்கு உத...நோக்கத்தோடு.

"ம்ம்..." அவனிடம் அவள் என்ன எதிர்பார்க்கிறாள் ...விளக்கிவிட்டு, "இந்த வொர்க் ஃப்ளோ, இந்தந்த [மேனே]ஜர்ஸ் கிட்ட போகணும். கொஞ்சம் டிசைன் மாற்ற...ம் என்று நினைக்கிறேன்," என்று கூறினாள்.

நவீன், நந்தினியின் பின் புறம் நின்றுகொண்டே, ...றே முன்னே சாய்ந்து, ஒரு கையை மட்டும் நீட்டிச் சில மாற்றங்களைச் செய்தான். அது வேறு மாதிரித் தீர்வுகளைக் கொடுக்க, அந்த ப்ரோக்ராம் டிசைனை மறுபடியும் மாற்றினான்.

இப்படியே நவீன் சில மாற்றங்களைச் செய்ய, சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு நந்தினியால் திரையில் கவனத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. கணவனின் மார்புப் பகுதி சில சமயம் அவள் கேசத்திலும், சில சமயம் அவளின் கன்னத்திலும் உரச, நாற்காலியில் உட்கார முடியாமல் நெளிந்தாள். லேசாகத் திரும்பி அவனின் முகத்தைப் பார்க்க, அவனோ அவன் செய்யும் வேலையில் கவனமாக இருப்பது போல் பட்டது.

"ந...நவீன்! உங்க கால் வலிக்கப் போகுது. ஒரு சேரை இழுத்துப் போட்டு உட்காருங்களேன்," என்று தட்டுத் தடுமாறிச் சொல்லி முடித்தாள்.

"தட்ஸ் ஓகே. ஒண்ணும் கஷ்டமாய் இல்லை," என்று விஷயம் புரியாமல் கூறியவன், "இப்போ ட்ரை செய்து பாரு." என்று மறுபடியும் கரங்களை எடுத்து நாற்காலியில் வைத்துக் கொண்டான். அது எப்போது அவளின் தோளில் இடம் பெயர்ந்தது என்று இருவருக்கும் தெரியாது.

நவீன் லேசாகப் பின்னுக்கு நகர்ந்ததும் நிம்மதிப் பெருமூச்சை விட்டவள், ப்ரோக்ராமில் சில டெஸ்ட் களைச் செய்து பார்த்தாள்.

"நவீன்! இட்ஸ் வொர்க்கிங்! கிரேட்!" என்று குதூ கலித்தவள், தன் தோளிலிருந்த அவன் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, பின் புறம் திரும்பி அவனை லேசாக அண்ணாந்து பார்த்தாள். நவீனும் அவளைக் குனிந்து பார்க்க, இருவரின் பார்வையும் கலந்து நின்றது எத்தனை மணித் துளிகளோ? இல்லை, எத்தனை நொடிகளோ?

நவீனின் கரம் மெல்ல நகர்ந்து, அவளின் கழுத்து வளை வில் தஞ்சம் புகுந்தது. அவனின் பெருவிரல் அவள் கழுத்தில் மென்மையாக அழுத்தியது.

அன்று இரண்டாம் முறையாகக் கணவன் - மனைவி யின் விரல்களின் சுதந்திரத்தையும், எண்ணப் போக் கையும் பாதியிலேயே தடை செய்வது போன்று நவீனின் கைப்பேசி சன்னமாகச் சிணுங்கியது.

மின்சார அதிர்ச்சியிலிருந்து சட்டென மீண்டவர்கள் போன்று தங்களை மீட்டுக் கொண்டவர்கள் எங்கு பார்ப்பது என்று தெரியாமல் தவித்தார்கள்.

தலையைக் கோதிக் கொண்டவன், "சாரி நந்தினி! உன் அனுமதியில்லாம...சாரி!" என்று தயக்கத்துடன் சொல்வதற்குள் கைப்பேசி மீண்டும் ஒலி எழுப்பியது.

சரஸ்வதி, "எப்படிப்பா இருக்கீங்க? என்னப்பா ரெண்டு ளா போனே செய்யலை? புதுசா கல்யாணம் ஆன கன்னு தான் உங்களை இத்தனை நாள் தொந்தரவு யலை. ஆனா இந்த வாரம் வரீங்களாப்பா?" என்று டன் கேட்டார்.

... பார்த்துக் கொண்டே, "ம்ம். சரிம்மா. ... வீட்டில அப்பா, ஹரிணியைக் கேட்டதா ... ," என்று மேலும் சில நிமிடங்கள் பேசி ... கைப்பேசியை வைத்தான்.

18

அடுத்து வந்த மூன்று நாட்களில் நந்தினி காலை மட்டும் தான் அலுவலகத்திற்குச் சென்று வந்தாள். மீதி நேரம் நாள் வீட்டிலிருந்தபடியே அலுவலக வேலையிலும் ஈடுபட்டாள். முடித்துக் கொடுக்க வேண்டிய வேலையைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னரே முடித்துக் கொடுத்த தில் அவளது மேலாளருக்கும் மகிழ்ச்சி.

நவீன் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது, நந்தினி, "வேலைக்கு அடுத்த வாரத்திலிருந்து போனால் போதும் நவீன். காலை ஸ்ட்ரெயின் செய் துட்டே இருந்தால் குணமாக நாளாகும்," என்றவள், கணவனின் முகத்தில் தெரிந்த கவலையைக் கண்டதும், "ஒருவேளை எனக்குப் பயந்துட்டு வேலைக்கே போக லாம்னு யோசிக்கிறீங்களோ?" என்று விளையாட்டாய் வினவினாள்.

கண்கள் மலர, "அதெப்படி நந்தினி கரெக்டா சொல்ற?" என்று குறும்பாக வினவினான்.

நவீன் சொல்வதைக் கேட்டுச் சிரித்தாலும் நந்தினிக்கு இருந்த குற்ற உணர்வில், "ஐ அம் சாரி நவீன். எனக்கு இருந்த இயலாமை உங்க மேல் கோபமா வெளிப்பட் டிருக்கு. கல்யாணத்திற்குப் பிறகு நான் ரொம்ப மாறிட்டேன். அவ்வளவு கோபப்பட்டும் நீங்க கேட்பீங்க

தெரியுமா, 'இப்போவாவது நிம்மதியா இருக்கியான்னு அது இருந்ததேயில்லை. உங்களை வருத்தப்படுத்தி துக்கும் சேர்த்துத் தான் ஃபீல் செய்திருக்கிறேன்,'' கலங்கிய குரலில் சொன்னாள்.

நந்தினி முதன்முறையாகத் தன்னுடைய வருத்தத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கிறாள் என்ற மகிழ்ச்சி இருந்தாலும், நவீனுக்கு அவளது நிலை பெரும் வருத்தத்தைக் கொடுத்தது.

சமாதானமாக அவளது கையைப் பற்றிக்கொண்டு, ''[illegible] மட்டும் எதுவுமே பேசாமல் மௌனமா இருந்திருந்தா[illegible] அது தான் எனக்குக் கிடைச்ச மிகப்பெரிய [illegible] இருந்திருக்கும் நந்தினி. உன் மன அழுத்தத்திற்கு ஒரு வடிகாலா இருக்கிற மாதிரிப் பார்த்தால் எனக்கு வருத்தமில்லை,'' என்று தெரிவித்தான்.

நந்தினி அவனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தாளே [illegible] எந்தப் பதிலும் சொல்லவில்லை. என்னவென்று சொல் வது? இப்பொழுது உன் மேல் காதலாய் இருக்கிறேன் என்று சொன்னால் நவீன் என்ன நினைப்பான்?

அவளது யோசனையான முகத்தைப் பார்த்த நவீனுக்கு வருத்தமாய் இருந்தது. ஒருவேளை ராஜேஷை மறக்க முடியாமல் தான் இவளுக்கு என்னைப் பிடிக்க வில்லையோ? தான் இதைக் கேட்க எப்படி வருத்தப் படுகிறோமோ, அவளும் அதே மாதிரிச் சொல்வதற்காக வருத்தப்படுகிறாளோ என்று கவலை கொண்டான்.

ஆனால் அதெல்லாமில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கும் விதமாக ஒரு சின்ன நிகழ்வு அமைந்தது.

நவீனா ஃப்ரான்சில் இருந்து நந்தினியை அழைக்க, உற்சாகமாகப் பேசினர் தோழிகள் இருவரும்.

[illegible]நேரம் பேசிவிட்டு, ''ம்ம்ம்..... நந்து! உன் [illegible] லைஃப் எல்லாம் எப்படிப் போயிட்டு இருக்கு? [illegible]ரும் உருகல்ஸ் தானா உன் காதல் மன்னன்?'' [illegible] விசாரித்தாள் நவீனா.

[illegible]வென்று சொல்ல முடியும்? தன் கசப்பான [illegible] - தான் கசப்பாக ஆக்கிக்கொண்ட மண வாழ்க் [illegible] - யாரிடமும்... அவள் நெருங்கிய தோழியாக [illegible]தாலுமே விவரிக்க மனமில்லை.

[illegible]வியாக, ''ஆமாம்! நாங்க ரெண்டு பேரும் உருகுகிற [illegible] சென்னையில் வெள்ளம் வர ஆபத்து இருக் [illegible] ரிப்போர்ட் எல்லாம் இருக்கு. என்ன, ஆபீசில் [illegible] கால் பண்ற மாதிரியிருக்கு? இப்போ உனக்கு [illegible] தானே இருக்கும்?'' என்று பேச்சை மாற்றிக் கொண்டாள் நந்தினி.

''ம். சரி தான். உன்னிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லணும்டி. அதை எப்படி ஆரம்பிக்கிறதுன்னு தெரியாமல் தான் சுத்தி வளைச்சுட்டு இருக்கேன்,'' என்று தயக்கமாகச் சொன்ன நவீனாவிடம், ''வெட்கம் வெட்கமா வருதுன்னு ஷாக் கொடுக்காதே ஹிப்போ,'' என்றாள் நந்தினி.

''உனக்கு நான் வெட்கப்படறது ஷாக்கா இருக்கா? போடி! நான் சொல்ல மாட்டேன்,'' என்றவளைத் தாஜா செய்து விஷயத்தை வாங்கினாள்.

''நந்து! இல்லை.... நானும், விக்னேஷும் இப்போ ரொம்ப நேரம் ஆன்லைனில் சேட்டில் தான் பேசிக் கிறோம். இருந்தாலும் ஏதோ முழுமை பெறாத மாதிரி ஒரு ஃபீல். அவன்கிட்ட எதுவும் சொல்லலை. எப்படி யோசிச்சாலும் 'எஸ்' என்று தான் நினைச்சுட்டு இருக்

[illegible]

தன் மேல் நந்தினிக்குக் கோபமிருந்திருக்கிறது என்றாலும், அடியோடு வெறுக்கவில்லை என்பதே ஆறுதலாக இருந்தது.

"நந்தினி! என்னுடைய போன் எங்கிருக்குன்னு தெரியலை... கொஞ்சம் உன் செல்லில் இருந்து மிஸ்டு கால் கொடுத்துக்கவா?" என்று கேட்டபடியே தன் எண்ணிற்கு அழைக்க, 'நவீன் ஐ சி ஈ' என்று டிஸ்ப்ளேயில் ஒளிர்ந்ததைக் கண்டு, மேலும் புருவம் உயர்த்தினாலும் இதழில் மகிழ்ச்சிப் புன்னகை மலர்ந்தது.

கையில் காபியுடன் வந்த நந்தினி புன்னகையுடன் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, "என்னாச்சு? உன் பிரண்ட் ஏதோ நல்ல விஷயம் சொன்ன மாதிரி இருக்கு," என்று நவீன் வினவ. "மேடம் யாருக்கும் சொல்லக்கூடாதுன்னு சொல்லி இருக்காங்க. ஷி இஸ் இன் லவ். அப்படியே மிதந்துகிட்டு இருக்கா. அதைப்பத்தித் தான் சொல்லிட்டு இருந்தாள்." என பதில் தந்தாள்.

அவள் சொன்னதில் முதல் பாதியை விடுத்தவன் மென்மையாக, "லவ் ரொம்ப அற்புதமான ஃபீலிங் ான்," என்றான் அனுபவித்து.

[illegible]

தன் பெயரைச் சொல்லவில்லை என்றதும், அவன் ஒருவேளை வேறு யாரையாவது...' என்று எண்ணம் போன உடனேயே, ஏற்கெனவே செய்த தப்பிற்குப் பிராயச்சித்தமாக மணந்தவன் என்று நவீனை நினைத்திருந்தவள் இப்பொழுது மேலும் வருந்தினாள்.

தான் காதல் செய்தவளைக் கைவிட்டுவிட்டுத் தன்னை மணந்திருக்கிறான் என்று எண்ணி வருந்தியவள், 'விவாகரத்து' என்ற நவீன் பேச்சை இழுத்தது கூட அதனால் தானோ என்றும் துடித்தாள். நவீனைக் கற்பனையிலும் கூட இன்னொருவருக்காக என்று அவளால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

மீண்டும் உள்ளிருந்து 'நீ லூசு என்று திரும்பத் திரும்ப என்னைச் சொல்ல வைக்கிற. அவன் உன்னைத் தான் விரும்பறான். அதை அவனைச் சொல்ல வை. நீ உணர்ந்துட்டே என்று அவனுக்குப் புரிய வை,' என்று அவளைக் குட்டித் தைரியமூட்டியது ஒரு குரல்.

சற்றே தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு எது
பேசாமல் அமைதியாகத் தன்னுடைய தாலியை எடுத்து
வெளியில் போட்டுக் கொண்டான். 'நான் தான் உ
மனைவி!' என்று வாய் வார்த்தையில் சொல்லாம
செய்கையில் உணர்த்துகிறாளாம்!

அவள் குழந்தைத் தனத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த
நவீனிற்குச் சிரிப்புப் பொங்கியது. இருப்பினும், "என்ன
சொல்ல வர்றீங்க?" என்று அமைதியாகக் கேட்டான்.

"சில விஷயங்களை வார்த்தையில் சொல்லிப் புரிய
வைக்க முடியாது," என்று சொன்னாளே தவிர, அவளது
பார்வையில், 'உன் மனைவி நான் தான்னு சொன்னது
கூடவா புரியலை?' என்ற கேள்வி தொக்கி நின்றது.

நவீனுக்கு அந்த நேரத்தில் ராஜேஷ் பற்றிய ஐய
மெல்லாம் மறைந்து தெளிவாக விளங்கியது, நந்தினி
யின் மனதில் தன்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இட
மில்லை என்று! அதைச் சீக்கிரமே அவளுக்கு உணர
வைக்க வேண்டும்.

இரண்டு பேருமே தாங்கள் உணர்ந்துகொண்டு, அதை
மற்றவர் உணர வேண்டும், உணர வைக்கவேண்டு
மென்று நினைத்து, ஒரு கண்ணாமூச்சி ஆட்டத்தை
வெற்றிகரமாகத் தொடங்கி வைத்தனர்.

அடுத்து வந்த இரண்டு நாட்களும் நவீனின் கண்
ணில் நந்தினியின் மாங்கல்யம் தெரியும் வகையில்
இருந்ததன் விளைவாக அவ்வப்பொழுது மனைவியிடம்
ண்டும் விதமாகக் கேலி பேசினான். நந்தினியும்
கலியாகவே திருப்பித் தந்தாள், ஆனால் மாங்கல்யச்
டை மட்டும் வெளியே தெரியும் விதமாகத் தான்
ளிந்திருந்தாள்.

...மீண்டும் ஒருமுறை சென்று கால்
...காட்டிவிட்டு அவரது அனுமதியுடன்
...இருவரும் பயணித்தனர்.
...வீடு இருக்கும் தெருவில் சாலை வேலைகள்
...யால், தெருமுனையிலேயே ராஜேந்திரன்
...காகக் காத்திருந்தார். காரில் டிரைவருடன்
...லேசாக வியப்படைந்தவர், நவீன் நந்தினியின்
...கை போட்டபடி மெல்ல நடந்து வருவதையும்,
...காலில் கட்டையும் கண்டு பரிதவித்தார்.
...சிரித்தபடியே, "சின்னக் காயம் தான்பா. டாக்டர்
...வருல் செய்யணும்ங்கறதுக்காகக் கொஞ்சம்
...டைப் பெருசா போட்டு இருக்கார்!" என்று ஆறுதல்
...தும் விதமாகச் சொன்னான்.

...தை அநாவசியக் கவலை கொள்ளக் கூடாது என்ற
...த்தத்தில் நவீன் சொல்வதை நந்தினி புரிந்து
...கொண்டாலும், இந்த மழுப்பல் அவசியமில்லை என்றே
உணர்ந்தாள். அப்படி உணர்ந்தாலும் கூடத் தேவை
யில்லாத கோபமோ, எரிச்சலோ அவன் மீது எழவில்லை.

தந்தை நம்பாத பாவனையில், "நீ சொல்லும்மா
நந்தினி. இவன் அம்மா கொஞ்ச நாள் மகனைப் பார்க்
கலை என்றாலே என்னாச்சோ ஏதாச்சோன்னு பயப்படு
வாள். இவன் எப்பொழுதும் இப்படித்தான். தேவையில்
லாமல் கஷ்டப்படுவோம்னு இந்த மாதிரி விஷயத்தை
யெல்லாம் எங்களிடம் சொல்லவே மாட்டான். பைய
னுக்கு ஒரு கஷ்டம் வந்தால் ஆதரவா இருக்கத்தானே
பெத்தவங்க இருக்கோம்? ஆனால் நவீன் புரிஞ்சுக்
கிறதேயில்லை. எந்த வருத்தத்தையும் வெளியில் சொல்
லவே மாட்டான்," என்று மருமகளிடம் முறையிட்டார்.

நந்தினி சின்னச் சிரிப்புடன் தன் கவலைகளை [illegible] சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"அப்பா! சின்ன காயம் தான்பா...!" என்று [illegible] தொடங்கினாலும், நந்தினி, "எங்க அபார்ட்மெண்ட் [illegible] குட்டீஸ் செய்த களேபரத்தில் கீழே விழுந்த [illegible] கிழிச்ச, அவங்க காலில் அடிபட்டது மாமா. [illegible] தையல் போட்டு இருக்கார். நேத்தைக்கு [illegible] இன்ஜெக்ஷன் போட்டுட்டு வந்தோம். பயப்பட [illegible] ஒண்ணுமில்லை. அடுத்த வாரம் தையலைப் பிரிக்க [illegible] லாம்னு சொல்லியிருக்காங்க," என்று உண்மையை [illegible] சொன்னாலும், தைரியமூட்டும் விதமாகவே பேசினாள்.

தேவையற்ற மனக் கவலைகளைத் தவிர்க்க உண் [illegible] மையை மறைப்பதை விட, நந்தினி சொல்வது மாதிரி எதிர்மறை விஷயங்களைக் குறைத்துச் சொல்லலாம் என்று நவீன் மனதில் குறித்துக் கொண்டான்.

அதே சமயம் நந்தினியும், நவீன் சின்ன விஷயத்திற் காகப் பொய்யே சொன்னாலும் தேவையற்ற மனக்கவலை களை அளிக்காத வகையில் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.

மூவரும் வீட்டையடைந்த பொழுது சரஸ்வதியும் மகளின் கால்கட்டைப் பார்த்து வாசலிலேயே கவலை யுடன் விசாரித்தார்.

இந்த முறை நவீன் ஆறுதலுக்காக மழுப்பாமல் நந்தினி தந்தையிடம் விவரித்த மாதிரியே சொல்லி, கூடுதலாக இரண்டு வரியையும் சேர்த்துக் கொண்டான். "இப்போ வலியெல்லாம் எதுவுமே இல்லைம்மா. நந்தினி என்னை நல்லா கவனிச்சுக்கிறாள். நீங்க எதுவும்

[illegible] படாதீங்க!" என்று சொல்லிவிட்டு, நந்தினி [illegible] இப்போ சரியாகச் சொன்னேனா?" என்று கண் [illegible] வினவி, அவளது முகத்தில் திருப்தி பரவ [illegible] கண்டான்.

[illegible] நந்தினியிடம் நலன் விசாரணையைச் சரஸ்வதி [illegible] கொண்டிருக்க, வீட்டிற்குள் நுழைந்து செருப்பைக் [illegible] போதே, "என்னம்மா ஆச்சு ஹரிணிக்கு? மூட் [illegible] ? மேடம் எங்கே?" என்று கண்களைச் சுழற்றித் [illegible] னான்.

[illegible] நவீன், ஹரிணியின் செருப்பு முறையாக வைக்கப்படா [illegible] மூலைக்கு ஒன்றாக இருப்பதை மட்டும் கண்டு, [illegible] கையின் முகத்தைப் பார்க்காமலேயே இவனால் [illegible] சொல்ல முடிகிறது என்ற வியப்பு எழுந்தது நந்தி [illegible] க்கு.

"உங்கப்பா அவளுக்குச் செல்லம் கொடுத்துக் கெடுத்து வைச்சிருக்கார். மாடியில் தான் இருக்கிறாள். நீ இந்தக் [illegible] வைச்சுட்டு மாடிக்குப் போக வேண்டாம். நானே போய் அவளை அழைச்சுட்டு வர்றேன்பா," என்று அவர் மாடியை நோக்கி நகர, நந்தினி நாத்தனாரை அழைத்து வருவதற்காக முன் வந்தாள்.

"வேண்டாம்மா நந்தினி. அவள் ஏதாவது கோபத்தில் சொன்னால் சங்கடம் வரும். நானே கூப்பிடறேன்," என்று தடுத்தும் கேளாமல், ஹரிணியின் அறைக்குச் சென்றாள் நந்தினி.

கதவைத் தட்டும் பொழுதே, "ஹரிணி கோபமா இருக்கிறாள். யாரும் அவளைப் பார்க்க வர வேண்டாம். எந்தச் சமாதானமும் செய்ய வேண்டாம்," என்று அறி விப்பு வந்தது உள்ளிருந்து.

[illegible]

என்று மருந்தாரா என்பதையும் மீறிய பரபரப்புடன் வினவினாள் ஹரிணி.

"அண்ணன் நல்லாதான் இருக்காங்க. கீழே அம்மா கூடப் பேசிட்டு இருக்காங்க. இப்போ தான் வந்தோம். சரி, சொல்லும்மா... எதனால் கோபம் உனக்கு?" என்று நந்தினி கேள்வி கேட்கும் பொழுதே ஹரிணியின் முகம் வாடிவிட்டது.

லேசாக ஹரிணியின் தாடையைப் பிடித்து உயர்த்தி, "முடிஞ்சால் ஹெல்ப் பண்றேன் ஹரிணி," என்று நம்பிக்கையுடன் சொன்னாள்.

"சும்மா தான் அண்ணி. அம்மாகூடச் சின்ன சண்டை சரியாகிடும்," என்று நந்தினியிடம் வாய் வார்த்தைக்காகச் சொன்னாலும், அவளது குரலில் நம்பிக்கை துளிக்கூட இல்லை.

"உங்க அண்ணன் தான் என்ன மூட் அவுட் என்று பார்த்துட்டு வா அனுப்பினாங்க. ஒண்ணுமில்லை என்று

[illegible] இருக்கும். ஆனால் வீட்டில் இந்த கேம்புக்கு [illegible] சொல்றாங்க அண்ணி. அதான் கஷ்டமா இருக்கு. [illegible] அனுப்ப முடியாதாம்," என்று சுருக்கமாகத் தன் [illegible]னையை எடுத்துக் கூறினாள்.

"எத்தனை நாள் ஹரிணி கேம்புக்குப் போகணும்?"

ஒருவேளை கேம்ப் ஒரு வாரம், பத்துநாள் எனும் பட்சத்தில் ஹரிணியுடன் இவளும் சேர்ந்து செல்லலாமே என்ற எண்ணம் தோன்றியது நந்தினிக்கு.

"மூணு மாசம் தான்," என்று சர்வ சாதாரணமாகச் சொன்ன ஹரிணி, "எங்க காலேஜிலிருந்து பத்துப் பேர் வராங்க. தமிழ்நாட்டிலிருந்து இன்னும் நாற்பது பேர் வராங்க. கூடவே கேர் டேக்கர்ஸ், இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ் என்று வர்றதால் எதுவுமே பயப்படத் தேவையிருக்காது. பொம்பளைப் பிள்ளைன்னு அப்பா கூடச் சொல்றது

கஷ்டமா இருக்கு அண்ணி. எப்போதும் அவர் என்னி... இந்த மாதிரியெல்லாம் சொன்னது கிடையாது." என்று கண்களில் சுரந்த கண்ணீரை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு சொன்னாள்.

நந்தினிக்கு அந்தச் சின்னப்பெண்ணைப் பார்க்கவே பாவமாக இருந்தது. தன்னால் முடிந்தவரை தொடர்ந்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றினாலும் கணவனின் கருத்தையும் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணினாள். ஹரிணியின் பாதுகாப்பு தான் முக்கியம் என்று கருதித் தன் புத்திக்கு எட்டிய கேள்விகளையெல்லாம் தொடுத்துத் திருப்தியடைந்தாள்.

"சரி.... நான் பேசிப் பார்க்கிறேன். ஆனால் இப்படிக் கோபத்தோடு இருக்கக்கூடாது. இந்த முறை முடியலை என்றாலும் பெரியவங்க சொல்றது நல்லதுக்குத் தான் என்று எடுத்துக்கணும். சரியா?" என்று உரிமையுடன் சிறிது கண்டித்தாள்.

"ம்... சரி அண்ணி. அண்ணனைப் பார்க்கப் போகலாமா?" என்று வினவியவள், கவலை குறைந்த மனதுடன் கீழிறங்கினாள்.

சரஸ்வதி வியப்புடன் மகளையும் மருமகளையும் ஏறிட, "என்னங்க! வேதாளம் முருங்கை மரத்திலிருந்து இறங்கியாச்சு.... வந்து பாருங்க." என்று மகனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தபடியே சொன்னார்.

நவீன் தன் அருகில் அமர்ந்த தங்கையின் தோளில் கையைப் போட்டுக் கொண்டு, "எந்த வேதாளத்தைச் சொல்றீங்கம்மா? சின்னதா? பெருசா?" என்று தங்கையையும், மனைவியையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

நந்தினி சிரித்துக்கொண்டே..., "பெரிய வேதாளம் தான் சறுக்கெனவே இறங்கும் போது காலில் அடிபட்டு

...இருக்கே... அப்புறம் என்ன?" என்று வினவவும், ... அனைவரும் சிரித்தனர்.

19

சென்னையில் தன்னுடன் இயல்பாகப் பேசுவதற்கும், நெருங்குவதற்கும் சற்றே தயங்கும் நந்தினி இங்கு பாண்டிச்சேரிக்கு வந்ததில் இருந்து குதூகலமாக இருப்பதைப் பார்த்து நவீனுக்கு சந்தோஷமாய் இருந்தது. ஆனால் அப்படியும் முழுதும் சொல்ல முடியாது தான். கடந்த சில நாட்களாக, அவளாகவே வந்து அவனிடம் அன்பு செய்வது ஆரம்பித்திருக்கிறது தான். ம்ம்ம்...

நந்தினியைப் பொறுத்தவரையில் நவீன மீதிருந்த காதலை உணர்ந்த பிறகு, தான் முன்பு நடந்துகொண்ட முறைக்காக வருந்திக் கொண்டிருந்தவளுக்கு இந்தப் பாண்டிச்சேரிப் பயணம் இதமாகவே இருந்தது. அதுவும் ஹரிணியைத் தன் இளைய சகோதரியாகவே கருதினாள்.

ஹரிணிக்கும் நந்தினியின் கூட்டணி மிகவும் பிடித்துவிட 'அண்ணி! அண்ணி!' என்று அவளுடனே எப்பொழுதும் வளைய வந்தாள். இப்பொழுது கூட வீட்டு ஷோகேசில் வைத்திருந்த சான்றிதழ்களையும், புகைப்படங்களையும் நந்தினிக்கு ஆர்வமுடன் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

"அண்ணி! இது அண்ணன் மியூசிக் கிளப்பில், பியானோ வாசிச்சதுக்காக வாங்கின பொழுது..." என்று சொல்ல, நந்தினிக்கு எப்பொழுதோ நவீன் பியானோ பற்றிக் குறிப்பிட்டது நினைவிலாடியது.

கொடைக்கானல் சென்ற பொழுது நவீன் சொன்னானே!

மேலும் நந்தினியை யோசிக்க விடாத ... "இது ஃபேன்சி டிரஸ் காம்பெடிஷனில் நான் ... கிறதுக்கு," என்ற பொழுது, "அந்த போட்டோ ... காட்டு ஹரிணி! அப்போ தான் அண்ணிக்கு ... அலங்காரத்திலேயே ப்ரைஸ் வாங்கினது தெரியும்," என்று தங்கையை வம்பிழுத்தபடியே இயல்பாக நந்தினியின் அருகில் வந்து நின்று சேர்ந்தே பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தான் நவீன்.

ஹரிணி, "பாருங்க அண்ணி! என்னைப் பார்த்து கிண்டல் செய்யறான்!" என்று நந்தினிக்கு வலதுபக்கம் நின்றிருந்தவனை அடிக்கிறேன் பேர்வழியென்று நந்தினியை நவீனின் புறத்தில் நெருக்கி, அண்ணனின் முதுகில் அடிக்க முயன்றாள்.

நவீன் லாவகமாகத் தன்னைப் பின்பக்கமாக வளைத்துக் கொள்ள, ஹரிணியும் தன் முயற்சியிலிருந்து பின் வாங்காமல் நந்தினியை நவீன் பக்கமாகச் சாய்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அடிக்கும் சாக்கில்!!!

இருவருக்குமிடையில் மாட்டிக்கொண்டு அவஸ்தைப் பட்ட நந்தினி ஒரு நிலையில் பொறுக்க முடியாமல், "ஹரிணி! விடு!! பிழைச்சுப் போகட்டும். அப்படி என்னதான் அண்ணனுக்கு அலங்காரம் செய்திருந்தே?" என்று தன் நாத்தனாரிடம் ஆர்வமானாள்.

நவீனுக்கும் தான் வம்பு செய்தது நினைவில் வர, மீண்டும் உற்சாகமாக, "குறத்தி வேஷம் தான்! அங்கே போய் டயலாக்கை மறந்து மைக் முன்னாடி முருகன் ஸ்லோகம் சொல்லிவிட்டு வந்துட்டாள். அவங்க வள்ளி வேஷம் போட்டுட்டு வந்திருக்கறதா நினைச்சு ப்ரைஸ் கொடுத்துட்டாங்க!" என்று சிரித்தான்.

... அண்ணா!" என்று காலை ஓங்கி அடிக்கும் சத்தம் ... போன்று ஹாலிலிருந்த சோபாவில் சென்று ... கொண்டாள்.

"ஏய்! ஹரிணிமா! இப்படியெல்லாம் நடந்து காலை ... செய்துக்காதே. நான் வேற உன்னைத்தான் ... ஹை ஹீல்ஸ் போட்டு நடக்கிறதுக்குச் ... கொடுக்க வைக்கணும்னு நினைக்கிறேன்," ... விடாமல் கேலி செய்தான்.

அவன் அப்படிச் சொல்லும் பொழுது நவீன் சொன்ன, ... சம்பந்தப் பட்டதெல்லாம் எதையும் நான் மறக் ... எல்லாத்தையும் ஞாபகம் வச்சிருக்கேன்," என்ற ... மனதில் மின்னலாய் வெட்டியது.

ஜென்சி பாடல், டிசைனர் புடவை, ஐஸ்கிரீம் பற்றி ... நீங்கள் மறக்கவேயில்லை நவீன். ஆனால் நான் தான் அதைப் பற்றிச் சொன்னது கூட நினைவில் இல்லாமல் அல்லவா இருந்திருக்கிறேன்?

அவனது குணம் மாறாமல் இருப்பதைப் பார்த்து மனம் பூரித்து, "அம்மா பாவம்! உங்க ரெண்டு பேரையும் மானேஜ் பண்றதுக்கு ரொம்ப கஷ்டப்பட்டிருப்பாங்க போல?" எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் இயல்பாய் நவீனிடம் பேசினாள் நந்தினி.

"அப்படியெல்லாம் சொல்ல முடியாது. அம்மா நான் பெரிய பையன். விட்டுக் கொடுத்துப் போகணும்னு சொல்லிச் சொல்லி விவரம் தெரிஞ்ச கொஞ்ச நாளில் நான் அவ வளவா அடம் பண்ண மாட்டேன்," என்று தன் இயல்பைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, "எங்க வீட்டு ப்யூட்டியை அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறேன். போன தடவை வந்திருந்த பொழுது நேரம் ஒத்து வரலை. இப்போ வர்றியா நந்தினி?" என்று அழைத்தான்.

அவன் ப்ளூட்டி என்றதும், ஆர்வம் ...
"வர்றேன் நவீன். இப்போ வீதி போட்டோ ...
ஹரிணி வந்து காண்பிக்க முடிச்சதுக்கு அப்புறம் ..."
என்று சொல்லிவிட்டு ஹரிணியை அழைக்க, முதலில்
பிகு செய்து கொண்ட இளையவள் சிறிது நேரத்தில்
சமாதானமாகி வீதிப் படங்களுக்கு விளக்கம் தந்தாள்.

அப்படியே பார்த்துக்கொண்டு வரும் பொழுது, "இந்த
போட்டோ அண்ணன் கராத்தேயில் ப்ளாக் பெல்ட்
வாங்கும் பொழுது எடுத்தது. இது இன்டர் ஸ்கூல்
காம்பெடிஷனில் கராத்தேயில் ப்ரைஸ் வாங்கின போது,"
என்று உற்சாகமாகச் சொன்னாள்.

"ஹையோ! நவீன் ப்ளாக் பெல்டா?!" என்று மனதில்
எழுந்த அதிர்ச்சி வார்த்தைகளாகவும் வெளிப்பட,
நவீனின் உதடுகள் அவளைப் பார்த்துக் கேலியாக
வளைந்தன.

அதன் பிறகு, "ஆமாம் அண்ணி!" என்று ஹரிணி
கதையளந்தது எதுவும் நந்தினிக்குக் கேட்கவேயில்லை.

நவீனோ சந்தர்ப்பத்தை விடாமல், "உங்க அண்ணி
பிரவுன் பெல்ட் வைச்சிருக்கிறாள் தெரியுமா?" என்றான்
சிரிப்பை அடக்கியபடி.

"நான் பிரவுன் பெல்ட் வைச்சிருக்கேன் தான் ஹரிணி!
ஆனால் கராத்தேயில் இல்லை..." என்று சமாளிக்கும்
பொழுது, மறந்தும் கூட நவீனைப் பார்க்கவில்லை.

அன்றிருந்த பதட்டத்தில் காரத்தே, குங்ஃபூ என்று
எதுவும் உளறி வைத்திருந்தாளா என்று கூடத் தற்
பொழுது அவளுக்கு நினைவிலில்லை.

"என்ன அண்ணி சொல்றீங்க ரெண்டு பேரும்?" என்று
ரியாமல் வினவியவளிடம் அதி முக்கியமாக, "இந்த

... டோ எப்போ எடுத்தது?" என்று கேட்டு நந்தினி
... நவீன் வாய் மேல் கையை வைத்துக்கொண்டு
... தோளைக் குலுக்கிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.
... இன்னொரு முறை ஹரிணி கேள்வி கேட்டால்
... ளிக்க முடியாது என்று தோன்றிவிட, தன்னருகில்
... அமர்ந்திருந்தவனின் வயிற்றில் தன் வலது
... முட்டியை வைத்து லேசாக இடித்தாள்.
... நவீன், "கராத்தேயில் பெல்ட் வாங்காமலே இந்த
... யா? கஷ்டம் தான்!" என்று அவள் செவியருகில்
சொல்லிவிட்டு நகர்ந்து சென்றுவிட்டான்.

நந்தினியின் காதோரக் குறுகுறுப்பு அவன் அப்படிச்
சொல்லிவிட்டு நகர்ந்து சென்ற பிறகும் அடங்க மறுத்தது.

ஹரிணி, "இப்போ அண்ணன் கிட்ட நீங்க ட்ரைபல்
கேம்ப் பத்தி பேசியிருக்கலாம் அண்ணி! அண்ணன்
ஏதோ நல்ல மூடில் இருந்த மாதிரியிருந்தது," என்று
கோடிட்டுக் காட்டவும் மீண்டும் நந்தினி அவளுக்குக்
கட்டாயம் சிபாரிசு செய்வதாக நம்பிக்கை தந்தாள்.

சந்தர்ப்பம் அமைந்த போது, நவீனிடம் ஹரிணியைப்
பற்றிப் பேச்செடுத்து, அவன் என்ன நினைக்கிறான்
என்று வினவினாள் நந்தினி.

"எனக்கும் அது நல்ல சந்தர்ப்பம் என்று தான் தோன்
றுது. அவளும் ரொம்ப விரும்புறா. ஏற்கெனவே அப்பா
விடம் பேசினேன். ஆனால், அவருக்கு இஷ்டமில்லை
நந்தினி. தனியா எப்படி மூணு மாசம் சமாளிப்பாள் என்று
பயப்படுறார்," என்றவன் சிரிப்புடன், "உன்னை மாதிரி
பிரவுன் பெல்டா இருந்தாலும் ஏதோ சமாளிச்சுக்குவா.
அவள் பாவம்!" என்று கண் சிமிட்டினான்.

அசடு வழிய, "ஐயோ! அதை விடுங்க. நான் 'பெல்ட்
வைச்சிருக்கேன்,' என்று தானே சொன்னேன். எங்கே,

எப்படி, எதில் வாங்கினேன் என்று சொன்னேனா? நான் சொல்லாததை எல்லாம் உங்களை யாரு கற்பனை செய்யச் சொன்னது? என் தப்பில்லை,'' என்று சிரித்துத் தோளைக் குலுக்கினாள்.

சிறிது கிண்டல், கேலிக்குப் பிறகு அவன் பெற்றோரிடம் ஹரிணியைப் பற்றிப் பேசுவதாக அவளிடம் சொன்னாள்.

அவள் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அன்றிரவு உணவருந்தும் பொழுது, ''அத்தை! நம்ம ஹரிணிக்கு ட்ரைபல் சர்வீஸ் பண்றதுககு கேம்ப் போக சான்ஸ் கிடைச்சிருக்காமே! என்ன முடிவு செய்திருக்கீங்க மாமா?'' என்று பேச்சைத் தொடங்கினாள்.

சரஸ்வதி ஹரிணியை முறைக்க, தந்தையோ நேரடியாகவே, ''உன்னிடம் சிபாரிசு பிடிக்கிறாளா, நந்தினி? ஏதோ ஒரு வாரம், ரெண்டு வாரம்ன்னு சொல்ற மாதிரியில்லை. மூணு மாசம் அதுவும் அங்கே மலைவாழ் குடியிருப்பில் இருக்கணும்! இவளால் இருக்க முடியுமா முதலில்? சென்னை எம்.எம்.சி கிடைச்சதைக் கூட ஹாஸ்டல் வேண்டாம்னு தான் இங்கே ஜிப்மரில் படிக்கிறேன்னு சொன்னாள். இவளுக்கெல்லாம் ஒத்து வராதும்மா, அதைப் பத்தி யாரும் பேச்சை எடுக்க வேண்டாம்.'' என்று கண்டிப்பான குரலில் குடும்பத்தின் மூத்தவர் என்ற முறையில் முடித்தார்.

ஹரிணிக்கு மூக்கெல்லாம் சிவந்து அழுகை வந்து விடும் போல் இருக்க, அவளது தோளைச் சமாதானமாக முத்தி, ''மாமா! நான் சொல்றேன் என்று தப்பா எடுத் காதீங்க,'' என்று மன்னிப்பை முதலில் கேட்டுவிட்டு, ந்த வாய்ப்பு யாருக்கும் சாதாரணமா கிடைச்சுடாது.

...பண்ணணும்னு ஹரிணி ரொம்ப விரும்பறாள். ...வாழ் மக்களுக்கும் உடல் ஆரோக்கியம் பத்தி ...வைக்கணும்னு அரசாங்கம் எடுக்கிற முயற்சிக்கு ...ம் கை கொடுக்கலாமே!'' என்ற பொழுது, நவீன் ...ரிணியைப் பார்த்த பார்வையில் காதலுடன் பெருமை ...சேர்ந்தே இருந்தது.

...கணவன் தைரியமளிக்கும் விதமாகப் பார்க்க, ...லாருமே இப்படி ஒதுங்கி இருந்துட்டால் பணம், ...ன்னு இல்லாத ட்ரைபல்ஸ் எல்லாம் அடிப்படை ...துவம் கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுட்டே தான் ...ப்பாங்க மாமா. இவள் மட்டும் தனியாப் போகப் ...றதில்லை. மொத்தமா தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரியில் ...ருந்து அம்பது பேர் க்ரூப்பா போறாங்களாம். ஹரிணிக்கும் மருத்துவப் படிப்பின் முக்கியத்துவத்தை நல்லா உணர முடியும். நாளைக்கு இவளுக்கு மேலே படிக்கணும் என்றால் கூட, இந்தச் சேவை கட்டாயம் உதவியா இருக்கும்,'' என்று சொன்னாள் நந்தினி.

சரஸ்வதி, ''நேத்தைக்கே நவீனும் அவங்க அப்பா கிட்டே பேசினான். ஆனால் அவருக்குப் பொண்ணைப் பிரிஞ்சு மூணு மாசம் எப்படியிருக்கிறதுன்னு தான் பெரிய கஷ்டமே! வேறெதுவும் கேம்ப் என்றால் இவரும் கூடவே போகலாம். மலைப் பிரதேசம் என்றால் மாமாக்கு உடம்புக்கு ஒத்து வராதும்மா.'' ராஜேந்திரனின் முக்கியமான தயக்கத்தைப் போட்டு உடைத்தார்.

நந்தினி, ''நாளைக்கு ஹரிணிக்கு வீட்டோட மாப்பிள்ளையா தேடப் போறீங்களா மாமா? கல்யாணம் செய்து முடித்து அனுப்பினாலும் அவளைப் புகுந்த வீட்டுக்குத் தனியா தானே அனுப்பி வைக்கணும். மூணு மாசம் தே... கு அவள் போனால் தான் என்ன? நீங்

சென்னைக்கு வந்து என்கூட இருங்க. மகள் [illegible] பக்கத்தில் இல்லாத குறையே தெரியாமல் [illegible] பார்த்துக்கிறேன்,'' என்று சொல்லவும், நவீனுக்கு [illegible] னியை அப்படியே தூக்கித் தட்டாமாலை சுற்ற வேண்டும் போல் இருந்தது.

சரஸ்வதியோ யதார்த்தமாக, ''எங்கேம்மா? நீங்க [illegible] சிங்கிள் பெட்ரூம் பிளாட்டில் இருக்கீங்க. இதில் நாங்க [illegible] வேற வந்து தொந்தரவு செய்யணுமா?'' என்று வினவ [illegible] நவீன், ''நாங்க ட்ரிபிள் பெட்ரூம் பிளாட் பார்த்துட்டு இருக்கோம்மா. கூடிய சீக்கிரம் மாறிடுவோம்.'' என்று அன்னையிடம் சொல்லிவிட்டு, நந்தினியிடமும் ஜாடை [illegible] பேச, ''ஆமாம் அத்தை. ஆனாலும் அதுக்காக நீங்க வர்றதைப் பத்தியெல்லாம் யோசிக்க வேண்டாம்.'' என்று மனப்பூர்வமாக மூத்தவர்களை அழைத்தாள்.

''ஆமாம் நவீன். ட்ரிபிள் பெட்ரூம் பிளாட் நல்லது தான். பேத்தியோ, பேரனோ வந்துவிட்டால் தேவைப் படுமே?'' என்றார் சரஸ்வதி இயல்பாக.

நவீன் நந்தினியைப் பார்த்துப் புருவம் உயர்த்த, கவன மாக நந்தினி தன் உணவில் இருக்கும் கடுகைத் தேடிக் கொண்டிருந்தாள்.

சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்த ராஜேந்திரன், ''யோசிக்கிறேன்மா. யோசிச்சுச் சொல்றேன்,'' என்று சொன் னாலும் முன்னிருந்த கண்டிப்பு மறைந்தே இருந்தது.

''நான், பொண்ணைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத் தால் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு அனுப்பித்தானோங்க ஆகணும் என்றால் ஏதாவது சொல்லி வாயடைச்சுடுங்க. இப்போ மருமகளே சொல்லிட்டாள். அப்புறம் என்ன?'' என்று சிரித்தபடியே மெல்லிய குரலில் சொன்னார் சரஸ்வதி.

[illegible]டு முடித்ததும் ஹரிணி நந்தினியை அணைத்து, [illegible] தேங்க்ஸ் அண்ணி! அப்பா இந்தளவுக்கு [illegible]க்கிறேன்னு சொன்னால் எப்படியும் ஓகே சொல் [illegible]ங்க,'' என்று நன்றி தெரிவித்தாள்.

''தேங்க்ஸ் எல்லாம் இருக்கட்டும் ஹரிணி. அப்பாக்கு [illegible]க்கிற கவலை எனக்கும் இருக்கு. நீ அங்கே வீட்டு [illegible]தியை அப்படியே எதிர்பார்க்க முடியாது. கொஞ்ச [illegible] ரொம்பவே கஷ்டப்பட வேண்டியதா இருக் [illegible]லை. அதோட நீ பத்திரமா இருக்கணும். உங்க அண் [illegible] அதே தான் சொல்றாங்க.'' என்று மூத்தவளாய் அறிவுறுத்தினாள்.

''சரிங்க அண்ணி!'' என்றவளிடம் மறுநாள் வெளி [illegible]ல் போவதற்காக முடிவு செய்திருந்ததை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திவிட்டு உறங்கச் சென்றாள்.

அறையில் இவளுக்காகவே காத்திருந்தது மாதிரி, நந்தினி வந்ததும், ''கலங்கதீங்க மேடம்! எப்பொழுதும் போல் மத்தவங்களுக்குப் பேச சான்ஸே கொடுக்காமல்....'' என்று இழுக்கும் பொழுதே அவன் சொல்ல வந்த விஷயம் அவளுக்குப் புரிந்தது.

''எனக்குத் தூக்கம் வருது. உங்ககிட்ட வம்பு பேச என்னால் முடியாதுப்பா...'' என்று தோளைக் குலுக்கிக் கொண்டு உறங்க முயன்றாள்.

சிரிப்புடன் நவீன், ''தேங்க்ஸ் நந்தினி!'' என்று ஹரி ணிக்குப் பரிந்துரைத்ததற்காகச் சொன்னதும் இவளுக்கு லேசாக எரிச்சல் எட்டிப்பார்த்தது. ஆனால் அந்த எரிச்சல் கூட உரிமையில் வந்த எரிச்சல் தான்.

''எதற்காக தேங்க்ஸ்? நீயும் நானும் வேற வே[illegible] தான்னு சொல்லிக் காட்றீங்களா?''

"ஓ! அப்போ ரெண்டு பேரும் ஒண்ணுக்குள் ஒண்ணுன்னு சொல்ல வர்றியா?" என்றதற்கு, "எனக்குத் தூக்கம் வருது..." என்று பழைய பல்லவியையே பாடினாள்.

"வந்துடுமே?" என்று நவீன் கிண்டல் செய்ததற்கும், பதிலே பேசவில்லை நந்தினி.

இன்னும் நான்கு நாட்களில் ராஜேந்திரன் மற்றும் சரஸ்வதி தம்பதியருக்குத் திருமண நாள் வருவதால், அவர்களுக்கு ஏற்ற பரிசை வாங்க மறுநாள் ஹரிணியும், நந்தினியும் வெளியே சென்றனர்.

அப்பொழுது காரில் ஒரு சிடியில் இருந்து பாடல் வராமலிருக்கவும் ஹரிணி, "அண்ணனுடைய அலமாரியில் இருந்து கொஞ்சம் சிடிஸ் சுட்டுட்டு வந்தேன். அவங்க கலெக்ஷன் நல்லாயிருக்கும்னு நினைச்சால், இந்த சிடி ரீட் ஆகவே மாட்டேங்குது அண்ணி. அடுத்ததையாவது போட்டுப் பார்க்கலாம்," என்று ஆடியோ ப்ளேயரில் இருந்து சிடியை ஹரிணி எடுத்த பொழுது 'ஸ்வீட்டி' என்று அதில் எழுதியிருந்தது நந்தினியின் கண்களில் பட, ஒரு நிமிடம் மூளை சுத்தமாக வேலை நிறுத்தம் செய்தது அவளுக்கு.

பின்பு நந்தினிக்குக் கை கால்களெல்லாம் லேசாக நடுங்க ஆரம்பிக்க, ஏற்கெனவே 'நவீனுக்குக் காதலி இருப்பாளோ?' என்று அவள் மனதில் முளை விட்டிருந்த சந்தேக வித்து இப்பொழுது விருட்சமாய்க் கிளை பரபரப்ப முளைந்தது.

நேற்றுக் கூட ப்யூட்டியைக் காட்டுவதாக நவீன் தான் வளர்க்கும் கிளியை அறிமுகப்படுத்தும் பொழுது, அது, "ஸ்வீட்டி!" என்று மட்டுமே சொல்லிக் கொண்டிருந்

...கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தது ஏனோ இப்பொழுது [உறு]த்தத் தொடங்கியது.

ஆனால் எப்படியோ பிரயத்தனப்பட்டுத் தன் எண்ண [ஓட்]டத்தை மாற்றும் பொருட்டு ஹரிணியிடம் விடாமல் பேசியபடியே சரஸ்வதிக்குப் பிடித்தமான 'க்லாஸ் பெயிண்டிங்' என்று சொல்லக்கூடிய கண்ணாடி ஓவியத்தையும், ராஜேந்திரனுக்குப் பிடிக்கின்ற வகையில் சில புத்தகங்களுடன் ஒரு சின்ன கேக் மற்றும் ஒரு எளிய பார்ட்டிக்குத் தேவையான விஷயங்களையும் சேர்த்து வாங்கினாள்.

வீட்டிற்கு வந்த பிறகு பெரியவர்களுக்குத் தெரியாத வகையில் அலங்காரத்தையும், ஏற்பாட்டையும் முடிக்கும் வரையில் கூடக் கைப்பையிலிருந்த அந்த சிடி உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது.

ஹரிணி பெற்றோரை அழைத்து வர, குடும்பத்தில் இருந்த ஐவர் மட்டும் பங்கேற்று, சரஸ்வதி-ராஜேந்திரன் தம்பதியரின் திருமண நாளை எளிமையான முறையில் மனநிறைவுடன் கொண்டாடினார்கள்.

தன் கையில் கேமராவை வைத்துக் கொண்டு ஹரிணி, "அம்மா...நீங்க அப்பாக்கு ஊட்டுங்க. அப்பா... இப்போ நீங்க..." என்றவள் அடுத்ததாக அண்ணனையும், அண்ணியையும் ஒருவருக்கொருவர் ஊட்டிவிடச் சொல்லி வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

நந்தினிக்கு உள்ளே அழுந்திக் கொண்டிருந்த மன அழுத்தம் நவீனுடன் இருந்த அந்தச் சில நிமிட நெருக்கத்தில் கண்ணீராய் வெளிப்பட, தோளை அழுத்தி மெல்லிய குரலில் அவளுக்கு மட்டும் காதில் விழும் வகையில், "என்ன ஸ்...நந்து? கஷ்டமா இருக்கா?" என்று வினவினான்.

இப்பொழுது கூட நவீனுக்கு [illegible]
அனிச்சையாய் 'ஸ்... ஸ்வீட்டி' என்ற பெயர் [illegible]
வாய் வருகிறது.

'நான் நந்தினி... உங்கள் மனைவி நந்தினி' [illegible]
என்று கணவனின் சட்டையைப் பிடித்து [illegible]
உரக்கச் சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது.

சரஸ்வதியின் கண்களிலும் நந்தினியின் [illegible]
கண்கள் பட, "என்னம்மா ஆச்சு? அப்பா, அம்மா [illegible]
கம் வந்துடுச்சா?" என்று அவரே ஒரு காரணத்தை [illegible]
சேர்த்து வினவ, நந்தினி மண்டையை ஆட்ட [illegible]
வசதியாய் இருந்தது.

அவனிடம் புன்னகையுடன், "நேத்திக்குத் தான்
மாமாகிட்ட நான் மகனா கவனிச்சுக்கிறேன்னு சொன்னேன்
இன்னைக்கு அப்பா - அம்மா ஞாபகம் வருதுன்னு
சொல்ற!" என்று ஆறுதலாய்ச் சொல்லிவிட்டு, "ரொம்ப
தேங்க்ஸ்டா. எங்க கல்யாண நாளைத் தெரிஞ்சு வைச்சுக்
கிட்டு அதைக் கொண்டாடறதுக்கு ஏற்பாடெல்லாம்
செய்து அசத்திட்ட. நீ எனக்குக் கொடுத்த பெயிண்டிங்
ரொம்ப நல்லாயிருந்தது நந்தினி," என்ற புது மருமகளின்
செய்கையில் பூரித்தார்.

சற்றே தன் கவலையை ஒதுக்கிய நந்தினி நவீனின்
பார்வையை மட்டும் தவிர்த்து ஓரளவு சகஜமாகவே
வளைய வந்தாள்.

நவீனோ மனைவியின் ஒதுக்கத்திற்கு விடையாக
நந்தினிக்குத் தான் கேக் ஊட்டி விட்டது பிடிக்காமல்
தான் கண்ணீர் வடித்தாள் என்று நினைத்துக்கொண்டு
வருந்தினான். எல்லாம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று
நினைத்ததெல்லாம் பிரமையோ? பாண்டிச்சேரிக்கு

[illegible]

[illegible] என்று வினவியதற்கு [illegible] யோசிக்காமலேயே
[illegible] என்று வைத்தான்.

[illegible] அறைக்கு வந்த நந்தினிக்குத் தனிமை கிடைத்த
[illegible] மீண்டும் எண்ணங்கள் நவீனின் பொக்
[illegible] சிடியைச் சுற்றியே வளைய வந்தன.
[illegible] டங்களுக்கிடையில் நம்பிக்கை
[illegible] என்னை [illegible] ஒரே ஒரு சிறு பொறி, 'ஒருவேளை
[illegible] வெளிப்பாடாக [illegible]
[illegible] தான் ஸ்வீட்டியோ? அதனால் தான் என் பெயரை..
அப்படியும் நவீன் அழைச்சிருக்கலாமோ?' என்று
தோன்றியது.

"உனக்கு நினைப்பு தான் பொழப்பைக் கெடுக்குது!"
அவள் தன்னையே சொல்லிக் கொண்டாள்.

ஆனால் அதன் பிறகு என்ன யோசித்தாலும் என்
ணங்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஸ்வீட்டி என்றே வந்து
நின்றன. எதற்கும் ஒருமுறை அந்த சிடியையே எடுத்துப்
பார்த்து விடலாமே என்று தோன்றினாலும், "ஒருவேளை
இல்லாமல் போய்விட்டால்....?" என்ற கேள்
எழுந்தது.

'எப்படியும் உண்மையை ஒருநாள் நேருக்கு
சந்தித்துத் தான் ஆக வேண்டும்,' என்று மன

வழியாய் நிலைக்குக் கொண்டு வந்து நடுங்கும் கைகளுடன் கைப்பையில் இருந்து சிடியை எடுத்தவள் கம்ப்யூட்டரில் அதைப் போட்டுப் பார்ப்பதற்குள் நந்தினியின் இதயம் வெளியே எகிறிக் குதித்துவிடும் போல் அதிகமான துடிப்புடன் இயங்கியது. ஆனால் அத்தனை பதட்டமும், பரபரப்பும் அந்த சிடியில் இருந்த இவளது புகைப்படங்களைக் கண்ட கணத்தில் மறைந்து, உலகையே வென்ற சந்தோஷம் குடிகொண்டது. சின்னக் குழந்தை மாதிரித் துள்ளிக் குதிக்க வேண்டும் போலிருக்கத் தோன்றியது.

தன் வெற்றிக் களிப்பை அடக்கியபடி, பெரிதாக விரிந்த முறுவலுடன் சிடியைப் பார்வையிட்டாள். கம்ப்யூட்டர் உதவியுடன் இவளுடைய உருவத்தைப் பலவிதமான பாவனைகளில் வரைந்து வைத்திருந்தான் நவீன்.

நந்தினிக்குத் தான் புகைப்படங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது 'கனவா, நினைவா?' என்று கூடச் சந்தேகம் எழுந்தது. 'ச்சோ... ஸ்வீட்' என்ற பெயரிலிருந்த ஃபோல்டரில் வரிசையாக இருந்த ஓவியங்களும், புகைப்படங்களும் புன்னகையைத் தோற்றுவித்தன என்றால், அதன் பின்னணியில் 'என் வானிலே... ஒரே வெண்ணிலா' என்ற பாடலுக்கான ப்யானோ இசை கேட்க ஆங்காங்கே 'விழி மூடி யோசித்தால் அங்கேயும் வந்தாய் பெண்ணே! பெண்ணே!' என்ற வாசகங்களைப் படிக்கும் பொழுது கண்ணிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீரை வரவழைத்தது.

இவள் சாயலில் இருந்த பெண் போனில் பேசுவது போல், ஏதோ ஒரு கோவிலைச் சுற்றுவது போல் என்று

...தும் உற்சாகமாக, "ஹேய்! நவீன் அண்ணைக்குக் ...க்கு நீங்க வந்தீங்களா? சொல்லவேயில்லை!!" ...கூவினாள்.

இருவரும் கை குலுக்குவது போல் இருக்கும் படத் ...வைத்திருந்த சின்னக் கவிதையைப் பார்த்தவளின் ...களில் புன்னகை மேலும் பெரிதாக விரிந்தது.

"இதயத்தில் அம்பு நுழைவது
காதலின் குறியீடாம்!
கேட்ட பொழுது சிரிப்பு வந்தது;
காதலில் விழுந்த பிறகு தான்
குறியீட்டின் அர்த்தம் உணர்ந்தேன்...
உன் விழிகளின் அம்புகள்
என் இதயத்தைத் துளைப்பதைச்
சொல்லாமல் உணர்த்துகிறதோ?!"

என்னவோ அவன் தன்னுடன் சேர்ந்து இருப்பது போன்று, "முன்னாடி எடுத்த போட்டோஸ் எல்லாம் எப்படி நவீன் உங்களுக்குக் கிடைச்சது? என்கிட்டே இதைப் பத்திக் கூடச் சொல்லவேயில்லையே?" என்று வினவினாள்.

ஆனால் அதன் பிறகு தான், 'நவீன் சொல்லவேயில்லை!' என்ற பட்டியல் நீண்டுகொண்டே வந்து தெரிய வந்தது. சொல்லவேயில்லை என்று சொல்வது கூட நியாயம் ஆகாது. நான் அல்லவோ சந்தர்ப்பமே கொடுக்காமல் தவிக்க விட்டிருக்கிறேன்? கொடைக்கானலில் இருந்து திரும்பும் பொழுது கண்ணில் தூசு எடுத்து விட்டதால் வரைந்து வைத்திருக்கும் படமா என்று வியந்தவளுக்கு அதனுடன் இருந்த கவிதையும் சந்தோஷத்தைத் தந்தது.

"இதயத்தில் உன்னை
நான்கறைக்குள் உன்னைச்
சிறைப்பிடிக்க ஆசைப்பட்டேன்!
ஆனால்...
என் ஐம்புலன்களையும் ஆட்சி செய்து
என்னை நீயல்லவோ அடிமையாக்கியது?
என் இதய சிம்மாசனத்தில்
இப்பொழுதே சாசனம் இயற்றுகிறேன்...
ஆட்சி செய்வது நீயெனில்
அடிமையாய் இருப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை...!
சொல்வாயா கண்மணியே?!"

அவனைப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பமே கொடுக்காமல் இருந்தவள், இப்பொழுது அவனது அளவில்லாக் காதலில் வாயடைத்துப் போனாள்.

இத்தனை காதலையும் சுமந்து கொண்டிருப்பவன் ஏன் என்னிடம் வந்து ஒரு முறை கூடக் கோடிட்டுக் காட்டவில்லை?

'ஏன் நீ காட்டினாயா?'

"நானும் மிஸ் யுனிவர்ஸ் என்று யாரையும் சொல்றது கிடையாது நந்தினி. நான் அப்படிச் சொன்ன ஒரே ஆள் நீ தான். நீ மட்டும் தான்!" என்று அவன் கோடிட்டுக் காட்டவில்லையா? அதை நான் தானே புரிந்து கொள்ளவில்லை?

எல்லாம் நன்றாகத் தானே சென்று கொண்டிருந்தது. எங்கே தவறு நடந்தது.. சிந்தனை செய்தவளுக்கு விடை தான் கிடைக்கவில்லை. அவனே என்னிடம் சொல்லியிருந்தால்.....ஹ்ம்ம்.....

அவனை எந்த ஜென்மத்தில் மன்னிக்கவே முடியாது என்று குறைத்துக் கொண்டிருந்தாளோ, அதே ஜென்மத்தில் தான் அவனது காதலை எண்ணியும் வியந்துக் கொண்டிருந்தாள். உனக்கு நான் கொடுத்ததெல்லாம் வருத்தமும், துன்பமும் தானே? அதுவும் திருமணத்திற்கு முன்பே என் மீது காதல் கொண்டிருக்கிறாய் எனும் போது நான் நடந்து கொண்ட விதம் உன்னைப் பன்மடங்கு அல்லவா துன்புறுத்தியிருக்கக் கூடும்? உன் மனதில் இருக்கும் காயத்தை என் அன்பின் மூலம் மறைய வைத்து என் வசம் ஆக்குவேன் என் நவீனிடம் மானசீகமாகப் பேசிக் கொண்டாள்.

நவீனிடமே எல்லா விஷயங்களையும் உட்கார்ந்து விளக்கமாகப் பேசி விடலாமா என்று தோன்றிய அடுத்த கணமே 'நவீனே வந்து நேரடியாக அவளிடம் காதலைச் சொல்லும் வரையில் காத்திருக்கலாம்' என்ற பழைய முடிவே தோன்றியதால் இருவருக்கிடையில் நடக்கும் கண்ணாமூச்சி ஆட்டமும் தொடர்ந்தது.

கேம்ப் செல்வதற்கு ராஜேந்திரனும், சரஸ்வதியும் சம்மதம் தெரிவித்திருந்து ஹரிணிக்கும், நந்தினிக்கும் மிகவும் சந்தோஷம், இன்னமும் மூன்று வாரத்தில் ஹரிணி கிளம்புவதாக முடிவாகியிருக்க, சென்னைக்குக் கட்டாயம் வருமாறு அனைவரையும் அழைப்பு விடுத்து விட்டுப் பாண்டிச்சேரியில் இருந்து சென்னை திரும்பும் பொழுது இருவரும் ப்யூட்டியையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு வந்தனர்.

20

நவீனின் அலுவலகத்தில் அவர்களின் ஏரியா மேனேஜர் அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்.

எல்லோரும் வந்த பின் அவர், ''ஹலோ பிரண்ட்ஸ், வெல்கம். ஒரு முக்கியமான, சந்தோஷமான விஷயத்தை உங்களுக்குச் சொல்றதுக்குத் தான் இப்போ இந்த மீட்டிங். நவீனா பிரான்சில் செய்த ப்ராஜெக்டுக்கு இந்த வரவேற்பு இருக்கு. அவங்க டீமை அவங்களுக்கு நல்ல ரொம்பப் பிடிச்சுப் போயிடுச்சு. இப்போ அதே ஆபீஸ்ல வேற ஒரு ப்ராஜெக்டுக்கு நம்மைப் பரிந்துரை செய்து இருக்காங்க. அதுக்கு முதல் கட்ட நடவடிக்கையா, நவீனா டீமிலிருந்தே யாராவது ஒருத்தர் இப்போ போய், வழக்கமா பண்ற அந்த வேலையைப் பற்றிய இனிஷியல் அனாலிசிஸ் செய்துட்டு வரணும். யாரை அனுப்பலாம் என்று அந்த ரிஜினல் பிரான்ச் மேனேஜரும், ப்ராஜெக்ட் மேனேஜரும் சேர்ந்து முடிவு செய்து சொல்லுங்க. தி டெசிஷன் இஸ் யுவர்ஸ். ஆரம்ப வேலை ரெண்டு மாசம் இருக்கலாம். இட் மைட் ப்ரோலாங் ஆல்சோ. முடிவு செய்துட்டுச் சொல்லுங்க,'' என்று தன் உரையை முடித்துக் கொண்டார்.

அவர் சென்ற பின், அந்த ரிஜினல் பிரான்ச் மேனேஜரும் நவீனின் மேலதிகாரியுமான ஷர்மா, நவீனின் குழுவில் உள்ளவர்களை அழைத்துப் பேசினார்.

''முதலில் எல்லோருக்கும் கங்க்ராட்ஸ் அண்ட் தேங்க்ஸ் சொல்லிக்கிறேன். யு ஆல் டிட் எ க்ரேட் ஜாப்!'' என்று எல்லோருக்கும் வாழ்த்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துவிட்டு, ''யு ஆல் ஹியர்ட் வாட் ஹி செட். இன்னும் ஒண்ணு ரெண்டு வாரத்தில் கிளம்பறதுக்கு ரெடி ஆகிக்கோங்க. விசா எல்லாம் ரெடியா இருக்கும்னு நினைக்கிறேன். அப்படி இல்லைன்னா...சி டு தட். காஸ்ட், டைம், ஆன்-சைட், ஆஃப் சைட், பட்ஜெட் எல்லாத்தையும் யோசிக்கணும். அப்புறம் ப்ராஜெக்ட்

...மறுபடியும் அங்கே அட்லீஸ்ட் ரெண்டு ...போக வேண்டியதாய் இருக்கும். நவீன், ஐ திங்க் ...தடவையும் முதல் தடவை நீங்க போனால் சரியா ...ன்னு நினைக்கிறேன். வாட் டூ யு திங்க்? ...வீட்டில் பேசிட்டு யோசிச்சு சொல்லுங்க,'' என்று ...வருக்கும் விடை கொடுத்தார்.

...அறையில் மேஜையிலிருந்த நந்தினியின் புகைப் ...தைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டே யோசனையில் ...ந்திருந்தான் நவீன். இப்போது நவீனா செய்து வரும் ப்ராஜெக்டிற்காக ஏற்கெனவே அவன் ஒரு முறை ஃப்ரான்ஸ் சென்றிருந்ததால், அவனுக்கு பாஸ்போர்ட், விசா எல்லாம் தயாராகத் தான் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் நிலவரம், அலுவலகச் சூழல் என்று விவரங்கள் விரல் நுனியில் வைத்திருந்தான் நவீன். அதனாலேயே இப்பொழுது அவனை அங்கு போகச் சொல்ல ஒரு காரணம். ஆனாலும் பின்னுக்குச் சாய்ந்தபடி உட்கார்ந்து, தலையைக் கோதியவன் நீண்ட பெருமூச்சை வெளியேற்றினான்.

திருமணமாகி இத்தனை நாட்களில், இப்பொழுது தான் தன் மனைவி தன்னை மனதால் நெருங்குவது போன்று இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் தான் போய் வெளிநாட்டில் இரண்டு மாதமோ இல்லை அதற்கும் மேலோ சென்று உட்காருவது என்பது... ஏனோ அவன் மனதுக்கு உகந்ததாய் இல்லை. அவளை விட்டுப் பிரிவது - அது சொற்ப காலமென்றாலும் - அவனுக்குச் சுத்தமாகப் பிடிக்கவில்லை.

என்ன செய்வதென்றும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. தான் இப்பொழுது போக முடியாது. ப்ராஜெக்ட் ஆரம்பித்ததும் பார்க்கலாம் என்றால் ஷர்மாவும் சரி, ஏரியா

மேனேஜரும் சரி, ஒன்றும் சொல்லப் போவதில்லை. அவனுக்கு அடுத்தது இங்கே விக்னேஷ், சுரேஷ் என்று திறமை வாய்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் தன் வேலையைத் தட்டிக் கழிக்கவும் அவனுக்குத் தயக்கமாக இருந்தது.

இதே யோசனையோடும் குழப்பத்தோடும் காலை வேலைகளை முடித்தான் நவீன். மதிய உணவு வேளையிலும் குழப்ப ரேகைகளுடனே இருந்தவனைக் கேள்வியோடு பார்த்தான் விக்னேஷ். நவீன் ப்ராஜெக்ட் மேனேஜர் என்றாலும், அவன் எல்லோருடனும் பழகும் முறையில் எல்லோருமே அவனிடம் நட்பாகத் தான் இருந்தார்கள்.

விக்னேஷ், "ஹே நவீன்! என்ன ஒரே ட்ரீம்ஸா? எங்கேப்பா அதுக்குள்ள பாரிஸில் டூயட் பாடப் போயிட்டியா?" என்று விளையாட்டாக விசாரித்தான்.

"ப்ச்... அட நீ வேற!" அலுத்துக் கொண்டான் நவீன்.

நவீன் எப்போதுமே வேலை விஷயத்தில் மிகவும் கறார்ப் பேர்வழி. விளையாட்டாகவே வேலை வாங்கிடும் திறமை படைத்தவன். வேலை செய்பவரே அதை விரும்பிச் செய்ய வைத்து விடுவான். தானும் அதே போன்று காரியத்தில் கண்ணாய் இருப்பான். இன்று அவனே இப்படி அலுத்துக் கொள்ளவும், அவனை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தான் விக்னேஷ்.

"என்னாச்சு நவீன்? போன முறை நீயே அவ்வளவு விருப்பமா ஃப்ரான்ஸ் போனியே? இப்ப என்ன?" என்று கேட்டவன், "ஓஹ்...நந்தினி தான் காரணமா?" என்று கேட்டுக் கடகடவென சிரித்தான்.

கையிலிருந்த பேப்பர் நாப்கினை அவன் மீது தூக்கி எறிந்து, "சிரிக்காதே விக்கி! நானே என்னடா செய்ய

யோசிச்சிக்கிட்டு இருக்கேன். நீ வேற வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சாதே!" என்று புலம்பினான்.

"எப்படியிருந்த நீ இப்படி மாறிட்டியே தலைவா?!" ... இழையோடியது விக்னேஷின் குரலில்.

அவனை முறைத்தவன், "உனக்குக் கிண்டலா இருக்கா? தலை வலியும் பல் வலியும் உனக்கு வந்தால் தான்டா தெரியும். அப்போ வைச்சுக்கிறேன்," என்றான் கடுப்புடன்.

விக்னேஷ் முணுமுணுப்பாக, "ம்கும்ம். இப்ப மட்டும் என்ன வாழுதாம்?" என்றான் மெல்லிய குரலில்.

"ஹே! என்ன சொன்னே? திரும்பச் சொல்லு," என்று ஆர்வமாகக் கேட்டான் நவீன்.

விக்னேஷ், "சொல்றேன். சொல்றேன். ஆனால் இப்ப இல்லை. நீ ஃப்ரான்ஸ் போறியா இல்லையான்னு தெரிஞ்ச பிறகு," என்று பெரிய பீடிகை போட்டான்.

"ம். எனக்கு இப்போ... இந்தச் சமயத்தில் போக இஷ்டமில்லை விக்கி. அப்புறம் ப்ராஜெக்ட் ஆரம்பிச்ச பிறகு போகலாம் என்று பார்க்கிறேன்," என்றவன், "இப்போதைக்கு உன்னையோ இல்லை சுரேஷையோ... உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால் அனுப்பலாம்னு யோசிக்கிறேன். ஷர்மாகிட்டேயும் இதைப் பத்திப் பேசணும்," என்று தன் நினைப்பை அவனிடம் சொன்னான்.

ஒரு நிமிடம் யோசித்த விக்னேஷ், "நான் ஃப்ரான்ஸ் போறேன் நவீன். இதை உன்கிட்ட சொல்றதுக்கு என்ன? வீன்ஸ் இங்கே இருக்கிற வரைக்கும் எனக்கு ஒண்ணும் தெரியலை. ஆனால் அவள் ஃப்ரான்ஸ் போன பிறகு, நான் அவளை ரொம்ப மிஸ் பண்றேன். ஐ திங்க் ஐ அம்

[illegible]

விக்னேஷ். "எத்தனை முறை வாய் கிழிய எதுக் குடா நந்தினிகிட்ட காதலைச் சொன்னதுக்கு இத்தனை யோசிக்கிறன்னு உன்னைக் கேட்டிருப்பேன்? ஆனால் அனுபவிக்கும் போது தான் நவீன் உண்மையான கஷ்டம் தெரியுது. ஒவ்வொரு தடவையும் ஆன்லைனில் வரும் போது மணிக்கணக்கில் பேசறேன்... ஆனால் மனசில் இருக்கிறதை நேரடியா சொல்லாமல் சுத்தி வளைச்சு ஏதோ உளறிட்டு இருக்கேன்டா. அட்லீஸ்ட் நேரில் போயா வது சொல்ல முடியுதான்னு பார்க்கலாம்," என்று கூறினான்.

நவீன் புன்னகைத்துவிட்டு, "ஷர்மாவிடம் இன் னைக்கு இல்லையென்றால் நாளைக்குப் பேசலாம். உனக்கு விசா இருக்கு இல்லையா? குட்!" என்றபடியே நண்பர்கள் இருவரும் நடந்தார்கள்.

"தேங்க்ஸ் மச்சி! எனக்கு யார்கிட்டேயும் இதைச் சொல் லாமல் தலையே வெடிச்சுடும் போலிருந்தது!" சந்தோஷ மாகச் சிரித்தான் விக்னேஷ்.

* * *

[illegible] இரவு உணவை முடித்துவிட்டு, [illegible] செய்து முடித்த பிறகு [illegible] பால்கனியில் இருந்து திரும்பியதன் [illegible] இப்பொழுது [illegible] தடையில்லாமல் [illegible]

[illegible] இன்னமும் ஏதோ முழுவதும் பேச [illegible] இத்தனை நாள் அவன் பட்ட அவஸ் [illegible] தன் மனைவியின் [illegible] வெளிப்பட வேண்டுமென்பதில் [illegible] 'சிக்னல்' [illegible] 'நான் ஒரே வீட்டில் [illegible] இருந்தான். [illegible] நல்லாப் பழகலாமே என்று தான் [illegible] நல்லாப் பேசறேனாக்கும்,' என்று நந்தினி [illegible] என்ன செய்வது என்ற பயமும் அவனுக்கு [illegible]

இத்தனை நாள் காத்திருந்தவனால் இன்னமும் சில [illegible] காத்திருக்க முடியாதா என்ன? அது நாள் கணக் [illegible] தான் இருக்கும் என்பதில் அவனது நம்பிக்கை [illegible]மாக இருந்தது.

அன்றைய நடப்புகளைத் தம்பதி இருவரும் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

"நந்தினி! இன்னைக்கு எங்க டீம் மீட்டிங் இருந்தது," என்று அது பற்றி விவரமாகக் கூறியவன், தன்னிடம் ஃப்ரான்ஸுக்கு யாரை அனுப்புவது என்ற பொறுப்பைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் மறைத்தான்.

"அப்போ... நீங்க...?" என்று இழுத்தாள் நந்தினி.

அவளையே இமைக்காமல் பார்த்தபடி, "ம்ம்... எஸ். இன்னமும் ரெண்டு வாரத்தில் நான் ஃப்ரான்ஸுக்குக்

[illegible]

அவனது நோக்கம் புரியாத நந்தினி, "நீங்க ஒண்ணு ரெண்டு மாசத்துக்கெல்லாம் அங்கே போக வேண்டாம். ரெண்டு மாசம் அப்படின்னு சொல்லுவாங்க. அப்புறம் அது அப்படியே இழுத்துக்கிட்டு இருக்கும். நேரா [illegible] சொல்லிடுங்க," என்று பரபரத்தாள்.

கண்ணில் மலர்ந்த மலர்ச்சியைச் சிரமப்பட்டு மறைத்துக் கொண்டு, "அப்படியெல்லாம் சொல்ல முடியாது. அங்கே சில பேரை எனக்கு நல்லாவே தெரியும். அதனால் நான் போனால் நல்லாயிருக்கும்னு பாஸ் ஃபீல் செய்யறாங்க," என்றான்.

"அவர் ஃபீல் செய்யறது இருக்கட்டும். நீங்க என்ன ஃபீல் செய்யறீங்க? ப்ளீஸ் நவீன்... போக வேண்டாமே!!?" என்று ஒரு எதிர்பார்ப்புடன் அவனிடம் கேட்டாள் நந்தினி.

அவளிடம் போகத் துடித்த கால்களை அடக்கித் தோளை மட்டும் குலுக்கினான் நவீன்.

அவனையே பார்த்தவள் யோசனையோடு, "நவீனா அங்கே போன உடனே உடம்பு சரியில்லாமலான மாதிரி உங்களுக்கும்... அதனால... வேண்டாம் நவீன். நீங்க போக வேண்டாமே ப்ளீஸ்!" என்று ஏதேதோ காரணத்தைக் காரணமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்... உண்மைக் காரணத்தை வெளிப்படுத்த முடியாமல்.

"அந்த மாதிரியெல்லாம் எதுவும் நடக்காது நந்தினி. உனக்குத் தினமும் தவறாமல் போன் செய்றேன். எந்தப்

[illegible] வெளிநாட்டுக்குப் போவீங்க நவீன்?" [illegible] யோசிப்பது போன்று பாவனை செய்தாள்.

[illegible] புரியாமல் பார்க்கவும், தலையை லேசாகச் [illegible] "நீங்க வரதட்சிணை கேட்டுக் கொடுமை செய் [illegible] போலீசில் ஒரு கம்ப்ளைண்ட் கொடுத்தால்... [illegible] செய்வீங்க?" என்று கேட்டான்.

[illegible] வாய்விட்டுச் சிரித்தவன், "விட்டால் 'இப்ப என்ன செய்வீங்கன்னு' எழுந்து ஒரு [illegible] செய்வீங்க... இப்ப என்ன செய்வீங்கன்னு' எழுந்து ஒரு [illegible] போடுவ போலிருக்கு. கம்ப்ளைண்ட் செய்து [illegible] பாரேன். என்ன செய்யறாங்கன்னு," என்றவன் எழுந்து படுக்கையறைக்குச் சென்றான்.

படுக்கையறை வாயில் வரை சென்றவன், நின்று திரும்பி உதட்டில் சிரிப்புடன், "சோ... எப்படியும் என்னைப் போகவிட மாட்டாய்? அப்படித் தானே?" உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வினவினான்.

தலையை நன்றாக ஆட்டி, "ஆமாம். அப்படித்தான். நினைச்சா உடனே பார்க்க முடியாத தூரத்தில் உங்களை அனுப்ப முடியாது," என்றாள் அழுத்தமாக.

அவன் போய்த் தான் தீருவேன் என்றிருந்தால் அவளால் என்ன செய்ய முடியும்? இல்லை. அவனின் அலுவலகத்தில் அவன் தான் போக வேண்டுமென்றால் அவளாலோ இல்லை அவனாலோ தான் என்ன செய்ய முடியும்?

கிளம்பற மாதிரி இருக்கும். நீ இங்கே மேனேஜ் செய்துப்பியா? கேம்ப் போன பிறகு அம்மா, அப்பாவையும் இங்கேயே வந்து தங்கச் சொல்லிடறேன்,'' என்று ஏற்கெனவே திட்டமெல்லாம் போட்டு வைத்திருப்பது மாதிரியே அவளிடம் சொன்னான்.

அவனது நோக்கம் புரியாத நந்தினி, ''நீங்க ஒன்னும் ரெண்டு மாசத்துக்கெல்லாம் அங்கே போக வேண்டாம். ரெண்டு மாசம் அப்படின்னு சொல்லுவாங்க. அப்புறம் அது அப்படியே இழுத்துக்கிட்டு இருக்கும். நோ என்று சொல்லிடுங்க,'' என்று பரபரத்தாள்.

கண்ணில் மலர்ந்த மலர்ச்சியைச் சிரமப்பட்டு மறைத்துக் கொண்டு, ''அப்படியெல்லாம் சொல்ல முடியாது. அங்கே சில பேரை எனக்கு நல்லாவே தெரியும். அதனால் நான் போனால் நல்லாயிருக்கும்னு பாஸ் ஃபீல் செய்யறாங்க,'' என்றான்.

''அவர் ஃபீல் செய்யறது இருக்கட்டும். நீங்க என்ன ஃபீல் செய்யறீங்க? ப்ளீஸ் நவீன்... போக வேண்டாமே!!?'' என்று ஒரு எதிர்பார்ப்புடன் அவனிடம் கேட்டாள் நந்தினி.

அவனிடம் போகத் துடித்த கால்களை அடக்கித் தோளை மட்டும் குலுக்கினான் நவீன்.

அவனையே பார்த்தவள் யோசனையோடு, ''நவீன் அங்கே போன உடனே உடம்பு சரியில்லாமலான மாதிரி உங்களுக்கும்... அதனால... வேண்டாம் நவீன். நீங்க போக வேண்டாமே ப்ளீஸ்!'' என்று ஏதேதோ காரணத்தைக் காரணமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்... உண்மைக் காரணத்தை வெளிப்படுத்த முடியாமல்.

''அந்த மாதிரியெல்லாம் எதுவும் நடக்காது நந்தினி. உனக்குத் தினமும் தவறாமல் போன் செய்றேன். எந்தப்

...ம் இருக்காது..!'' என்று சீஃப்ராங்ஸைப் பற்றிய ...கோட்டையை நந்தினியிடம் எழுப்பிக் ...ருந்தான்.

...நேரம் மௌனமாய் இருந்தவள் பின்பு ...குறும்பு கூத்தாட, ''நீங்க உள்ளே போனால்... ...எப்படி வெளிநாட்டுக்குப் போவீங்க நவீன்?'' ...யோசிப்பது போன்று பாவனை செய்தாள்.

...புரியாமல் பார்க்கவும், தலையை லேசாகச் ...''நீங்க வரதட்சிணை கேட்டுக் கொடுமை செய் ...போலீசில் ஒரு கம்ப்ளைண்ட் கொடுத்தால்... ...செய்வீங்க?'' என்று கேட்டாள்.

...வாய்விட்டுச் சிரித்தவன், ''விட்டால் 'இப்ப என்ன செய்வீங்க... இப்ப என்ன செய்வீங்கன்னு' எழுந்து ஒரு ...போடுவ போலிருக்கு. கம்ப்ளைண்ட் செய்து ...பாரேன். என்ன செய்யறாங்கன்னு,'' என்றவன் எழுந்து படுக்கையறைக்குச் சென்றான்.

படுக்கையறை வாயில் வரை சென்றவன், நின்று திரும்பி உதட்டில் சிரிப்புடன், ''சோ... எப்படியும் என்னைப் போகவிட மாட்டாய்? அப்படித் தானே?'' உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வினவினான்.

தலையை நன்றாக ஆட்டி, ''ஆமாம். அப்படித்தான். நினைச்சா உடனே பார்க்க முடியாத தூரத்தில் உங்களை அனுப்ப முடியாது,'' என்றாள் அழுத்தமாக.

அவன் போய்த் தான் தீருவேன் என்றிருந்தால் அவளால் என்ன செய்ய முடியும்? இல்லை. அவனின் அலுவலகத்தில் அவன் தான் போக வேண்டுமென்றால் அவனாலோ இல்லை அவளாலோ தான் என்ன செய்ய முடியும்?

[illegible]

முகத்தில் அசடு வழிந்தோட, 'அய்யோ நான் [illegible] தேவையில்லாமல் வாயை விட்டேனா?' என்று [illegible] வடிவேலு ரேஞ்சுக்கு முகத்தில் பாவனையைக் காட்டி[illegible] னாள் நந்தினி.

"குட் நைட்!" கண் சிமிட்டிவிட்டுப் போனவன் அவ ளின் கணவன்.

மூக்கைச் சுருக்கி, "வவ்வவே..." அழகு காட்டிச் சிரித்தாள்.

* * *

அடுத்த நாள் விக்னேஷுடன் சென்று ஷர்மாவைச் சந்தித்து, அவர்களின் எண்ணத்தைக் கூறி, அதன் சாதக பாதகங்களை விவாதித்தார்கள்.

கடைசியில் ஏக மனதாக விக்னேஷ் ஃப்ரான்ஸ் செல்ல எல்லோரும் சம்மதம் தெரிவிக்க, அதற்குரிய ஆவணங் களைத் தயார் செய்வதிலும் வேறு நடவடிக்கைகளிலும் மூழ்கினார்கள்.

அந்த வாரயிறுதியில் விக்னேஷும் நவீனின் வாழ்த்துத லோடும், நவீனாவிற்காக நந்தினி வாங்கிக் கொடுத்த வற்றையும் சுமந்து கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றான்.

விக்னேஷ் சென்ற ஓரிரு நாட்களில், அவன் முக்கியப் பொறுப்பு வகிக்கும் கிளையண்டிடமிருந்து ஏதோ பிரச்சனை என்றும், விக்னேஷை வரச் சொல்லியும் அழைத்திருந் தனர். விக்னேஷ் தனக்குப் பதிலாக ஃப்ரான்ஸ் சென்று விட்டதால், தானே நாளை காலை அங்கு இருப்பதாகச்

[illegible]

[illegible] இந்தத் தடவை வண்டலூர் இல்லை [illegible]

[illegible] கேலியாக.

[illegible] வாரத்திற்கு முன்பு தான், தன்னை நவீன் வம் [illegible] விளையாடியது நினைவிலாடியது அவளுக்கு. [illegible] நினைப்பில் கேள்வியைத் தொடுத்தாள்.

அவளை நிமிர்ந்து பார்த்துச் சிரித்தவன், "இல்லை. இந்தத் தடவை உள்நாடு தான். வெளி நாடு இல்லை," என்றான்.

"எங்கே ஆவடியா இல்லை அம்பத்தூரா?" சிரிப்பு இழையோடியது அவளின் முகத்தில்.

"ம்ஹூம். சென்னை டு மும்பை." கையைப் பறப்பது போல் பாவனை செய்தான் நவீன்.

முகத்திலிருந்த சிரிப்பு மறைய, "சும்மா தானே...? இல்லையா? நிஜமாவா? எத்தனை நாள்? கண்டிப்பா போகணுமா? நான் இங்கே தனியே என்ன செய்வேன்?" அவனைப் பேசவே விடாமல் அவனின் ஒவ்வொரு முக பாவத்துக்கும் தானாகவே கேள்விகளை அடுக்கினாள்.

"நீயும் வாயேன்," என்று சொல்லத் துடித்த வார்த்தை களைக் கட்டுப்படுத்தியவன், அவளின் கேள்விகளுக்கு ஒவ்வொன்றாகப் பதில் அளித்தான்.

"நிஜம் தான். எத்தனை நாள் சரியா என்று தெரி யலை. மிஞ்சிப் போனால் ஒரு வாரம் இருக்கும். இல்லை

கண்களைக் கரித்துக் கொண்டு வந்தது. எதும் பேசாமல் படாமல் தலையை மட்டும் ஆட்டிச் சென்றான்.

காலையில் நந்தினிக்கு இடைஞ்சலில்லாமல் கிளம்ப முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தான் நவீன். ஆனால் இரவு முழுதும் தூக்கம் வராமல் புரண்டு கொண்டிருந்தவள், அவன் குளித்து வரும் முன் உடன் நின்றாள்.

“ஓ! தேங்க்ஸ்! நீ ஏன் அதுக்குள்ள எழுந்துட்டே நந்தினி? டிஸ்டர்ப் செய்துட்டேனா? சாரி!” என்று கோப்பையைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

“நீங்க என்னை டிஸ்டர்ப் செய்ய ஆரம்பிச்சு ரொம்ப நாள் ஆகுது நவீன்,” என்று வாய்க்குள்ளேயே முனகிக் கொண்டாள்.

“என்ன சொன்னே?”

“ஒண்ணுமில்லை, சூடு போதுமா? இல்லை, இன்னும் ஆறப் போடணுமா என்று கேட்டேன்.” ‘ஊகூ’ என்று திரும்பவும் முனகினாள்.

சிலைக்க கலங்க, வாயில் அருகே நின்று பத்திரமாக இருக்கச் சொன்னவனை ஒரு மெல்ல அவளின் கன்னத்தைத் தன் மென்மையாக வருடிக் கொடுத்து, “சரிம்மா! வேண்டாம். நீ படு,” என்றுவிட்டு அவள் கன் லேசாகத் தட்டித் தலையை அசைத்தான். நினைத்தானோ, மறுபடியும் திரும்பி, அவளை நெற்றியில் அழுத்தமாக இதழ் பதித்து விடை பெற்றுச் சென்றான்.

அவன் சென்ற டாக்ஸி கண்களிலிருந்து மறைந்த அவன் தன் கன்னத்தையும், நெற்றியையும் தடவிய நின்றிருந்தாள் நந்தினி. மறுபடியும் உறங்க முடியாமல், அவன் மும்பை போய்ச் சேரும் நேரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

“ஹாய் நந்தினி! நான் இங்கே வந்து சேர்ந்துட்டேன். இப்போ ஆபீஸ் போய்க்கிட்டு இருக்கேன். திரும்ப நைட் கால் செய்றேன். நீ ஆபீஸ் கிளம்பலையா? சரி. வச்சுடவா?” என்று நவீன் போய் சேர்ந்து அழைக்கும் வரை அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டு, பாண்டியிலிருந்து எடுத்து வந்திருந்த ‘ப்யூட்டி’யுடன் தனிமையைப் போக்கப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

அது திரும்பத் திரும்ப “ஸ்வீட்டி! ஸ்வீட்டி!” என்றே சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

“ஏய்... நீ வேற! ‘ஸ்வீட்டு, ஸ்வீட்டு’ன்னு [illegible] வேண்டியது உங்க அம்மா முறைப்பைக்கும் [illegible] இப்படி நான் உங்க அம்மா கைல [illegible] நீங்க நான் கிளம்பணும். [illegible] என்னை மாதிரி இல்ல [illegible] இருக்கணும். என்ன சரியா?” கணவனின் குரல் [illegible] சந்தோஷத்தில் கிளியிடம் பேச்சுக் கொடுத்தபடியே அலுவலகத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

அங்கு நவீனின் நினைவு வந்தாலும், வேலைப் பளுவில் அது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆனால் வீடு வந்து சேர்ந்தவளுக்குத் தனிமையும் வீட்டின் வெறுமையும் சேர்ந்து வழிந்தது. ஒரு ஆளுக்கு என்னவென்று சமைக்க என்று யோசித்து, வெறும் தயிரோடு உணவை வேண்டா வெறுப்பாக முடித்தாள்.

அந்த அரைகுறை உணவு உண்ணும் போதே, அவன் ஏதாவது சாப்பிட்டானோ இல்லையோ, இல்லை, மறந்து விட்டானோ என்றெண்ணம் எழுந்து, பாதி உணவிலேயே அவளைக் கை கழுவ வைத்தது.

திருமணமாகி இத்தனை நாளில், அவன் வெறுப்பை மட்டுமே உமிழ்ந்த நேரத்தில் கூட, உணவில் அவன் கோபத்தைக் காட்டியதில்லை.

அவளின் திருமணமான சில தோழிகளின் கணவன்மார் சொல்வது போல், ‘இது நன்றாக இல்லை, இது நொட்டை, இது நொள்ளை?’ என்று சொன்னது கிடையாது. போட்டதை உண்டுவிட்டு, கூடவே, ‘நல்லா இருந்தது நந்தினி’ என்றும் சில பல வேளைகளில் சொல்லிவிட்டுச் செல்வான்.

நான் தான் அவனைப் புரிந்து கொள்ளவே இல்[illegible]

[illegible] புன்னகையோடு ஹாலிலிருந்த புகைப் [illegible] அவனின் முகத்தை வருடிக் கொடுத்துவிட்டு, [illegible] நவீன்!” என்று முத்தமும் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றாள்.

[illegible] இல்லாத அந்த வாரத்தில், அவனின் வாசம் [illegible] இருக்கும் அவன் தலையணையை இறுக்கக் [illegible] கொண்டு படுப்பதை வழக்கமாக்கிக் கொண் [illegible] என்னமோ அவனே தன்னுடன் இருப்பது [illegible] நிறைவு அவளுக்கு. அவன் கூடவே இருக்கும் போதெல்லாம் அவன் அருமை புரியவில்லை. இப்பொழுது நிஜம் இல்லாத நேரத்தில் நிழலைக் கொஞ்சுகிறாள். அவளை நினைத்து அவளுக்கே வெட்கமாக வந்தது.

தினமும் நவீன் பகல் ஒரு முறையும், இரவும் அழைத்துப் பேசினான். பகலில் நீண்ட நேரம் பேச முடியாவிட்டாலும், இரவு சற்று நேரம் பேசுவார்கள். சாதாரண நலன் விசாரிப்பில் தான் தொடங்கும். ஆனால் அதுவே சிறிது நேரத்தில் நேசன் பற்றி, அலுவலகம் பற்றி, மும்பை பற்றி என்று பேச்சு ‘ஸ்வீட் நத்திங்ஸ்’ இல்லாவிடினும், சுவாரஸ்யமாக நீளும்.

“நந்து! நான் இன்னைக்கு ஷாப்பிங் போனேன். உனக்காக என்ன வாங்கிட்டு வந்தேன்னு சொல்லு பார்க்கலாம்.”

“வாங்கிட்டு வர்றதெல்லாம் இருக்கட்டும். முதலில் நீங்க சீக்கிரம் சென்னைக்கு வரப் பாருங்க.”

“இன்னும் நாலு நாளில் வந்துடுவேன்மா. சொல்லு. இப்போ என்ன வாங்கிட்டு வந்துருக்கேன்னு?”

[illegible] ஏதாவது க்ளூ இல்லாமல் எப்படிச் சொல்றது

''க்ளு... சம்திங் ஸ்பெஷல். உனக்கே உனக்கு மட்டும்.''

சிறுமி ப்ரியா கொடுத்த சாக்லேட் நினைவிற்கு வர, ''எனக்கு... ஸ்பெஷலா... ஸ்பெஷலா என்றால் அன்னைக்கு ப்ரியா கொடுத்த சாக்லேட்டா?!'' என்று நாணத்துடன் கணவனிடம் வினவினாள்.

''ஓஹோ!'' என்று சிட்டியடித்தவன் இன்னொரு முறை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் விதமாக, ''நந்து! எனக்கு ஒரே ஒரு சந்தேகம்... இந்த சாக்லேட் விக்கலுக்கு மருந்து மாதிரி தானேடா?'' என்று எதிர்பார்ப்புடன் வினவினான்.

இதற்கு நந்தினி வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு நேரடியாக விடை சொல்ல முடியாமல் எப்படியோ மழுப்பும் விதமாகப் பேச்சைத் திசை மாற்றி முடித்து வைத்தாள்.

மறுமுனையில் நவீனுக்குத் தான் தவிப்பாய் இருந்தது. இன்னமும் நந்தினிக்குத் தன் மேலிருக்கும் கோபம் முற்றிலுமாக மறையவில்லையோ? நேரில் இருந்திருந்தால் நந்தினியின் வெட்கத்திலாவது விடை தெரிந்திருக்கும். ஆனால் இப்பொழுதோ நந்தினியின் மௌனத்தை மறுப்பாக எண்ணிக் கொண்டான்.

இது போன்று முதலிலேயே சல்லாபமாகவும், விஷயம் ஒன்றுமேயில்லாவிட்டாலும் பேசியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே என்று இத்தனை நாட்களை வீணாகக் கழித்த பின் தான் ஞானோதயம் வந்தது அவளுக்கு.

எந்த விதப் பகிர்தலும் இல்லாமல் புரிதலும், காதலும், அன்பும் எங்கிருந்து வரும்? ஒவ்வொரு நேரமும் காயும் சூரியனாகவும், சில நேரம் சிரித்துப் பேசியும், மற்றொரு நேரம் அமைதியாகவுமிருந்து அவனைக் குழப்பத்தில் தான் ஆழ்த்தியிருக்கும். இனி அப்படியிருக்கக் கூடாது.

...மோ தாபமோ பேச வேண்டுமென்று தனக்குள் உறுதி எடுத்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

...ளியன்று முதலில் வருவதாகச் சொல்லியிருந்... அன்று காலை அழைத்து வேலை முடியாததால் இப்பொழுது வர முடியாதென்று கூறிவிட்டான். இன்னும் இரண்டு நாள், இன்னமும் ஒரு நாள் என்று நாட்களைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தவளுக்கு இது பெருத்த ஏமாற்றமாக இருந்தது.

'ஆமாம் வந்தால் மட்டும் அப்படியே அவளை அணைத்து, கொஞ்சிய பிறகு தான் மறு வேலை செய்வே? உன்னிடம் எதற்கு அவன் ஓடோடி வருவான்?' பெருமூச்சை வெளியேற்றியவள், தொலைக்காட்சியைப் போட்டு விட்டு, எப்போதும் போல் அன்றும் அவர்களின் கல்யாண ஆல்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு அமர்ந்தாள்.

தொலைக்காட்சியில் அவள் மனதைப் பிரதிபலிப்பதைப் போன்று இனிமையான பாடல் பாடிக் கொண்டிருந்தது.

''இரு விழி உனது, இமைகளும் உனது
கனவுகள் மட்டும் எனதே எனது....
நாட்கள் நீளுதே... நீ எங்கே போனதும்..
ஏன் தண்டனை.. நான் இங்கே வாழ்வதும்...
ஓஹோ...ஹோ... ஒரே ஞாபகம்
ஓஹோ...ஹோ... உந்தன் ஞாபகம்
காதல் காயம் நேரும் போது
தூக்கம் இங்கே ஏது
ஓஹோ.....ஹோ... ஒரே ஞாபகம்
ஓஹோ...ஹோ.. உந்தன் ஞாபகம்''

அந்தப் பாட்டு அவனைக் கனவின் அருள[illegible] மேலும் ஏங்க வைத்தது. சிரிக்கும் தன் கணவனின் முகத்தைப் பார்த்தவாறே அந்த அணைத்துக்கொள்[illegible] திருத்த அணைக்கும் நாளை எதிர்பார்த்தபடி, [illegible]ணக் கனவுகளுடன் உறங்கச் சென்றாள் நந்தினி.

21

நவீனின் வரவை வெகுவாக எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அந்த நாளும் வந்துவிட, நந்தினியின் மனதில் கண்ணாமூச்சி ஆட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு விடலாமா என்று யோசித்தாள். ஆனால் அப்படி முடித்துக் கொள்ளவும் முடியாதபடி அவளுடைய வெட்கமும், தயக்கமும் துணை நின்றன.

நவீன் மும்பையிலிருந்து அதிகாலையிலேயே சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்ததால் நந்தினியை விமான நிலையம் வரை அலைய வேண்டாம் என்று டாக்சியிலேயே வந்துவிட்டான். அவளுள் மொட்டுவிட்டிருந்த காதல் கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்கு மேல் இருந்த பிரிவாற்றாமையில் அவளை மிகவும் சோர்வடைய வைத்திருந்தது. இன்று அவனைப் பார்த்த நொடியில் ஜென்ம சாபல்யமே அடைந்த ஒரு மகிழ்ச்சி நந்தினிக்கு ஏற்பட்டது.

நவீன், நந்தினியைக் குடியிருப்பு வளாகத்தின் வாசலிலேயே எதிர்பார்க்கவில்லை. அதுவும் இந்த விடியற்காலையில்? அவளை அணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராவலைத் தன் புன்னகையால் மறைத்தான்.

"என்னம்மா? எதுக்காக இப்படித் தனியா வந்து நிற்கிறே? பனி வேற கொட்டுது பாரு." என்று அக்கறையாக விசாரித்தபடியே வீட்டிற்கு அழைத்து வ[illegible]ன்.

[illegible] வரை மௌனமாகவே இருந்தவள், [illegible] சரி செய்துகொண்டு, "எப்படி [illegible]" என்றான் மெல்லிய குரலில்.

[illegible]இருந்தேன். ரெண்டு புது ப்ராஜெக்ட் [illegible] கிடைச்சிருக்கு. நல்ல விஷயம் [illegible] இருக்கே?" என்று காதலுடன் மனை[illegible] பார்த்தான்.

[illegible] "தனியா... ரொம்ப கஷ்டமா இருந்தது. [illegible] இனிமேல் இந்த மாதிரி ட்ரிப் எல்லாம் வேண்[illegible]" என்று கோரிக்கை வைத்த நந்தினியை நோக்கிப் [illegible] உயர்த்தவும், குரலைத் தாழ்த்தி, "வீட்டில் யாரும் [illegible] போடறதுக்கு இல்லாமல் போர் அடிக்குது!" [illegible] சிமிட்டி அழகு காட்டினாள்.

"[illegible] பெஸ்ட் பொண்டாட்டியைக் கட்டிக்கிட்டால் [illegible]டா! வேணும் நவீன் உனக்கு!" என்று [illegible] சொல்வது போல் சொல்லிக்கொண்டு தோளைக் [illegible]. "போங்க!" என்று சிரித்தாள் நந்தினி.

நந்தினி காபி தயாரிக்கச் செல்ல, சிறிது நேரத்தில் [illegible] செய்து வந்த நவீன் மீன்களையும், கிளியையும் [illegible] விசாரிக்கவும், ப்யூட்டி நவீன் தோளில் சலுகையாக உட்கார்ந்து கொண்டு சிறிது நேரம் அவனுடன் விளை[illegible]விட்டுத் தன் இடத்திற்குச் சென்றது.

"ஆபீஸ் போறதுக்கு முன்னாடி குட்டித் தூக்கம் போட[illegible] போல இருக்கு." என்று சோம்பல் முறித்தவனிடம் காபியை நீட்டினாள் நந்தினி.

"ஆபீசா? இன்னைக்கு லீவு போட்டுடலாம் இல்லையா? நான் கூட முடிந்தால் தான் வருவேன் என்று சொல்லி வச்சுட்டு தான் வந்தேன். நம்ம எங்கேயாவது

வெளியில்....'' என்றவள், அவன் ஏதாவது மனம் வருந்தும்படி குறிப்பிடுவானோ என்ற ஆதங்கத்தில் அவசரமாக, ''...வெளியில் போகலை என்றாலும் பரவாயில்லை. இங்கேயே வீட்டில் இருக்கலாம் நவீன். இந்த வீக்கெண்ட் எப்படியும் அண்ணா நகர் போகணுமே!'' என்று தனக்குத்தானே தேறுதலாகச் சொன்னாள்.

''இல்லை நந்தினி! நான் சொன்னேனில்லையா? புதுசா ரெண்டு ப்ராஜெக்ட் வந்திருக்கு. ரிப்போர்ட் சப்மிட் செய்யணும். அதனால் கட்டாயம் இன்னைக்கு ஆபீஸ் போய்த் தான் ஆகணும்,'' என்று சொன்னதும், நந்தினியின் முகம் அனிச்சையாய் வாடியது.

அவளை நெருங்கியவன் அவளது முகத்தைத் தன் கரங்களில் ஏந்தி, ''நான் எதையும் மனசில் வைச்சுட்டுப் பேசலை; இந்த வீக்கெண்ட் வரைக்கும் கூடக் காத்திருக்க வேண்டாம். இன்னைக்குக் கொஞ்சம் நிறைய வேலை முடிச்சு வைச்சுடறேன். நாளைக்கு லீவு எடுக்கலாம். ஓகே வா... நந்து?'' என்று நவீன் சொல்லவும், கண்கள் மலர அவனை நோக்கி, ''தேங்க்ஸ்!'' என்று புன்னகைத்தாள்.

தன் மாற்றத்தின் மீது அத்தனை நம்பிக்கையில்லாமல் தானே அவன் எனக்கு வைத்த செல்லப் பெயரைச் சொல்லி அழைப்பதில் கூட நவீனிற்குத் தயக்கம் எழுகிறது. குறைந்தபட்சம் நவீனுக்குத் தன் பெயரைச் சொல்வதில் இருக்கும் தயக்கத்தையாவது சீக்கிரமே உடைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாள் நந்தினி.

அதற்காகவே, அவள் மாற்றத்தை அவனுக்குக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, நவீன் அலுவலகம் கிளம்பும் பொழுது, எப்போதுமிருக்கும் வழக்கத்தை மாற்றி, ''நவீன்! என்

...ஸ்கூட்டியில் பின்னாடி வீல் பஞ்சர். அதனால் ...ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து போகலாம் நவீன்,'' என்று ...டனே சேர்ந்து தயாரானாள்.

...அவள் சொன்னதை உண்மை என்று நம்பிய நவீன், ...போ நேத்தைக்கெல்லாம் எப்படி ஆபீஸ் போன? ...எடுத்தியா? இல்லை... நம்ம ஆபீஸ் பஸ்ஸில் ...யா நந்தினி?'' என்று விவரம் கேட்டபடியே காரை ...ச் செல்ல, ''கார் வேண்டாம் நவீன்! நம்ம.... நம்ம ...கில் போகலாம்,'' என்று தயக்கத்தை உதறிவிட்டுச் ...ன்னாலும், அவனது முகத்தை மட்டும் நேராகவே ...க்கவே முடியவில்லை அவளால்.

இப்பொழுது நவீன் சிரித்தபடியே, ''என் நந்து? காரில் ...ன் வீல் பஞ்சரா?'' என்று கேலியாகக் கேட்கவும் அவனது கேள்வி காதில் விழாதவாறு சமாளிப்பது நந்தினிக்குப் பெரும்பாடாய் ஆனது.

அவளது அவஸ்தையை ரசித்தவன், ''இதை நேரடியாகவே சொல்லியிருக்கலாம் நந்து!'' என்று அவளது ...திலுக்குக் காத்திருக்காமல், ''ரெண்டே நிமிஷம்! வண்டிச் சாவியை எடுத்துட்டு வந்துடறேன்.'' என்று அவன் துள்ளலுடன் வீட்டிற்குச் செல்ல எத்தனிக்க, புன்னகை மலர அவனை நோக்கித் தன் கைகளில் இருந்த பைக் சாவியை லேசாக அசைத்து ஓசை எழுப்பினாள்.

அவன் நம்ப முடியாமல் கண்களை விரித்து நோக்கவும் நந்தினி, ''ஏற்கெனவே எடுத்துட்டு வந்துட்டேன்!'' என சொல்ல, விசிலடித்தபடியே சாவியைப் பெற்றுக் கொண்டு வண்டியை எடுத்தான்.

'ச்ச! இப்படி நான் தான் எல்லா விஷயத்திற்கும் முன் வரணுமா? நவீனும் கொஞ்சம் இறங்கி வந்தால் தான்

"என்ன?" என்ற எண்ணம் தோன்றியதும், "ம்... முன்னாடி மட்டும் வாய் கிழிய கார் இல்லையென்றால் ஆட்டோவில் போகிறேன்னு சொல்ல முடிந்தது. இப்போ மட்டும் இரும்பி யாக் கசக்குதா?" என்ற அதட்டல் மனதில் கேட்டாலும் வண்டியில் பயணம் செய்யும் பொழுது சற்று [illegible] இருந்தாள்.

நவீன் வண்டியின் வேகத்தைச் சற்றே குறைத்தபடி, "நந்தினி! காரில் வர்றதுக்கும், பைக்கில் வர்றதுக்கும் ரொம்ப நிறையவும் வித்தியாசம் இருக்கிற மாதிரித் தெரியலையே?" என்று சீண்டினான்.

நந்தினி, "கொஞ்சம் முன்னாடி பார்த்து வண்டியை ஓட்டுங்க," என்று கம்பீரமாய்ச் சொல்ல முயன்று தோல்வியைத் தழுவினாலும் கூட அவள் இதழ்களில் புன்னகை தோன்றியது.

ரியர் வியூ கண்ணாடியில் மனைவியைப் பார்த்தவன், "மேடம்! சிரிக்கறதெல்லாம் இருக்கட்டும். அப்படியே கொஞ்சம் கருணை காட்டலாமே!" என்று சொல்லவும், ஆவலாகவே அவனது தோளைத் தன் கரங்களால் இறுகப் பற்றிக்கொண்டாள்.

"அவ்வளவு தானா நந்தினி?" என்று நவீன் சோகமாகக் கேட்டதற்கு, "உங்ககூட பைக்கில் வந்ததே தப்பா போச்சு. அப்புறம் காட்டிய கருணையையும் வாபஸ் பெற வேண்டியிருக்கும்," என்று கறாரான பாவனையில் பதில் சொல்லவும் சிரிப்பும், பேச்சுமாக அலுவலகத்தை அடைந்தார்கள்.

நந்தினி அலுவலகத்தில் தன் வேலை முடிந்ததும் நவீனை அழைத்து, "நவீன்! வீட்டுக்குக் கிளம்பலாமா?" என வினவினாள்.

ஆனால் அவனோ, "சாரி நந்தினி! நாளைக்கு முடிக்க வேண்டியதையும் சேர்த்துக் கொஞ்சம் வேலையிருக்கு.

[illegible] கம்பெனி பஸ் வேற கிளம்பியிருக்குமே! [illegible] கிளம்பறதா இருந்தால் ஆட்டோ அல்லது [illegible]டுக் கிளம்பறியா?" என வேலையில் [illegible] வினவினான்.

"[illegible] ஓகே! நான் வெயிட் பண்றேன். நீங்க வேலை [illegible] கால் பண்ணுங்க," என்று அவனுக்காகக் [illegible] நந்தினி.

[illegible] நிகழும் மாற்றத்தைக் கண்டு வியந்தபடியே [illegible] சிறிது நேரம் செலவழிக்க, நவீனாவும் [illegible] ஆன்லைனில் இருக்கவே, அவளுடன் [illegible] அரட்டையைத் தொடங்கினாள்.

[illegible] நலன் விசாரணை முடிந்த பிறகு, "நந்து! [illegible] ரொம்ப நாளா கேட்கணும்னு நினைச்சுட்டு [illegible] இப்போ கேட்கிறேன்னு தப்பா எடுத்துக் [illegible]" என்று நவீனா மிகவும் தயங்கினாள்.

"சொல்லு நவிப்போ! என்ன ராஜேஷ் பத்தி தெரியணுமா?" என்றாள் நந்தினி. இவள் ராஜேஷுடன் திருமணம் உறுதியானது பற்றி நவீனாவிடம் மட்டும் தானே சொன்னது? அதனால் நெருங்கிய தோழியிடமிருந்து இப்படி ஒரு கேள்வியை எதிர்பார்த்துத் தான் இருந்தாள்.

"ஆமாம்டி. அந்த விஷயம் தான். நான் உடம்பு சரியான பிறகு தான் ஈமெயில் பார்த்தேன். பார்த்துட்டு பயங்கர ஷாக். அந்த ஷாக்கிலிருந்து வெளியில் வர்றதுக்குள் நவீன்கிட்ட இருந்து கல்யாணம் பத்தின ஈமெயில். சரி, கேட்க வேண்டாமென்று நினைச்சேன். பட் ஒரு ஆர்வம் தான் இப்போ... நவீன் லவ் பத்தி தெரிஞ்சதும் பழைய ப்ரொபோசலை ட்ராப் செய்துட்டீங்களா?"

அவளது கேள்விக்கு இப்பொழுது பதில் சொல்லி எந்தப் பயனும் இல்லையென்பதால், "நல்லவேளை... எங்களுக்குக் குழந்தை பிறந்ததும் கேட்காமல் விட்

டியே?!'' என்று கேலி செய்தவள், ''நவீன் லவ் பத்தி... என்றால் உனக்கு முன்னாடியே தெரியுமா ஹிப்போ? என்கிட்டே சொல்லவேயில்லை?'' என்று கேட்டாள்.

''கொடைக்கானல் ட்ரிப்பில் நான் என்ன கண்ணிருந்தும் குருடாய், காதிருந்தும் செவிடாய் வந்தேன்னு நினைச்சியா? சின்னக் குழந்தை கூடச் சொல்லும் நவீனுக்கும் உனக்கும் நடுவில் சம்திங் சம்திங் என்று!'' என்று நவீனா சொல்லவும், 'என்ன இவள் எனக்கும், நவீனுக்கும் இடையே கொடைக்கானலில் இருந்தே 'சம்திங் சம்திங்' என்றால், அதைக் கூட உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கா இருந்திருக்கிறேன்?' என்று எண்ணினாள் நந்தினி.

''சும்மா கதை சொல்லாதே ஹிப்போ!? அப்படியென்றால் நீ என்கிட்டயோ, நவீன்கிட்டயோ கேட்க வேண்டியது தானே?''

''யார் சொன்னா கேட்கலைன்னு? உனக்கெல்லாம் சம்திங் விஷயத்தில் ஹார்மோன் சரியா வேலை செய்யதான்னு எனக்குச் சந்தேகம் தான். ஆனால் நவீன்கிட்ட தனியா கூப்பிட்டு விசாரித்தேன். கொஞ்சம் எனக்கு அதிர்ச்சி தான். ஒரு நல்ல பையன் இப்படி ஒரு பொண்ணு கிட்ட மாட்ட ஆசைப்பட...''

'அடடா! அதெல்லாம் வேறு நடந்திருக்கிறதா?' என்று மனதில் நினைத்துக்கொண்ட நந்தினி, ''ஏய்! கொழுப்புடி உனக்கு!'' என்றாள் தோழியிடம்.

''சரி சரி! கிண்டலுக்குத் தான் சொல்றேன். ஹி வாஸ் வெரி சின்சியர் நந்து. அது மட்டும் எனக்குத் தெரிஞ்சது. உங்க ரெண்டு பேரையுமே நல்லாத் தெரியும் என்பதால், யூ மேக் பெர்ஃபெக்ட் ஜோடி என்று நினைச்சுத் தான் சந்தோஷமா இருந்தேன் நந்து.''

பாண்டிச்சேரியில் பார்த்த சிடி நினைவிற்கு வர, ''அந்த சந்தோஷத்தில் தான் என்னைப் பத்தின போட்டோஸ்,

…ல்ஸ் எல்லாம் அங்கே கொண்டு கொடுத்தாச்சாக் …இதைக்கூடச் சொல்லவேயில்லையேடி துரோகி!'' …தோழியிடம் கேள்வி தொடுத்தாள் நந்தினி.

''இந்த விஷயத்தையெல்லாம் உன் ஆள்கிட்டேயே …கேட்க வேண்டியது தானே? என்னுடைய …ரிப்பேர் செய்து தரேன்னு வாங்கினாங்க …அப்போவே அய்யா சொல்லிட்டாரு…. …லையா… என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. 'என் ஆளு …ளார் என்று எல்லாம் எனக்கு வேணும்,' என்று மிரட்டல் …டோ எல்லாம் …நவீன் உடைய கேரக்டர் மேல் எனக்கு நம்பிக்கை …அந்த போட்டோஸ் வைச்சு எதுவும் மிஸ்யூஸ் …செய்ய மாட்டாங்கன்னு, அதனால் நான் ஓகே சொல்லிட்டேன்.'' என்று விளக்கம் சொன்ன பொழுது, நந்தினி …காதல் கொண்ட மனம் துள்ளியது.

தன் கணவனின் குணத்தின் மீது நவீனா எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாள்? ஆனால் நானோ… யாரோ …ர்கா குற்றம் சாட்டியதின் அடிப்படையில் என்னவெல்லாம் கற்பனை செய்தேன்? தன் மேல் அவன் வைத்திருக்கும் அளவு கடந்த காதலைக் கொஞ்சம் கூடப் புரிந்து கொள்ளாமல்… மீண்டும் அவளுடைய சிந்தனை பலவிதமாக ஓட, நவீனா, ''ஆர் யூ தேர்? இருக்கியாடி?'' என்று அந்தப் பக்கத்தில் இருந்து தகவல் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

''எஸ். சொல்லு. இன்னும் ஏதாவது என்கிட்டே மறைச்சியா?''

''எதுக்கு இத்தனை விசாரணை? எதுவும் பிரச்சனையா?'' என்று முதல் முறையாகச் சந்தேகத்தை எழுப்பினாள் நவீனா.

''இல்லை ஹிப்போ. சும்மா தான்.. நீ சொல்ற தகவலும், உன் பிரண்ட் சொன்ன தகவலும் ஒரே மாதிரியிருக்

காள்னு சரி பார்த்தேன்," என்று விளையாட்டாய்ச் சமா ளித்தாள்.

"ஏய்! கொழுப்புடி உனக்கு!" என்று சற்று நேரத் திற்கு முன் நந்தினி சொன்ன அதே வசனத்தை அவ ளுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தாள் நவீனா.

நந்தினி இப்பொழுது. "சரி, அதெல்லாம் இருக்கட் டும். உன் ஆளு எப்படியிருக்காங்க? இன்னும் அலைய விட்டுட்டுத் தான் இருக்கியா?" என்றாள் தோரணையாக.

"அதெல்லாம் நல்லா தான் இருக்காங்க. விக்னேஷ் நேத்தைக்கு ப்ரொபோஸ் செய்த கூத்தைச் சொல்லவே யில்லையே! விக்னேஷ் எப்படித் தெரியுமா என்கிட்டே ப்ரொபோஸ் செய்தான்... 'உன்னை எனக்குப் பிடிச்சிருந் தால் நம்ம கல்யாணம் செய்துக்கலாமான்னு?' நான் உடனே 'வாட்?' என்றேன். உடனே ஆளு சமாளிச்சு இல்லையில்லை... எனக்கு என்னை.. சாரி.. உன்னைப் பிடிச்சிருந்தால் நம்ம கல்யாணம் செய்துக்கலாமான்னு கேட்டான்."

தோழி சொல்லும் குழப்பமான தகவலில் வாய்விட்டுச் சிரித்தவள், "ரெண்டாவது தடவை சொன்னதுக்கு, முதல் தடவை சொன்னதே தேவலாம் போலயே?" என்று கேட்டாள் நந்தினி.

"அதே தான் நானும் சொன்னேன். அதுக்கு உடனே 'உன்னைப் பார்த்தாலே என்னால் நார்மலா பேச முடி யலை; இருக்க முடியலை; சுத்தி வளைக்காமல் சொன் னால் உன்னை எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு!' என்று டயலாக் சொல்லி மழுப்பல்ஸ் தான்."

"ஹா ஹா! எந்தப் படம் ஹிப்போ இந்த டயலாக்?" என்றாள் நந்தினி.

"உளறல் மன்னன், கதை திரைக்கதை வசனம் - விக்னேஷ்," என்று தோழியிடம் இருந்து வந்த பதிலைப்

...ரித்துவிட்டு. "நீ என்னடி சொன்ன ஹிப்போ?"
...ளாள்.
...தே பதில் சொல்லலை. நாளைக்கு வரைக்கும்
...டிருக்கேன் நந்து," என்று நவீனா சொல்லவும்,
...ந்து பல விஷயங்களையும் பேசி முடிக்கவும்,
...அழைக்கவும் சரியாக இருந்தது.
..., "சாரி நந்தினி! ரொம்ப நேரம் காக்க வைச்சுட்
... போலா!" என்று கேட்டபடியே பைக் நிறுத்தி
...திருந்த இடம் நோக்கி விரைந்தான்.
"ஆமாம்! காக்க வைச்சதும் நல்லது தான். நிறைய
...யங்கள் தெளிவாகவே புரியுது. ஆனால் காக்க
...க்கிறதே பொழப்பா போச்சு!" என்று பூடகமாகச்
...ன்னாள் நந்தினி.

"என்ன சொன்ன நந்தினி?" என்று பைக்கைக் கிளப் ...யபடியே வினவ, "ஒண்ணுமில்லை. நவீனா கூடப் பேசிட்டு இருந்தேன். விக்னேஷ் எதுவும் உங்ககிட்ட சொன்னாரா?" என்றாள் நந்தினி.

"ம்ம்... எனக்கு ஈமெயில் செய்திருந்தான். ரொம்ப ...ளறிக்கொட்டிச் சொதப்பிட்டேன். டைம் வேணும்னு சொல்லிட்டாள் என்று புலம்பியிருந்தான். என் பிரண்டை வைச்சு கேலி பேசிட்டு இருந்தீங்களாக்கும் இவ்வளவு நேரம்? முகமெல்லாம் ஒரே பூரிப்பா இருக்கு."

"ஆமா... ஆமாம்! காதல் ஒரு அற்புதமான ஃபீலிங் என்று ஒரு மகான் போன வாரம் சொன்னாரு. அதையும் நினைச்சு தான்!" என்று நவீனிடம் நெருங்கி அமர்ந்து கொண்டு மெல்லிய குரலில் சொன்னாள்.

சாலையில் கவனத்தைச் சிதற விடாமல், "அந்த மகான் சொல்றதையெல்லாம் கேட்டு அதன்படி நட நந்தினி. உன் வாழ்க்கையில் பதினாறும் பெற்றுப் பெரு வாழ்வு வாழலாம்!" என்று சிரிக்காமல் சொன்னான்.

அவன் சொன்னதில் நந்தினி வாய்விட்டுச் சிரிக்க, நவீனுக்கு சந்தோஷமாய் இருந்தது.

இரவு உணவைக் கடையில் இருந்தே வாங்கிவிட்டு வீட்டிற்குள் நுழையும் பொழுதே, "காலையில் சீக்கிரம் எழுந்ததா என்னனு தெரியலை. தூக்கம் தூக்கமா வருது," என்று சோர்வுடன் சொன்னாள் நந்தினி.

நவீன், "பேசலாம் என்று நினைச்சேன்! அதுக்குள்ள தூக்கம் வந்துடுமே!" என்று பாவமாக அலுத்துக் கொண்டாலும், "நல்லவேளை! வெளியில் சாப்பாடு வாங்கிட்டு வந்தோம். கொஞ்சமாவது சாப்பிட்டுப் படுத்துக்கோ," என்று அக்கறையுடன் கூறிவிட்டு, "வீட்டுக்கு போன் செய்யணும் நந்தினி. ஒரு வாரமா சரியாகவே பேசலை," என்றான்.

உணவு முடிந்ததும் சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்தவனிடம், "உனக்கு மும்பையில் வாங்கிட்டு வந்த ஸ்பெஷல்..." என்று பெட்டியைத் திறக்க, நந்தினிக்கு உடல் சோர்வை மிஞ்சிய எதிர்பார்ப்பு எழுந்தது.

கவரைப் பிரித்து தங்க நிறத்தில் எம்ப்ராய்டரி வேலை செய்த காக்ரா சோலியை நீட்ட, கணவனின் ரசனையை வெகுவாக வியந்தாள் நந்தினி.

"வழக்கமா எல்லா இடத்திலும் கண்ணாடி அல்லது கல் வைச்சுத் தான் நவீன் டிசைன் பண்ணியிருப்பாங்க. இதில் எம்ப்ராய்டரி... வாவ்... சூப்பரா இருக்கு. ஆனால் ஹரிணிக்கும் இதே மாதிரி வாங்கிட்டு வந்திருக்கலாம் இல்லையா?" என்று சொல்லும் பொழுதே, அதே மாதிரியான வேலைப்பாட்டில், மயில் பச்சை வர்ணத்தில் உடையைக் காட்டினான் நவீன்.

அவள் கண்கள் வியப்பில் விரிந்ததைக் கண்டவன், "ஹரிணி ஒருமுறை இந்த மாதிரி எம்ப்ராய்டரி டைப் டிரஸ் தேடி அலைஞ்சதா ஞாபகம் நந்து! அதை ஞாபகம் வைச்சு வாங்கிட்டு வந்தேன்," என்று விளக்கம் சொன்னான் நவீன்.

...ரொம்ப அழகா இருக்கு!" என்று தன் ...நெஞ்சோடு அணைத்தவளின் கண்களில் ...தழுவினாலும், கணவனைப் பார்த்த நந்தினி ...அன்பும், காதலும் நிரம்பி வழிந்தன. ...மனைவி புதிய உடையை அணைத்திருப்பதைப் ...நவீன் கண்களில் குறும்பு மின்ன, "அதிர்ஷ்டம் ...க்கு மட்டும் தான் போல!" என்று பெருமூச்சை ...வெளியேற்றினான்.

...அறையிலிருந்த பீரோவில் சென்று உடையை ...வைத்துவிட்டு, நந்தினி, "இந்த டிரஸ்க்கு அதிர்ஷ்டமே ...தை வாங்கிட்டு வந்தவரால் தான்," என்று மெல்லிய ...குரலில் கூறிவிட்டுத் திரும்ப, நிதானமான எட்டுக்களுடன் அவள் முன் வந்து நின்றான் நவீன்.

அவளின் பாவமும், வார்த்தையும் அவனுக்கு எதிர்பார்ப்பையும் நம்பிக்கையும் வளர்க்க, அவளை நெருங்கி வந்தவன், "நந்தும்மா! உனக்காக ஸ்பெஷலா வாங்கிருக்கேன்னு சொன்னேனே? அதைப் பத்தி எதுவுமே கேட்கலை?" என்று கண்களில் குறும்புடன் வினவினான்.

"ஸ்பெஷலா? இப்போ நீங்க கொடுத்த டிரஸ் ஸ்பெஷல் தானே? அதைவிட என்ன?" குரல் ஏன் அவளுக்கு உள்ளே உள்ளே போக வேண்டும்?

"கஷ்டம் நந்து!" என்று பெருமூச்சை வெளியேற்றியவன், "இது உனக்கே உனக்காக மட்டும் ஸ்பெஷல். இன்னும் ஒரு விஷயத்தையும் இப்போவே சொல்லிக்கிறேன். இந்த டிரஸ்ஸை போட்டால் தான் வாங்கிட்டு வந்தவனுக்கு அதிர்ஷ்டம்," என்று ரகசியக் குரலில் சொன்னவன், அவள் கன்னத்தில் லேசாகத் தட்டியதுடன் நெற்றியில் செல்லமாக முட்டிவிட்டு கவரைத் தந்தான். திரும்பி இரண்டு எட்டு வைத்த கணவனிடம், "ஒரு ... முட்டினால் கொம்பு முளைக்குமாம்!" என்று

நந்தினி மெல்லிய குரலில் சொல்ல, நவீன் திரும்பி வந்து இன்னொரு முறை அவள் நெற்றியில் முட்டி விட்டு, "அதெல்லாம் ஏற்கெனவே கொம்பு முளைக்காமல் இருக்கிறவங்களுக்கு கண்ணாட்டி!" என்று செல்லமாகச் சீண்டியதற்கு, நந்தினி நாக்கைத் துருத்தி அழகு காட்டவும் நவீனிற்கு அவளை விட்டு விலகுவது கஷ்டமானது.

தன் மனைவியை இறுக அணைத்து, உச்சியில் அழுத்தமாக இதழ் பதிக்க, இருவரும் அவர்களின் முதல் அணைப்பை அனுபவித்து ரசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், நவீனின் கைப்பேசி கர்ம சிரத்தையாய் ஓசை எழுப்பியது.

நவீன் சற்றும் விலகாமல் இருக்க, நந்தினி தான் மெல்லிய குரலில், "நவீன்! போன் அடிக்குது. என்னன்னு கேளுங்க," என்று விருப்பமின்றி விலக முயற்சித்தாள்.

"அது அடிச்சால் அடிக்கட்டும்...." என்று அவன் பொறுமையைத் தொலைத்து, அவள் முகத்தில் தன் இதழ்களை மென்மையாக ஒற்றி எடுக்கலானான்.

அவன் அணைப்பிலிருந்து விலகத் தோன்றாமல் நந்தினியும் அந்த நொடியில் தன்னைச் சிறிது சிறிதாகத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்க, கைப்பேசி மறுபடியும் ஒலி எழுப்பியது.

"ஏதாவது முக்கியமான விஷயமா இருக்கப் போகுது நவீன்!" என நந்தினி சிரமப்பட்டுக் கணவனை நகர்த்தினாள்.

மனமின்றிக் கைப்பேசியை எடுத்தவனிடம் ராஜேந்திரன், "நவீன்! நான் தான் அப்பா பேசறேன் ராஜா. இன்னைக்கு காலேஜில் இருந்தே ஹரிணிக்கு ஏதோ கேம்ப் விஷயமா ப்ரிலிமினரி மீட்டிங் என்று சென்னை மெடிக்கல் கவுன்சில் வரைக்கும் அவங்களே அங்கே சென்னை அழைச்சுட்டு வந்திருக்காங்கப்பா. இப்போ தான் மீட்டிங் முடிந்திருக்கும் போல... நைட்டே அவள் இங்கே பாண்டி வரைக்கும் கிளம்பிவர வேண்டாம்னு

[illegible]," என்று தயக்கமாகச் சொல்லும் பொழுதே, [illegible] தயக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டான். [illegible] கையணைப்பில் வைத்தபடியே, "எதுக்[illegible] [illegible]வளவு தயங்கறீங்க? பார்மாலிட்டீஸ் பார்க்கிற [illegible] ஹரிணி ரொம்ப பிகு பண்றாள். நானே அவளைப் [illegible] அழைச்சுட்டு வரேன். எங்கே இருக்கா? வடபழ[illegible] [illegible] சரிப்பா. நான் அப்புறம் பேசறேன்," என்றவனுக்கு [illegible]விடம் தனியாக எதுவும் சொல்ல தேவையிருக்க[illegible]லை.

இருவருக்குள்ளும் லேசான ஏமாற்றம் பரவ, "சாரிடா! [illegible] பேசணும், நிறையச் சொல்லணும். ஆனால் இப்போ [illegible]யாது. சீக்கிரம்," என்று அவள் கன்னத்தை வருடிய[illegible]றே சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டுத் தங்கையை அழைத்து வரச் சென்றான் நவீன்.

ஹரிணி வீட்டுக்கு வந்ததுமே சிறிது நேரம் பேசி விட்டுச் சோர்வில் தூக்கம் வருவதாகச் சொல்ல, நந்தினியும், நவீனும், "குட் நைட்" சொல்லி உறங்கச் சென்றனர்.

படுக்கையறையில் மெத்தையில் கணவன் கொடுத்த ஸ்பெஷல் பரிசு இருக்கவும், ஆர்வத்துடன் கவரைத் திறந்தவளுக்கு இப்படி ஒரு பரிசை எதிர்பார்க்காததாலோ என்னவோ, முகம் வெட்கத்தில் செந்தாமரையாய் மாறியது.

வழவழப்பான சாட்டின் துணியில் லிங்கரி என்று சொல்லக்கூடிய இரவு உடையை அன்புக் கணவன் பரிசாகக் கொடுத்திருந்தான். அடர் சிவப்பு நிறத்தில் ஆங்காங்கே இருந்த வெள்ளைப் பூக்களும், கருப்பு நிற 'லேஸ்' வேலைப்பாடும் கண்ணைக் கவரும் விதமாக அமைந்திருந்தது. ஸ்லீவ்லெஸ்சுடன் முட்டி வரை நீண்டிருந்த மெல்லிய உள்பகுதிக்கு வெளியே தனியாக அழகிய நீண்ட கோட் ஒன்று அங்கி மாதிரிக் கொடுக்கப்

பட்டிருந்தது. அந்த வெளி அங்கியில் பதிக்கப்பட்டு ஒளிர்ந்த 'ஸ்வரோஸ்கி' கிறிஸ்டல் நந்தினியைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டுவது போலவே இருக்க, அவளது முகம் மேலும் அழகாய் மிளிர்ந்தது.

அவன் இதைக் கொடுக்கும் போது, "இந்த டிரஸ்ஸைப் போட்டால் தான் வாங்கிட்டு வந்தவனுக்கு அதிர்ஷ்டம்!" என்று சொன்ன பொழுது குரலில் எதிரொலித்த உணர்ச்சி, இந்த உடையைப் பார்க்கையில் தெளிவாக விளங்கியது நந்தினிக்கு.

"ம்ஹ்ம்ம். தலைவர் வார்த்தையால் கூட சிக்கல் தருவதற்குச் சிரமப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் சொல்கிறாராக்கும்!" என்று அன்புடன் அலுத்துக் கொண்டு, மீண்டும் அந்த உடையைப் பார்க்கவும் அவளுக்கு நாணத்தில் மேலும் முகம் ரத்த நிறம் கொண்டது.

மேலும் சிறிது நேரம் அலுக்காமல் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவள், "ஜைமைக் குசும்பு அப்புக் குட்டி உங்களுக்கு!" என்ற செல்லச் சிணுங்கலுடனும், உதட்டில் நிலைத்த சிரிப்புடனும் உறங்கச் சென்றாள் நந்தினி.

22

ஹரிணி நவீனுடனும், நந்தினியுடனும் அடுத்த இரண்டு நாட்களைச் செலவு செய்துவிட்டு, அந்த வார இறுதியில் அண்ணா நகரில் வசிக்கும் நிஷா அக்காவின் வளைகாப்பிற்குச் சென்றுவிட்டு, அங்கிருந்தே பாண்டிச்சேரி போவதாக இருந்தது.

விழாவிற்குச் செல்வதற்காக, நவீன் அவளுக்கு முதன் முதலில் வாங்கிக் கொடுத்த பிங்க் வர்ணப் பூக்களுள்ள வெள்ளை டிசைனர் புடவை அணிந்து, அதற்குப்

... வரிசையில் சற்றே பெரிய வகை ... செயினில் அதன் நடுவில் பெரிய பிங்க் ... ண்டுடன் கூடிய எளிமையான அணி ... அழகே உருவாக இருந்தாள் நந்தினி.

... கிளம்பிக் கொண்டிருந்த ஹரிணி, விழாவிற்கு ... பூ வேலைப்பாடிருந்த அரக்கும், சந்தன ... சரிதாரை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

... ணி! இந்தப் புடவை உங்களுக்கு ரொம்ப ... சூப்பரா இருக்கு. அண்ணன் பார்த்தால்.. ... தான். திரும்பவும் பிளாட் தான். இன்னும் ... சொல்லலையா?" என்று கேட்டுச் சிரித்தாள்.

... வையைக் குனிந்து பார்த்த நந்தினி ஒரு நொடி ... ம்,.. உங்க அண்ணன் வாய் முத்து உதிர்த்து ... சொல்லிட்டாலும்... கோபப்பட வேண்டிய நேரத்திலும் ஒன்னும் சொல்லலை. இப்போ... நான் எப்போது அவர் வாயைத் திறந்து ஏதும் சொல்வார் என்று ... திருக்கும் போதும் ஒன்றும் சொல்வதில்லை,' என்று ... ங்கினாள்.

சத்தமில்லாமல் ஏக்கப் பெருமூச்சை வெளியிட்டவள், அதை விடுத்து, ஹரிணி கையிலிருந்த உடையைப் பார்த்து, "ஹரிணி! இந்த ட்ரெஸ் கலருக்குப் பொருத்தமா என்னிடம் ஒரு ஆன்டிக் செட் இருக்கு. அதைப் போட்டுக்கிறியா?" என்று கேட்டாள்.

"இல்லை, வேண்டாம் அண்ணி!" என்று தயங்கிய ஹரிணியை அடக்கிவிட்டு, "ஷ்... சும்மா இரு. ரொம்ப சிம்பிளா தான் இருக்கும் ஹரிணி. பீரோவில் இருக்கு. நீ குளிச்சிட்டு வர்றதுக்குள்ள எடுத்து வைச்சிடறேன்." என்று படுக்கையறைக்குள் போனாள்.

கட்டிலைப் பார்த்தவாறு அதன் மறு புறத்திலிருக்கும் பீரோவில், எப்போதும் நகை வைக்கும் இடத்தில் தேடி

…யவள் அது அங்கில்லை என்றதும், நுனிக் காலில் நின்று கொண்டு, பீரோவின் மேல் தட்டிலிருந்த நகைப் பெட்டியை, "ச்ச... நல்லா உள்ளே போயிடுச்சு போல!" என்று முனகிக் கொண்டே எடுக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

குளித்து முடித்துத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த நவீன், அவள் எம்பி எம்பி எதையோ எடுக்கப் போராடுவதைப் பார்த்தான். முதுகைப் பாதி மறைத்தாற் போன்று படர்ந்திருந்த கூந்தலும், இழுத்துச் செருகிய சேலையுடனும் வடித்து வைத்த சிலையென இருந்தவளைச் சில நிமிடங்கள் மௌனமாக ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

'என்ன எடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்கப் போனவன், எதையோ நினைத்துப் புன்னகையோடு பூனை போல் நடந்து வந்து, தன் வலிய இரு கரங்களாலும் அவள் இடையைப் பற்றி உயரத் தூக்கினான்.

திடீரெனத் தன் இடையில் ஏற்பட்ட ஸ்பரிசத்தால் நிலை தடுமாறிய நந்தினி, "ஆ.. ஆ.." என்று பதறியபடியே துள்ள, அதை எதிர்பாராத நவீனும் நிலை தடுமாறி, அவளுடன் சேர்ந்தே கட்டிலில் விழுந்தான்.

துள்ளிக் கொண்டு விழுந்த வேகத்தில் நவீன் முதலில் விழ, அவன் மீது பூக்குவியலாய் விழுந்திருந்தாள் நந்தினி. அதிர்ச்சியிலும், இத்தனை நெருக்கத்தில் தன் துணையின் முகம் பார்த்த பரவசத்திலும், இனிமையிலும், அந்த நொடியை ரசித்தபடி இருவருமே மௌனிகளாய் ஆயினர்.

நந்தினியின் விழிகள், கரு வண்டுகளாய் அவள் கணவனின் முகத்தை அங்குலம் அங்குலமாக மொய்த்தது. அன்பும், ஆசையும், காதலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த அவள் பார்வையோடு கலந்து நிற்க, சில கணங்கள் மூச்செடுக்க மறந்து போனான் அவன்.

…கட்டுப்பாடின்றியே அவளது கரம் மெதுவாக அவன் முக வடிவைச் சிறகால் வருடுவது …மிக மிருதுவாக அளந்தது.

…மூச்செடுக்க மறந்து போனவனாக, உள்ளிழுத்த …டு, அவன் மனைவி அடுத்து என்ன செய்யப் போகிறாளோ என்ற ஆர்வத்தில், அவள் கரத்தைச் சிறை …யும் எண்ணம் துளியுமில்லாமல், கருமமே கண்ணாய் இருப்பவளைப் பார்வையால் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான் நவீன்.

…நெற்றி, கன்னம் என்று வருடிக் கொண்டு வந்தவளின் …விரல்கள், அவனின் இதழ்களுக்கு அருகில் வந்ததும் …சட்டென்று உயர்ந்து, மறுபடியும் அவன் விழியோடு …கலந்து நின்றது. அவனோ, ஒற்றைப் புருவத்தை உயர்த்தி அவளைக் குறும்புடன் கேள்வியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனின் கேலி விரவிய பார்வை நந்தினியை இந்த உலகத்திற்கு வேகமாக இழுத்து வரவும், மெல்லிய கிசுகிசுப்பான குரலில், "வி..டுங்க. ஹரிணி வந்துடுவாள்," என்றாள் கன்னங்களில் சிவப்புக் குடியேற!

நவீனின் உடல் சிரிப்பில் லேசாகக் குலுங்க, "நான் எங்கே உன்னைப் பிடிச்சுக்கிட்டு இருக்கேன். என் கையைப் பாரு. அது மெத்தையில் அமைதியா இருக்கு. உன் கை தான்..... இன்னமும்..." என்று கண் சிமிட்டினான்.

கையைச் சட்டென்று எடுத்துக் கொண்டு, கன்னங்கள் இப்போது ரத்தம் நிறம் கொண்டாலும், மிடுக்கான பாவனையில், "நான் என்ன நானாகவா இப்படி வந்து உங்க மேலே விழுந்தேன். உங்களால தானே? அப்போ நீங்க தான் முதலில் எழுந்துக்கணும். இல்லை, என்னை எழுப்பி விடணும்," என்று கூறினாள்.

யவள் அது அங்கில்லை என்றதும், நுனிக் காலில் நின்று கொண்டு, பீரோவின் மேல் தட்டிலிருந்த நகைப் பெட்டியை, "ச்ச... நல்லா உள்ளே போயிடுச்சு போல!" என்று முனகிக் கொண்டே எடுக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

குளித்து முடித்துத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த நவீன், அவள் எம்பி எம்பி எதையோ எடுக்கப் போராடுவதைப் பார்த்தான். முதுகைப் பாதி மறைத்தாற் போன்று படர்ந்திருந்த கூந்தலும், இழுத்துச் செருகிய சேலையுடனும் வடித்து வைத்த சிலையென இருந்தவளைச் சில நிமிடங்கள் மௌனமாக ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். 'என்ன எடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்கப் போனவன், எதையோ நினைத்துப் புன்னகையோடு பூனை போல் நடந்து வந்து, தன் வலிய இரு கரங்களாலும் அவள் இடையைப் பற்றி உயரத் தூக்கினான்.

திடீரெனத் தன் இடையில் ஏற்பட்ட ஸ்பரிசத்தால் நிலை தடுமாறிய நந்தினி, "ஆ.. ஆ.." என்று பதறியபடியே துள்ள, அதை எதிர்பாராத நவீனும் நிலை தடுமாறி, அவளுடன் சேர்ந்தே கட்டிலில் விழுந்தான்.

துள்ளிக் கொண்டு விழுந்த வேகத்தில் நவீன் முதலில் விழ, அவன் மீது பூக்குவியலாய் விழுந்திருந்தாள் நந்தினி. அதிர்ச்சியிலும், இத்தனை நெருக்கத்தில் தன் துணையின் முகம் பார்த்த பரவசத்திலும், இனிமையிலும், அந்த நொடியை ரசித்தபடி இருவருமே மௌனிகளாய் ஆயினர்.

நந்தினியின் விழிகள், கரு வண்டுகளாய் அவள் கணவனின் முகத்தை அங்குலம் அங்குலமாக மொய்த்து, அன்பும், ஆசையும், காதலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த அவன் பார்வையோடு கலந்து நிற்க, சில கணங்கள் மூச்செடுக்க மறந்து போனாள் அவள்.

[illegible] கட்டுப்பாடின்றியே அவனது கரம் மெதுவாக [illegible] அவள் முக வடிவைச் சிறகால் வருடுவது [illegible] மிக மிருதுவாக அளந்தது.

[illegible] மூச்செடுக்க மறந்து போனவனாக, உள்ளிருந்த [illegible]டு. அவள் மனைவி அடுத்து என்ன செய்யப் [illegible]போ என்ற ஆர்வத்தில், அவள் கரத்தைச் சிறை [illegible] எண்ணம் துளியுமில்லாமல், கருமமே கண் [illegible] இருப்பவளைப் பார்வையால் விழுங்கிக் கொண் [illegible]தான் நவீன்.

[illegible] நெற்றி, கன்னம் என்று வருடிக் கொண்டு வந்தவளின் [illegible], அவனின் இதழ்களுக்கு அருகில் வந்ததும் [illegible] உயர்ந்து, மறுபடியும் அவன் விழியோடு [illegible] நின்றது. அவனோ, ஒற்றைப் புருவத்தை [illegible] அவளைக் குறும்புடன் கேள்வியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனின் கேலி விரவிய பார்வை நந்தினியை இந்த உலகத்திற்கு வேகமாக இழுத்து வரவும், மெல்லிய கீச்[illegible] குரலில், "வி..டுங்க. ஹரிணி வந்துடுவாள்," என்றாள் கன்னங்களில் சிவப்புக் குடியேற!

நவீனின் உடல் சிரிப்பில் லேசாகக் குலுங்க, "நான் எங்கே உன்னைப் பிடிச்சுக்கிட்டு இருக்கேன். என் கையைப் பாரு. அது மெத்தையில் அமைதியா இருக்கு. உன் கை தான்..... இன்னமும்...." என்று கண் சிமிட்டினான்.

கையைச் சட்டென்று எடுத்துக் கொண்டு, கன்னங்கள் இப்போது ரத்தம் நிறம் கொண்டாலும், மிடுக்கான பாவனையில், "நான் என்ன நானாகவா இப்படி வந்து உங்க மேலே விழுந்தேன். உங்களால தானே? அப்போ நீங்க தான் முதலில் எழுந்துக்கணும். இல்லை, என்னை எழுப்பி விடணும்," என்று கூறினாள்.

சந்தமாகச் சிரித்துக் கொண்டே... அவள் இடையைப் பற்றித் தூக்கி நிறுத்திவிட்டு, "ஹரிணி வெளியே வர்ற சத்தம் கேட்குது. போய்ப் பாரு." என்று அவள் கன்னத்தைத் தட்டி அனுப்பினான்.

நந்தினி எழுந்து போக, அவளின் சந்தோஷமான நகைப்பொலி அவனைத் தொடர்ந்தது.

ஹரிணி, "என்ன அண்ணி? இத்தனை வேகமா வர்றீங்க? எடுத்துட்டீங்களா? எங்கே காட்டுங்க, பார்க்கலாம்." என்று ஆர்வமாகக் கேட்டாள்.

"அது.... வந்து...." ஹரிணி என்ன கேட்கிறாள் என்பதே நந்தினிக்குச் சில நொடிகளுக்குப் புரியவில்லை.

"இந்த நகையையா கேட்கிறே ஹரிணி?" என்று நந்தினியின் பின்னாலிருந்து குரல் கொடுத்துக் கொண்டே, அவளின் தோளைச் சுற்றிக் கை போட்டபடி வந்து நின்றான் நவீன்.

* * *

கீழே போவதற்காக லிஃப்ட்டிற்குள் இருந்த நந்தினி, கணவனையே ஓரக் கண்ணால் நோட்டம் விட்டாள். முன்பு இதே இடத்தில் நடந்தது அவளுக்கு நினைவு வந்து, அவள் முகத்தை வாட வைத்தது. ச்சே... ரொம்ப பாவம்டா செல்லம் நீ.

அதையே நினைத்துக் கொண்டிருந்ததாலோ, இல்லை கிளம்பும் போது அவசரமாகச் சாப்பிட்டு வந்ததோ, ஏதோ ஒன்று அவளுக்கு இப்போது நிஜமாகவே விக்கல் வந்தது.

நவீன் இவள் வேண்டுமென்றே செய்கிறாளோ என்று நினைத்துவிடுவானோ என்னவோவென்று, அவசரமாகத் தன் வாயை இரண்டு கரத்தாலும் இறுக மூடிக் கொண்டாள் நந்தினி. ஆனால் விக்கல் ஒலியை அப்படியெல்லாம் மறைக்க முடியுமா என்ன?

"நான் வேணும்னா ஏதாவது ஹெல்ப் செய்யட்டா நந்தினி?" சிரிப்புடன் நவீன் கேட்க, "வேண்டாம். வேண்

... பதறினாள் நந்தினி. அந்தப் பதட்டத்திலேயே விக்கல் நின்றுவிட்டிருந்தது.

"ஏன் அண்ணி வாயை மூடிக்கிறீங்க? எப்ப ... பேகில் தண்ணி பாட்டில் இல்லாமல் ... போக மாட்டேன். இந்தாங்க அண்ணி! ... குடிங்க." என்று கொடுத்தாள்.

... குடித்தவள், "அவசரத்துக்குத் தண்ணியில் ... என்ன செய்றது ஹரிணி?" என்று அப்பாவி ... கேட்டாள்.

"... எல்லாம் ஒரு மேட்டரா?" என்பது மாதிரி ஹரிணி, "... கொடுப்பாங்க. இல்லை ஏதாவது சின்னதா பய ... அப்படி ஒண்ணுமே செய்யலை என்றால், ... கன்னத்தில் லேசா அடிப்பாங்க." என்றாள்.

"... கன்னத்தில் அடிப்பாங்களா?" என்று உதட்டை ... சிரித்தவள், இவர்கள் இருவரும் பேசுவதை சுவா ... பார்த்துக் கொண்டிருந்த நவீனிடம் திரும்பி, "அப்படியா நவீன்? அடிப்பீங்களா?" என்று குறும்பாகக் கேட்டாள்.

நவீன், 'ஷ்' என்று பத்திரம் காட்டி, "இப்போ உங்க ரெண்டு பேருக்கும் தான் அடி வேணும்ங்குது!" என்று சிரித்தான்.

அதற்குள் நிஷாவின் அக்கா ஆஷா வீடும் வந்திருக்க, மூவரும் சிரிப்புடனே வீட்டினுள் நுழைந்தனர்.

அங்கே ஏற்கெனவே நிஷா, ஸ்ரீதர் மற்றும் இரு வீட்டு உறவும் வந்திருக்க, இவர்கள் மூவரையும் அவர்கள் ஜோதியில் ஐக்கியமாக்கிக் கொண்டனர்.

"ஹே நவீன், நந்தினி, வாங்க வாங்க. ஹரிணி! எப்படி இருக்கே? கேம்புக்கு எல்லாம் ரெடியா?" என்று விசாரித்தாள் நிஷா.

''தாங்க நல்லா இருக்கோம். ஆஷா எப்படியிருக்கா? வா! அவளைப் போய்ப் பார்த்துட்டு வரலாம்,'' என்று பெண்கள் உள்ளே போனார்கள்.

ஆஷாவை சென்னையில் திருமணம் செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது வளைகாப்பு முடித்துத் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வதாக இருந்தனர். உள்ளே துர்காவும் மற்றும் சிலரும் இருக்க, மரியாதை நிமித்தம் துர்காவிடம் ஒரு தலையசைப்புடன் நகர்ந்தாள் நந்தினி. விலகிச் சென்றாலும், துர்காவின் பார்வை நந்தினியை ஒரு வன்மத்துடன் தொடர்ந்தது.

பெரியவர்கள், வயதில் மூத்தவர்கள் சேர்ந்து நல்ல நேரத்தில் ஆஷாவிற்கு வளையல்களை அடுக்க, சிரிப்பும், கேலியுமாக விழா எளிமையாகவும், நிறைவாகவும் நடந்து முடிந்தது.

பின் புதிதாகத் திருமணமானவர்களான நிஷாவையும் நந்தினியையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்து மனையில் உட்கார வைத்தார்கள்.

நிஷா பூரிப்புடன் உட்கார, அதைப் பெருமையாகப் பார்த்திருந்தான் ஸ்ரீதர்.

நந்தினியை உட்கார வைக்கும் போதும், அவளைக் கேலி கிண்டல் செய்யும் போதும், அவள் ஏக்கப் பார்வையைத் தன் கணவனிடம் செலுத்த, அவளை அள்ளி மார்போடு சேர்த்து அணைக்க வேண்டுமென்ற ஆசையை அடக்க, நவீன் பெரிதும் பாடுபட வேண்டியதாகப் போய்விட்டது.

இன்றாவது பேசி விட வேண்டியது தான். இருவர் ...னத்திலும் இருக்கும் விருப்பத்தை ஒருவர் மற்றவருக்கு ...ரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் ...க் காட்டியாகிவிட்டது. காதலிக்கும் போது நடத்த ...ண்டிய 'கோர்டிங் டான்சை' இப்பொழுது கைத்தலம்

... பிறகு இவர்கள் இருவரும் ஆடிக் கொண்டிருக் ...ள். அது எத்தனை சுவாரஸ்யமாக இருந்தாலும், ...ம் ஒரு முடிவு வந்தாக வேண்டுமே! அன்று ...னி மட்டும் வீட்டில் இல்லாதிருந்திருந்தால்... ...ச்ச... நான் ஏன் இப்படியெல்லாம் நினைக் ...ன்? பொறுமை நவீன்! பொறுமை!!

அவன் மனைவியைப் பார்வையால் விழுங்கிக் கொண் ...ந்தது அங்கிருந்த துர்காவின் கழுகுப் பார்வையில் ...டுக் கருத்திலும் பதிந்தது.

விழாவும், விருந்தும் முடிந்து எல்லோரும் கிளம்பிச் சென்றுவிட, வெகு நெருங்கின சுற்றம் மட்டும் தங்கி இருந்தார்கள். துர்கா, ஆஷாவின் கணவர் வழிச் சொந்தம் என்ற காரணத்தாலும், நந்தினியை ஏதாவது வம்பிழுக் கலாம் என்ற காரணத்தை முன்னிறுத்தியும் அங்கேயே இருந்துவிட்டாள்.

மற்றவர்கள் போன பின்னும், ஸ்ரீதர் அவ்வப்போது நிஷாவிடம் 'இப்போ எப்படிம்மா இருக்கு?' 'உட்கார்ந்துக்கிறியா?' 'ஜூஸ் வேண்டுமா?' 'மத்தவங்க வேலைப் பார்ப்பாங்க. நீ வந்து உட்கார்,' என்று கரிசனமாக விசாரிக்கவும், நந்தினி நிஷாவை என்னவென்று கேள்வியாகப் பார்த்தாள்.

நந்தினி, ''என்ன நிஷா? பயங்கரமான கவனிப்பா இருக்கு. லவ் செய்த போது கூட இப்படி விழுந்து விழுந்து கவனிச்சு இருக்க மாட்டாங்க போலிருக்கு அத்தான்?'' என்றாள் கேலியாக.

முகத்தில் பெருமை தாண்டவமாட, ''இப்போ தான் ரெண்டு நாளைக்கு முன் டாக்டர் கன்பார்ம் செய்தாங்க நந்து.'' என்று கூறியவள், ''இந்தக் கவனிப்பெல்லாம் எனக்கில்லையாம். ஜூனியருக்காம்,'' என்றாள் குறை கூறுவது போல்.

"ஹே, கங்க்ராட்ஸ் நிஷா!" என்று அவளை அணைத்துக் கொண்டவள், "காங்க்ராட்ஸ் ஸ்ரீதர் அத்தான்!" என்று மகிழ்ச்சியாகக் கூறியவளை, நிஷாவின் தாயார் அழைக்கவும், நிஷாவுடன் அங்கிருந்து சென்றாள்.

நவீன், "கங்கிராட்ஸ் மேன்! ரொம்ப சந்தோஷம் டா!" என்று ஸ்ரீதரின் தோளை அணைத்துத் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டான்.

ஸ்ரீதர், "தேங்க்ஸ்டா! நீ எப்போ குட் நியூஸ் சொல்லப் போறே?" என்று தான் தந்தையாகப் போகும் சந்தோஷமான செய்தியைக் கேட்டதிலிருந்து, எல்லோருக்கும் அந்த இன்பம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கேட்டான்.

தன் மனைவியைப் பார்வையால் தொடர்ந்த நவீன், "சூன்! வெரி சூன்!" என்று சந்தோஷத்தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் கண் சிமிட்டிச் சிரித்தான்.

நந்தினியிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவர், "நீ எப்படியிருக்கே நந்தினி? கல்யாண வாழ்க்கை நல்லபடியா இருக்கா? நிஷா இந்த வீட்டுப் பொண்ணு மாதிரி. நீ தான் வர்றதேயில்லை," என்று அவளிடம் நலம் விசாரித்தார்.

"நான் நல்லா இருக்கேன் ஆண்ட்டி. மேரேஜ் லைஃப் இத்தனை சந்தோஷமா இருக்குமென்று நான் நினைச்சுக் கூட பார்த்ததில்லை. ஐ அம் வெரி ஹாப்பி," என்றாள் முகத்திலிருந்த நிறைவான சந்தோஷம் எல்லோருக்கும் புரிய.

"நவீன் அப்போ உன்னை நல்லபடியா வைச்சிருக்கான் என்று சொல்லு. அவன் தான் பாவமா அப்போ? அவனை நல்லா வைச்சிருக்கியா? அதை முதலில் சொல்லு," என்று மேலும் கேலி பேசினார்.

"ஏன்? எங்க அண்ணிக்கு என்ன? ரெண்டு பேரும், ...தா இன்னொருத்தரை நல்லா வைச்சிருக்கிறதோட

...ல், எல்லார்கிட்டேயும் பாசமா இருக்காங்க,"
...அண்ணிக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு, ...தோளோடு அணைத்தபடி நின்றாள் ஹரிணி.

"...ஹா! அண்ணியைக் கேலி செய்தவுடன், என்ன ...சப்போர்ட்டுக்கு வர்றாள் உன் நாத்தனார்? பார்க்க ...சந்தோஷமா இருக்கு ஹரிணி!" என்று ஹரிணியை ...அணைத்துக் கொண்டார் அந்த முதியவர்.

...அருகிலிருந்த ஸ்ரீதரின் அன்னை, "நவீனைப் பற்றி ...நானே சொல்லக் கூடாது. இருந்தாலும் சொல்றேன். ...மான பையன். என் பொண்ணை அவனை நம்பித் ...ரியா விட்டுட்டுப் போகலாம். அவன் மட்டும் இன் ...கொஞ்சம் பெரியவனா இருந்திருந்தா கண்டிப்பா ...னுக்குத் தான் கொடுத்திருப்பேன். உன் அதிர்ஷ்டம் ...தினி. அவங்க ரெண்டு பேருக்கும் வயசு வித்தியாசம் ...திகம்," என்று எந்த கல்மிஷமுமில்லாமல் வெளிப் ...டையாகச் சொல்லிச் சிரித்தார்.

நந்தினிக்குத் தன் கணவனைப் பற்றி அவனைத் தெரிந்தவர்கள் நல்ல விதமாகச் சொல்வதைக் கேட்டவளுக்குத் தப் பெருமை பிடிபடவில்லை; அதே பெருமை விழிகளிலும் வழிந்தோட அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

இதையெல்லாவற்றையும் நந்தினிக்கும் நவீனிற்கும் கிட்டத்தட்ட இடையில் நின்று கேட்டும், பார்த்தும் கொண்டிருந்த துர்காவிற்குத் தாங்கவில்லை.

நந்தினியை விளையாட்டாகக் கேலி செய்தாலும் துணைக்கு வரும் அவள் கணவனின் தங்கை, எல்லோருக்குமே தெரியும்படியே மனைவியைக் காதலுடன் பார்வையால் தொடரும் கணவன், பொய் சொல்லி, நாடகமாடி மணந்த அந்தக் கணவனின் புகழ் பாடும் ஒரு கூட்டம், அதில் அகமும் புறமும் மலரப் பெருமைப்படும் மனைவியாக நந்தினி?!

இதையெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க துர்காவிற்கு அடி வயிறு காந்தியது. நாம் வேண்டாமென்று சொன்னவளுக்கு இப்படி ஒரு வாழ்வா என்று பொருமினாள். என் தம்பியை வேண்டாமென்று போனவளுக்கா இந்த வாழ்வு? இருடி! எல்லோர் முன்னாடியும் உன்னைக் கேவலப்படுத் தலை.... என் பேரு துர்கா இல்லை என்று கறுவினாள்.

அதன் பலனாக, "இப்போ இப்படிச் செய்றவங்களுக் குத் தான் காலம் போலடியம்மா!?" பெரிய குரலோடு அங்கலாய்ப்பது போன்று கூறினாள் துர்கா.

எல்லோரும் தாங்கள் பேசுவதை விட்டுவிட்டு துர்கா என்ன சொல்ல வருகிறாள் என்று அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். இந்தத் தருணத்திற்காகத் தானே அவள் காத்துக் கொண்டிருந்தது!?

"என்ன சொல்றே? யாரைப் பத்திப் பேசற துர்கா?" அங்கிருந்த ஒருவர் புரியாமல் கேட்க, துர்கா, "காலம் கலி காலம் என்கிறது ரொம்ப சரியாத் தான் இருக்கு. பொய் பித்தலாட்டக்காரனை எல்லாம் நம்பிப் பெண்ணைத் தனியா விட்டுட்டுப் போவாங்களாம். கூத்தா இல்ல இருக்கு?" என்று நொடித்தாள்.

அவள் யாரைப் பற்றிப் பேசுகிறாள் என்பது இப்பொழுது எல்லோருக்குமே தெளிவாக விளங்கிவிட்டிருந்தது.

அதிர்ச்சியும், கோபமுமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நந்தினியை உறுத்து விழித்தவாறே துர்கா மேலும் தன் நாவெனும் தேள் கொடுக்கால் கொட்டினாள்.

துர்கா, "திருட்டுத்தனமா வீட்டுக்குத் தெரியாமல் ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துட்டு, தனியா பைக்கில், காரில், பஸ்ஸில், ட்ரெயினில் என்று ஊர் சுத்த வண்டியது. அவள் அலுத்துப் போனவுடன்... ஏமாந் ன் யாருடா கிடைப்பான்னு பார்த்திட்டு இருந்துட்டு

டதும்... 'இல்லைங்க அதெல்லாம் பொய். லாமே யதேச்சையா நடந்தது; அவன் என்னை செய்யலை; சுத்தலை; அவன் சொக்கத் தங்கம்' இப்படின்னு உருக்கமா கதையளந்து எங்க யிலேயே அந்தப் பழைய சரக்கைக் கட்ட வேண் ஆனால் அப்படிப்பட்டவங்களைத் தானே உலகம் புத்திரன்னு சொல்லுது! என் தம்பி தான் பாவம். தான் இருக்கு உங்க நியாயம்!" என்று கூறித் பட்டையில் கன்னத்தை இடித்துக் கொண்டாள்.

அவள் பேசப் பேச எல்லோரும் எப்படி இவள் வாயை டுவதென்று தவித்துக் கொண்டிருக்க, ஆஷாவின் வன் அருண் தர்மசங்கடமாக நந்தினியைப் பார்த் தான். நவீனும் நந்தினியுமோ கொதி நிலைக்கே போயினர்.

நவீன் வாயைத் திறக்க யத்தனிக்க, அவனை முந்திக் கொண்டு நந்தினி, குரலில் கேலியும், கோபமும் எது அதிகம் என்று சொல்ல முடியாத தோரணையில் பொரிய ஆரம்பித்தாள்.

கணவனின் அருகில் சென்று, அவன் கையோடு கை சேர்த்து இறுகப் பற்றிக்கொண்டு துர்காவிடம் அலட்சிய மாக, "துர்கா! முதலில் உங்களை... உன்னை என்றே உங்க தகுதிக்குச் சொல்லலாம் தான்..." அதிலேயே அவள் தகுதி என்ன என்று முகத்தில் அறைந்தது போன்று சொல்லி, "...ஆனால் உங்களவுக்கு என்னால் கீழே இறங்க முடியாது. குறைந்தபட்சம் வயசுக்காவது மரி யாதை கொடுக்கணும் இல்லையா? உங்களை அக்கா என்றோ அண்ணி என்றோ கூப்பிடும் அபாக்கியத்தில் இருந்து என்னைக் காப்பாற்றின என் கணவர் நவீனுக்கு, நான் இத்தனை நாள் சொல்லாமல் விட்டுப்போன ஒரு பெரிய நன்றியை இப்போ சொல்லிக்கிறேன். மை ஹார்ட் ஃபெல்ட் தேங்க்ஸ் நவீன்!" என்றாள் நவீனைக் காதலோடு ஏறிட்டபடி.

நந்தினி கோபத்தோடு எதாவது சொல்வாள் என்று துர்கா நினைத்திருக்க, இந்த அலட்சியத்தை அவளி டமிருந்து சத்தியமாக எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆச்சரியமாக அவளைப் பார்த்தவளிடமிருந்து வலுக் கட்டாயமாகப் பார்வையைத் திருப்பி அதிர்ச்சியில் பேச மறந்து நின்ற துர்காவைப் பார்த்து, "நம்பிக்கை என்பது அவங்கவங்களைப் பொறுத்தது தான். 'தான் திருடி பிறரை நம்பாள்' என்று ஒண்ணு சொல்வாங்களே! கண்டிப்பா கேள்விப்பட்டிருப்பீங்க இல்லையா?" என்றாள் நக்கலாக.

துர்கா ஏதோ சொல்ல வாயெடுக்க, தன் கரத்தை உயர்த்தி அவளை அமைதியாய் இருக்கும்படி சைகை செய்தாள் நந்தினி.

"ஷ்ஷ்... நான் இன்னும் பேசி முடிக்கலை. நீங்க பேசும் போது எல்லோரும் கேட்டோமில்ல? இப்போ என்னோட முறை. அடுத்து என்ன சொன்னீங்க? கூத்தா இருக்கா? கலிகாலமா? இல்லையா பின்னே....? நீங்க பேசறதை இத்தனை நேரம் நாங்க அமைதியா கேட்டதே பெரிய கூத்து தானே? இதை விடப் பெரிய கூத்தை எங் காவது பார்க்க முடியுமா என்ன?" ஒற்றைப் புருவத்தை உயர்த்தி, அவளை வார்த்தையால் குத்தினாள் நந்தினி.

நந்தினியிடம் அங்கிருந்த எல்லோரும் ஒவ்வொரு ...ர்ப்பத்தில் குறும்பு, விளையாட்டு, அவசரம், கோபம் ...ற வெவ்வேறு குணங்களைக் கண்டிருக்கிறார்கள். ...ால் இப்போது அவளிடத்தில் காணும் இந்த ஆளு ...ம், அதிகாரமும், தோரணையும், மிடுக்கும் எல் ...க்குமே புதிது. அதிசயமும், ஆச்சரியமுமாக ...ப் பார்த்தபடி இருந்தார்கள்.

... மறுபடியும் பேசத் தொடங்க, "ஷ்ஷ்... நான் பேசி முடிக்கலைன்னு சொன்னேன் இல்ல?"

...குரல் ஓங்கி ஒலிக்காவிட்டாலும் இப் ...அதில் கோபம் அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.

...வலது கரத்தால் நந்தினியின் இடையை அணைத்த ...பிடித்து. இடது கரத்தால் அவள் கையை விடாது ...அழுத்திக் கொண்டிருந்தான் நவீன்.

...அவன் தந்த அழுத்தத்தில் தன்னைச் சிறிது ஆசு ...வாசப்படுத்திக் கொண்டவள், "நான் செய்ததுக்கோ ...லை, என் கணவர் செய்ததுக்கோ.... எந்தச் சம்பந்தமும் ...இல்லாத உங்ககிட்ட இப்போ விளக்கம் சொல்ல வேண் ...டிய அவசியம் எங்களுக்கில்லை; சொல்லும் பொழுது ...கேட்க நீங்க தயாராக இல்லை. யுவர் டைம் இஸ் ஓவர் ... அது கதையா இல்லையான்னு தெரிய வேண்டிய ...வங்களுக்குத் தெரிஞ்சா போதும். 'காமாலைக் கண்ணுக்கு ...எல்லாமே மஞ்சளா தான் தெரியும்னு' சொல்ற மாதிரி.... ...எதையுமே தப்பான கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் தப்பா தான் தெரியும். ஆனால்... என் கணவர் சொன்ன ...தில் ஒண்ணும் மட்டும் பொய் தான்," என்று கூற, நவீன் அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

மூச்சை உள்ளிழுத்தபடி, "நான் அவரை விரும்பலை என்று சொன்னது மட்டும் பொய். ஐ லவ் ஹிம். ஐ லவ் ஹிம் எ லாட்!" என்றவளை, இடையிலிருந்த அவன் கரம் உணர்ச்சிப் பெருக்கில் அழுத்த, அவனை நிமிர்ந்து பார்த்து, "உலகம் அவரை உத்தம புத்திரன் என்று சொல் லுதோ இல்லையோ... நான் கண்டிப்பா சொல்லுவேன். கூடவே அவர் இத்தனை உத்தமராகவும் இருந்திருக்க வேண்டாமென்றும் சேர்த்துச் சொல்லுவேன்," என்றாள் அழுத்தமாக.

அங்கிருந்தார்கள் மௌனிகளாக நடக்கும் நாடகத்தை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும், துர்காவின் முகம் அருவ[illegible] ரோஷத்திலும் விகாரமாக மாறியது.

அதை மேலும் விளம்பரப்படுத்துவது போன்று கமலாவின் மகள் விஷாலி, ''எல்லோரும்... முக்கியமா நந்தினி அக்கா, நவீன் அத்தான்... என்னை மன்னிச்சுடுங்க!'' என்றாள்.

இவள் யார் எதற்கு என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று நந்தினி பார்த்துக் கொண்டிருக்க, விஷாலியே, ''எல்லாம் எங்க அம்மாவினால் வந்தது தான். எங்க அம்மாவின் நச்சரிப்பில் இருந்து தப்பிக்கிறதுக்குத் தான் அத்தான் அன்னைக்கு உங்க ரெண்டு பேருக்கும் கல்யாணம் நடந்தது பொய் சொல்ல வேண்டியதாகிடுச்சு. ஆனால் அம்மா இந்த விஷயத்தை யாரிடமும் சொல்லலை நந்தினிக்கா. இவங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்னு தெரியலை,'' என்று சொன்னவள், ''எங்க அம்மாகிட்ட அப்புறமா அத்தானே வந்து இல்லைன்னு சொல்லியிருக்காங்க. இதெல்லாம் அம்மா என்னிடம் சொல்லி வருத்தப்பட்டாங்க,'' என்று வருந்தினாள்.

'யாரிடம் குட்டு வாங்கப் போறியோ தெரியலை; வீட்டில் சொல்றதைக் கேட்டுத் திருந்தலை என்றால், வெளியில் தான் இந்த வாய் சவடாலுக்கு வாங்கிக் கட்டிக்க வேண்டியதாக இருக்கும்,' என்று எப்பொழுதும் துர்காவின் தாயார் அறிவுரை சொல்வது தான். அந்தத் தாயாரின் தீர்க்க தரிசனத்தின் விளைவாக, 'நந்தினி என்னை வெல்வதா?' என்ற ஆவேசத்தில் மேலும் கடுப்புற்றுப் பொரிய ஆரம்பித்தாள் துர்கா.

''இப்போ பெரிய உத்தமி மாதிரிப் பேசறியே? அன்னைக்கு 'நவீயும், நானும் ஒண்ணா படிச்சோம்; ஒண்ணா வேலை பார்க்கிறோம்,' என்று நீயும் தானே என்கிட்டே சொன்ன?''

இப்பொழுது நவீன் அடிக்குரலில், ''என் மனைவி என்றைக்கும் உத்தமி தான். இப்படி எங்க விஷயத்தில் உங்களை நுழைக்கிறதையே வேலையா வைச்சிருக்கீங்

...?'' என்று எச்சரிக்கும் விதமாய் விளைவும் வேகக ...ற்கு முகம் சுருங்கியது.

''உங்க பேரையும், நம்ம நவீனையும் வைச்சு குழப்பிக் குழப்பிக் குறுக்குக் கேள்வி கேட்டு ஏதோ ...றிட்டு இருக்காங்கப்பா. நீங்க எதுவும் விளக்கம் சொல்ல வேண்டாம்,'' என்று தன் கணவனின் தோள்ப்பட்டையில் கையை வைத்து அழுத்தினாள் நந்தினி.

இப்படிக் கணவனும், மனைவியும் மாறி மாறித் திருப்பிக் கொடுக்கவும் மற்றவர்களின் துணையை நாடினாள் துர்கா.

''சின்னப் பொண்ணு எப்படி எடுத்தெறிந்து பேசறா! எல்லோரும் பேசாமல் பார்த்துகிட்டு இருக்கீங்களே?'' என்று ஆஷாவின் மாமியாரிடம் துர்கா முறையிட, ''அவ சின்ன பொண்ணு தான். ஆனால் சரியாகத் தான் பேசியிருக்காள். நீ வயசில் பெரியவள்... அதுக்கு ஏத்த மாதிரியா பேசினே? நீ ஆரம்பிச்சு வைச்சதை, நந்தினி முடிச்சு வைச்சிருக்கிறாள். எங்களை என்ன செய்யச் சொல்ற?'' என்று அவர் தோளைக் குலுக்கவும், 'ஹ்ம்ம்' என்று ஒரு உறுமலோடும், 'தாம் தூம்' என்ற சத்தத்தோடும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சென்றாள் துர்கா.

அதுவும் அவள் கிளம்பும் பொழுது நவீன், ''நீ எதுக்குடா தராதரம் தெரியாதவங்ககிட்ட எல்லாம் பேசி டென்ஷன் ஆயிட்டு?'' என்று நந்தினிக்கு ஆறுதல் சொல்லியது, எரிகிற தீயில் எண்ணெயை விட்டு ஆற்றியது மாதிரி இருந்தது.

அவள் போன பிறகு தன் சக்தி அனைத்தும் வடிந்தது போன்று, அத்தனை நேரமிருந்த நிமிர்வு குறைந்து தொய்ந்தவளைத் தன் தோளோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான் நவீன்.

ஹரிணி ஓடி வந்து அவர்கள் இருவரையும் ... யணைத்துக் கொள்ளவும், நிஷா, ஸ்ரீதர், ஆஷா, அ...

என்று நம்பியொருவராக, 'வெல் டன் நந்தினி!' என்றும், 'அசத்திட்டே, நந்து!' என்றும் ஆளாளுக்கு அவளைத் தட்டிக் கொடுத்தனர்.

அங்கிருந்த மீதி நேரத்திற்கு நந்தினியைத் தன் கையணைப்பிலேயே வைத்திருந்தான் நவீன். அவளும் அங்கிருந்து சற்றும் விலகத் தோன்றாமல், வீடு வந்து சேர்ந்த நிம்மதியோடு இருந்தாள். ஹரிணியைப் பாண்டி செல்லும் பேருந்தில் ஏற்றிவிட்டுக் கணவன் மனைவி மட்டும் தங்கள் வீடு நோக்கிப் பயணித்தார்கள்.

போகும் போது இருந்த சூழலுக்கும், வீட்டிற்குத் திரும்ப வரும் போது இருந்த சூழலுக்கும் பொருத்த வித்தியாசமிருக்க, காரில் சிடி ப்ளேயரைத் தவிர்த்துப் பலத்த மௌனம் நிலவியது. இதழ்கள் தான் மௌனம் சாதித்தனவே தவிர, அவர்களின் மனமோ அரேபியக் குதிரையைத் தோற்கடிக்கும் வேகத்தில் தடதடத்தது.

லிஃப்ட்டிலிருந்து கனவில் நடப்பவள் போன்று நடந்து சென்ற நந்தினி நடுங்கும் கரங்களால் கதவை இரண்டு முறை திறக்க முயற்சித்து முடியாமல் போக, நவீன் அவளிடத்திலிருந்து சாவியை வாங்கிக் கதவைத் திறந்தான்.

உள்ளே சென்றவள், நேராக மீன் தொட்டியின் அருகே சென்று குனிந்து அதற்கு உணவளிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டாள்.

வாசல் கதவைப் பூட்டிவிட்டு, அதன் மீது சாய்ந்தவாறு, சற்றே குனிந்திருந்த நந்தினியையே அன்போடும் [illegible]வத்தோடும் சில நிமிடங்கள் பார்த்தான் நவீன். [illegible] ''ந..ந்..தி...னி!'' என்று குரல் குழைந்து ஒலிக்க நவீன், [illegible]ளை விளித்தான்.

[illegible]து அவள் செவியில் விழுந்த அறிகுறியாக நந்தினி தலையை நிமிர்த்தினாலும் அவனை நோக்கித் [illegible]வில்லை.

[illegible]

அவள் அருகே வந்து தோள் தொட்டு [illegible] ''ஸ்வீட்டி! [illegible] திரும்பித் தான் பாரேன்டா!'' என்று கெஞ்சினான்.

அப்படியும் அவள் திரும்பாமலிருக்க, குனிந்து அவள் கழுத்தில், காதில், கன்னத்தில் [illegible] வரிசையாக மெல்லிய முத்தங்களைப் பதித்து, [illegible] குரலில், ''ஐ லவ் யூ கண்ணம்மா!'' என்றவன், அவள் தோள்களைப் பற்றி மெதுவாகத் தன் புறம் திருப்பினான்.

திரும்பி அவன் முகம் பார்த்த அவள் இமைகளில், அவன் கழுத்தில் போட்டிருந்த முத்துச் சரத்தைத் தோற்கடிக்கும் வகையில் கண்ணீர் முத்துக்கள் திரண்டிருந்தன.

அவள் முகத்தை நிமிர்த்தியவன், பதறி, ''நந்து! என்னடா? என்னடாம்மா?'' என்று வினவி, பெருவிரல் கொண்டு அவளின் கண்ணீரை அன்போடு மெதுவாகத் துடைத்து விட்டான்.

அவன் துடைக்கத் துடைக்க அது நிற்காமல் மேலும் பெருகி, ''நீ...ங்க போ... தீங்க!'' என்று அவன் தோளில் குத்தியவள், தொடர்ந்து, ''ஸ..வீட்டி என்று என்னைக் கூ... கூப்பிட உங்களுக்கு இத்தனை நாளா? 'ஐ லவ் யூ' சொல்ல இத்த...னை மாதமா? நீங்க போ.. தீங்க!'' என்று அவள் திக்கித் திக்கி, மறுபடியும் மறுபடியும் கேட்ட ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் சரமாரியாக அவன் தோளில், மார்பில், கையில் என்று அவள் கைக்கு அகப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் அடிகள் விழுந்தன.

ஆசை வீட்டில் கம்பீரமாக இருந்தவள், இங்கே தன் துணைவன் முன் உடைந்து அழுதாள்.

அவள் முதுகை ஆறுதலாக வருடிக் கொண்டே... எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டவனின் விழிகளிலும் லேசாகக் கண்ணீர் கசிய, அவளின் ஒவ்வொரு அடிக்கும் 'ஐ லவ் யூடா!', 'சாரி டா!', 'ஐ லவ் யு செல்லம்!', 'சாரி மா!', 'ஐ லவ் யு கண்ணம்மா!', 'சாரி செல்லம்!' என்று இத்தனை நாளாக, மாதமாகச் சொல்லாமல் விடுத்ததற்கும் சேர்த்து வைத்துச் சொல்பவன் போன்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தான்.

அவனை அடித்தவள் சிறிது நேரம் கழித்துத் தானாகவே ஓய்ந்து, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, அங்கேயே முகத்தைப் புதைத்து, "ஐ டூ லவ் யு இடியட்!" என்று அவனை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள்.

அவளைத் தன்னோடு சேர்த்தணைத்தவனுக்கு உலகத்தையே வென்ற கர்வம் தோன்றியது. இத்தனை நாளாக அடக்கி வைத்திருந்த ஆசையோடும் காதலோடும், அவள் முகமெங்கும் ஒரு வேகத்தோடு இதழ் பதித்தான் அவள் கணவன்.

சிறிது நேரம் கழித்து, நவீனின் மார்பிலும், தாடையிலும் அழுத்தமாக இதழ் பதித்து நிமிர்ந்தவள், "நவீன்...! ...அம் சோ..." என்ற ஏதோ சொல்ல ஆரம்பிக்க, அவள் ...ழ்களை மென்மையாக வருடி, அவற்றை மெதுவாக ...னான் நவீன்.

"...நந்து செல்லம்!" அவள் விரல்களைப் பற்றி ஒவ் ...ன்றாக முத்தமிட்டவன், மெல்லிய ரகசிய குரலில், ...னைக்கு மதியம் தான் என் தர்ம பத்தினி என்னை ...னை உத்தமராவும் இருக்க வேண்டாம்' என்று ...னாள்.... அதனால..." என்று கொஞ்சிக் கண் ...னான்.

...அவன் டி-ஷர்ட் காலருக்குள் கைவிட்டு அவன் ...கேசத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தவள், ...போடு, "அதனால....என்னவாம்?" என்று புருவம் ...உயர்த்தினாள்.

நந்தினியைத் தன் காலில் நிற்க வைத்துக்கொண்டு, படுக்கையறையை நோக்கி முன்னேறியவன், "அதனால... நோ டாக்கிங் நவ், ஒன்லி செயல் திறன் தான்," என்று அவள் காதை மிருதுவாகப் பல் படாமல் கடித்து, அவள் முகத்தைப் பார்த்துத் தயக்கத்துடன், "உனக்கு ஓகே என்றால்...." என்று கேள்வியோடு நிறுத்தினான்.

காதலும் தாபமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த அவன் கண்களைப் பார்த்தவளுக்கு, 'இவன் எனக்காக எத்தனை நாள், மாதமாகக் காத்திருக்கிறான்? இப்போதும் என் சம்மதத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டு....' என்று பெருமையாக நினைத்தாள்.

தான் சொல்ல நினைப்பதும், கேட்க நினைப்பதும் இன்னமும் சில மணி நேரங்கள் பொறுக்காதா? இவனின் அன்பிற்கு எது ஈடாகும்? அவனின் கன்னத்தைக் கைகளால் வருடியவள், வாய் வார்த்தையின்றி, அவன் கன்னத்தில் பதித்த அழுத்தமான முத்தத்தால் தன் முழுச் சம்மதத்தையும் மகிழ்ச்சியாகத் தெரிவித்தாள்.

அவளைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு மீதித் தூரத்தைக் கடந்தவன், "ஸ்வீட்டி!" என்று ஆசையோடு அழைத்து அவள் இதழ்களைத் தன் வசமாக்கி, அவளைத் தன் வசமிழக்கச் செய்தவனும் அவளிடம் தன்னை முழுமையாக இழந்தான்.

வார்த்தைகள் அற்ற மௌனத்தில் இருவரும் கருத்தொருமித்து இரண்டறச் சங்கமித்தார்கள். வார்த்தைகளும், பாஷைகளும் பேசாவிட்டால் என்ன? அங்கே அவர்கள் இருவரின் விழிகளும், இமைகளும், இதழ்களும்,

[illegible]

23

[illegible]

நடுங்கும் விதமாய் இடையில் எழுதுகோலாய் மாறி யிருந்த அவன் விரல்களைத் தன் விரல்களுடன் கோர்த்துக் கொண்டு, "எழுந்திருக்கப்பா! என் செல்லமில்லை?" என்று மறு கையால் அவன் தலைமுடியைக் கோதினாள் நந்தினி.

அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தவன் மெதுவாக, "நந்து! உனக்கு... என் மேலே வருத்தமில்லையே...? எல்லாத் தையும் பேசிட்டு அதுக்குப் பிறகு..." என்று தயங்கிய வனை வெட்கத்தோடு இடைமறித்தாள் நந்தினி.

"பேசி இன்னமும் டைம் வேஸ்ட் செய்திருந்தால் [illegible]ன் வருத்தப்பட்டிருப்பேன்," என்று முகம் சிவக்கக் [illegible]தியவளை மூச்சு முட்டும் அளவிற்குத் தன்னோடு [illegible]க்கினான் நவீன்.

[illegible]

அவள் கன்னத்தை ஒற்றை விரலால் வருடி, அவளது கழுத்திலிருந்த மாங்கல்யத்தைக் காண்பித்து, "இப்போ தான் மிசஸ் யுனிவர்ஸ் ஆகிட்டீங்களோ!" என்று காதோடு நவீன் சொல்ல, அவன் மார்பிலேயே தலை சாய்த்துப் படுத்தாள் நந்தினி.

அவளது மனநிலை புரிந்து இறுக அணைத்தவன், "ஐ அம் சாரி ஸ்வீட்டி. என்னை மன்னிச்சுடு! நான் சொன்ன பொய் உன்னை எவ்வளவு மன வருத்தத்தில் ஆழ்த்தி யிருக்கும்?" என்று வேதனைக் குரலில் சொல்ல, அவன் அன்பில் மேலும் நெகிழ்ந்தாள் நந்தினி.

அவனிடம் தன்னை மேலும் புதைத்துக் கொண்ட வள், "நான் தான் நவீன் சாரி சொல்லணும். எந்த மாதிரி யான வாழ்க்கையில் இருந்து என்னைக் காப்பாத்தி இருக்கீங்க? உங்களை... உங்க அன்பை, காதலை புரிஞ்சுக்காமல்..." என்று தொண்டையில் இருந்து குரல் வெளியே வராமல் சத்தியாகிரகம் செய்து கண்கள் லேசாகக் கலங்கின, நந்தினிக்கு.

அவனது கலங்கிய கண்களை மிருதுவாகத் துடைத் தவள், ''நீ புரிந்துக்காமல் என்று என்டா கண்ணம்மா சொல்ற?'' எனச் சமாதானம் செய்துவிட்டு, ''இன்னைக்கு வனஜாப்பு வீட்டில் பேசின மாதிரி, எத்தனை பேரிடம் கல்யாணத்திற்கு முன்பு பேச்சு வாங்கினாயோ? உன்னைப் பற்றி அவங்க அத்தனை தூரம் பேசியதைக் கேட்க...'' இறுகிய குரலில் பேசியவன், லேசாகக் கனைத் துக் கொண்டு, ''எல்லாம் என்னால் தானே? ரொம்ப சாரி டா! எல்லாம் சேர்ந்து என் மேல் திரும்பியிருக்கிறது. அது வும் உரிமையால் வந்த கோபம் தானே நந்தினி?'' என்று அவள் செய்கைக்கு அவளிடமே பரிந்து வந்தான் நவீன்.

அவன் மூக்கைப் பிடித்துச் செல்லமாக ஆட்டியவள், அவன் கழுத்தில் காத்தை மாலையாய்க் கோத்து, ''உங்க பொண்டாட்டிக்கு ரொம்ப தான் வக்காலத்து வாங்கறீங் கப்பா!'' என்று சிலாகித்து விட்டு, ''இந்தக் கோபம் நீங்க சொன்ன மாதிரி உரிமையால் வந்த கோபம் தான் நவீன். ஆனால் இன்னொரு கோபம் எனக்கு உரிமையில் லையோ என்ற கோபம்...'' என அவன் கண்களோடு கண்கள் கலந்து சொன்னாள் நந்தினி.

''உரிமையில்லையோ என்றால்?'' என அவள் காதோரத்துக் கேசத்தை ஒதுக்கிய நவீனிடம், ''என் மேல் விருப்பமில்லாமல், தப்புக்குப் பிராயச்சித்தமாய்...'' என்று தயங்கித் தயங்கிச் சொல்ல வரும் பொழுதே அவள் இதழ்களை ஒற்றினான் நவீன்.

அவனது செய்கையின் அர்த்தம் உணர்ந்தவள், ''இன்னைக்கே பேசி முடிச்சுடலாமே நவீன்?'' என்று மனைவி சொன்னதற்குச் சம்மதம் தெரிவிப்பது போல் அவள் இடையை அழுத்த, ''நீங்க சாரி கேட்கும் பொழுது நான் இந்த மாதிரி ஏதாவது டிஸ்டர்ப் செய்தேனா? இப்படி நான் கொஞ்சம் சீரியஸா பேச வரும் பொழுது மட்டும்?'' என்று அவன் கன்னத்தை வலிக்காமல் கிள்ளினாள்.

[illegible] எத்தனை ரெண்டு தப்பு பண்ணி இருக்கமா [illegible]டேன். ஆனால் நீ சாரி சொன்னால் எத்தனை [illegible]ளோ? எத்தனை நாளோ? என்னைப் பார்க்க பாவமா [illegible] நந்து.'' என்று பாவமாய் முகத்தை வைத்துக் [illegible]ண்டு, நவீன் கண் சிமிட்ட, செல்லமாய்ச் சிணுங்கி [illegible]றுத் திரும்பிப் படுத்தாள் நந்தினி.

அவள் முதுகில் இதழ் பதித்து நந்தினியை அவன் [illegible] திருப்ப, ''நீ கோபத்தில் தான் கண்ணம்மா ரொம்ப அழகாயிருக்கே!'' என்று காதில் ரகசியம் சொல்லத் துள்ளி எழுந்த நந்தினி, ''பொய் புளுகா! வழிஞ்சான் கேஸ்! ஜொள்ளு மங்கா!'' என்று தலையணையை வைத்து அவனிடம் விளையாடினாள்.

லாவகமாக அவள் கைகளைத் தடுத்து, அவளைத் தன்னருகில் இழுத்தணைத்தவன், ''ஐ லவ் யு பேபி! நான் தப்புக்குப் பிராயச்சித்தமாய்க் கல்யாணம் செய்துக் கலைடா. நீ அந்த மாதிரி நினைச்சதைக் கேட்கிறதுக்கே எனக்குக் கஷ்டமா இருக்கு. எத்தனை தூரம் உன்னை எதை எதையோ நினைக்க வைச்சு வருத்தப்பட வைச் சிருக்கேன்? நான் உன்னிடம் காதலை வெளிப்படையா சொல்லித் தான் கல்யாணம் செய்யணும்னு நினைச்சேன் நந்து. ஆனால் சந்தர்ப்பம் அந்த மாதிரி அமைஞ்சு போச்சு,'' என்று ஆத்மார்த்தமான குரலில் எடுத்துரைக்க அவன் காதலில் மகிழ்ந்தாள் நந்தினி.

''உங்களுக்கு எப்படி நவீன் போனில் நான் பேசியதை வைச்சு லவ்சு?'' என்று ஆர்வமாக அவன் தன்னை விரும்பிய கதையைக் கேட்டாள்.

நவீன் கண்கள் மின்ன, ''உனக்கு எப்படா இதெல்லாம் தெரியும்?'' என்று வினவியதற்குப் பாண்டிச்சேரியில் சிடி பார்த்த விஷயத்தைச் சொன்னாள் நந்தினி.

''நீ போனில் பேசினதில் எனக்கு என்னையும் அறியாமலேயே ஒரு ஆர்வம், ஈர்ப்பு. ஆனால் நீ வீன்ஸ்கிட்டவழிஞ்சான் கேஸ் என்று பேசிட்டு இருந்ததைக் கேட்டதில் கொஞ்சம் கௌரவம் எட்டிப் பார்க்க கேபினுக்கு வந்துட்டேன். அப்புறம்... போனில் கேட்ட உன் குரல் அப்படியே எனக்குள் கேட்டுட்டே இருந்த மாதிரி இருந்தது டா. அப்புறம் நங்கநல்லூர் கோவிலுக்கு வந்தால், அங்கே மேடம் அடிப் பிரதட்சிணம் செய்துட்டு இருந்தீங்க. ஆனால் அன்னைக்கும் உன்னை நேரில் பார்க்கவே முடியலை செல்லம்ஸ்,'' என்றான் கண்களில் காதலைத் தேக்கி.

''என் குரலை மறக்காமல் இருந்ததால் தான் கேண்டீனில் என் முகத்தைப் பார்க்காமலேயே என்னைக் கண்டு பிடிச்சதா? ஆனால் அன்னைக்கு உங்களிடம் பேசி முடிச்சதும் ஹிப்போ உங்கள் புகழ் புராணம் தான். காதையே கழட்டி அவளிடம் கொடுத்துடலாமான்னு கூட யோசிச்சேன்,'' என்று சின்னக் குழந்தை பாவனையில் விவரித்தாள் நந்தினி.

கண்களைச் சுருக்கிச் சிரித்து, ''சோ க்யூட் நந்தும்மா!'' என்று சொடுக்கி திருஷ்டி கழித்தவன், ''நல்லவங்களை இந்த உலகம் புகழத்தான் செய்யும். அதுக்கெல்லாம் காதைக் கழட்டிக் கொடுப்பாங்களா?'' என்று அவள் காலை வாரினான் நவீன்.

''போக்கிரி! நீ நல்லவனா? பண்ற வேலையெல்லாம்.....'' என்று முகம் சிவந்து, அவன் கைகளுடன் கைக்கோத்தவள், ''கேண்டீனில் பேசினதுக்கு அப்புறம் ஜஸ்ட் ஹாய்-யை என்பது மாதிரி தான் இருந்தோமில்லையா?'' என்று கண்களை விரித்தாள்.

''உனக்குத் தான் ஹார்மோன் வேலை செய்யாதே! அப்போ ஹாய்-யை மாதிரி தான் இருக்கும்,'' என்று அவளைச் செல்லமாகச் சீண்டியவன், ''அதற்கு முன்

...னை ஆபீசில் அடிக்கடி பார்த்ததில்லை கன்...மா. ஆனால் அதன் பிறகு தினமும் ஏதாவது சாக்கில் ...ஷியலாகவோ இல்லை அன்-அபீஷியலாகவோ ...னிடம் பேசுவேன். ஆனால் மேடம் வழிஞ்சான் ...சைக் கொஞ்சம் ஸ்ட்ராங்கா வாபஸ் வாங்கிட்டீங்க ...லை!'' என்று கேலியாக வினவினான்.

ரோஷம் ததும்ப, ''அது வீன்ஸ் உங்களைப் பத்திய புகழ் புராணத்தால் வந்த வினையாக்கும்! ...லை, அப்போவே எல்லாத்தையும் கண்டு பிடிச்சிருப்பேன்,'' என்றாள் சிறுபிள்ளை போல்.

''கொடைக்கானல் வந்ததே உனக்காகத் தான் நந்து. அது தெரியுமா உனக்கு?'' என்று குழைந்தவன், கிளம்புவதற்கு முன் பெயர் கொடுக்க வேண்டிய கடைசி தினத்தில் நடந்த விவரங்களைச் சொல்லவும் முத்துப் பற்கள் வசீகரிக்கும் வகையில் சந்தோஷமாகப் புன்னகைத்தாள் நந்தினி.

''வந்தும் என்ன பிரயோஜனம்? என்னிடம் நீங்க சொல்லவேயில்லையே! சொல்லியிருந்தால் இத்தனை நாள், மாசத்தை நாம வேஸ்ட் செய்திருக்கவே வேண்டாமே நவீன்?'' என்றாள் சிறிது வருத்தம் இழையோட.

அவளது வெண்டை விரல்களைச் சிறிது நேரம் நீவியபடியே, ''ம்ஹூம்ம்... அங்கே என் காதலைச் சொல்லலாம் என்று நினைத்தால் சரியான சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவேயில்லை. உன் அருகாமை இருந்தது. ஆனால் தனிமை கிடைக்கலை. விக்னேஷும், வீன்சும் விசாரிச்சது தான் நடந்தது. ஆனால் நீ கொஞ்சம் கூட ஈடுபாடு இருக்கிற மாதிரி அறிகுறி காட்டவேயில்லை நந்து. நல்ல ஒரு நண்பன் என்ற வரையறையில் நீ என்னிடம் பழகும் பொழுது நான் எந்தத் தைரியத்தில் என் காதலைச்

சொல்ல முடியும், சொல்லு?'' என்று தன் செய்கைக்கு நியாயம் கேட்டான் மனைவியிடம்.

''நீங்க கண்ணில் தூக்க எடுத்து விடும் பொழுது ஏதோ வசியம் செய்த மாதிரியிருந்தது. ஆனால்... நான் அதைப் பத்தி பெருசா கண்டுக்கலை நவீன். நீ அப்... என்று அவன் நெற்றியுடன் தன் நெற்றியை முட்டி...

''ஒரு தடவை முட்டினால் கொம்பு முளைக்குமாம் ஸ்வீட்டி!'' என்று நந்தினி சொன்ன வசனத்தையே நவீன் குறும்பாய்த் திருப்பிச் சொல்ல, நந்தினி, அவன் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்ல வாயெடுக்கும் பொழுது ஒற்றை விரலை அவள் இதழ்களில் ஒற்றிவிட்டு, ''எனக்கு இல்லாத கொம்பு முளைச்சுட்டால்?'' என்று கேட்டுக் கண் சிமிட்டினான் நவீன்.

தலை முட்டல் அத்துடன் நிற்காமல் மேலும் அவர்களின் விளையாட்டிற்கு வழி வகுக்க, ''எனக்குப் பசிக்குது நவீன். ...சாப்பிடலாமா? ஒண்ணுமே சமைக்கலை!'' கிசுகிசுப்பாகச் சொல்லி எழ முயன்றவளைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு, ''சண்டை போடும் போது மட்டும் தான் நூடுல்ஸ் சமைக்கணும் என்று இல்லை!'' என நவீன் கண் சிமிட்டவும், நாணத்தில் மேலும் அழகாய்த் தெரிந்தாள் நந்தினி.

''உங்களுக்கு லொள்ளு இருக்கே செல்லம்?'' என்று ...மண்ட் சொல்லியபடியே, எழுந்து சுத்தம் செய்து ...டு அடுப்படிக்குச் சென்றாள்.

...ந்து நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டிய வேலையை ...ளுக்குக் காய்கறி கிச்சடிக்குக் காய் நறுக்க உதவு...ன் பேர்வழி என்று, அவளை உரசிக்கொண்டும், ...க் கொண்டும் செய்ய வந்த வேலை மறந்து போக ...தான் நவீன். ஆனால் அது நேர விரயம் என்று ...நமே அலுத்துக் கொள்ளவில்லை!

...கிக்கப்படும், கேலியும் கொஞ்சலுமாக இருவரும் ... உணவைத் தயார் செய்துவிட்டு, ஒருவருக்... உணவை ஊட்டியபடியே மீதிக் கதையை ... பேசத் தொடங்கினர்.

...பொட்டைக்கானலில் நடந்ததைப் ... விளையாய்... மனதிலிருந்த அவன் காதல் முழுமை... வெளிப்பட மிகுந்த ஆனந்தம் அடைந்தாள்.

...அந்த ஆனந்தத்துடன், ''ஐ லவ் யூ சோ மச் நவீன்'' ... அனுபவித்துச் சொல்லிவிட்டு, ''டிரிப் முடிந்து ...அப்போ ஃப்ரான்ஸ் கிளம்பும் பொழுதும் நீங்க கேட்... லேயே உதவி செய்ததோடு எவ்வளவு டீசன்டா நடந்துகிட்டீங்க! ஆனால் அதையே நான் கல்யாணம் ...முடிந்ததும் வேற மாதிரி... வேற மாதிரி...'' என்று ...படிச் சொல்வது என்று தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டாள் நந்தினி.

மனைவியின் தயக்கத்தைத் தாங்க முடியாமல், அவளது தாடையைப் பிடித்து உயர்த்திய நவீன், ''என்னடா?'' என்று அனுசரணையாகக் கேட்கவும், அவள் கண்கள் லேசாகக் கலங்க ஆரம்பித்தன.

''கண்ணம்மா! நீ முன்பு எந்த மாதிரி நினைத்திருந்தாலும் கவலையில்லை நந்தினி. இப்போ நீ என்ன நினைக்கிற என்பது தான் முக்கியம். சரியா?'' என்று கொஞ்சலும், கெஞ்சலுமாய் அவளிடம் வினவ, சின்னதாய்ப் புன்னகை பூத்தாள் நந்தினி.

ராகத்துடன், ''அழுத பிள்ளை சிரித்ததாம்; கிச்சடி சட்னி சாப்பிட்டதாம்!'' என்று சொன்னபடியே அவளுக்குக் கடைசி வாய் உணவை ஊட்ட நந்தினிக்குப் புரை ஏறியது.

''கூல் லேடி கூல்!'' என்று அருகிலிருந்த தண்ணீர் பாட்டிலை நீட்டியவன், ''இதுக்குக் கூட 'விக்கல்'

ட்ரீட்மெண்ட் கொடுக்கலாம் நந்து!'' என்று ஆசையாய்ச் சொன்ன நவீன் அவள் முகம் நோக்கிக் குனிந்தான்.

சிறிது நேரத்திற்குப் பின் நவீன், ''ம் அப்புறம்?'' என்று அவள் என்ன நினைத்தாள் என்று வினவ, பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்தபடியே, ''நீங்க ஏதோ நான் வழிஞ்சான் கேஸ் என்று சொன்னதுக்காக இப்படியெல்லாம் மாஸ்டர் பிளான் போட்டு என் கல்யாணத்தை நிறுத்திட்டீங்க என்று நினைச்சேன்!'' என்று வெகுவாக உள்ளே போன குரலில் அவள் தன் கற்பனை குதிரையில் சவாரி செய்ததைப் பற்றி விவரித்தாள்.

''அச்சோடா! அப்படி மாஸ்டர் பிளான் பண்ற ஆளா இருந்திருந்தால் உன்னிடம் முன்னாடியே ப்ரொபோஸ் செய்திருக்க மாட்டேன்?!''

''ஐயாவுடைய வீர தீரம் எல்லாம் அப்போ எனக்குத் தெரியாதில்லை?'' என்று மூக்கைச் சுருக்கிக் கேலியாகச் சிரித்தாள்.

அவளை ஆசையுடன் ஏறிட்டவன், ''ஓ! என்னோட வீர தீரம் இப்போவாவது தெரிஞ்சதா? அல்லது இன்னொரு...'' என்று அவளை நெருங்க, சில நொடிகள் புரியாமல் கண்களை விரித்த நந்தினி, அவன் சொன்ன அர்த்தம் விளங்கிய பொழுது, கன்னத்திலிருந்து காது மடல் வரையில் வெப்பம் பரவுவதை உணர்ந்தாள்.

அவளை நெருங்கி இறுக அணைத்தவன், ''நந்தினி! நான் காரைக்குடியில்...'' என்று தொடங்கிப் பெருமளவு எழுந்த தயக்கத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு, ''இந்த மாதிரியெல்லாம் பிரச்சனை எழும்ன்னு நினைச்சு சொல்லலைடா. ''ஸ்பர் ஆஃப் தி மொமெண்ட்' என்று சொல்ற மாதிரி தான். அதுவும் கமலா அத்தை யாரிடமும் சொல்ல மாட்டாங்க என்ற நம்பிக்கையில்.. பிரச்சனைவும் கிளம்பும்ன்னு யோசிக்கலை.'' என்று தொடங்

அவன் மார்பிலிருந்த முகத்தை நிமிர்த்திக் கண் மேலும் விரித்துக் கணவனின் முகத்தை நோக்கி நந்தினி.

''என்னது கமலா அத்தையா? துர்கா அம்மா பேரு லட்சுமி தானே?'' என்று சந்தேகமாக வினவியவள் விஷாலி சொன்னது நினைவில் வர, ''வளைகாப்பு கூட விஷாலி ஏதோ சொன்னாள். துர்கா விவ ...த்தில் எதையுமே சரியா காதில் வாங்கலை,'' என்று படபடவென்று வேகமாகச் சொன்னவளையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் நவீன்.

தன் மார்பில் அவள் முகத்தை நன்றாகச் சாய்த்துக் கொண்டு, ''இப்படியே இருந்தால் தான் சொல்லுவேனாக்கும்!'' என்று நிபந்தனை விதித்த பிறகே அன்றைய சூழ்நிலையை விளக்கினான் நவீன்.

அவன் கன்னத்தை வருடி, ''நீங்க செய்தது ரொம்ப நல்லபடியா முடிஞ்சது நவீன்! எப்படியோ அந்தக் கல்யாணம் நின்னதே நல்லதாப் போச்சு! உங்களால் அந்தக் கல்யாணம் நடக்கலைனாலும்... நானா அதை நிறுத்தியிருந்திருப்பேன். என்ன கொஞ்சம் லேட்டா ஆகியிருக்கும்,'' என்று அவன் தாடையில் இதழ் பதித்தாள்.

ராஜேஷ் மீது நந்தினி பிடிப்பில்லாமல் இருந்தது நவீனுக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். ஆனால் மனைவியின் வாயால் இப்படி ஒரு விஷயத்தைக் கேட்கும் பொழுது கண்களில் ஆர்வமும், மகிழ்ச்சியும் மின்ன, ''ம்ம்? அப்படியா? ஏனாம்?'' என்று ஆர்வமாகக் கேட்டான் அவள் கணவன்.

சோகமான முக பாவனையுடன், ''ம்ம்... அதுவா? எனக்கு அவன் பெயரை இந்த நேரத்தில் சொல்றதுக்குக் கூட விருப்பமில்லை...'சேஃப்டி' பின் சேல்ஸ் மேன் கூட ரெண்டு நாள் பேசறதுக்குக் கூடப் பிடிக்கலை!''

[illegible]

அவனை முறைக்கப் பார்த்தும் முடியாமல், "போக்கிரி" என்று சந்தோஷமாகச் சிரித்து ஹாலில் இருந்த கூடை நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு, தன் மடியில் மனைவியை வைத்துக் கொண்டான் நவீன்.

அவளின் முக வடிவை ஒற்றை விரலால் அளந்தபடியே, "என்னை விட நீ ரொம்ப வேகம் தான். அப்போலே விரும்ப ஆரம்பிச்சதை இப்போ தான் உணர்ந்த போல?" கொஞ்சிக் குழைந்தான் நவீன்.

"உங்க வேகத்துக்கு ஈடு கொடுக்க வேண்டாமா அப்புக் குட்டி?" என்று கேட்டவளிடம் தன் வேகத்திற்கான சிறு சாம்பிளை நவீன் காண்பிக்க, சிறிது நேரத்திற்கு மேல் நந்தினியால் அவன் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் துவண்டாள்.

அவனைச் சற்று விலக்கி அவன் மடியில் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தவள், "உங்ககூட காரைக்குடி போன போது மணிக்கணக்கா எந்த தயக்கமும் இல்லாமல் பேச முடிஞ்சது. கொடைக்கானலில் இருந்து திரும்ப வரும் போது தான் ஏதோ நடந்திருக்கணும். அப்பா வந்து நீங்க தான் அப்படி ஒரு பொ...ய்யைச் சொன்னீங்க என்று சொன்ன பொழுது என்னால் தாங்கவே முடியலை." அவன் [illegible]ருத்தப்படுவானோ என்றெண்ணி, அவன் கன்னத்தை [illegible]ரு கையால் தாங்கி, "எனக்கு அப்போ எந்த நிலையில் [illegible]க அப்படிச் சொன்னீங்க என்று தெரியாதில்லையா? [illegible]லும் எனக்கு எல்லோர் மேலுமிருந்த கோபம் உங்க

[illegible] திரும்ப... எதையும் சரியாப் பார்த்துப் புரிஞ்சுக்க [illegible] நிலையிலேயே நானில்லை," என்றாள் கலங்கிய [illegible].

"[illegible] ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் உங்க அப்பாவும், குமாரும் [illegible] பொழுது சந்தோஷமா இருந்தேன் ஸ்வீட்டி. என் [illegible]டைய காதலை உனக்கு உணர வைக்க இன்னொரு [illegible]ப்பு என்று தான் அந்த சந்தோஷம். ஆனால்... [illegible]னைப் போய்? அங்கே அவங்க வீட்டில் போய் [illegible]க்கம் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையை நினைக்க [illegible]ங்கா கடுப்பு.... ஆத்திரம்..." என்று விரக்தியான [illegible]ரலில் சொல்லத் தொடங்க, அவனது உணர்வைப் [illegible]ரிந்து கொண்ட நந்தினி அவன் இதழ்களை ஒற்றை விரலால் அழுத்தினாள்.

"போதும் நவீன்!" என்று சொல்லாமல் சொல்வது போல் இருந்தது அவளுடைய ஒற்றை விரல் அழுத்தம்.

அழுத்திய விரலைப் பல் படாமல் கடித்தபடியே, "எப்பொழுதும் என் ஸ்வீட்டி எனக்குத் தான்; எனக்கு மட்டும் தான்!" என்று காதலுடன் சொல்ல, நந்தினிக்குத் தான் தவறாய் நினைத்ததைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தருணம் வந்தது.

மனைவி சொல்வதைக் கேட்டவன், "அடிப்பாவி! இந்த மாதிரியெல்லாம் நினைச்சுத் தான் இப்படி மாசக் கணக்கில் காய வைச்சியா என்னை?" என்று குறும்பாக வினவ, "அதுக்குத் தான் இப்போ வட்டியும், முதலுமா... இல்லையில்லை... இன்சென்டிவ் எல்லாம் ஒரே நேரத்தில் கிடைக்கிற மாதிரி..." என்று பேசுபவளின் அழகையே ரசித்துக்கொண்டிருந்தவன், அவளைக் கைகளால் ஏந்திப் படுக்கைய[illegible]ச் சென்றான்.

24

நவீன் படுக்கையில் சாய்ந்து அமர்ந்தவாறு உட்கார்ந்து, நந்தினியைத் தன் மார்பில் சாய்த்துக் கொண்டு, ''எங்கே? மூணு மாசக் கதையை மணிக்கணக்கில் பேசிட்டுத் தான் இருக்கோம். இதில் இன்செண்டிவ் எல்லாம் ஒரே நேரத்தில் கிடைக்கிற மாதிரியாம்...'' என்று போலியாக அலுத்துக்கொண்டவனின் விரல்கள், அவள் விரல்களுடன் விளையாடின.

''பேச்சு மட்டும் நடந்த மாதிரி தான் அலுத்துக்கறீங்க?! எங்கே, பேச்சும் ஒழுங்கா இல்லை....'' என்று நந்தினி செல்லமாய்ச் சிணுங்க, அவள் நெற்றியின் மீது ஒத்தடம் வைப்பது போல் அழுத்திவிட்டு, ''வேற என்ன நடக்குதாம்?'' என்றான் கொஞ்சலாக.

நந்தினி குறும்பாக, ''ம்ம்ம்.. கிச்சடி சமைச்சதும் ஒழுங்கா இல்லைன்னு சொல்ல வந்தேன்!'' என்றதும், சில கணங்கள் அவள் கழுத்துப் பிரதேசத்தில் குறுகுறுப்பு மூட்டியவன், ''கண்ணம்மா! செல்லம்....'' என்ற கொஞ்சலைத் தவிர வேறெதையும் சொல்லவில்லை.

சிரிப்போடு நவீனைப் பிரயத்தனப்பட்டு விலக்கியவள், ''நம்ம கல்யாணத்துக்குப் பிறகு நான் செய்த விஷயத்துக்கு இன்னும் சாரி கேட்டே முடிக்கலை,'' என்று சிணுங்க, அதை வெகுவாக ரசித்தவன், ''கண்ணம்மா! எத்தனையோ முக்கியமான வேலை செய்ற நேரத்தில் சாரி கேட்கணும்னு படுத்தறியே?'' என்று பாவம் போல உதட்டைப் பிதுக்கினான்.

''அன்னைக்குப் புடவை கட்டும் போது கூட...!'' என்று அவள் ஆரம்பிக்கும் பொழுது, நவீன், ''போதும்

...ணம்மா! நடந்தது எல்லாம் அடிப்படைப் புரிதல் [illegible] நடக்கத் தப்பு தான் [illegible]. அந்தப் புரிதல் [illegible] [illegible] என் அம்மாக் குட்டிக்கும் என் மேலே கோபமோ [illegible] தான்...'' என்று அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டுக் [illegible]ஞ்சினான்.

''அப்போ உங்களுக்கு நான் சொல்றதைக் கேட்கிற இஷ்டமில்லை. அப்படித் தானே?'' என்று போலி [illegible] கோபத்துடன் திரும்பிப் படுத்தாள்.

அவளை மென்மையாகத் திருப்பி, சிரிப்போடு இழுத்துத் தன் மடியில் போட்டுக் கொண்டவன், ''சொல்லுங்க மேடம். என் மேல் இருந்த கோபம் உங்களுக்கு எப்போ சரியானது?'' என்று அவளது நெற்றிக் கேசத்தை ஒதுக்கியவாறே வினவினான்.

''அன்னைக்குப் புடவை கட்டும் பொழுது.. சாரி நவீன்.. அப்படிப் பேசியிருக்கக் கூடாது. அதுக்காக சாரி கேட்கலாம்னு தான் நான் கேண்டீனுக்கு வந்தேன். ஆனால் அங்கே.... சாதனா?'' என்று தவிப்பாய்க் கணவனைப் பார்க்க, ''லூசு? சந்தேகமா?'' என்று செல்லமாக அவள் தலையில் குட்டு வைத்தான் நவீன்.

''அவள் கல்யாண வாழ்க்கையில் சின்ன மனஸ்தாபம். அதான் அன்னைக்கு சாதனா ஒரே அழுகை. அவளைச் சமாதானப்படுத்தும் போது தான் உன்னிடம் பர்சனல் என்று சொல்ல வேண்டியதாகிப் போச்சு. ஆனால் உனக்கு இந்தச் சப்பை மூக்கு மேல் எவ்வளவு கோபம்?'' என்று கேலியாக அவள் மூக்கைப் பிடித்து ஆட்டினான்.

''எனக்கா சப்பை மூக்கு?'' என்று போலிக் கோபத்தோடு வினவியவளின் மூக்கை உரசிவிட்டு, 'ஹப்பா! செம ஷார்ப் தான்!'' என்று கண் சிமிட்டிச் சிரித்தான்.

செல்லமாய் அவன் முதுகில் தட்டியவள், ''அன்னைக்கு நீங்க பர்சனல் என்று சொன்னதும் கோபம் வந்தது. அந்த

கோபத்தில் தான் பாத்திரத்தைப் போட்டு உருட்டிட்டு இருந்தேன். ஆனால் அன்னைக்கு உங்களுக்கு வந்ததே கோபம்? எங்கே என்னை அடிச்சுடுவீங்களோன்னு பயந்துட்டேன்,'' என்று கண்களை விரித்துச் சின்னப் பிள்ளை போல் கதை சொன்னாள் நந்தினி.

''அன்னைக்குக் கோபம் வந்தது உண்மை தான். ஆனால் கோபம் வந்தால் நான் எதுக்குடா உன்னை அடிக்கப் போறேன்? என் மேல் இருக்கும் கோபத்தையோ, வெறுப்பையோ நீ அடிச்சுத் தான் வெளிப்படுத்தினியா? இல்லையே? அப்போ நான் மட்டும் எதுக்கு அடிச்சுக் கோபத்தை வெளிப்படுத்தணும்? அதுவும் உன்னை?'' என்று கேட்டவன், பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல், ''சோ... முன்னாடியே கோபப்பட்டிருந்தால் உனக்குப் பயம் வந்திருக்கும்? அந்தப் பயத்தில் காதலும் வந்திருக்கும்!'' என்று கொஞ்சலும் குறும்புமாக வினவினான்.

''அப்போவே லேசா ஒரு சலனம் இருந்தது. அதனால் தான் நீங்க ஒதுங்கிப் போனாலும் சாரி கேட்டு நார்மல் சிக்குக் கொண்டு வர வைக்கணும்னு எல்லா முயற்சியும் எடுத்தேன். அந்த முயற்சியின் விளைவாக உங்க மேல் இருந்த ஈர்ப்பு ஜாஸ்தி ஆனது. ஆனால்... ஒரு பேப்பர் எடுத்துட்டு வந்து நீட்டுனீங்களே...?'' என்று கொஞ்சம் சினந்த குரலில் இழுத்தாள்.

''அய்யா வெறும் வெத்துப் பேப்பரை வைச்சு செய்த ட்ரிக் அது,'' என்று கண் சிமிட்டி, தன் மாற்றி யோசி தந்திரத்தைப் பகிர, அவளோ அவன் தன்னை ஏமாற்றியதை நினைத்து சந்தோஷமாகப் பொய்க் கோபத்துடன் அவன் இடுப்பைக் கிள்ளினாள்.

''ஆனால் அன்னைக்குக் காலில் அடிப்பட்டு வந்தீங்க இல்லையா? அப்போ தான் உங்கள் மேல் இருக்கிற காதலை முழுசா உணர்ந்தேன். அந்தக் காதலை உங்களுக்

...உணர்த்தணும்னு வேற சங்கல்பம்,'' என்று அவன் ...தைக் கட்டிக்கொண்டு அவனிடமே ஒன்றினாள்.

அவள் கன்னத்தை வருடியவன், ரகசியமாக, ''ஓ! ...னைக்கு மாத்திரை போட்டு தூங்கும் பொழுது நீ ...தலையைக் கோதுகிற மாதிரியிருந்தது நிஜம் தானா ...கம்மா? நான் நமக்கெங்கே அந்த அதிர்ஷ்டமெல்லாம் ...ம் என்று ஏதோ கனவுன்னு இல்ல நினைச்சேன்?'' ...று கன்னத்தில் கை வைத்து, தான் ஆச்சரியப்பட்டதைக் கூறியதைத் தொடர்ந்து நந்தினியின் சிரிப்பொலி அழகிய கீதமாய் இசைத்தது.

பாண்டிச்சேரியில் ஸ்வீட்டி பற்றி ஏற்கெனவே பகிர்ந்ததை இன்னும் ஒருமுறை பகிர்ந்து முடித்ததும், ''அப்படியே மேடம் ஃபுல் பாக்-கிரௌண்ட் செக் செய்திருக்கீங்க போல?'' என்றான் அவள் விரல்களில் சொடுக்கு எடுத்தபடியே.

''ஆமாம்! செக் செய்து மட்டும் என்ன? வந்ததும் ஃப்ரான்ஸ் போகிறேன்னு... என்னைப் பயப்பட வைக்கிறதுக்காக டிராமா! பொய் புளுகா! ஒண்ணாம் நம்பர் பொய் புளுகா!'' என்று செல்லமாக அவன் தோள் வளைவில் குத்தினாள்.

நவீன், ''ஹே! நீ ரொம்ப அழகா இருக்கே!'' என்று தொடர்பில்லாமல் கொஞ்சவும், நந்தினி புருவம் உயர்த்த, ''நீ தான் ஒண்ணாம் நம்பர் பொய் புளுகா என்று சர்டிபிகேட் தந்தியே? அதுல இது தான் முதல் பொய்.'' என்று கண் சிமிட்டி வம்பிழுத்து, சில அடிகளையும், முத்தங்களையும் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டான்.

இருவரின் விளையாட்டும் சிறிது அடங்கிய பிறகு, ''உன் மாற்றம் எல்லாம் எனக்குத் தெரிந்ததுடா. ஆனால் ஆசை கொண்ட மனதின் கற்பனையாகவும் இருந்திடக்

உடுத்த எந்த பயமும் சேர்த்தே இருந்ததால் கோபம் வெளிப்படையா பேசல,'' என்று தன்னிலை விளக்கம் தந்தாள்.

நந்தினி, ''என்னை உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் போயி ருச்சோன்னு பயந்துட்டேன். அதுவும் கல்யாணத்திற்கு முன்னாடியே என் மேல் ரொம்ப காதல் வைச்சிருந்தீங்க என்று தெரிஞ்ச போது ரொம்ப ரொம்ப ஹர்ட் ஆகி யிருப்பீங்க இல்லையா செல்லம்ஸ்?'' என்று குழைந்து அவன் மார்பில் தஞ்சம் புகுந்தாள்.

''ஆமாம்... ஆமாம்! ஹர்ட் ஆனதால் தான் மும்பையில் உன்னை அவ்வளவு மிஸ் செய்தேனாக்கும்? ஸ்பெஷல் கிஃப்ட் எல்லாம் வாங்கிட்டு வந்தேனாக்கும்!'' என்று அவள் தாடையை ஒற்றை விரலால் உயர்த்தித் தாபத்துடன் வினவினான்.

அவன் பார்வையில் சிவந்தவள், கிசுகிசுப்பாய், நவீனாவுடன் அன்னைக்கு அரட்டை அடிச்சுட்டு இருந்த போது உங்க லவ்வைப் பத்திச் சொன்னாள். கேட்க எவ்வளவு சந்தோஷமா இருந்தது தெரியுமா?'' என்று புருவங்களை உயர்த்திப் புன்னகைப் பூக்க, அவன் கன்னத்தில் அழுத்தமாய் முத்திரை வைத்தான் நவீன்.

''எனக்கு நான் நடந்துகிட்டதை நினைச்சுக் குற்ற உணர்ச்சி ஜாஸ்தியா இருக்கு நவீன். அதை மாத்தவோ, நியாயப்படுத்தவோ முடியாது. அட்லீஸ்ட் சாரி கேட்டால் கொஞ்சமாவது நிம்மதியா இருப்பேன் நவீன். அதுவும் உங்க வேலையில் பிரச்சனை வந்தப்போ... ஐ ஆம் சோ ஸாரி...'' என்று வேதனைக் குரலில் கூறியதும், சற்றே அவனிடமிருந்து விலகிய நவீனின் முகம் சீரியஸான முகப் பாவனைக்கு மாறியது.

''இத்தனை நாளா அவன் மறந்ததை நினைவு படுத்திவிட்டேனோ?'' என்ற பதைபதைப்பில், ''சாரி

...னா! சாரி சாரியா! நான் செய்ததுக்கு சாரி நவீன்! லவ் யூ சோ மச்!'' என்று அவனை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு, அவனை நகர விடாமல் செய்தவளிடம் மௌனத்தையே விடையாகத் தந்தான் நவீன்.

அவன் மௌனம் வருத்தத்தை ஏற்படுத்த, கண்கள் லேசாகக் கலங்கி, ''நான் சாரி கேட்கிறேனே! எனக்கு மன்னிப்பே கிடையாதா?'' என்றாள் பாவமாக.

அவளைத் தன்னோடு இறுக்கிக் கொள்ள வேண்டு மென்று துடித்த தன் கரங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, ''மன்னிப்பா? அதெல்லாம் கொடுக்க முடி யாது. செய்த தப்புக்குத் தண்டனை தான்!'' என்று கறா ரான குரலில் சொன்னான் நவீன்.

தன் கண்களை அழுந்தத் துடைத்தவள், ''என்ன தண் டனை வேணாலும் கொடுங்க,'' என்று உணர்ச்சியிருந்த குரலில் நந்தினி சொல்ல, அவளிடம் காதில் ரகசியமாக ஏதோ நவீன் கிசுகிசுக்க, ''ஃபூ...ஃபூ.. உங்களை....'' என்று அவன் மார்பில் செல்லமாகக் குத்திச் சண்டையிட்டவள், சில நிமிட உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பின் விளைவாக அவன் மேலே சாய்ந்து கண்ணீர் வடித்தாள்.

அவள் முதுகை ஆதரவாய் வருடிக் கொடுத்தவன், ''சாரி எல்லாம் தேவையில்லைடா. ரெண்டு பேருமே நடந்த விஷயங்களை மறந்துவிடலாம். நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி தான். என்னிடம் நீ சண்டை போடாமல் இருந்திருந்தால் அது தான் எனக்கு பெரிய தண்டனை யாய் அமைந்திருக்கும். எந்த உணர்ச்சியும் இல்லாமல் இருக்கிறதை விட வெறுப்பு இருந்தது கூட நல்லது தான். என்னைப் பத்திய புரிதல் வரும் பொழுது அந்த வெறுப்பா மாறும் என்ற என் நம்பிக்கை பொய்யாகலை!'' என நிதானமாக எடுத்துச் சொல்லவும் அவளது அழுகை நின்றது.

கண்களைத் துடைத்தவள், ''ஐ லவ் யூ நவீன்!'' என்று சொல்லிவிட்டு, ''உங்கள் தண்டனை....'' என்று முகம் சிவந்தாள்.

நவீன், ''இன்னைக்கு அப்போ ஜாலியோ ஜிம்கானா தானா?'' என்று கண் சிமிட்டி நகைத்த ஒலி நந்தினி குளியலறைக்குள் சென்று கதவை அடைக்கும் வரை தொடர்ந்தது.

நவீன் சொன்ன தண்டனையை மனமுவந்து ஆனந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ள நந்தினி தயாராகிவிட்டாள்!!! அது என்ன தண்டனை என்பது அவர்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த ரகசியம்!!!

''சின்னஞ்சிறு கிளியே! கண்ணம்மா! செல்வக் களஞ்சியமே!
என்னைக் கலி தீர்த்தே உலகில் ஏற்றம் புரிய வந்தாய்!!
பிள்ளைக் கனியமுதே கண்ணம்மா பேசும் பொற்சித்திரமே!
அள்ளி அணைத்திடவே என்முன்னே ஆடி வரும் தேனே கண்ணம்மா!!!''

அனுபவித்துப் பாடிக் கொண்டிருந்த நவீனை, கைத்தலம் பற்றிய அவன் மனைவி நந்தினி எல்லையில்லாக் காதலுடன் அணைத்துக் கொண்டாள்.

அந்த அணைப்பின் தொடர்ச்சியாய் சில ஐ லவ் யூக்களும், கொஞ்சல்களும், சிணுங்கல்களும்....

ஐந்து மாதங்கள் கழித்து

நந்தினி - நவீனின் புது வீடு கிரஹப் பிரவேசம் நல்லபடியாகக் குடும்பத்தினருடன் சிறப்பாக நிறைவடைந்திருந்தது.

விழா முடிந்து அனைவரும் சென்றுவிட, வீட்டில் ஆங்காங்கே இருந்த பொருட்களையும், கடையிலிருந்து வந்திறங்கியிருந்த புத்தம் புதிய வீட்டுப் பொருட்களையும் இடம் மாற்றிக் கொண்டிருந்தாள் நந்தினி.

அப்போது தான் உள்ளே நுழைந்த நவீன், நந்தினி இழுக்க முடியாமல் சோபாவை இழுத்துக் கொண்

டிருப்பதைப் பார்த்து, அவளைப் பின் புறமிருந்து அணைத்து, ''என்னடா நந்து செய்துக்கிட்டு இருக்கே? எதுக்கு உனக்கு இந்த வேண்டாத வேலை? ஏன் இதை இழுக்கிறே? என்னை இழுத்தாலும் தேவலாம்!'' என்று கொஞ்சினான்.

''ஹே வலிக்குதுப்பா! இருங்க நிமிர்ந்துக்கிறேன்.'' என்று சிணுங்கியவளை நிமிரவிட்டு, அணைத்தபடியே நடந்து வந்து சோபாவில் அமர்ந்து, தன் மடியில் அமர்த்திக் கொண்டான்.

அவள் கழுத்து வளைவில் முகம் புதைத்து, ''ம்ம்ம்... என்ன வாசமா இருக்கேடி நீ? அப்படியே ஆளை இழுக்குதுடா!'' என்று கொஞ்சிக் குழைந்தான்.

அவள் கழுத்தில், காதில் என்று குறுகுறுப்பு மூட்டி, அவளைச் சிறிது நேரம் சிரிக்கவும், சிவக்கவும் வைத்தவனின் முகத்தை நிமிர்த்தி, ''அச்சோ! சும்மா இருங்க நவீன். ஏற்கெனவே ரொம்ப டயர்டா இருக்குப்பா!'' என்று செல்லமாகச் சிணுங்கினாள் நந்தினி.

''டயர்ட்னெஸ் போக்க அய்யாகிட்ட ஒரு சூப்பர் மருந்து இருக்கு. கடைசி ஒரு வாரமா, வீட்டு வேலை, அலைச்சல், கிரஹப்பிரவேசம்ன்னு ஏதோ ஒரு சாக்கை வைச்சுகிட்டு நீ என்னைச் சரியாகவே கவனிக்கலை. நீ என்னைக் கவனிப்பியாம், நான் உன்னைக் கவனிப்பேனாம்.'' என்று கூறிக்கொண்டு அவளை நன்றாகவே கவனித்தான்!

எல்லை மீறும் அவனின் கரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, அவன் உள்ளங்கையில் இதழ் பதித்தவள், ''நாட் நவ். லேட்டர்!'' என்று கண் சிமிட்டிவிட்டு, ''எல்லோரும் போய் விட்டாச்சா?'' என்று அவன் நெற்றிக் கேசத்தை ஒதுக்கியவாறே வினவினாள்.

''ம். விட்டாச்சு. நம்ம ரெண்டு வீட்டு அம்மா, அப்பாவையும் பழைய வீட்டுல விட்டுட்டேன். ஹரிணிக்கு பி.ஜி சீட் கிடைச்சதுக்கும், கேம்ப் முடிச்சதுக்கும் சேர்த்து

பிரண்டாள் கூட பார்ப்பியாம். ஆனா அவனுக்கு நிச்சயம் செய்த பெண் ஷாலினியைப் பார்த்துட்டு வரும் பொழுது அப்படியே ஹரிணியையும் வீட்டுக்குக் கூட்டிட்டு வரேன்னு சொல்லிட்டான்.'' என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் அவள் விரல்களை மடக்கிவிட்டு, ''எல்லாம் சரியாகச் செய்துட்டேனா? எங்கே ஒரு முத்தா கொடு, பார்க்கலாம்,'' என்று கன்னத்தை நீட்டவும், அவன் முகம் அருகே நெருங்கிச் செல்லமாக அவன் கன்னத்தைக் கடித்து வைத்தாள் நந்தினி.

''ஆஹ்...ராட்சசி! உன்னைப் பிறகு பார்த்துக்கிறேன், இப்போ சொல்லு. எதுக்கு இதை இடம் மாத்திட்டு இருக்கே? என்னிடம் சொல்லியிருந்தா நானே இதை எங்கே போடணுமோ அங்கே போட்டிருப்பேன் இல்ல? என்னடா இப்ப அவசரம்?'' என்று கேட்டான்.

அவன் மார்பில் தன்னைப் புதைத்துக் கொண்டவள், தலையை ஆட்டி, ''ம்ஹூம்... சொல்ல மாட்டேன். சொன்னால் நீங்க சிரிப்பீங்க,'' என்று செல்லமாய் உதட்டைப் பிதுக்கினாள்.

அப்படி என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்ற ஆர்வம் வந்துவிட, ''இல்லை, சிரிக்கலை. சொல்லு,'' என்றான் விரிந்த சிரிப்புடன்.

''பெட்ரூமில் எதுக்கு சோபா? அதான் அதை வேற எங்கே யாவது போடலாமே என்று?!'' என்று அவன் டி-ஷர்ட் பட்டனை வெட்கத்தோடு திருகிக் கொண்டே சொன்னாள்.

பெருங்குரலெடுத்துச் சிரித்தவனின் மார்பில் செல்லமாகக் குத்தி, ''ம்ஹூம்... நான் சொன்னேனில்ல நீங்க சிரிப்பீங்கன்னு,'' என்று செல்லமாகச் சிணுங்கினாள்.

சிரிப்புடன், ''இந்த ரூமை உன்னோட நம்ம முதலிரவு அன்னைக்கு வரலை? நானெல்லாம் கொஞ்சம் ஞாபகமா இருந்திருப்பேனில்லை?'' என்று ரசிப்பாய்க் கேட்டான்.

''அய்யோ இந்த ரூமை சொல்றதுக்கு என் பிரெண்ட் இல்லையே!'' என்று நந்தினி சொல்லிச் சிரிக்க, ''அடப் பாவி! என் மானத்தை வாங்கிட்டியா?'' என்று சோக மாகப் புலம்பினான் நவீன்.

''அச்சோ... என் செல்லமில்லை!'' என்று அவன் தாடையைப் பிடித்துக் கொஞ்சி, கன்னத்தில் முத்தமிட்டு அவனைச் சிறிது சமாதானம் செய்தவள், தொடர்ந்து, ''அதை நான் வேற தனியா வாங்கணுமா? பார்த்த எல்லோருக் கும் தெரியாதா என்ன?'' என்று கண் சிமிட்டிச் சிரித்தாள்.

நவீன் பொய்யாகக் கோபம் கொள்ள, அதை நந்தினி சமாதானம் செய்து வைக்கவென்று அங்கு ஒரு சின்னக் காதல் நாடகம் அரங்கேறியது.

நந்தினியின் காதோரக் கேசத்தை ஒதுக்கியவன், ''ஆனா ஸ்வீட்டி! அன்னைக்கு மட்டும் சோபா கூட இல்லைன்னா... நீ என்னைத் தரையில் இல்ல படுக்க வைச்சிருப்பே!'' என்றான் கிண்டலாக.

''இல்லையா பின்னே? சோபா இருந்தது உங்க அதிர்ஷ்டம் என்று நினைச்சுக்கோங்க!'' என்று கண் சிமிட்டிச் சிரித்தவள், அவன் தோளில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு, ''ஆனா அது அப்போதிருந்த நந்தினி. இப்ப இல்லை. இப்போ இருக்கிறவள்... 'ஒரு நாளும் உன்னை மறவாத இனிதான வரம் வேண்டும், உடலாலும் உயிர் உணர்வாலும் பிரியாத வரம் வேண்டும்!' என்று இருக் கிறவளாக்கும்!'' என்றாள் குழைவாக.

அதென்னமோ உண்மை தான். இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு நவீனிற்கு கான்பரன்ஸ் போக வேண்டிய கட்டாயம் வர, அவனை விட்டு மூன்று வாரங்களேனும் தனியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் அழுது அடம் செய்து, அலுவலகத்தில் போராடி, வேலையை விட்டு நின்று கொள்வேன் என்று பயமுறுத்தி, அவளும் அவனோடு சேர்ந்து தான் கான்பரன்ஸ் சென்றாள்.

தேனிலவிற்குத் தேனிலவும் ஆனது. அலுவலக வேலையுமானது. அப்படியே அங்கேயிருந்த விக்னேஷ், நவீனாவையும் பார்த்தது போன்றுமானது.

அவளைத் தன்னோடு சேர்த்து இறுக்கியவன் கிசுகிசுப்பாக, "ம்ம். தெரியும்டா செல்லம்! வேற என்ன சொன்னாங்க உன் பிரண்ட்?" என்று கேட்டான்.

"பெட்ரூமில் சிங்கிள் காட், சிங்கிள் பில்லோ, ஒரு பெட்ஷீட் தான் இருக்கணுமாம்!" என்று நந்தினி சிரிக்கவும், "அப்படிப் போடு! கண்டிப்பா நான் அந்த பிரண்டைப் பார்க்கணும். அவங்களை நானும் பிரண்ட் பிடிச்சு வைச்சுக்கிறேன். ரொம்ப உபயோகமா இருக்கும்னு நினைக்கிறேன். யாரது? எனக்குத் தெரியுமா? நான் பார்த்திருக்கேனா?" என்ற ஆர்வமாகக் கேட்டான் நவீன்.

அவனைக் கண்ணோடு கண் பார்த்து மிகவும் ரகசியமான குரலில், "ம். எனக்கும் முன்னாடியே உங்களுக்குத் தான் அவளை ரொம்ப நல்லா தெரியும். ஆனால் இன்னமும் தெரிஞ்சு வைச்சுக்கிறது நல்லது தான்," என்று கொஞ்சலாகச் சொன்னவளைப் புரியாமல் பார்த்தான் நவீன்.

"நான் தான்டா கண்ணா அந்த பிரண்ட். என்னை நல்லா 'கவனிச்சுக்கோங்க.' உங்களுக்கு எல்லாம் நலமும் உண்டாகும்!" என்று குழைந்து, அவன் மூக்கோடு தன் மூக்கை வைத்து உரசியவளை, சந்தோஷ சிரிப்போடு அணைத்து, அவள் இதழ்களைச் சிறை செய்தான் அவள் கணவன்.

அந்தச் சிறையில் தானாகவே மகிழ்ச்சியோடு வந்து விழுந்தாள் நந்தினி. அவர்களின் புது வீட்டில், அவர்களின் இல்லறம் எல்லா நலன்களும் உண்டாக நல்லபடியாகவே ஆரம்பித்தது. ஆரம்பம் மட்டுமே உண்டு! அதற்கு முடிவில்லை.